

ਅੱਠਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ

ਟਰਾਂਜ਼ਿਸਟਰ

(ਜੋੜਨਾ, ਸੁਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਮੁਰੰਮਤ ਕਰਨਾ)
ਕਿੱਤਾ ਸਿੱਖਿਆ

ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ
ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਾ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨਗਰ

© ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ

ਐਡੀਸ਼ਨ 20142,000

All rights, including those of translation, reproduction
and annotation etc., are reserved by the
Punjab Government.

ਲੇਖਕ: ਸ੍ਰੀ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ

ਚੇਤਾਵਨੀ

1. ਕੋਈ ਵੀ ਏਜੰਸੀ-ਹੋਲਡਰ ਵਾਧੂ ਪੈਸੇ ਵਸੂਲਣ ਦੇ ਮੰਤਵ ਨਾਲ ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕਾਂ 'ਤੇ ਜਿਲਦ-ਸਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। (ਏਜੰਸੀ-ਹੋਲਡਰਾਂ ਨਾਲ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ ਨੰ. 7 ਅਨੁਸਾਰ)
2. ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਛਪਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੇ ਜਾਲੀ/ਨਕਲੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾਂ (ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕਾਂ) ਦੀ ਛਪਾਈ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ, ਸਟਾਕ ਕਰਨਾ, ਜਮ੍ਹਾਂਬੋਰੀ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਆਦਿ ਕਰਨਾ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜੁਰਮ ਹੈ।
(ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ ਦੀਆਂ ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕਾਂ ਬੋਰਡ ਦੇ 'ਵਾਟਰ ਮਾਰਕ' ਵਾਲੇ ਕਾਗਜ਼ ਉੱਪਰ ਹੀ ਛਪਵਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਮੁੱਲ :

ਸਕੱਤਰ, ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ, ਵਿੱਦਿਆ ਭਵਨ ਫੇਜ਼-8, ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਾ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨਗਰ-160062 ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਛਾਪਕ ਯੂਨੀਸਟਾਰ ਬੁੱਕਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਿਡ, ਪਲਾਟ ਨੰ. 301 ਫੇਜ਼ 9 ਮੋਹਾਲੀ।

ਮੁੱਖ ਬੰਧ

ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ ਆਪਣੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸਕੂਲ ਪੱਧਰ ਦੇ ਪਾਠ-ਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਆਧੁਨਿਕ ਸੋਚ ਤੇ ਖੋਜ ਅਨੁਸਾਰ ਢਾਲਣ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਪਾਠ-ਕ੍ਰਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਠ ਪੁਸਤਕਾਂ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਯਤਨਸ਼ੀਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੱਧਰ ਦੀ ਸੋਚ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਬੋਰਡ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਵੋਕੇਸ਼ਨਲ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਪ੍ਰਫੁਲਤ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਉਲੀਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕ ਇਸ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੀ ਇੱਕ ਕੜੀ ਹੈ।

ਵਧ ਰਹੀ ਬੇਰੋਜ਼ਗਾਰੀ ਅਤੇ ਜਨ-ਸੰਖਿਆ ਕਾਰਨ ਵੋਕੇਸ਼ਨਲ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਦਿਨੋ-ਦਿਨ ਵਧਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਉਨਤੀ ਦੇ ਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹਰ ਕਾਰਜ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਵੋਕੇਸ਼ਨਲ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ।

ਹੁਣ ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰ ਤੇ ਵਧ ਰਹੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦੀਆਂ ਬਦਲ ਰਹੀਆਂ ਤਕਨੀਕਾਂ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਕਾਰਜ ਖੇਤਰਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਵਿਉਂਤਬੰਦੀ ਲਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਢੁਕਵੇਂ ਹੁਨਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਕਾਰਜ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹੇ ਲਿਖੇ ਮਾਹਿਰ ਹੁਨਰ-ਮੰਦਾਂ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲਾ ਸਾਲ 1975-76 ਤੋਂ ਵੋਕੇਸ਼ਨਲ ਸਿੱਖਿਆ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਕੁੱਝ ਚੋਣਵੇਂ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿਚ ਛੇਵੀਂ ਤੋਂ ਗਿਆਰ੍ਹਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਪੱਧਰ ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ 345 ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਪਸਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿੱਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ, ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨੀ ਅਤੇ ਉਪਲੱਬਧੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸਾਰ ਕਰਨਾ ਆਦਿ ਕਾਰਜ ਮੂਲ ਹੁਨਰ ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਅਜਿਹੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ ਨੇ ਵੋਕੇਸ਼ਨਲ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ 10ਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਪੱਧਰ ਤੇ ਚੋਣਵੇਂ ਵਿਸ਼ੇ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸੋਚ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਪੁਸਤਕ 1981 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੁਣ ਮੁੜ ਛਪਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਚੰਗੇਰਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚੋਂ ਆਏ ਸੁਝਾਵਾਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਚੇਅਰਪਰਸਨ

ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ।

ਵਿਸ਼ਾ-ਸੂਚੀ

ਅਧਿਆਇ

ਪੰਨਾ ਨੰ.

ਭਾਗ—ਪਹਿਲਾ

1.	ਕਿੱਤੇ ਜਾਂ ਟਰੇਡ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਵਰਕਸ਼ਾਪ	1
2.	ਆਵਾਜ਼ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਸੰਕੇਤ (ਸਿਗਨਲ) ਵਿੱਚ ਬਦਲਣਾ	7
3.	ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਸਾਧਾਰਨ ਨਿਯਮ	18
4.	ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਰੇਡੀਓ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ	57

ਭਾਗ-ਦੂਜਾ

5.	ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ, ਰੇਡੀਓ ਅਤੇ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ-ਰਸੀਵਰ ਦਾ ਬਲਾਕ ਚਿੱਤਰ	74
6.	ਮਾਪਣ ਵਾਲੇ ਯੰਤਰ	89
7.	ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦਾ ਸਪੀਕਰ ਅਤੇ ਆਡੀਓ ਸਟੇਜ	124
8.	ਡਿਟੈਕਟਰ ਸਟੇਜ ਅਤੇ ਏ. ਜੀ. ਸੀ.	135
9.	ਆਈ. ਐਫ. ਸਟੇਜ	141
10.	ਕਨਵਰਟਰ ਸਟੇਜ	145
11.	ਨੁਕਸ ਲੱਭਣਾ ਅਤੇ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਰੇਡੀਓ ਨੂੰ ਟਿਊਨ ਕਰਨਾ	150

ਭਾਗ ਪਹਿਲਾ

ਅਧਿਆਇ—1

ਕਿੱਤੇ ਜਾਂ ਟ੍ਰੇਡ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਵਰਕਸ਼ਾਪ

1.1 ਕਿੱਤੇ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ

ਜਦੋਂ ਵੀ ਸਾਇੰਸਦਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਕਿੱਤਾ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਆਇਆ। ਰੇਡੀਓ ਦੀ ਕਾਢ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਵੱਧਦੀ ਲੋੜ ਨੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਕਿੱਤੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਇਸ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਨਾਲ ਹੈ। ਅੱਜ ਦੇ ਯੁਗ ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਰੇਡੀਓ ਹਰੇਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਲੋੜ ਬਣ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤਕਨੀਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਮਕੈਨਿਕਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਪਈ। ਇਸ ਕਿੱਤੇ ਨੂੰ ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੰਦਾਂ ਅਤੇ ਰੇਡੀਓ ਸਰਕਟਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਟਾਂਕੇ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਗੁਨਰ ਵੀ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ—

1.2 ਵਰਕਸ਼ਾਪ

ਰੇਡੀਓ ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਵਿਚ, ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਮੇਜ਼ ਅਤੇ ਮੁਰੰਮਤ ਲਈ ਹੋਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੰਦ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਵਿਚ ਰੇਡੀਓ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਔਜ਼ਾਰਾਂ ਤੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ—

1. ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਮੇਜ਼।
2. ਬੈਠਣ ਲਈ ਸਟੂਲ।
3. ਰੇਡੀਓ ਦਾ ਚੰਗਾ ਪ੍ਰਬੰਧ।
4. ਰੇਡੀਓ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮੀਟਰ, ਜਿਵੇਂ
(ੳ) ਮਲਟੀਮੀਟਰ, ਔਸੀਲੋਟਰ ਅਤੇ ਸਿਗਨਲ ਟ੍ਰੇਸਰ ਆਦਿ।
(ਅ) ਹੱਥ ਨਾਲ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਡਰਿੱਲ ਮਸ਼ੀਨ ਅਤੇ ਡਰਿੱਲ ਸੈਟ।
(ੲ) ਰੈਂਚ ਆਦਿ।
5. ਲੰਬੀ ਨੋਕ ਵਾਲੇ ਪਲਾਸ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਕਿਸਮਾਂ।

6. ਕਟਿੰਗ ਪਲਾਇਰ।
7. ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਸ਼ੀਅਨ ਪਲਾਇਰ।
8. ਛੋਟਾ ਅਤੇ ਵੱਡਾ ਸੋਲਡਰਿੰਗ ਆਇਰਨ।
9. ਇੱਕ ਸਖਤ (ਸਟਿਫ਼) ਬੁਰਸ਼।
10. ਤਾਰ ਦਾ ਡੱਬਾ।
11. ਸਾਕਟ ਰੈਂਚਾਂ ਦਾ ਸੈਟ।
12. ਛੋਟੇ ਪੇਚਕਸਾਂ ਦਾ ਸੈਟ।
13. ਡੈੱਟਲ ਸ਼ੀਸ਼ਾ।
14. ਟੇਪਰਡ ਹੈਂਡ ਰੀਮਰਜ਼।
15. ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਰੇਤੀਆਂ।

1.3 ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਗੱਲਾਂ

1. ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਔਜ਼ਾਰਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਅਤੇ ਸੁਚੱਜੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵੱਖੋ-ਵੱਖ ਤੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਸੰਦਾਂ ਤੱਕ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਹੱਥ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

2. ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਸਰਕਟ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਤਾਰਾਂ ਜੋੜਨ-ਬੀੜਨ ਦਾ ਕੰਮ ਬੜੀ ਸਫ਼ਾਈ ਤੇ ਸਲੀਕੇ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਾਇਰਿੰਗ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੀ ਢਿੱਲੇ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਜਾਂ ਲੀਕੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।

3. ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਾਂ (ਯੰਤਰਾਂ) ਲਈ ਵੱਖੋ-ਵੱਖ ਪਲੱਗ ਵਰਤਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

4. ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਰੇ ਸੰਦਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ-ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਤੇ ਰੱਖ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

5. ਸੋਲਡਰਿੰਗ ਆਇਰਨ ਲਈ ਥਾਂ ਵੱਖਰਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਥੱਲ੍ਹੇ ਰੱਖਣ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਗਰਮ ਸੋਲਡਰਿੰਗ ਆਇਰਨ ਨਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇ।

6. ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕ ਡੀ. ਸੀ. ਜਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਲ ਪੱਖੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਵਿਚ ਖਰਾਬ ਪੱਖੇ ਚਲਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ ਚੱਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਰੇਡੀਓ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਘਰ-ਘਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਟਿਊਬਲਾਈਟ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜਿਸਦਾ ਸਟਾਰਟਰ ਜਾਂ ਚੋਕ ਖਰਾਬ ਹੋਵੇ

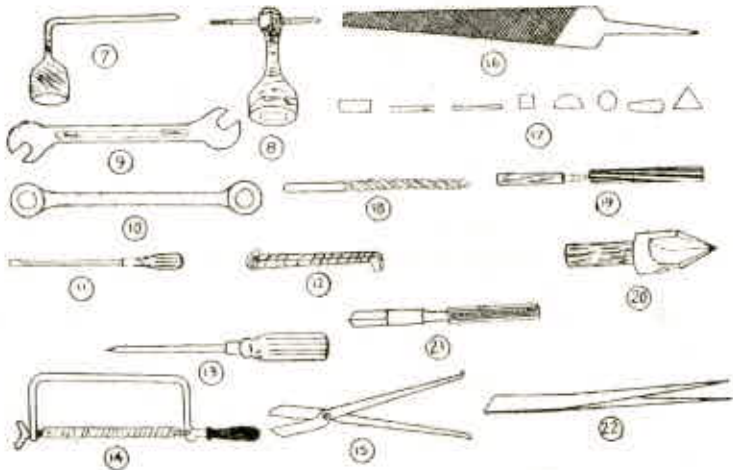
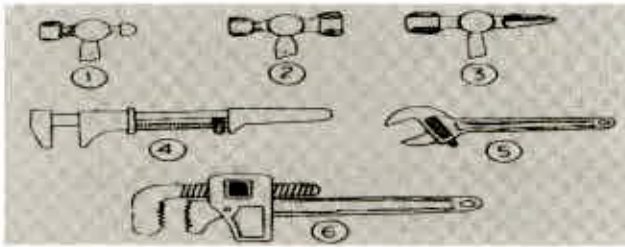
ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਟਿਊਬਲਾਈਟ ਵੀ ਰੇਡੀਓ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ।

7. ਤਕਨੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਰਬੜ-ਸੈਟ ਉੱਪਰ ਰੱਖਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਝਟਕੇ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।

1.4 ਰੇਡੀਓ ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਵਿਚ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸੰਦ

1. ਬਾਲ ਪੀਨ ਹਬੋੜੀ
2. ਸਿੱਧਾ ਪੀਨ ਹਬੋੜੀ
3. ਕਰਾਸ ਪੀਨ ਹਬੋੜੀ
4. ਰੈਂਚ (ਅੱਗੇ ਪਿੱਛੇ ਹੋਣ ਵਾਲੇ)
5. ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਫਿਟ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਰੈਂਚ
6. ਸਟਿਲਸਨ ਰੈਂਚ
7. ਸਾਕਟ
8. ਸਾਕਟ (ਟੀ. ਹੈਂਡਲ)
9. ਦੋ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਿਰਿਆਂ ਵਾਲਾ ਸਾਕਟ ਜਾਂ ਚਾਬੀ
10. ਬੈਕਸ ਸਪੈਨਰ
11. ਸਧਾਰਨ ਪੇਚਕਸ
12. ਆਫਸੈਟ ਪੇਚਕਸ
13. ਫਿਲਿਪਸ ਹੈਂਡ ਪੇਚਕਸ
14. ਹੈਕ-ਸਾਅ
15. ਹੱਥ ਨਾਲ ਕੱਟਣ ਵਾਲੀ ਸਨਿਪ ਜਾਂ ਕਟਰ
16. ਰੇਤੀ
17. ਰੇਤੀ ਦੇ ਅੱਗਲੇ ਸਿਰੇ ਜਾਂ ਹਿੱਸੇ ਜਿਵੇਂ ਚੱਪਟਾ, ਮਿਲ, ਵਾਰਡਿੰਗ, ਵਰਗ, ਅੱਧਾ ਗੋਲ, ਗੋਲ, ਟੇਪਰ
18. ਡਰਿੱਲ
19. ਰੀਮਰ
20. ਕਾਊਂਟਰ ਸਨਿਪ
21. ਠੂਸ ਟੈਪ (Thread Cutting Tap)
22. ਚੁੰਜ ਵਾਲੀ ਚਿਮਟੀ (Twizer)

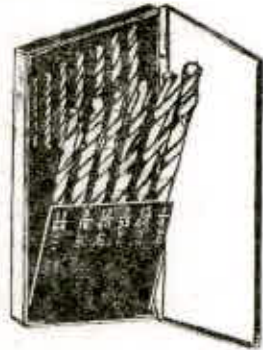
ਚਿੱਤਰ 1.1

ਉੱਪਰ ਲਿਖੇ ਚਿੱਤਰ 1.1 ਵਿਚ ਵਿਖਾਏ ਗਏ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਸਟਰ ਰੇਡੀਓ ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਦੇ ਸੰਦਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਵੀ ਕਈ ਔਜ਼ਾਰ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਲਿਆਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਲਾਂਗ-ਨੋਜ਼ ਅਤੇ ਨੀਡਲ-ਨੋਜ਼ ਪਲਾਇਰ ਜਿਹੜੇ ਕਿ ਤਾਰ ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮੋੜਨ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਈਡ ਕਟਰ, ਤਾਰ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 6 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਸਾਕਟ ਰੈਂਚ ਮਸ਼ੀਨ ਦੇ ਪੇਚਾਂ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 6 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਹੈਕਸਾਗਨਲ ਐਲ-ਕੀ ਅਤੇ ਫਿਲਿਪਸ ਪੇਚਕਸ ਆਦਿ ਵੀ ਇਸ ਕੰਮ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਅਜਿਹੇ ਕੁਝ ਔਜ਼ਾਰਾਂ ਨੂੰ ਚਿੱਤਰ 1.2 ਵਿਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਚਿੱਤਰ 1.2 (ੳ)

ਚਿੱਤਰ 1.2 (ਅ)

ਸੋਲਡਰਿੰਗ ਆਇਰਨ ਜਿਹੜਾ ਟਾਂਕੇ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਕੰਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਦੀਆਂ ਮੁੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਚਿੱਤਰ 1.3 ਵਿਚ ਵਿਖਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਚਿੱਤਰ 1.3 (a) ਵਿਚ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੋਲਡਰਿੰਗ ਆਇਰਨ ਚਪਟੇ ਮੂੰਹ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਖੁੱਲੀ ਥਾਂ ਤੇ ਟਾਂਕਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(a)

(b)

ਚਿੱਤਰ 1.3

ਚਿੱਤਰ 1.3 (b) ਵਿਚ ਵਿਖਾਇਆ ਸੋਲਡਰਿੰਗ ਆਇਰਨ ਤਿੱਖੇ ਮੂੰਹ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੇਂਸਿਲ ਬਿਟ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤੇ ਬਰੀਕ ਕੰਮ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

1.5 ਚੰਗੀ ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਦੇ ਗੁਣ

1. ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਸਾਫ਼ ਸੁਥਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।
2. ਸਾਰੇ ਸੰਦ ਇਕ ਤਰਤੀਬ ਵਿਚ ਆਪਣੀ-ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਤੇ ਪਏ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।
3. ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੇਜ਼ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ-ਵੱਖਰੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾ ਆਵੇ।
4. ਸਾਰੀਆਂ ਤਾਰਾਂ ਇਕ ਸੁਚੱਜੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲੱਗੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਰ ਨੰਗੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਢਿੱਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
5. ਸਾਰੇ ਬਿਜਲੀ ਸੰਦਾਂ ਅਤੇ ਟੈਸਟ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਯੰਤਰਾਂ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪਲੱਗ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।
6. ਮੇਜ਼ਾਂ ਉੱਪਰ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦਾ ਪੂਰਾ-ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
7. ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ ਸੈਟ ਹੀ ਮੇਜ਼ ਉੱਪਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਭਾਵ ਮੇਜ਼ ਉੱਪਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੈਟ ਨਹੀਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ।
8. ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਆਏ ਸੈਟ ਤਰਤੀਬ ਵਿਚ ਵੱਖਰੇ-ਵੱਖਰੇ ਰੱਖਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

ਅਭਿਆਸ

1. ਰੇਡੀਓ ਮੁਰੰਮਤ ਕਿਵੇਂ ਦੀ ਕੀ ਮਹੱਤਤਾ ਹੈ ?
2. ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਵਿਚ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ 12 ਸੰਦਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਲਿਖੋ।
3. ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਕਿਹੜੀਆਂ-ਕਿਹੜੀਆਂ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਵਰਤਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ?
4. ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਦੇ ਕੀ-ਕੀ ਗੁਣ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ?

ਅਧਿਆਇ—2

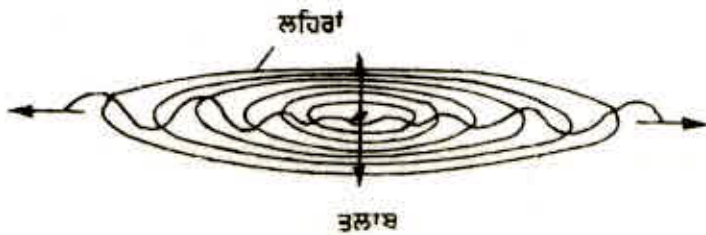
ਆਵਾਜ਼ (Sound) ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਸੰਕੇਤ (ਸਿਗਨਲ) ਵਿਚ ਬਦਲਣਾ

2.1 ਆਵਾਜ਼ ਕੀ ਹੈ ?

ਸਾਡੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਹਵਾ ਦਾ ਚੱਕਰ ਹੈ। ਹਵਾ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲਚਕਦਾਰ ਵਸਤੂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਰੋਕ ਨਾਲ ਟਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਆਵਾਜ਼ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਆਵਾਜ਼ ਸਾਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

2.2 ਆਵਾਜ਼ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੱਲਦੀ ਹੈ ?

ਆਵਾਜ਼ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੱਲਦੀ ਹੈ ? ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਉਦਾਹਰਨ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਇੱਕ ਸਪਰਿੰਗ ਲਓ ਜਿਸਦਾ ਇੱਕ ਸਿਰਾ ਕਿਸੇ ਕਿੱਲੀ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਵੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚਿੱਤਰ 2.1 ਵਿਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਸ ਸਪਰਿੰਗ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ ਨੂੰ ਸਪਰਿੰਗ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿਚ ਹੀ ਅੱਗੇ ਪਿੱਛੇ ਹਿਲਾਓ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਸਿਰੇ ਦੀ ਇਹ ਹਲਚਲ ਸਪਰਿੰਗ ਵਿਚੋਂ ਅੱਗੇ ਵੱਲ ਚੱਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪਰਿੰਗ ਕਈ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਸੁੰਗੜਦਾ ਅਤੇ ਕਈ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਫੈਲਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੁੰਗੜੇ ਅਤੇ ਫੈਲੇ ਹੋਏ ਹਿੱਸੇ ਸਪਰਿੰਗ ਵਿਚ ਅੱਗੜ-ਪਿੱਛੜ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣਗੇ। ਸੁੰਗੜੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਕੰਡੈਂਸੇਸ਼ਨ (Condensation) ਅਤੇ ਫੈਲੇ ਹੋਏ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਰੇਅਰੀਫੈਕਸ਼ਨ (Rarefaction) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਜੇ ਸਪਰਿੰਗ ਦੇ ਹਰ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵੇਖੀਏ ਤਾਂ ਪਤਾ ਲਗੇਗਾ ਕਿ ਸਪਰਿੰਗ ਦਾ ਹਰੇਕ ਹਿੱਸਾ ਉਸੇ ਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਪਿੱਛੇ ਹਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਿਰੇ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹਲਚਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ। ਸਪਰਿੰਗ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਉਸੇ ਹੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅੱਗੜ-ਪਿੱਛੜ ਹਿੱਲਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹਵਾ ਵਿਚ ਕੁਝ ਥਾਵਾਂ ਉੱਪਰ ਸੰਗੋੜ ਜਾਂ ਕੰਡੈਂਸੇਸ਼ਨ (Condensation) ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਫੈਲਾਓ ਜਾਂ ਰੇਅਰੀਫੈਕਸ਼ਨ (Rarefaction) ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਆਵਾਜ਼ ਚਾਹੇ ਤਰਲ ਜਾਂ ਗੈਸ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਦਾਰਥ ਵਿਚੋਂ ਦੀ ਲੰਘੇ, ਇਹ ਲਹਿਰਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਚਿੱਤਰ 2.1

ਹਵਾ ਵਿਚ ਉਤਪੰਨ ਹੋਇਆ ਸੰਗੋੜ ਅਤੇ ਫੈਲਾਓ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਨ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਪੱਥਰ ਦਾ ਟੁਕੜਾ ਪਾਣੀ ਦੇ ਤਲਾਬ ਵਿਚ ਸੁੱਟੀਏ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਲਹਿਰਾਂ ਉਤਪੰਨ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਲਹਿਰਾਂ ਕੇਂਦਰ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਵੱਲ ਚੱਲਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਬਿੰਦੂ ਉਹ ਥਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਥਾਂ ਇਹ ਪੱਥਰ ਡਿੱਗਿਆ ਸੀ। ਕੇਂਦਰ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ ਲਹਿਰਾਂ ਦਾ ਫੈਲਾਓ ਬਾਹਰ ਵੱਲ ਵੱਧਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਚਿੱਤਰ 2.2 ਵਿਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਚਿੱਤਰ 2.2

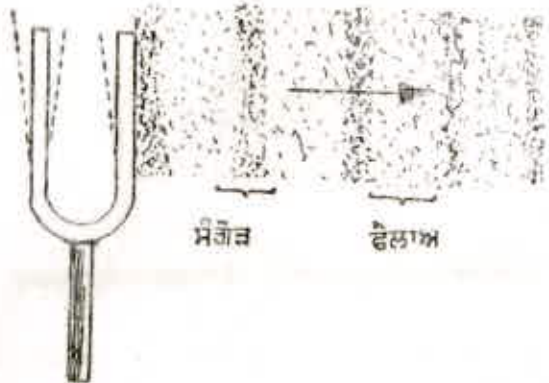
ਆਵਾਜ਼ ਬਿਲਕੁਲ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਵਾ ਦੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ ਵਿਚ ਸੰਗੋੜ ਅਤੇ ਫੈਲਾਓ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿਚ ਹੀ ਚੱਲਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਆਵਾਜ਼ ਹਵਾ ਵਿਚੋਂ ਦੀ ਚੱਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਹਵਾ ਦੇ ਕਣ ਅਸਲ ਵਿਚ ਅੱਗੜ-ਪਿੱਛੜ ਚੱਲਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਬਿੰਦੂ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਕਣ ਦੀ ਇਹ ਗਤੀ ਨਾਲ ਦੇ ਕਣ ਨੂੰ ਛੇੜਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਉਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਿਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਅਗਲੇ ਕਣ ਨੂੰ ਉਹੋ ਜਿਹੀ ਗਤੀ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲੇ ਕਣ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਕੰਬਣੀ ਹਵਾ

ਵਿਚ ਦੂਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਚਿੱਤਰ 2.3 ਵਿਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਚਿੱਤਰ 2.3

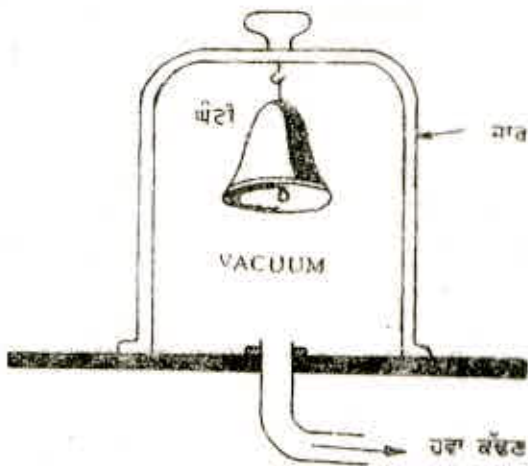
ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਗਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਨ ਲਓ। ਇੱਕ ਟਿਊਨਿੰਗ ਫੋਰਕ (Tuning Fork) ਲਓ। ਇਸ ਨੂੰ ਠੱਲਾ ਮਾਰਕੇ ਕਾਂਬਾ ਛੇੜ ਦਿਓ ਜਿਵੇਂ ਚਿੱਤਰ 2.4 ਵਿਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਕੰਬਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਅਸੀਂ ਸੁਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਟਿਊਨਿੰਗ ਫੋਰਕ ਦੇ ਸਿਰੇ ਅੱਗੇ-ਪਿੱਛੇ ਹਿਲ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਨਾਲ ਦੇ ਹਵਾ ਦੇ ਕਣਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਹਿਲਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹਵਾ ਦੇ ਕਣ ਆਪਣੀ ਕੰਬਣੀ ਆਪ ਤੋਂ ਅਗਲੇ ਕਣਾਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਿਲਸਿਲਾ ਚੱਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਣਾਂ ਦੀ ਇਹ ਕੰਬਣੀ ਸਾਡੇ ਕੰਨ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਸੁਣਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਚਿੱਤਰ 2.4

2.3 ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਗਤੀ ਲਈ ਮਾਧਿਅਮ ਦੀ ਲੋੜ

ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਆਵਾਜ਼ ਚੱਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿਚ ਹਵਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਧਿਅਮ ਦੇ ਕਣਾਂ ਦੀ ਗਤੀ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਚੱਲਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਣ ਨਾ ਹੋਣ ਤਾਂ ਆਵਾਜ਼ ਦਾ ਚੱਲਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਘੰਟੀ ਲਵੋ ਜੋ ਇੱਕ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੇ ਜਾਰ ਵਿਚ ਬੰਦ ਹੋਏ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚਿੱਤਰ 2.5 ਵਿਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਘੰਟੀ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਕੇ ਵਜਾਓ। ਉਸ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸਾਨੂੰ ਸੁਣੇਗੀ। ਹੁਣ ਨਿਰਵਾਯੂਕਾਰੀ-ਪੰਪ (Exhaust Pump) ਨਾਲ ਜਾਰ ਵਿਚੋਂ ਹਵਾ ਕੱਢੋ। ਜਿਉਂ-ਜਿਉਂ ਜਾਰ ਵਿਚੋਂ ਹਵਾ ਨਿਕਲੇਗੀ ਘੰਟੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਘੱਟਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਜਾਰ ਦੇ ਹਵਾ ਰਹਿਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਘੰਟੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਧਿਅਮ ਦਾ ਕੋਈ ਕਣ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਜੋ ਕਿ ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਕੰਬਣੀ ਇੱਕ ਥਾਂ ਤੋਂ ਦੂਸਰੀ ਥਾਂ ਤੱਕ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਪੁਚਾ ਸਕੇ। ਹੁਣ ਇਸ ਵਿਚ ਹਵਾ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦਿਓ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਘੰਟੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਫਿਰ ਸੁਣਾਈ ਦੇਵੇਗੀ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਣਾਈ ਦੇਵੇਗੀ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਘੰਟੀ ਦੀ ਕੰਬਣੀ ਜਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹਵਾ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਕੰਨਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੀ।

ਚਿੱਤਰ 2.5

2.4 ਅਵਾਜ਼ ਦੀ ਰਫ਼ਤਾਰ (Velocity of Sound)

ਰੌਸ਼ਨੀ ਅਤੇ ਅਵਾਜ਼ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਇਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਚੱਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਤੇਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ 3×10^8 ਮੀਟਰ/ਸੈਕਿੰਡ ਜਾਂ 1,86,000 ਮੀਲ ਪ੍ਰਤੀ ਸੈਕਿੰਡ ਹੈ। ਭਾਵ ਰੌਸ਼ਨੀ ਇਕੋ ਅੱਖ ਝਪਕੇ ਵਿਚ ਕਈ ਸੌ ਮੀਲ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘੱਟ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਦੀ ਬੱਦਲਾਂ ਵਿਚ ਬਿਜਲੀ ਚਮਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਆਵਾਜ਼ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਚਮਕ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਪਿੱਛੋਂ ਸੁਣਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ। ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨੂੰ ਮਾਪਣ ਦੇ ਕਈ ਢੰਗ ਹਨ। ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਰਫ਼ਤਾਰ 331 ਮੀਟਰ ਪ੍ਰਤੀ ਸੈਕਿੰਡ ਮਾਪੀ ਗਈ ਹੈ।

ਸਪਾਰਟ ਨਿਯਮ ਅਨੁਸਾਰ ਆਵਾਜ਼ ਠੋਸ ਪਦਾਰਥਾਂ ਵਿਚ ਤਰਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਤਰਲਾਂ ਵਿਚ ਗੈਸਾਂ ਨਾਲੋਂ ਤੇਜ਼ ਚੱਲਦੀ ਹੈ। ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਚਾਰਟ ਵਿਚ ਆਵਾਜ਼ ਦੀਆਂ ਰਫ਼ਤਾਰਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਧਿਅਮਾਂ ਵਿਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ—

ਮਾਧਿਅਮ ਵਿਚ ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਰਫ਼ਤਾਰ

ਮਾਧਿਅਮ	ਮੀਟਰ/ਸੈਕਿੰਡ	ਫੁੱਟ ਪ੍ਰਤੀ ਸੈਕਿੰਡ
ਹਵਾ (0°C ਤਾਪ ਉੱਪਰ)	331	1087
ਕਾਰਬਨ ਡਾਇਆਕਸਾਈਡ	258	846
ਪਾਣੀ	1435	4708
ਲੋਹਾ	5130	16820
ਕੱਚ	5000	16410

2.5 ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਗੁਣ

ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਗੁਣ ਹੁੰਦੇ ਹਨ—

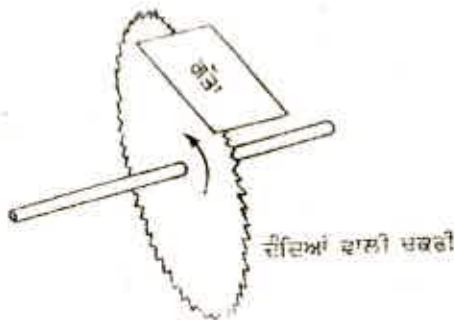
1. ਬਰੰਬਾਰਤਾ ਜਾਂ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ (Frequency)

ਅਸੀਂ ਪਿੱਛੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਵਾ ਦੇ ਕਣਾਂ ਵਿਚ ਕੰਡੈਨਸੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਰੇਰੀਫੀਕੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਆਵਾਜ਼ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ 'ਹਵਾ-ਕਣਾਂ' ਉੱਤੇ ਪਰਤਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਤੀ ਸੈਕਿੰਟ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਪਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਬਰੰਬਾਰਤਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਕੋ ਕੰਮ ਵਾਰ-ਵਾਰ

ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਈਕਲ ਪ੍ਰਤੀ ਸੈਕਿੰਡ ਜਾਂ ਹਰਟਿਜ਼ ਵਿਚ ਮਿਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

2. ਪਿੰਚ

ਪਿੰਚ ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਆਵਾਜ਼ ਕਿੰਨੀ ਮੋਟੀ ਜਾਂ ਬਰੀਕ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਲੜਕੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਬਰੀਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪਿੰਚ ਵੱਧ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੜਕੇ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਮੋਟੀ ਅਤੇ ਭਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪਿੰਚ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਸ ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਪਿੰਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ ਤੇ ਕਿਸ ਦੀ ਘੱਟ, ਇਹ ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ (Frequency) ਉਪਰ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਕ ਵਸਤੂ ਜੋ ਕਿ ਕੰਬਣੀ ਰਾਹੀਂ ਆਵਾਜ਼ ਪੈਦਾ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਕੰਬਣੀ ਦੀ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਵੱਧ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਿੰਚ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਭਾਵ ਬਰੀਕ ਆਵਾਜ਼ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਉਲਟ ਜੇ ਕਾਂਬੇ ਦੀ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਘੱਟ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਘੱਟ ਪਿੰਚ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਭਾਵ ਮੋਟੀ ਆਵਾਜ਼ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗੀ। ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ ਇਕ ਦੰਦੇਦਾਰ ਫਿਰਕੀ ਜਾਂ ਚਕਰੀ ਲਓ ਜੋ ਆਪਣੀ ਹੀ ਧੁਰੀ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮ ਸਕੇ। ਇਸ ਦੇ ਦੰਦਿਆਂ ਉਪਰ ਗੱਤੇ ਦਾ ਟੁਕੜਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਫਿਰਕੀ ਘੁੰਮੇ ਤਾਂ ਇਹ ਟੁਕੜੇ ਵਿਚ ਕੰਬਣੀ ਪੈਦਾ ਕਰੇ ਜਿਵੇਂ ਚਿੱਤਰ 2.6 ਵਿਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਚਿੱਤਰ 2.6

ਹੁਣ ਗੱਤੇ ਦੀ ਕੰਬਣੀ ਭਾਵ ਇਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿਚ ਉਹ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰੀ ਉਪਰ ਥੱਲੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਫਿਰਕੀ ਜਾਂ ਚਕਰੀ ਦੇ ਦੰਦਿਆਂ ਉੱਪਰ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰੀ ਗੱਤੇ ਨੂੰ ਉੱਤੇ ਹੇਠਾਂ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰਕੀ ਜਾਂ

ਚਕਰੀ ਨੂੰ ਹੁਣ ਘੁਮਾਓ। ਗੱਤਾ ਥੋੜੀ ਪਿੱਚ ਜਾਂ ਮੋਟੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੇਵੇਗਾ। ਜਿਉਂ-ਜਿਉਂ ਚਕਰੀ ਦੀ ਘੁੰਮਣ ਦੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਵਧੇਗੀ ਤਿਉਂ-ਤਿਉਂ ਗੱਤੇ ਦੇ ਕੰਬਣ ਦੀ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ, ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਪਿੱਚ ਅਤੇ ਆਵਾਜ਼ ਵੀ ਵੱਧ ਜਾਵੇਗੀ।

3. ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਉੱਚਤਾ (Loudness of Sound)

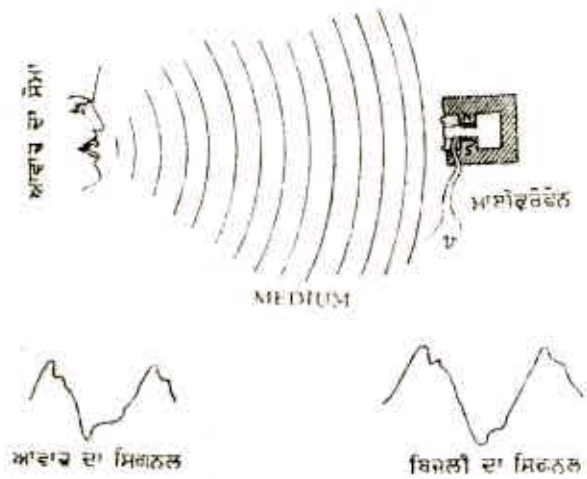
ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਉੱਚਤਾ ਵਲੀ ਇਸ ਦਾ ਇਕ ਗੁਣ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਆਵਾਜ਼ ਕਿੰਨੀ ਉੱਚੀ ਜਾਂ ਨੀਵੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਤੀਬਰਤਾ (Intensity) ਅਖਵਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਘੱਟ ਪਿੱਚ ਵਾਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਬਹੁਤ ਉੱਚੀ ਜਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉੱਚਤਾ ਵਾਲੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਿੱਚ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੌਲੀ ਜਾਂ ਘੱਟ ਉੱਚਤਾ ਵਾਲੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਉੱਚਤਾ ਦੇ ਘੱਟਣ ਜਾਂ ਵੱਧਣ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਪਿੱਚ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਉੱਚਤਾ ਸਿਰਫ ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਤੀਬਰਤਾ ਨਾਲ ਹੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

2.6 ਆਵਾਜ਼ ਦਾ ਬਿਜਲੀ ਸੰਕੇਤ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣਾ

ਹੁਣ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਮੁੱਢਲੇ ਸੁਭਾਅ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ। ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਸਤੂ ਦੇ ਕੰਬਣ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕੰਬਣ-ਮਾਧਿਅਮ ਰਾਹੀਂ ਚਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੰਨ ਲਓ ਇਕ ਆਦਮੀ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਗਲੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਹਵਾ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਰਾਹੀਂ ਚਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਯੰਤਰ ਲਵੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਕ ਡਾਇਆਫਰਾਮ ਜਾਂ ਪਰਦਾ ਹੋਵੇ ਜਿਸਨਾਲ ਇੱਕ ਕੁਆਇਲ ਲੱਗੀ ਹੈ। ਇਹ ਕੁਆਇਲ ਚੁੰਬਕ ਦੇ ਚੁੰਬਕੀ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਆਜ਼ਾਦ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਪਿੱਛੇ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਕੰਬਣੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਡਾਇਆਫਰਾਮ ਵਿਚ ਵੀ ਇਹ ਕੰਬਣੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁਆਇਲ ਵੀ ਕੰਬਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭਾਵ ਅੱਗੇ ਪਿੱਛੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੁਆਇਲ ਦੇ ਚੁੰਬਕੀ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲਈ ਵੋਲਟੇਜ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੋਲਟੇਜ ਵੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਬਦਲਣ ਅਨੁਸਾਰ ਬਦਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਕੰਬਣੀ ਹੁਣ ਇਕ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ ਵਿਚ ਬਦਲ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਵੋਲਟੇਜ ਨੂੰ ਸੰਕੇਤ ਵੋਲਟੇਜ ਜਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਗਨਲ (ਸੰਕੇਤ ਜਾਂ ਸੂਚਨਾ) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਯੰਤਰ ਨੂੰ ਜੋ ਕਿਸੇ

ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਬਿਜਲਈ ਸੰਕੇਤ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਮਾਈਕਰੋਫੋਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਚਿੱਤਰ 2.7 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

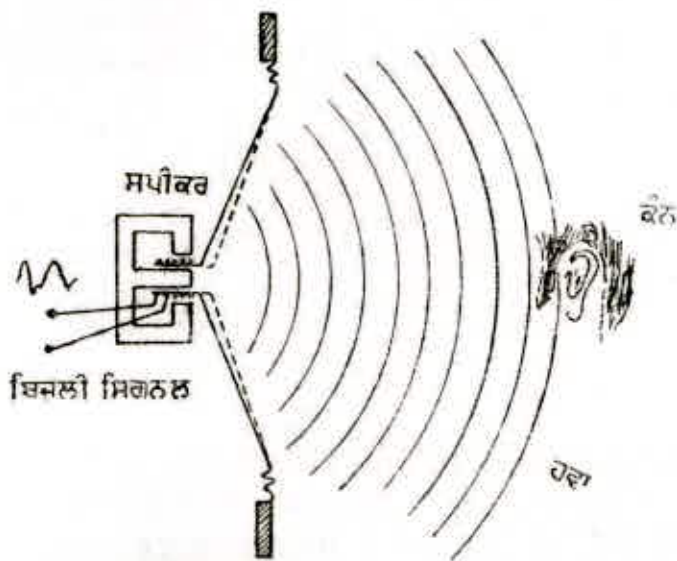

ਚਿੱਤਰ 2.7

ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਵੋਲਟੇਜ ਸੰਕੇਤ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਉਲਟ

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਿੱਛੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਵੋਲਟੇਜ ਸੰਕੇਤ ਵਿੱਚ ਆਵਾਜ਼ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਆਵਾਜ਼ ਵਰਗੀ ਹੀ ਕੰਬਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਕੇਤ ਨੂੰ ਬੜੀ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਮੁੜ ਉਸੇ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਆਵਾਜ਼ ਤੋਂ ਇਹ ਵੋਲਟੇਜ ਸੰਕੇਤ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਇਕ ਸਪੀਕਰ ਲਵੋ। ਮਾਈਕਰੋਫੋਨ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਸਪੀਕਰ ਵਿਚ ਇਕ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਕੋਨ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਮਾਈਕਰੋਫੋਨ ਵਿਚਲੇ ਪਰਦੇ ਤੋਂ ਕਈ ਗੁਣਾ ਵੱਡੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਇਕ ਕੁਆਇਲ (ਤਾਂਬੇ ਦੀ ਤਾਰ ਦੀ ਬਣੀ) ਹੈ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਕੁਆਇਲ ਮਾਈਕਰੋਫੋਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਕੁਆਇਲ ਵੀ ਇਕ ਚੁੰਬਕੀ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਕੋਨ ਅਤੇ ਕੁਆਇਲ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ-ਪਿੱਛੇ ਹਿਲ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਵੋਲਟੇਜ ਸੰਕੇਤ ਇਸ ਸਪੀਕਰ ਦੀ ਕੁਆਇਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਕੁਆਇਲ ਜੋ ਕਿ ਚੁੰਬਕੀ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਹੈ ਅੱਗੇ ਪਿੱਛੇ ਹਿਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਕੁਆਇਲ ਦੀ ਕੰਬਣੀ ਉਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੰਬਣੀ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ ਸੰਕੇਤ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਕੁਆਇਲ ਦੀ ਇਹ ਕੰਬਣੀ

ਪੇਪਰ ਕੋਨ ਵਿਚ ਵੀ ਕੰਬਣੀ ਛੇੜ ਦੇਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਪੇਪਰ ਕੋਨ ਅੱਗੇ ਇਹ ਕੰਬਣੀ ਹਵਾ ਦੇ ਕਣਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਹਵਾ ਦਾ ਇਕ ਕਣ ਦੂਜੇ ਕਣ ਨੂੰ ਦੇ ਦੇਵੇਗਾ। ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੰਬਣੀ ਸਾਡੇ ਕੰਨ ਤੱਕ ਪੁੱਜ ਕੇ ਸੁਣਾਈ ਦੇਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਹ ਆਵਾਜ਼ ਉਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਵੋਲਟੇਜ ਸੰਕੇਤ ਬਣਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਚਿੱਤਰ 2.8 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

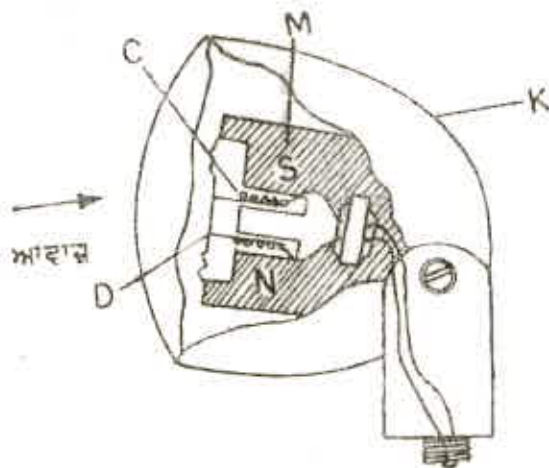

ਚਿੱਤਰ 2.8

ਮਾਈਕ੍ਰੋਫੋਨ

ਮਾਈਕ੍ਰੋਫੋਨ ਇੱਕ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋ-ਮੈਗਨਿਟ ਯੰਤਰ ਹੈ ਜੋ ਆਵਾਜ਼ ਦੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਵੋਲਟੇਜ ਸੰਕੇਤ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੰਬਣੀ ਲਈ ਇਕ ਪਰਦਾ ਲੱਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬਰੀਕ ਤਾਰ ਦੀ ਕੁਆਇਲ ਲੱਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕੁਆਇਲ ਚੁੰਬਕ ਦੇ ਦੋ ਧਰੁਵਾਂ ਵਿਚ ਰੱਖੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕੁਆਇਲ ਦੇ ਪਰਦੇ ਵਿਚ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਕੰਬਣੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਬਣਾਵਟ ਚਿਤਰ 2.9 ਵਿਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਚਿੱਤਰ ਵਿਚ D ਪਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕੁਆਇਲ C ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕੁਆਇਲ ਦੇ ਦੋ ਸਿਰੇ ਪਰਦੇ ਦੇ ਨਾਲੋਂ ਲਿਜਾ ਕੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਕੁਆਇਲ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਚੁੰਬਕ M ਹੈ। ਪਰਦਾ ਆਪਣੇ ਚੱਕਰ ਦੇ ਬਾਹਰਲੇ

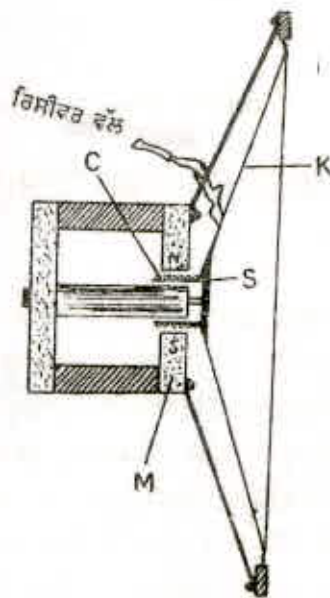
ਘੇਰੇ ਉੱਪਰ ਸਪਾਈਡਰ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਬਣਾਵਟ ਇਕ ਲੋਹੇ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋਏ ਢੱਕਣ K ਵਿਚ ਬੰਦ ਹੈ। ਢੱਕਣ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਾਲੀ ਹੈ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਕੰਬਣੀ ਪਰਦੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਚਿੱਤਰ 2.9

ਲਾਊਡ-ਸਪੀਕਰ (Loud Speaker)

ਇਸਦੀ ਬਣਾਵਟ ਚਿੱਤਰ 2.10 ਵਿਚ ਵਿਖਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਕੰਮ ਮਾਈਕ੍ਰੋਫੋਨ ਤੋਂ ਬਿਕਲ ਉਲਟ ਹੈ। ਇਹ ਵੋਲਟੇਜ ਸੰਕੇਤ ਨੂੰ ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਕੰਬਣੀ ਵਿਚ ਬਦਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਚਿੱਤਰ ਵਿਚ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਲਾਊਡ ਸਪੀਕਰ ਵਿਚ K ਇਕ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਕੋਨ ਹੈ ਜੋ ਇਕ ਤਾਰ ਦੀ ਕੁਆਇਲ C ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਕੁਆਇਲ C ਨੂੰ ਮੱਧ ਵਿਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੁਆਇਲ ਉੱਪਰ ਸਪਾਈਡਰ S ਲੱਗਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਬਾਹਰਲਾ ਘੇਰਾ ਸਪੀਕਰ ਦੀ ਦੀਵਾਰ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕੁਆਇਲ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਚੁੰਬਕ M ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਕੁਆਇਲ ਨੂੰ ਚੁੰਬਕੀ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਕੁਆਇਲ ਦੇ ਦੋ ਸਿਰੇ ਕੋਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦੋ ਨਰਮ ਤਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਪੀਕਰ ਉੱਪਰ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਦੋ ਸਿਰਿਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਵੋਲਟੇਜ ਸੰਕੇਤ ਇਹਨਾਂ ਸਿਰਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਕੁਆਇਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਚਿੱਤਰ 2.10

ਅਭਿਆਸ

1. ਆਵਾਜ਼ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਦੀ ਹੈ ? ਪ੍ਰਯੋਗ ਰਾਹੀਂ ਸਮਝਾਉ।
2. ਕੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਚਲਣ ਲਈ ਮਾਧਿਅਮ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ? ਜੇ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਉਂ ? ਜੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਿਉਂ ?
3. ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਬਿਜਲਈ ਸੰਕੇਤ ਵਿਚ ਅਤੇ ਬਿਜਲਈ ਸੰਕੇਤ ਨੂੰ ਆਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ? ਵਰਣਨ ਕਰੋ।
4. ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਪਿੱਚ ਅਤੇ ਉੱਚਤਾ ਤੋਂ ਕੀ ਭਾਵ ਹੈ ? ਕੀ ਇਹ ਇਕ ਦੂਜੇ ਉੱਪਰ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ? ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਿਉਂ ?
5. ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਨੋਟ ਲਿਖੋ—
(1) ਮਾਈਕ੍ਰੋਫੋਨ (2) ਸਪੀਕਰ।

ਅਧਿਆਇ—3

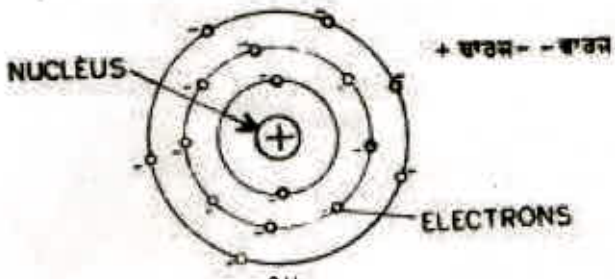
ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਸਧਾਰਨ ਨਿਯਮ

3.1 ਬਿਜਲੀ

ਬਿਜਲੀ ਇਕ ਅਦਿੱਖ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਗਰਮੀ, ਰੌਸ਼ਨੀ ਅਤੇ ਗਤੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ। ਬਿਜਲੀ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਚਾਰਜ, ਕਰੰਟ, ਵੋਲਟੇਜ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਰਾਹੀਂ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਚਾਰਜ ਨੂੰ ਕੂਲਮਜ਼, ਕਰੰਟ ਨੂੰ ਐਮਪੀਅਰ, ਵੋਲਟੇਜ ਨੂੰ ਵੋਲਟ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਨੂੰ ਉਹਮ ਵਿਚ ਮਾਪਦੇ ਹਾਂ।

ਤੁਸੀਂ ਰੇਡੀਓ, ਟੈਲੀਵੀਜ਼ਨ, ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਪੱਖਾ ਆਦਿ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਾਰੀ ਵੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਹਨ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਹੀ ਬਿਜਲੀ ਨਾਲ ਚਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੁੱਢਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਜਲੀ ਵੀ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਬਿਜਲੀ ਚਾਰਜਾਂ ਤੋਂ ਮਿਲਕੇ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਕ ਪੌਜ਼ੇਟਿਵ ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਨੈਗੇਟਿਵ। ਸਾਰੀਆਂ ਹੀ ਵਸਤੂਆਂ ਵਿਚ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਚਾਰਜ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਠੋਸ, ਤਰਲ ਜਾਂ ਗੈਸਾਂ ਹੋਣ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨ ਬਹੁਤ ਹੀ ਛੋਟਾ ਕਣ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਪਰ ਰਿਣ (Negative) ਧਰੁੱਵਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਟੋਨ ਪਦਾਰਥ ਦਾ ਦੂਸਰਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅੰਗ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਪਰ ਧਨ (Positive) ਧਰੁੱਵਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਇਕ ਅਣੂ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ਚਾਰਜਾਂ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਵੀ ਇਕੋ ਜਿੰਨੀ ਪਰੰਤੂ ਉਲਟ ਕਿਸਮ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। (ਵੇਖੋ ਚਿੱਤਰ 3.1)। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਪਦਾਰਥ ਚਾਰਜ ਰਹਿਤ (Neutral) ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ ਇਸ ਉੱਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਕੋ ਜਿਹੀ ਧਰੁੱਵਤਾ ਵਾਲੇ ਚਾਰਜ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਖੱਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਲਟ ਧਰੁੱਵਤਾ ਵਾਲੇ ਚਾਰਜ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵੇਖੋ ਚਿੱਤਰ 3.2 ਓ, ਅ, ਏ।

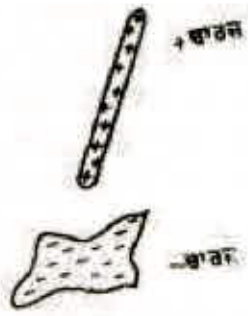

ਚਿੱਤਰ 3.1

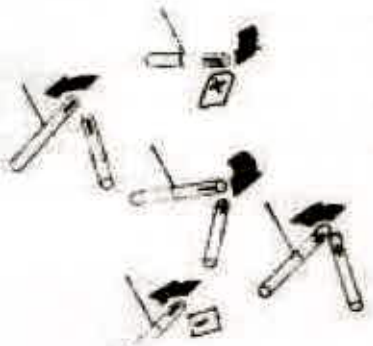
ਕੱਚ ਦੀ ਛਤ੍ਰ ਕੋਈ ਚਾਰਜ ਨਹੀਂ

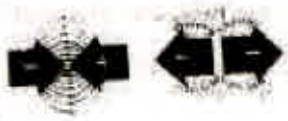
ਕੋਈ ਵੀ ਚਾਰਜ ਕੋਈ ਚਾਰਜ ਨਹੀਂ

ਚਿੱਤਰ 3.2 (ੳ)

ਚਿੱਤਰ 3.2 (ਅ)

ਚਿੱਤਰ 3.2 (ੲ)

3.2 ਅਣੂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਬਣਤਰ (Atomic Structure)

ਅਗਰ ਕਿਸੇ ਤੱਤ ਨੂੰ ਤੋੜ ਕੇ ਛੋਟਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਰਿਆ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਛੋਟਾ ਹਿੱਸਾ ਰਹਿ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤੱਤ ਦੇ ਸਾਰੇ ਗੁਣ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਕਣ ਨੂੰ ਅਣੂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਪਾਣੀ ਦੇ ਕਤਰੇ ਨੂੰ ਤੋੜ ਕੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਛੋਟਾ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈਡਰੋਜਨ ਅਤੇ ਆਕਸੀਜਨ ਦੇ ਅਣੂ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ। (ਦੇਖੋ ਚਿੱਤਰ 3.3.)

ਹੁਣ ਜੇਕਰ ਅਣੂ ਨੂੰ ਤੋੜ ਕੇ ਹੋਰ ਛੋਟਾ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਤੱਤ ਦੇ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਗੇ। ਮੁੱਢਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਣੂ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਛੋਟੇ ਕਣ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਲੈਕਟਰੋਨ, ਪ੍ਰੋਟੋਨ ਅਤੇ ਨਿਊਟ੍ਰੋਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੋਟੋਨ ਅਤੇ ਨਿਊਟ੍ਰੋਨ ਇੱਕ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਲੈਕਟਰੋਨ ਇਸ ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਇਰਦ-ਗਿਰਦ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦੇ ਹਨ।

ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨ ਰਿਣ ਚਾਰਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਟੋਨ ਵਿੱਚ ਧਨ ਚਾਰਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਚਾਰਜ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਜੇਕਰ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨ ਅਣੂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਅਣੂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਨੈਗੇਟਿਵ ਚਾਰਜ ਘੱਟ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਣੂ ਬਿਜਲਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੌਜ਼ੇਟਿਵ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਅਣੂ ਵਿੱਚ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨ ਦਾਖਲ ਕਰ ਦੇਈਏ ਤਾਂ ਅਣੂ ਵਿੱਚ ਨੈਗੇਟਿਵ ਚਾਰਜ ਵੱਧ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਅਣੂ ਬਿਜਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੈਗੇਟਿਵ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

6.25×10^{18} ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨ ਦਾ ਚਾਰਜ = 1 ਕੂਲਮ
ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੂਲਮ, ਚਾਰਜ ਨੂੰ ਮਾਪਣ ਦਾ ਇੱਕ ਪੈਮਾਨਾ ਹੈ।

A molecule of water

becomes

Two atoms of hydrogen

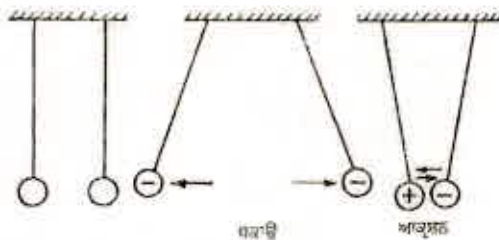

One atom of oxygen

This is why the chemical formula for water is H_2O

3.3 ਚਾਰਜਾਂ ਵਿੱਚ ਆਕ੍ਰਸ਼ਣ ਅਤੇ ਧਕਾਓ

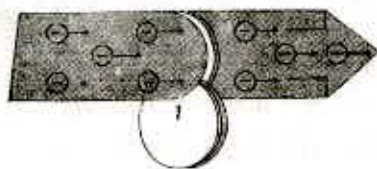
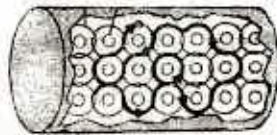
ਜੇਕਰ ਦੋ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘੱਟ ਭਾਰ ਵਾਲੀਆਂ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਤੋਂ ਉਲਟ ਚਾਰਜ ਰੱਖਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਲਟਕਾਇਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਇਹ ਗਤੀ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹੋਣ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਵਸਤੂਆਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਆਕ੍ਰਸ਼ਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਇਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਹੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਚਾਰਜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਤੋਂ ਪਰੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਭਾਵ ਇਹ ਕਿ ਦੋਹਾਂ ਤੇ ਪੋਜ਼ੇਟਿਵ ਜਾਂ ਦੋਹਾਂ ਤੇ ਨੈਗੇਟਿਵ ਚਾਰਜ ਹੋਵੇ ਜਿਵੇਂ ਚਿੱਤਰ 3.4 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਚਿੱਤਰ 3.4

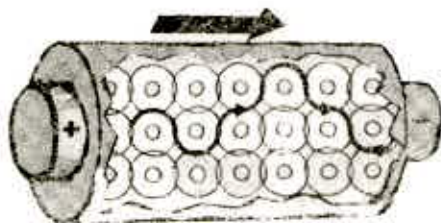
3.4 ਬਿਜਲਈ ਧਾਰਾ (Electric Current)

ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਚੱਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਅਸਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਜਦੋਂ ਸਾਰੇ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨ ਇੱਕੋ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਚੱਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ਆਖਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ਕੋਲੋਂ ਕਈ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕੰਮ ਲਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਧਾਰਾ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ ਕਿ ਤਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸੈਕਿੰਡ ਕਿੰਨੇ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨ ਲੰਘ ਰਹੇ ਹਨ। ਵੇਖੋ ਚਿੱਤਰ 3.5 ਅਤੇ 3.6।

3.5 ਵੋਲਟਾਜ (Voltage)

ਇਹ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਪਾਣੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉੱਚੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਨੀਵੀਂ ਥਾਂ ਵੱਲ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਦੂਸਰੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਗ੍ਹਾ ਵੱਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਇਹ ਆਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ਉੱਚੇ ਪੋਟੈਂਸ਼ੀਅਲ ਤੋਂ ਨੀਵੇਂ ਪੋਟੈਂਸ਼ੀਅਲ ਵੱਲ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਦੋਹਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਪੋਟੈਂਸ਼ੀਅਲ ਦੇ ਫਰਕ ਨੂੰ ਪੋਟੈਂਸ਼ੀਅਲ ਅੰਤਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਵੇਖੋ ਚਿੱਤਰ 3.7।

ਚਿੱਤਰ 3.7

3.6 ਵੋਲਟੇਜ ਅਤੇ ਕਰੰਟ ਦੇ ਪੈਮਾਨੇ

ਪੋਟੈਂਸ਼ੀਅਲ ਅੰਤਰ ਦਾ ਆਮ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਪੈਮਾਨਾ ਵੋਲਟ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਇੱਕ ਕੂਲਮ ਚਾਰਜ ਨੂੰ ਗਤੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਹੋਏ ਕੰਮ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੂਸਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ 6.25×10^{18} ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਚਾਲਕ ਦੇ ਦੋ ਬਿੰਦੂਆਂ ਵਿਚ ਗਤੀ ਕਰਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਵੋਲਟ ਦਾ ਪੋਟੈਂਸ਼ੀਅਲ ਅੰਤਰ ਜਾਂ ਵੋਲਟੇਜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਕਰੰਟ ਚਾਰਜ ਦੀ ਗਤੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਕਰੰਟ ਦਾ ਪੈਮਾਨਾ ਚਾਰਜ ਦੀ ਗਤੀ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਚਾਰਜ ਦੀ ਗਤੀ ਦੀ ਦਰ 6.25×10^{18} ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨ ਪ੍ਰਤੀ ਸੈਕਿੰਡ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕਰੰਟ ਇੱਕ ਐਂਪੀਅਰ (Ampere) ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

3.7 ਰਜਿਸਟੈਂਸ (ਕਰੰਟ ਦੀ ਗਤੀ ਵਿਚ ਰੁਕਾਵਟ) ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਰੋਧ (Resistance)

ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਤਾਰ ਵਿੱਚ ਕਰੰਟ ਵਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਵਿਚ ਕੁਝ ਗਰਮੀ ਉਤਪੰਨ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਵੋਲਟੇਜ

ਲਗਾਉਣ ਨਾਲ ਵਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਰੰਟ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਰੁਕਾਵਟ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੁਚਾਲਕ ਧਾਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਤਾਂਬਾ, ਚਾਂਦੀ ਆਦਿ ਦੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਵੋਲਟੇਜ ਨਾਲ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਅਧਿਕ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਕਰੰਟ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਕੁਚਾਲਕ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲੱਕੜੀ, ਕੱਚ ਆਦਿ ਵਿਚ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਬਹੁਤ ਵੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧਿਕ ਵੋਲਟੇਜ ਲਗਾਉਣ 'ਤੇ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕਰੰਟ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਤਾਂਬੇ ਦੀ ਤਾਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਜ਼ਾਦ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਟੋਜ਼ੀਅਲ ਅੰਤਰ ਨਾਲ ਗਤੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਆਸਾਨ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਤਾਂਬੇ ਦੀ ਤਾਰ ਆਜ਼ਾਦ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨਾਂ ਦੀ ਗਤੀ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕਾਰਬਨ ਵਿੱਚ ਤਾਂਬੇ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਆਜ਼ਾਦ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਤਾਂਬੇ ਨਾਲੋਂ ਕਾਰਬਨ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘੱਟ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨ ਗਤੀ ਕਰਨਗੇ। ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਕਾਰਬਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵੋਲਟੇਜ ਦੇਣ ਨਾਲ ਘੱਟ ਕਰੰਟ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੀ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਨੂੰ ਓਹਮ ਵਿਚ ਮਾਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਤਾਰ ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕ ਵੋਲਟ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ ਲਗਾਉਣ ਕਰਕੇ ਇਕ ਐਮਪੀਅਰ ਕਰੰਟ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿਰਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਇਕ ਓਹਮ ਹੋਵੇਗੀ। ਓਹਮ ਇਕ ਸਾਇੰਸਦਾਨ ਦਾ ਨਾਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਇਹ ਕਾਢ ਕੱਢੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖੋਜ ਕੀਤੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਓਹਮ ਦਾ ਨਿਯਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ—

$$\text{ਕਰੰਟ} = \frac{\text{ਵੋਲਟੇਜ}}{\text{ਰਜਿਸਟੈਂਸ}} \text{ ਜਾਂ ਵੋਲਟੇਜ} = \text{ਕਰੰਟ} \times \text{ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਜਾਂ ਰਜਿਸਟੈਂਸ} = \frac{\text{ਵੋਲਟੇਜ}}{\text{ਕਰੰਟ}}$$

3.8 ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ (Power)

ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਹੀਟਰ ਲਾਭਦਾਇਕ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਗਰਮੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਬਲਬ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਮੋਟਰ ਪਾਣੀ ਖਿੱਚਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਊਰਜਾ (Energy) ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸੋਮੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਸੋਮਾ ਬੈਟਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਚਾਰਜ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਕਿ

ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਜੈਨਰੇਟਰ ਆਪਣਾ ਬਾਲਣ ਕੋਲੇ ਜਾਂ ਡੀਜ਼ਲ ਆਦਿ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਲੋਡ (Load) ਲਈ ਊਰਜਾ ਦੇ ਸਕੇ। ਇਸ ਊਰਜਾ ਨਾਲ ਲੋਡ ਬੜੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਲੋਡ ਬਾਕੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਬਦ 'ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ' ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੋਡ ਕਿੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਿਜਲੀ-ਸਰਕਟ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਕੁਝ ਕੁ ਕੰਮ ਫਜ਼ੂਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਕ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹੀਟਰ ਬੜੀ ਲਾਭਦਾਇਕ ਗਰਮੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਜੌੜਨ ਵਾਲੀਆਂ ਤਾਰਾਂ ਵਿਚ ਜਿਹੜੀ ਗਰਮੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਭਾਵ ਫਜ਼ੂਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ (Units of Power)

ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਇਕਾਈ ਵਾਟ ਹੈ। ਇਕ ਵਾਟ ਸ਼ਕਤੀ ਉਦੋਂ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਕ ਐਂਪੀਅਰ ਕਰੰਟ ਇਕ ਵੋਲਟ ਦੇ ਪ੍ਰੋਟੈਂਸ਼ੀਅਲ ਅੰਤਰ (Potential Difference) ਦੁਆਰਾ ਵਹਿੰਦਾ ਹੈ।

$$P = VI$$

ਜਿਥੇ $P =$ ਸ਼ਕਤੀ, $V =$ ਵੋਲਟ ਪ੍ਰੋਟੈਂਸ਼ੀਅਲ ਅੰਤਰ ਅਤੇ $I =$ ਧਾਰਾ ਜਾਂ ਕਰੰਟ

ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਵੱਡੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ ਵੀ ਹਨ ਜੋ ਹੇਠ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ—

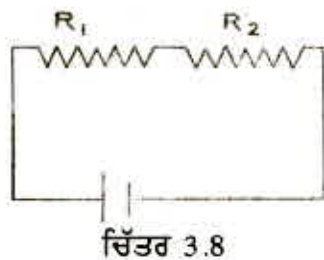
$$\text{ਵਾਟ} \div 1000 = \text{ਕਿਲੋਵਾਟ (Kw)}$$

$$\text{ਵਾਟ} \div 1000,000 = \text{ਮੈਗਾਵਾਟ (Mw)}$$

$$\text{ਕਿਲੋਵਾਟ} \div 1000 = \text{ਮੈਗਾਵਾਟ (Mw)}$$

3.9 ਲੜੀਬੱਧ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤਿਰੋਧ (Resistances in Series)

ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਿਆ ਹੋਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਣੀ ਵਾਲੀਆਂ ਨਾਲਾਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਸਿਰੇ ਨਾਲ ਜੋੜੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਾਣੀ ਇਕ ਨਾਲ ਵਿੱਚੋਂ ਦਾਖਲ ਹੋ ਕੇ ਦੂਜੀ ਨਾਲ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤਿਰੋਧ ਸਿਰ ਤੋਂ ਸਿਰੇ ਨਾਲ ਜੋੜੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤਾਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕੋ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਕਰੰਟ ਵਹਿੰਦਾ

ਰਹੇ। ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਤਿਰੋਧਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਢੰਗ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਲੜੀਬੱਧ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜੋੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਦੋ ਪ੍ਰਤਿਰੋਧਾਂ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਿਰੇ ਵੋਲਟੇਜ ਦੇ ਸੋਮੇ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਸਿਰਿਆਂ ਨਾਲ ਜੋੜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਚਿੱਤਰ 3.8 ਵਿਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਪ੍ਰਤਿਰੋਧ ਵੀ ਲੜੀਬੱਧ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜੋੜੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਜਦੋਂ ਦੋ ਜਾਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਤਿਰੋਧਾਂ ਨੂੰ ਲੜੀਬੱਧ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੁੱਲ ਪ੍ਰਤਿਰੋਧ ਵੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੁੱਲ ਪ੍ਰਤਿਰੋਧ ਵੱਖਰੇ-ਵੱਖਰੇ ਪ੍ਰਤਿਰੋਧਾਂ ਦਾ ਜੋੜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਤਿਰੋਧ R_1 , R_2 ਨੂੰ ਲੜੀਬੱਧ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੁੱਲ ਪ੍ਰਤਿਰੋਧ $R = R_1 + R_2$ । ਜੇ ਬਿਜਲੀ ਸਰਕਟ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ ਨਾ ਬਦਲੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਓਹਮ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਨੁਸਾਰ (ਭਾਵ $I = \frac{E}{R}$) ਕਰੰਟ ਘੱਟਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਉਦਾਹਰਣ—

ਇਕ 100 ਵੋਲਟ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ ਵਿਚਾਲੇ 10, 10 ਓਮ ਦੇ ਦੋ ਪ੍ਰਤਿਰੋਧ ਲੜੀਬੱਧ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜੋੜੇ ਗਏ ਹਨ ਤਾਂ ਪ੍ਰਤਿਰੋਧ ਵਿਚੋਂ ਕਿੰਨਾ ਕਰੰਟ ਲੰਘੇਗਾ ?

ਹੱਲ— ਬਿਜਲੀ ਸਰਕਟ ਦਾ ਕੁੱਲ ਪ੍ਰਤਿਰੋਧ $R = 10 + 10 = 20$ ਓਹਮ
 ਵੋਲਟੇਜ $V = 100$ ਵੋਲਟ

$$\text{ਕਰੰਟ } I = \frac{100}{20} = 5 \text{ ਐਂਪੀਅਰ}$$

ਆਖਰ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਤਿਰੋਧਾਂ ਨੂੰ ਲੜੀਬੱਧ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਜੋੜਦੇ ਹਾਂ ? ਕਈ ਵਾਰ ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਲੋਡ ਵਿਚੋਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ (Fixed) ਕਰੰਟ ਲੰਘੇ। ਜੇ ਕਰੰਟ ਵੱਧ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਲੰਘਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਲੋਡ ਸੜ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਲੋਡ ਦਾ ਕੁਝ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਪ੍ਰਤਿਰੋਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਵੋਲਟੇਜ ਦਾ ਉਹ ਸੋਮਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਲੋਡ ਨੂੰ ਠੀਕ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਵੋਲਟੇਜ ਨੂੰ ਠੀਕ ਰੱਖ ਕੇ ਲੋਡ ਵਿਚੋਂ ਦੀ ਕਰੰਟ ਦੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮਾਤਰਾ ਲੰਘਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸੌਖਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਵੋਲਟੇਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕੀਏ। ਸਪਲਾਈ ਕੰਪਨੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਵੋਲਟੇਜ ਸਪਲਾਈ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਕਰੰਟ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸੌਖਾ ਤਰੀਕਾ ਇਹੀ ਹੈ ਕਿ ਲੋਡ ਨਾਲ ਲੜੀਬੱਧ ਢੰਗ ਵਿਚ ਪ੍ਰਤਿਰੋਧ ਦੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮਾਤਰਾ ਜੋੜ ਦੇਈਏ।

ਉਦਾਹਰਨ—

ਇਕ 100 ਵਾਟ, 100 ਵੋਲਟ ਦਾ ਬਲਬ ਜਗਾਉਣਾ ਹੈ। 200 ਵੋਲਟ ਦਾ ਸੋਮਾ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਬਲਬ ਨਾਲ ਲੜੀਬੱਧ ਢੰਗ ਵਿਚ ਕਿੰਨਾ ਪ੍ਰਤਿਰੋਧ ਜੋੜਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ?

$$\begin{aligned} \text{ਹੱਲ—ਬਲਬ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ} &= 100 \text{ ਵਾਟ} \\ V \diamond I &= 100 \diamond 1 = 100 \text{ ਵਾਟ} \end{aligned}$$

$$\text{ਜਾਂ} \quad I \text{ (ਕਰੰਟ)} = \frac{100}{100} = 1 \text{ ਐਂਪੀਅਰ}$$

$$\text{ਬਲਬ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਰੋਧ } R = \frac{\text{ਵੋਲਟੇਜ}}{\text{ਧਾਰਾ}} = \frac{100}{1} = 100 \text{ ਓਹਮ}$$

$$\text{ਜਾਂ} \quad P = VI \text{ ਅਤੇ } I = \frac{V}{R}$$

$$\text{ਤਾਂ} \quad P = V \frac{V}{R} = \frac{V^2}{R}$$

$$\text{ਇਸ ਕਰਕੇ} \quad R = \frac{V^2}{P} = \frac{100 \times 100}{100} = 100 \text{ ਓਹਮ}$$

ਜੇ ਵੋਲਟੇਜ 200 ਵੋਲਟ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਬਲਬ ਨਾਲ ਕੁਝ ਪ੍ਰਤਿਰੋਧ ਲੜੀਬੱਧ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜੋੜਨਾ ਪਵੇਗਾ, 200 ਵੋਲਟ ਵਿੱਚੋਂ 100 ਵੋਲਟ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ ਗਿਰਾਵਟ ਬਲਬ ਦੁਆਲੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

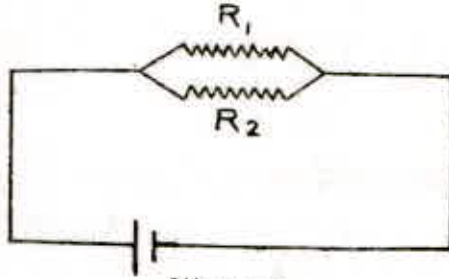
ਬਾਕੀ 100 (200-100=100) ਵੋਲਟ ਲੜੀਬੱਧ ਪ੍ਰਤਿਰੋਧ ਦੁਆਲੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਲਬ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਕਰੰਟ ਇੱਕ ਐਂਪੀਅਰ ਲੰਘਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਹੀ ਇੱਕ ਐਂਪੀਅਰ ਦਾ ਕਰੰਟ ਪ੍ਰਤਿਰੋਧ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਗੁਜ਼ਰਦਾ ਹੈ।

$$\begin{aligned} \text{ਲੜੀਬੱਧ ਪ੍ਰਤਿਰੋਧ} &= \frac{\text{ਪ੍ਰਤਿਰੋਧ ਦੁਆਲੇ ਵੋਲਟੇਜ}}{\text{ਕਰੰਟ}} \\ &= \frac{100}{1} = 100 \text{ ਓਹਮ} \end{aligned}$$

ਇਸ ਲਈ ਬਲਬ ਨੂੰ 200 ਵੋਲਟ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਤੇ ਜਗਾਉਣ ਲਈ 100 ਓਹਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਰੋਧ ਲੜੀਬੱਧ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜੋੜਨਾ ਪਵੇਗਾ।

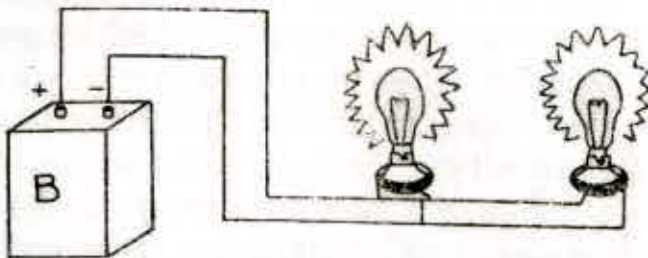
3.10 ਸਮਾਂਤਰਬੱਧ ਪ੍ਰਤਿਰੋਧ (Resistances in Parallel)

ਲੋਡ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤਿਰੋਧ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦਾ ਇਕ ਹੋਰ ਢੰਗ ਵੀ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਹੀਂ ਲੋਡ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤਿਰੋਧ ਨੂੰ ਸਮਾਂਤਰਬੱਧ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਮਾਨ ਸਿਰੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਜੋੜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵੋਲਟੇਜ ਸੋਮੇ ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੋ ਜੰਕਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਚਿੱਤਰ 3.9 ਵਿਚ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਚਿੱਤਰ 3.9

ਚਿੱਤਰ 3.10 ਵਿੱਚ ਦੋ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਬਲਬ ਸਮਾਂਤਰਬੱਧ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜੋੜੇ ਵਿਖਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਚਿੱਤਰ 3.9 ਵਿਚ ਦੋ ਬਲਬ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤਿਰੋਧ ਰਾਹੀਂ ਵਿਖਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਕਰੰਟ ਸੋਮੇ ਤੋਂ ਚੱਲ ਕੇ ਜੰਕਸ਼ਨ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਤਦ ਕਰੰਟ ਵੰਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਅੱਧ ਇਕ ਬਲਬ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਓਨਾ ਹੀ ਕਰੰਟ ਦੂਜੇ ਬਲਬ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਬਲਬ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਨਾ ਹੋਣ ਤਾਂ ਕਰੰਟ ਪ੍ਰਤਿਰੋਧਾਂ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਵੰਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਘੱਟ ਪ੍ਰਤਿਰੋਧ ਵਾਲੇ ਬਲਬ ਵਿੱਚੋਂ ਵੱਧ ਕਰੰਟ ਲੰਘਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਧ ਪ੍ਰਤਿਰੋਧ ਵਾਲੇ ਬਲਬ ਵਿੱਚੋਂ ਘੱਟ। ਪਰ ਹਰੇਕ ਬਲਬ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ, ਸੋਮੇ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ।

ਚਿੱਤਰ 3.10

ਉਦਾਹਰਨ—

ਦੋ 100 ਵਾਟ, 200 ਵਾਟ ਦੇ ਬਲਬ 200 ਵਾਟ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ ਵਿਚਾਲੇ ਜੋੜੇ ਗਏ ਹਨ। ਹਰੇਕ ਬਲਬ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਕਰੰਟ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁੱਲ ਕਰੰਟ ਕਿੰਨਾ ਹੈ ?

ਕੁੱਲ— ਹਰੇਕ ਬਲਬ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਰੋਧ = $\frac{E^2}{\text{ਸ਼ਕਤੀ}} = \frac{200 \times 200}{100} = 400$ ਓਹਮ

ਹਰੇਕ ਬਲਬ ਵਿਚਲਾ ਕਰੰਟ = $\frac{200}{400} = \frac{1}{2}$ ਐਮਪੀਅਰ

ਸੋਮੇ ਤੋਂ ਕੁੱਲ ਕਰੰਟ = $\frac{1}{2} + \frac{1}{2} = 1$ ਐਮਪੀਅਰ

ਜਦੋਂ ਬਲਬ ਸਮਾਂਤਰਬੱਧ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜੋੜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕੁਲ ਪ੍ਰਤਿਰੋਧ ਘੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕੁਝ ਲੜੀਬੱਧ ਪ੍ਰਤਿਰੋਧਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤੋਂ ਉਲਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕੁੱਲ ਪ੍ਰਤਿਰੋਧ R ਹੈ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਪ੍ਰਤਿਰੋਧ R_1 ਅਤੇ R_2 ਹਨ।

ਤਾਂ
$$\frac{1}{R} = \frac{1}{R_1} + \frac{1}{R_2} = \frac{R_1 + R_2}{R_1 \times R_2}$$

ਜਾਂ
$$R = \frac{R_1 \times R_2}{R_1 + R_2}$$

ਇਸ ਲਈ ਜੇ 10, 10 ਦੇ ਦੋ ਪ੍ਰਤਿਰੋਧ ਸਮਾਂਤਰਬੱਧ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜੋੜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕੁੱਲ ਪ੍ਰਤਿਰੋਧ ਅੱਧਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

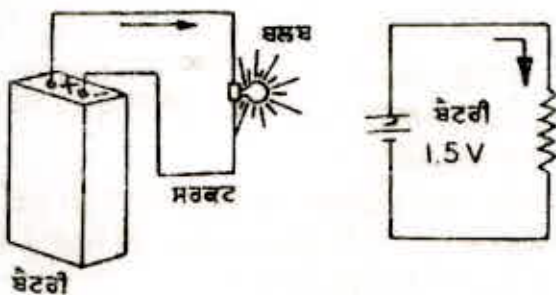
ਆਓ ਅਸੀਂ ਵੇਖੀਏ ਕਿ ਪ੍ਰਤਿਰੋਧ ਨੂੰ ਸਮਾਂਤਰਬੱਧ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਦੇ ਕੀ ਲਾਭ ਹਨ ?

ਉਹ ਸਾਰੇ ਲੋਡ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸਪਲਾਈ ਨਾਲ ਜੋੜਦੇ ਹੋ, ਸਮਾਂਤਰਬੱਧ ਜੋੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਵੋਲਟੇਜ ਦੇ ਸੋਮੇ ਦੇ ਦੋ ਸਿਰੇ ਲੋਡ ਨਾਲ ਜੋੜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਰੇ ਲੋਡ ਇੱਕੋ ਜਿੰਨੀ ਵੋਲਟੇਜ ਜੋ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਾਰੇ ਲੋਡ ਸੋਮੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੋਣ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਬਲਬ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲੋਡ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਰੰਟ ਸੋਮੇ ਤੋਂ ਤਾਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਲੋਡਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਲੋਡ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੈ ਤਾਂ ਲੰਬੀਆਂ ਤਾਰਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਪਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ

ਪੜ੍ਹ ਚੁੱਕੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਤਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੋਲਟੇਜ ਜਾਇਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਬੋੜੀ ਜਿਹੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵੋਲਟੇਜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਹਰੇਕ ਲੋਡ ਵਿਚਾਲੇ ਵੋਲਟੇਜ ਇੱਕੋ ਜਿੰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

3.11 ਬੰਦ ਸਰਕਟ (Closed Circuit)

ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਖੋ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਰਕਟ ਵਿਚ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚਿੱਤਰ 3.11 ਵਿਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਰਕਟ ਨੂੰ ਕਰੰਟ ਦੇ ਚਲਣ ਦੇ ਰਸਤੇ ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦਿਖਾਏ ਹੋਏ ਸਰਕਟ ਵਿਚ ਇੱਕ ਬਲਬ ਨੂੰ ਜਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਬਲਬ ਨੂੰ ਬੈਟਰੀ ਦੇ ਦੋਹਾਂ ਸਿਰਿਆਂ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਲਬ ਵਿਚੋਂ ਕਰੰਟ ਲੰਘਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਜਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਬਲਬ ਵਿਚੋਂ ਕਰੰਟ ਉਦੋਂ ਹੀ ਲੰਘੇਗਾ ਜਦੋਂ ਸਰਕਟ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇਗਾ ਭਾਵ ਬੈਟਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸਿਰਾ ਤਾਰ ਅਤੇ ਬਲਬ ਰਾਹੀਂ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਚਿੱਤਰ 3.11

3.12 ਬਿਜਲੀ ਸਰਕਟ ਦੇ ਗੁਣ

1. ਇਸ ਵਿਚ ਪੋਟੈਂਸ਼ੀਅਲ ਅੰਤਰ ਦਾ ਸੋਮਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵੋਲਟੇਜ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਰੰਟ ਉਤਪੰਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।
2. ਕਰੰਟ ਦੇ ਚੱਲਣ ਲਈ ਰਸਤਾ ਪੂਰਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਭਾਵ ਵੋਲਟੇਜ ਸੋਮੇ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ ਤੱਕ ਸਰਕਟ ਪੂਰਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
3. ਕਿਸੇ ਸਰਕਟ ਵਿਚ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਲਗਾ ਕੇ ਕਰੰਟ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਘਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

3.13 ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਸੋਮੇ

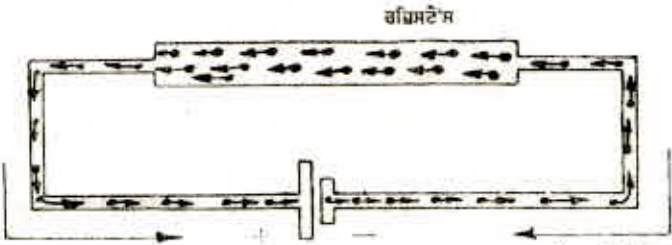
ਵੋਲਟੇਜ ਜਾਂ ਪੋਟੈਂਸ਼ੀਅਲ ਅੰਤਰ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਸੋਮਿਆਂ ਤੋਂ ਉਪਲਬਧ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਲ, ਜਨਰੇਟਰ ਆਦਿ। ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਕਈ ਸੈਲਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ ਬੈਟਰੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਆਮ ਵਰਤੋਂ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਸੈਲ 1.5 ਵੋਲਟ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੈਲਾਂ ਨੂੰ ਲੜੀਬੱਧ ਜੋੜ ਕੇ ਵੱਧ ਵੋਲਟੇਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਭਾਵ 6 ਵੋਲਟ ਲੈਣ ਵਾਸਤੇ ਚਾਰ ਸੈਲਾਂ ਨੂੰ ਲੜੀ ਵਾਰ ਜੋੜਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਵਿਚ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸੈਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਕੇ ਸੈੱਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

3.14 ਕਰੰਟ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚਿੱਤਰ 3.12 ਵਿਚ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨ ਸੈੱਲ ਦੇ ਨੈਗੇਟਿਵ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਚਲਕੇ ਸਰਕਟ ਦੇ ਵਿਚ ਲਗਾਈ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਰਾਹੀਂ ਸੈੱਲ ਦੇ ਪੋਜ਼ੇਟਿਵ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਪੁੱਜਦੇ ਹਨ। ਪਰੰਤੂ ਸੈੱਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਹ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨ ਪੋਜ਼ੇਟਿਵ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਨੈਗੇਟਿਵ ਸਿਰੇ ਵੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਿੱਛੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਵਹਾਉ (Conventional Current) ਸਰਕਟ ਵਿਚ, ਸੈੱਲ ਦੇ ਬਾਹਰ ਪੋਜ਼ੇਟਿਵ ਤੋਂ ਨੈਗੇਟਿਵ ਵੱਲ ਚਲਦਾ ਹੋਇਆ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰੰਟ ਦੇ ਚੱਲਣ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਨੂੰ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨ ਦੇ ਚੱਲਣ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਹੈ।

ਚਿੱਤਰ 3.12 (ੳ)

ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨਾਂ ਦੇ ਚਲਣ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ

ਕਰੰਟ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ

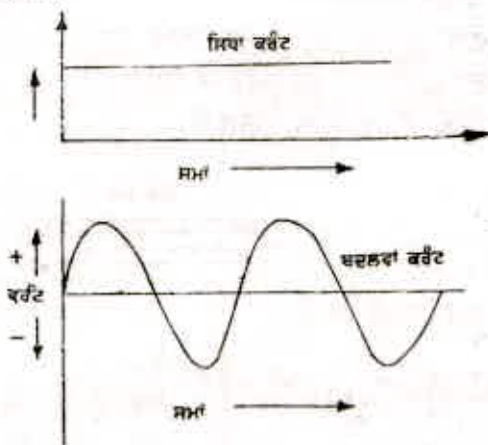
ਚਿੱਤਰ 3.12 (ਅ)

ਸਿੱਧਾ ਕਰੰਟ ਅਤੇ ਪਰਤਵਾਂ ਕਰੰਟ (D.C. and A.C. Current)

ਉਪਰ ਦਿਖਾਏ ਹੋਏ ਚਿੱਤਰ 3.12 ਵਿਚ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨ ਇਕੋ ਹੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿਚ ਚਲਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਕਰੰਟ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਰੰਟ ਦਾ ਇਕ ਹੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿਚ ਚਲਣਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬੈਟਰੀ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਸਿਰਿਆਂ ਦੀ ਧਰੁੱਵਤਾ ਇਕ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਬੈਟਰੀ ਲਗਾਤਾਰ ਸਿੱਧਾ ਕਰੰਟ ਭੇਜਣ ਦਾ ਸੋਮਾ ਹੈ।

ਚਾਰਜ ਦੇ ਇਕ ਹੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿਚ ਚੱਲਣ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਕਰੰਟ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ ਕਰੰਟ ਲਈ ਵੋਲਟੇਜ ਸੋਮੇ ਦੀ ਧਰੁੱਵਤਾ ਇਕੋ ਹੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਪਰਤਵੀ ਵੋਲਟੇਜ (Alternating Voltage) ਦਾ ਸੋਮਾ ਲਗਾਤਾਰ ਧਰੁੱਵਤਾ ਨੂੰ ਬਦਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਬਣਿਆ ਕਰੰਟ ਵੀ ਬਦਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਰੰਟ ਪੋਜ਼ੀਟਿਵ ਧਰੁੱਵ ਤੋਂ ਨੈਗੇਟਿਵ ਧਰੁੱਵ ਵੱਲ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਜਦੋਂ ਜਨਰੇਟਰ ਧਰੁੱਵਤਾ ਨੂੰ ਬਦਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਰੰਟ ਵੀ ਆਪਣੀ ਦਿਸ਼ਾ ਬਦਲ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। 50 C/S (50 Cycle Per Second) ਸ਼ਕਤੀ ਲਾਈਨ ਜਿਹੜੀ ਕਿ ਆਮ ਵਰਤੋਂ ਵਿਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਏ. ਸੀ. (A.C.) ਦਾ ਉਦਾਹਰਨ ਹੈ। ਇਸ 50 ਸਾਈਕਲ ਪ੍ਰਤੀ ਸੈਕਿੰਡ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਵੋਲਟੇਜ ਦੀ ਧਰੁੱਵਤਾ ਅਤੇ ਕਰੰਟ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਇਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿਚ 50 ਵਾਰੀ ਪੋਜ਼ੀਟਿਵ ਅਤੇ 50 ਵਾਰੀ ਨੈਗੇਟਿਵ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਚਿੱਤਰ 3.13

ਇਸ ਬਦਲਦੇ ਕਰੰਟ ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ ਕਰੰਟਦਾ ਲਾਈਨ ਗ੍ਰਾਫ ਹੇਠਾਂ ਚਿੱਤਰ 3.13 ਵਿਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਮਾਤਰਾ (Magnitude) ਵੀ ਦੱਸਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡੀ.ਸੀ. ਦਾ ਕੇਵਲ ਸਿੱਧਾ ਹੀ ਗ੍ਰਾਫ ਹੈ ਭਾਵ ਸੋਮੇ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਸਿੱਧਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰੰਟ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਅਤੇ ਵੋਲਟੇਜ ਦੀ ਧਰੁੱਵਤਾ ਵਿਚ ਬਿਲਕੁਲ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ।

ਏ.ਸੀ. ਅਤੇ ਡੀ.ਸੀ. ਵੋਲਟੇਜ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ—

ਡੀ.ਸੀ. ਵੋਲਟੇਜ	ਏ.ਸੀ. ਵੋਲਟੇਜ
1. ਇਸਦੀ ਧਰੁੱਵਤਾ ਇਕੋ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦੀ।	1. ਇਸ ਦੀ ਧਰੁੱਵਤਾ ਇਕੋ ਜਿਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਭਾਵ ਧਰੁੱਵਤਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬਦਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।
2. ਇਸ ਵਿਚ ਕਰੰਟ ਜਾਂ ਵੋਲਟੇਜ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਘਟਾਈ ਵਧਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਧਰੁੱਵਤਾ ਸਥਿਰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।	2. ਇਸ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਧਰੁੱਵਤਾ ਦੇ ਬਦਲਣ ਨਾਲ ਬਦਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।
3. ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸਦੀ ਵੋਲਟੇਜ ਲਗਾਤਾਰ ਵਧਾਈ ਜਾਂ ਘਟਾਈ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ।	3. ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਨਾਲ ਇਸ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ ਵਧਾਈ ਜਾਂ ਘਟਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਘਰਾਂ, ਕਾਰਖਾਨਿਆਂ ਲਈ ਵੱਖੋ-ਵੱਖ ਵੋਲਟੇਜ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
4. ਇਹ ਵੋਲਟੇਜ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਸਰਕਟ ਵਿਚ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।	4. ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ ਨੂੰ ਸੰਕੇਤ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
5. ਇਸ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ।	5. ਇਸ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ ਆਸਾਨ ਹੈ।

3.15 ਚਾਲਕ, ਕੁਚਾਲਕ ਅਤੇ ਅੱਧ-ਚਾਲਕ (Conductor, Insulator and Semi-Conductor)

ਸਾਰੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਕਿਸਮਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪਦਾਰਥ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਰੰਟ ਨੂੰ ਸੌਖੇ ਹੀ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਭਾਵ ਜਿਸ ਦੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਚਾਲਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤਾਂਬਾ, ਐਲੂਮੀਨੀਅਮ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਧਾਤ ਚਾਲਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਵੋਲਟੇਜ ਵੀ ਲਗਾ ਦੇਈਏ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਕਰੰਟ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਚੱਲ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਦੂਜੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਉਹ ਪਦਾਰਥ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਕਰੰਟ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿੰਦੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਚਾਲਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵੋਲਟੇਜ ਵੀ ਲਗਾ ਦੇਈਏ ਤਾਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਕਰੰਟ ਵੀ ਨਹੀਂ ਚੱਲਦਾ। ਹਵਾ, ਕਾਗਜ਼, ਮਾਈਕਾ, ਕੱਚ, ਪਲਾਸਟਿਕ, ਰਬੜ, ਸੂਤੀ ਕੱਪੜਾ ਅਤੇ ਸੁੱਕੀ ਲੱਕੜੀ ਆਦਿ ਕੁਚਾਲਕ ਪਦਾਰਥ ਹਨ।

ਤੀਸਰੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਉਹ ਪਦਾਰਥ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੁਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਧ-ਚਾਲਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੁਣ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਰਤਾਵ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਨਾਂ ਹਨ। ਜਰਮੇਨੀਅਮ, ਸਿਲੀਕੋਨ ਆਦਿ।

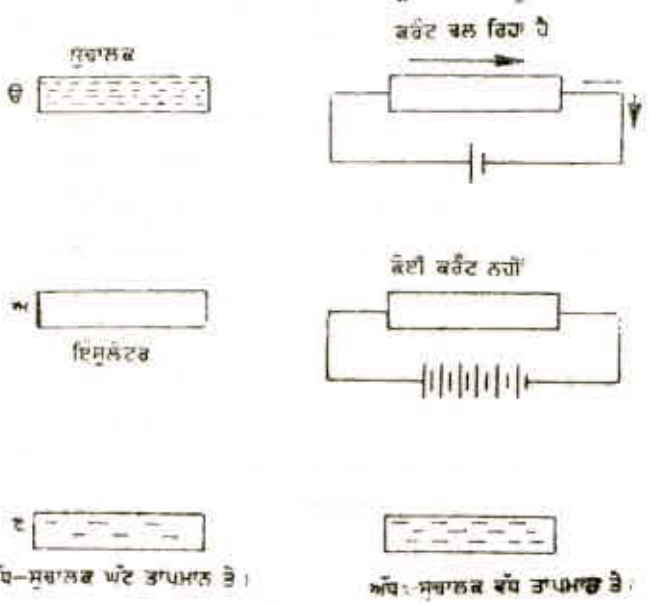
ਅੱਧ-ਚਾਲਕ (Semi-Conductors)

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅੱਧ-ਚਾਲਕ ਉਹ ਪਦਾਰਥ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੁਣ ਚਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਕੁਚਾਲਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਧ-ਚਾਲਕ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਾਪਕ੍ਰਮ ਤੇ ਚਾਲਕ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਘੱਟ ਤਾਪਕ੍ਰਮ ਤੇ ਕੁਚਾਲਕ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਕ ਪਦਾਰਥ ਚਾਲਕ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਕੁਚਾਲਕ ਕਿਉਂ ਹੈ? ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਉਹ ਪਦਾਰਥ ਜਿਹੜੇ ਚਾਲਕ ਹਨ, ਵਿਆਪਕ ਤਾਪਮਾਨ ਉੱਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਣਤਰ ਵਿਚ ਆਜ਼ਾਦ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਭਾਵ ਚਾਲਕ ਕੋਲ ਆਜ਼ਾਦ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਧਰ-ਉੱਧਰ ਘੁੰਮਦੇ ਰਹਿੰਦੇ

ਹਨ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਬੋਤ੍ਰਾ ਜਿਹਾ ਵੀ ਪੋਟੈਂਸ਼ੀਅਲ ਅੰਤਰ ਇਨ੍ਹਾਂਦੇ ਸਿਰਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਆਜ਼ਾਦ ਚਾਰਜ ਜਾਂ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨ ਇਸ ਵੋਲਟੇਜ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਧੀਨ ਇਕ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿਚ ਚੱਲਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰੰਟ ਚੱਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਚਿੱਤਰ 3.14 (ਉ) ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਬੈਟਰੀ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨ ਚੱਲਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਚਿੱਤਰ 3.14 (ਉ, ਅ, ਈ)

ਕੁਚਾਲਕ ਕੋਲ ਆਜ਼ਾਦ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵੋਲਟੇਜ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਕਰੰਟ ਨਹੀਂ ਚੱਲਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਚਿੱਤਰ 3.14 (ਅ) ਵਿਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅੱਧ-ਚਾਲਕ ਕੋਲ ਘੱਟ ਤਾਪਮਾਨ ਉੱਪਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘੱਟ ਆਜ਼ਾਦ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵੋਲਟੇਜ ਇਸ ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਨਾਲ ਵੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕਰੰਟ ਚੱਲਦਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਤਾਪਮਾਨ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅੱਧ-ਚਾਲਕ ਦੇ ਆਜ਼ਾਦ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਵੀ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਸ ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ

ਵਿਚ ਵੋਲਟੇਜ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਪਹਿਲੀ ਹਾਲਤ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਰੰਟ ਚੱਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਚਿੱਤਰ 3.14 (ੲ) ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸੁਧ ਅੱਧ-ਚਾਲਕ (Intrinsic Semi-Conductor)

ਜਿਸ ਅੱਧ-ਚਾਲਕ ਵਿਚ ਕੋਈ ਮਿਲਾਵਟ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਹ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਣੂ ਹੀ ਰਵਾ ਬਣਤਰ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋਣ, ਉਸਨੂੰ ਸੁਧ-ਚਾਲਕ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਅੱਧ-ਚਾਲਕ ਦਾ ਵਰਤਾਓ ਤਾਪਮਾਨ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅਸੁੱਧ ਅੱਧ-ਚਾਲਕ (Extrinsic Semi-Conductor)

ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅੱਧ-ਚਾਲਕ ਵਿਚ ਆਜ਼ਾਦ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨਾਂ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਤਾਪਮਾਨ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਨਾਲ ਵੱਧਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨਾਂ ਦਾ ਵਾਧਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਜ਼ਾਦ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ, ਅੱਧ-ਚਾਲਕ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਮਿਲਾਵਟ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਵਧਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਭਾਵ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਆਜ਼ਾਦ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨ ਮਿਲਾਵਟ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਧੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਾਧਾ ਅੱਧ-ਚਾਲਕ ਦੀ ਅਸੁੱਧਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਅੱਧ-ਚਾਲਕ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਆਜ਼ਾਦ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਿਸੇ ਮਿਲਾਵਟ ਕਾਰਨ ਵਧਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਸੁੱਧ ਅੱਧ-ਚਾਲਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਧ-ਚਾਲਕ ਵਿਚ ਅਸੁੱਧੀ ਲਈ ਮਿਲਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਸੁੱਧ ਅੱਧ-ਚਾਲਕ ਦੋ ਕਿਸਮ ਦੇ ਬਣਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ—

1. ਪੀ-ਕਿਸਮ (P-Type) 2. ਐਨ-ਕਿਸਮ (N-Type)

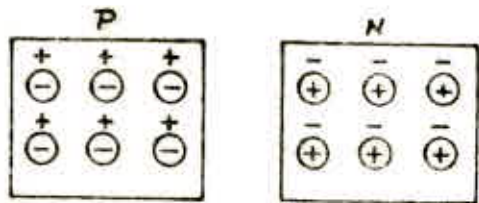
ਪੀ-ਕਿਸਮ ਦਾ ਪਦਾਰਥ

ਪੀ ਟਾਈਪ ਦਾ ਅੱਧ-ਚਾਲਕ ਉਦੋਂ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਗੋਲੀਅਮ, ਇੰਡੀਅਮ ਆਦਿ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾਵਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸੁੱਧ ਅੱਧ ਚਾਲਕਾਂ ਵਿਚ ਮਿਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਿਲਾਵਟਾਂ ਅੱਧ-ਚਾਲਕ ਦੀ ਰਵਾ ਬਣਤਰ ਵਿਚ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਕਰੰਟ ਚਾਲਕ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਕਿ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨਾਂ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੋਜ਼ਿਟਿਵ ਚਾਰਜ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਰੰਟ ਚਾਲਕ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਪਰ ਪੋਜ਼ਿਟਿਵ ਚਾਰਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਮੋਰੀ (Hole) ਕਿਹਾ

ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੋਰੀਆਂ ਉਪਰ ਪੌਜ਼ੇਟਿਵ ਚਤਾਰਜ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨ ਦੇ ਚਾਰਜ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਸ਼ੁੱਧ ਅੱਧ-ਚਾਲਕ ਵਿਚ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨਾਂ ਅਤੇ ਮੋਰੀਆਂ ਨੂੰ ਚਿੱਤਰ 3.15 ਵਿਚ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ।

ਇਕ ਸ਼ੁੱਧ ਅੱਧ-ਚਾਲਕ ਅਜਿਹੀ ਮਿਲਾਵਟ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਪੀ-ਟਾਈਪ ਦਾ ਅੱਧ-ਚਾਲਕ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇ। ਇਸਕੋਲ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰੰਟ ਚਾਲਕ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ

ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘੱਟ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ (ਮੋਰੀਆਂ) ਜੋ ਮਿਲਾਵਟ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ

ਚਿੱਤਰ 3.15

ਪੀ-ਟਾਈਪ ਅੱਧ-ਚਾਲਕ ਦੇ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਕੈਰੀਅਰ (Minority Carrier) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੋਰੀਆਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁ-ਗਿਣਤੀ ਕੈਰੀਅਰ (Majority Carrier) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਐੱਨ-ਕਿਸਮ ਦਾ ਪਦਾਰਥ

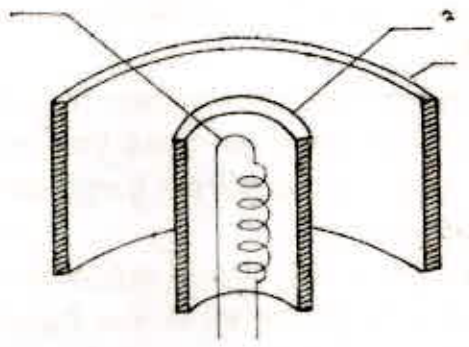
ਐੱਨ-ਕਿਸਮ ਦਾ ਅੱਧ-ਚਾਲਕ ਉਦੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਵਿਚ ਫਾਸਫੋਰਸ, ਆਰਸੈਨਿਕ ਆਦਿ ਪਦਾਰਥ ਮਿਲਾਵਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮਿਲਾਏ ਜਾਣ। ਇਸ ਮਿਲਾਵਟ ਨਾਲ ਇਸ ਅੱਧ-ਚਾਲਕ ਦੀ ਰਵਾ ਬਣਤਰ ਵਿਚ ਵਾਧੂ ਨੈਗੇਟਿਵ ਕਰੰਟ ਚਾਲਕ (ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨ) ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਐੱਨ-ਟਾਈਪ ਅੱਧ-ਚਾਲਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਐੱਨ-ਟਾਈਪ ਅੱਧ ਚਾਲਕ ਵਿਚ ਪੌਜ਼ੇਟਿਵ ਕਰੰਟ ਚਾਲਕ ਹੋਲਜ਼ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਘੱਟ ਮਾਤਰਾ ਵਿਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਐੱਨ-ਟਾਈਪ ਅੱਧ-ਚਾਲਕ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਕੈਰੀਅਰ ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅੱਧ-ਚਾਲਕ ਵਿਚ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨ (ਜਾਂ ਨੈਗੇਟਿਵ ਕਰੰਟ ਚਾਲਕ) ਮਿਲਾਵਟ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵੱਧ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਐੱਨ-ਕਿਸਮ ਦੇ ਅੱਧ-ਚਾਲਕ ਵਿੱਚ ਬਹੁ ਗਿਣਤੀ ਚਾਲਕ ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

3.16 ਵੈਕਿਯੂਮ ਡਾਇਓਡ (Vacuum Diode)

ਵੈਕਿਯੂਮ ਡਾਇਓਡ ਦੀ ਬਣਤਰ ਚਿੱਤਰ 3.16 (ੳ) ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਚਿੱਤਰ 3.16 (ਅ) ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਚਿੱਤਰ ਵਿਚ ਵੈਕਿਯੂਮ ਡਾਇਓਡ ਦਾ ਵਿਉਂਤ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚਦੋ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਡ ਹਨ, ਅਨੋਡ ਅਤੇ ਕੈਥੋਡ। ਏਸੇ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦਾ ਨਾਂ ਡਾਇਓਡ (ਦੋਹ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਡਾਂ ਵਾਲਾ) ਵਾਲਵ ਹੈ।

ਬਣਤਰ—ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚਿੱਤਰ ਵਿਚ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਵੈਕਿਯੂਮ ਡਾਇਓਡ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦਾ ਜਾਰ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਅੰਦਰ ਇਕ ਬਗੀਕ ਪਾਈਪ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੈਥੋਡ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰ 2 'ਤੇ ਵਿਖਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਕੈਥੋਡ ਉੱਤੇ ਬੇਰੀਅਮ ਜਾਂ ਸਟ੍ਰੋਂਸ਼ੀਅਮ ਦੇ ਆਕਸਾਈਡ ਦੀ ਪਰਤ ਚੜ੍ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਇਕ ਹੋਰ ਖੋਖਲਾ ਸਿਲੰਡਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਨੋਡ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰ 3 'ਤੇ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਚਿੱਤਰ 3.16 (ਅ) 1. ਅਨੋਡ ਨੂੰ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਤਾਰ। 2. ਕੈਥੋਡ ਨੂੰ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਤਾਰ। 3. ਹੀਟਰ ਨੂੰ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਤਾਰ।

ਚਿੱਤਰ 3.16 (ੳ)

ਕੈਥੋਡ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨੰਬਰ 1 'ਤੇ ਵਿਖਾਈ ਗਈ ਹੀਟਰ ਦੀ ਤਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੇ ਜਾਰ ਅੰਦਰ ਰੱਖ ਕੇ ਸੀਲ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਅੰਦਰੋਂ ਹਵਾ ਕੱਢੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਰ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਡ ਦੇ ਸਬੰਧ ਟਿਊਬ ਦੇ ਬਾਹਰਲੇ ਪਿੰਨਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਕਾਰਜ ਵਿਧੀ

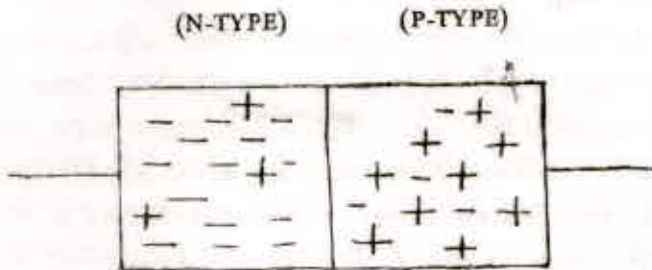
ਟਿਊਬ ਦੇ ਗੀਟਰ ਨੂੰ ਘੱਟ ਵੋਲਟਤਾ (ਆਮ ਕਰਕੇ 6.3 ਵੋ.ਈ.ਸੀ.) ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੈਥੋਡ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਅਨੋਡ ਉੱਤੇ ਪੋਜ਼ੇਟਿਵ ਚਾਰਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੈਥੋਡ ਵਿਚੋਂ ਗਰਮੀ ਨਾਲ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਅਨੋਡ ਦਾ ਪੋਜ਼ੇਟਿਵ ਚਾਰਜ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਨੋਡ ਉੱਤੇ ਨੈਗੇਟਿਵ ਚਾਰਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕੈਥੋਡ ਵਿਚੋਂ ਆਏ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨਾਂ ਨੂੰ ਅਨੋਡ ਵਾਪਸ ਖੱਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਾਇਓਡ ਵਿਚ ਉਦੋਂ ਹੀ ਧਾਰਾ ਚੱਲ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਨੋਡ ਪੋਜ਼ੇਟਿਵ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਡਾਇਓਡ ਵਿਚ ਇਕ ਪਾਸੇ ਹੀ ਧਾਰਾ ਚੱਲ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਅੱਧ-ਚਾਲਕ ਡਾਇਓਡ

ਸਧਾਰਨ ਡਾਇਓਡ, ਜੋ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸੰਕੇਤ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਅਤੇ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਭੁੱਤ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦਾ ਇਕ ਮੁੱਖ ਅੰਗ ਹੈ। ਇਹ ਡਾਇਓਡ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ? ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਇਕ ਖਾਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਡਾਇਓਡ, ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਜਰਮੇਨੀਅਮ, ਸਿਲੀਕੋਨ ਜਾਂ ਇਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਹੋਰ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਰੋਧ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਅਸ਼ੁੱਧ ਅੱਧ-ਚਾਲਕ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

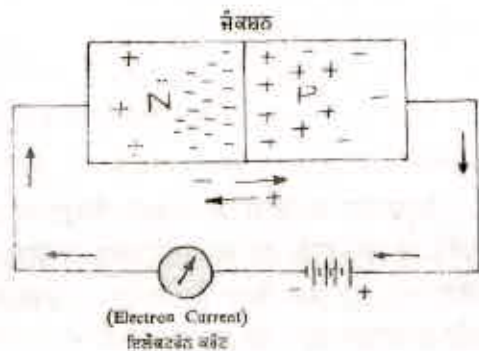
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਿਛੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਥੋੜ੍ਹੀ ਮਿਲਾਵਟ ਨਾਲ ਚਾਲਕਤਾ ਵਧਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਮਿਲਾਵਟ ਦੇ ਨਾਲ ਨੈਗੇਟਿਵ ਚਾਰਜ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਮਿਲਾਵਟਾਂ ਨਾਲ ਪੀ-ਟਾਈਪ ਕੈਰੀਅਰ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਐੱਨ-ਟਾਈਪ ਦੇ ਕੈਰੀਅਰਾਂ ਵਿਚ ਆਜ਼ਾਦ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨ ਅਧਿਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੀ-ਟਾਈਪ ਦੇ ਕੈਰੀਅਰਾਂ ਵਿਚ ਮੋਰੀਆਂ ਅਧਿਕ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਪੋਜ਼ੇਟਿਵ ਚਾਰਜ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ। ਡਾਇਓਡ ਪੀ-ਕਿਸਮ ਅਤੇ ਐੱਨ-ਕਿਸਮ ਦੇ ਅੱਧ-ਚਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਨਾਲ ਬਣਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚਿੱਤਰ 3.17 ਵਿਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਥੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਪੀ. ਪਦਾਰਥ ਅਤੇ ਐੱਨ-ਪਦਾਰਥ ਬਿਜਲਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਊਟਰਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਚਿੱਤਰ 3.17

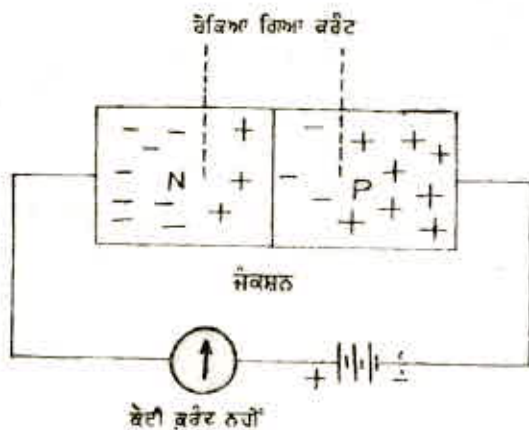
ਡਾਇਓਡ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਕੰਮ ਸਮਝਣ ਲਈ ਚਿੱਤਰ 3.18 ਨੂੰ ਵੇਖੋ। ਬੈਟਰੀ ਦਾ ਨੈਗੇਟਿਵ ਸਿਰਾ ਐੱਨ-ਕਿਸਮ ਦੇ ਅਤੇ ਪੋਜ਼ੇਟਿਵ ਸਿਰਾ ਪੀ-ਕਿਸਮ ਦੇ ਅੱਧ-ਚਾਲਕ ਨਾਲ ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐੱਨ-ਕਿਸਮ ਦੇ ਅੱਧ-ਚਾਲਕ ਕੋਲ ਆਜ਼ਾਦ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਚਾਰਜ ਜਾਂ ਧਰੁੱਵ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪਰੇ ਧੱਕਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਬੈਟਰੀ ਦਾ ਨੈਗੇਟਿਵ ਸਿਰਾ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨਾਂ ਨੂੰ ਜੰਕਸ਼ਨ ਵੱਲ ਧੱਕੇਗਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੈਟਰੀ ਦਾ ਪੋਜ਼ੇਟਿਵ ਧਰੁੱਵ, ਪੋਜ਼ੇਟਿਵ ਕੈਰੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜੰਕਸ਼ਨ ਵੱਲ ਧੱਕੇਗਾ। ਜੰਕਸ਼ਨ ਪਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਚਾਰਜਿਡ ਕੈਰੀਅਰਾਂ (Charged Carriers) ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਵੋਲਟੇਜ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਜੰਕਸ਼ਨ ਪਾਰ ਕਰ ਲੈਣ ਤਾਂ ਇਕ ਲਗਾਤਾਰ ਅਦਲਾ-ਬਦਲੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਜਿਉਂ ਹੀ ਨੈਗੇਟਿਵ ਕੈਰੀਅਰ ਪੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਪੋਜ਼ੇਟਿਵ ਕੈਰੀਅਰ ਐੱਨ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ, ਤਾਂ ਕਰੰਟ ਦਾ ਇਕ ਬਹਾਓ ਚੱਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਸਰਕਟ ਵਿਚ ਇਕ ਐਮ-ਮੀਟਰ ਲਾਇਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਕਰੰਟ ਨੂੰ ਮਾਪ ਲਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚਿੱਤਰ 3.18 ਵਿਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਚਿੱਤਰ 3.18

ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਜੇ ਇਸੇ ਡਾਇਉਡ ਨੂੰ ਬੈਟਰੀ ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਧਰੁੱਵਤਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚਿੱਤਰ 3.19 ਵਿਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ) ਤਾਂ ਨੈਗੇਟਿਵ ਕੈਰੀਅਰ ਜੋ ਐਨ-ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਹਨ ਉਹ ਪੌਜ਼ੇਟਿਵ ਚਾਰਜ ਵੱਲ ਖਿੱਚੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੌਜ਼ੇਟਿਵ ਕੈਰੀਅਰ ਬੈਟਰੀ ਦੇ ਨੈਗੇਟਿਵ ਸਿਰੇ ਵੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਾਇਉਡ ਵਿਚ ਦੋਹਾਂ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਕਰੰਟ ਕੈਰੀਅਰ ਜੰਕਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਰ੍ਹੇ-ਪਰ੍ਹੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਡਾਇਉਡ ਵਿਚ ਕਰੰਟ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਆਜ਼ਾਦ ਚਾਲਕ ਜਾਂ ਕੈਰੀਅਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਡਾਇਉਡ ਕੁਚਾਲਕ ਜਾਂ ਰੋਧਕ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰਕਟ ਇਹ ਕਰੰਟ ਨਹੀਂ ਵਹਿੰਦਾ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਬੈਟਰੀ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ ਵੀ ਵਧਾ ਦੇਈਏ ਤਾਂ ਵੀ ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਕਰੰਟ ਲੰਘਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਅਮਲੀ ਤੌਰ ਤੇ ਵੇਖਣ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਕੁਝ ਧਾਰਾ, ਜੋ ਮਾਈਕਰੋ ਐਂਪੀਅਰਾਂ ਵਿਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਚੱਲਦੀ ਹੈ।

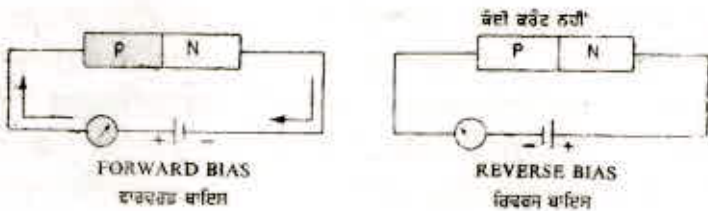

ਚਿੱਤਰ 3.19

ਇਹ ਇਸ ਕਰਕੇ ਹੈ ਕਿ ਗਰਮੀ ਦੀ ਊਰਜਾ ਨਾਲ ਕੁਝ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨ ਮੋਰੀ ਜੋੜੇ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੋ 'ਪੀ', ਅਤੇ 'ਐਨ', ਦੋਹਾਂ ਪਦਾਰਥਾਂ ਵਿਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। 'ਪੀ' ਪਦਾਰਥ ਵਿਚ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਤੇ 'ਐਨ' ਪਦਾਰਥ ਵਿਚ ਮੋਰੀਆਂ ਕਾਰਨ ਇਹ ਧਾਰਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਲੀਕ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਕਰੰਟ (Leakage Current) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਫਾਰਵਰਡ ਅਤੇ ਰੀਵਰਸ ਬਾਇਸ (Forward and Reverse Bias)

ਪਹਿਲੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਡਾਇਓਡ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਬੈਟਰੀ ਦੇ ਪੌਜ਼ੇਟਿਵ ਸਿਰੇ ਨੂੰ 'ਪੀ' ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਅਤੇ ਨੈਗੇਟਿਵ ਸਿਰੇ ਨੂੰ 'ਐਨ' ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਲਾਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿਚ ਕਰੰਟ ਚੱਲ ਪਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਸ ਦੀ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੀ। ਇਸ ਢੰਗ ਨੂੰ ਡਾਇਓਡ ਲਈ ਫਾਰਵਰਡ ਬਾਇਸ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੂਸਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਡਾਇਓਡ ਉਦੋਂ ਹੀ ਕਰੰਟ ਨੂੰ ਗੁਜ਼ਰਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਫਾਰਵਰਡ ਬਾਇਸ ਵਿਚ ਹੋਵੇ।

ਚਿੱਤਰ 3.20

ਦੂਸਰੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਬੈਟਰੀ ਦਾ ਪੌਜ਼ੇਟਿਵ ਸਿਰਾ ਡਾਇਓਡ ਦੇ 'ਐਨ' ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਅਤੇ ਨੈਗੇਟਿਵ ਸਿਰਾ 'ਪੀ' ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਕਰੰਟ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਚਲਿਆ ਭਾਵ ਇਸ ਦੀ ਰੁਕਾਵਟ ਬਹੁਤ ਵੱਧ ਗਈ। ਇਸ ਹਾਲਤ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਰੀਵਰਸ ਬਾਇਸ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚਿੱਤਰ 3.20 ਵਿਚ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਉੱਪਰ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਚਰਚਾ ਤੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਾਇਓਡ ਇਕ, ਇਕ ਦਿਸ਼ਾਵੀ ਯੰਤਰ (Unidirectional Device) ਹੈ। ਦੂਸਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਯੰਤਰ ਹੈ ਜੋ ਕਰੰਟ ਨੂੰ ਇਕ ਹੀ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਦੀ ਗੁਜ਼ਰਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਸਰੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿਚ ਨਹੀਂ। ਫਾਰਵਰਡ ਬਾਇਸ ਵਿਚ ਇਸ ਦੀ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰੀਵਰਸ ਬਾਇਸ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

3.17 ਟਰਾਂਜ਼ਿਸਟਰ

ਇਹ ਵੇਖਣ ਵਿਚ ਬਿਲਕੁਲ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਡੱਬੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਹੇਠਾਂ ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਚਾਰ ਤਾਰਾਂ ਨਿਕਲੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ

ਇਹ ਤਾਰਾਂ ਤਿੰਨ ਹੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਕ ਤਿਕੋਨ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿਚ ਡੱਬੀ ਦੇ ਥੱਲੇ ਲੱਗੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੱਧ ਵਾਲੀ ਤਾਰ ਨੂੰ ਬੇਸ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੋ ਨੂੰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਅਤੇ ਐਮਿਟਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਪਾਸੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਪਾਸੇ ਡੱਬੀ ਦੇ ਉੱਪਰ ਇਕ ਬਿੰਦੀ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। (ਕੁਝ ਦੂਜੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਬਿੰਦੀ ਐਮਿਟਰ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ) ਇਸ ਦਾ ਪਤਾ ਉਸ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵੱਲੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਤੋਂ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਇਹ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਕਾਬੂ (Control) ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਬਿਜਲਈ ਸੰਕੇਤ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸੰਕੇਤ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ (ਐਂਪਲੀਫਾਈ) ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਕੇਤ ਨੂੰ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਬਦਲਿਆ ਵੀ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਜੋ ਸੰਕੇਤ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਐਂਸੀਲੇਟਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਐਂਪਲੀਫਾਇਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਐਂਪਲੀਫਾਇਰ ਵੀ ਅੱਗੇ ਕਈ ਕਿਸਮਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

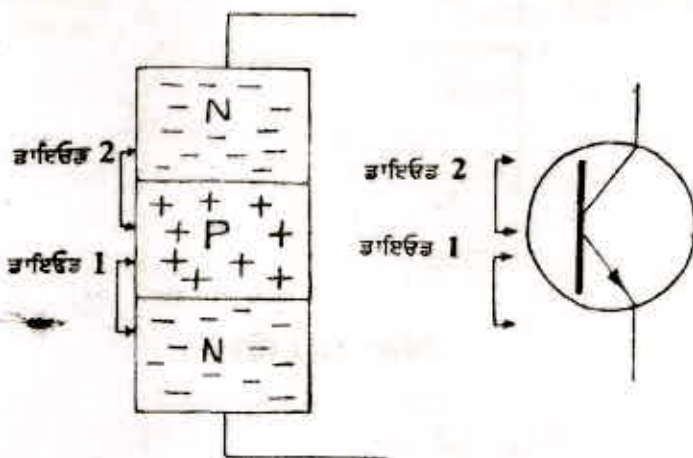
ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦੀ ਕਿਸਮ ਉੱਪਰ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਆਡਿਓ (ਸੁਣਨ ਵਾਲਾ), ਆਈ. ਐਫ. ਜਾਂ ਆਰ. ਐਫ. ਐਂਪਲੀਫਾਇਰ ਆਦਿ।

ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਇਕ ਚਾਲਕ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕੰਮ ਪਤਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਤਾਰ ਦਾ ਟੁੱਕੜਾ ਇਕ ਸਰਕਟ ਵਿਚ ਧਾਰਾ (Current) ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਪੱਥ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਚਾਲਕ ਜਾਂ ਰੋਧਕ ਦਾ ਕੰਮ ਧਾਰਾ ਦੇ ਇਸ ਵਹਾਓ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਹੈ। ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਵੱਖੋਂ ਵੱਖ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿਚ ਧਾਰਾ ਦੇ ਵਹਾਓ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕੰਟਰੋਲ ਧਾਰਾ ਦੀ ਮਾਤਰਾ, ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਵਿਚ ਲਗਾਈ ਗਈ ਵੋਲਟੇਜ; ਤਾਪਕ੍ਰਮ ਅਤੇ ਸਰਕਟ ਵਿਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰਤੀਰੋਧ ਦੀਆਂ ਮਾਤਰਾਵਾਂ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵੇਕੂਮ ਵਾਲਵ (Vacuum Tube) ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਈ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਊਰਜਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਭਾਵ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵੋਲਟੇਜ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਭਾਵ ਇਹ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਸੋਮੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਬਿਜਲੀ ਲੈ ਕੇ, ਬਹੁਤਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਐਨ. ਪੀ. ਐਨ. ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ

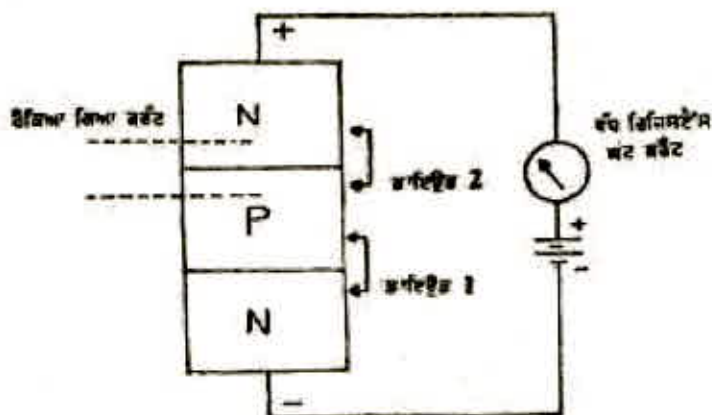
ਇਕ ਹੋਰ ਵੱਡੀ ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਦੋ ਦੀ ਥਾਂ ਤਿੰਨ ਪਦਾਰਥਾਂ (ਇਕ 'ਪੀ' ਪਦਾਰਥ ਅਤੇ ਦੋ 'ਐਨ' ਪਦਾਰਥ) ਨੂੰ ਇਕੱਠਿਆਂ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਚਿੱਤਰ 3.21 ਵਿਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। 'ਪੀ' ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਜਿਸਦੇ ਕੋਲ ਸਥਿਰ ਪੌਜ਼ੇਟਿਵ ਹੋਲਜ਼ (Fixed Holes) ਹਨ, ਦੋ 'ਐਨ' ਵਾਲੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਦੋ ਡਾਇਓਡ ਨੰ. 1 ਅਤੇ ਨੰ. 2 ਬਣ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਹਨਾਂ ਕੋਲ 'ਪੀ' ਹਿੱਸਾ ਸਾਂਝਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਮੇਲ ਨੂੰ ਐਨ-ਪੀ-ਐਨ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

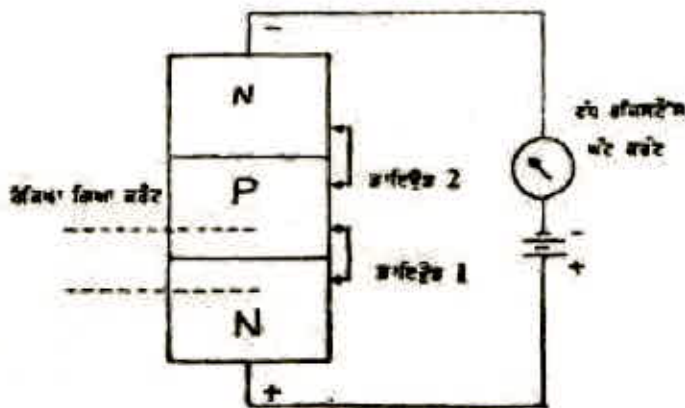
ਚਿੱਤਰ 3.21

ਹੁਣ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਸ ਯੰਤਰ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਸਿਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬੈਟਰੀ ਨਾਲ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਚਿੱਤਰ 3.22 (ੳ) ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਇਕ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਚਿੱਤਰ 3.22 (ਅ) ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਦੂਸਰੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ, ਭਾਵ ਉਲਟ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੋਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਡਾਇਓਡ ਨੂੰ ਫਾਰਵਰਡ ਬਾਇਸ ਵਿਚ ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਰੀਵਰਸ ਬਾਇਸ ਵਿਚ ਲੱਗਾ ਹੈ। ਬੈਟਰੀ ਦਾ ਪੌਜ਼ੇਟਿਵ ਸਿਰਾ ਇੱਕੋ ਦੋ 'ਐਨ' ਸਿਰੇ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਇਹ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚੇ, ਭਾਵ ਨੈਗੇਟਿਵ ਕੈਥੋਡ ਜੰਕਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਰ੍ਹੇ

ਜਾਣ। ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਸਰਕਟ ਵਿਚ ਰੁਕਾਵਟ ਵਾਲਾ ਹਿੱਸਾ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਰਕਟ ਵਿਚ ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ ਕਰੰਟ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮਾਤਰਾ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੁਕਾਵਟ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਲੀਕ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਕਰੰਟ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਵੋਲਟੇਜ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘੱਟ ਕਰੰਟ ਇਸ ਥਾਂ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਜਾ ਸਕੇਗਾ। ਜੰਕਸ਼ਨ ਦੀ ਇਸ ਥਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਵਾਸਲੇ ਨੂੰ ਡਿਪਲੀਸ਼ਨ ਲੇਅਰ (Depletion Layer) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

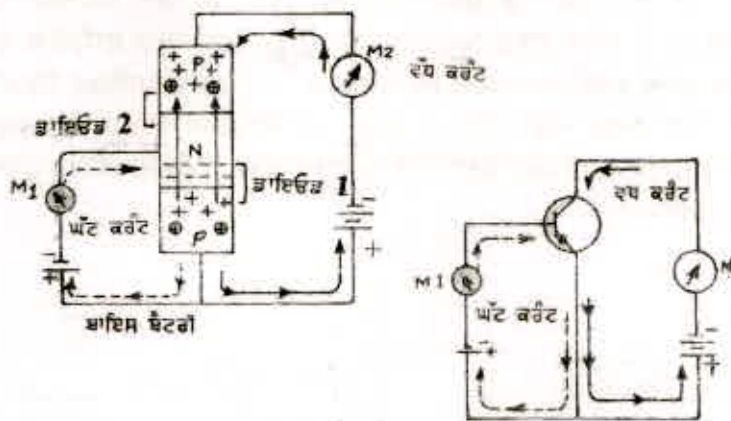
ਚਿੱਤਰ 3.22 (ੳ)

ਚਿੱਤਰ 3.22 (ਅ)

ਕਰੰਟ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰੰਟ ਚਾਲਕਾਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਚਿੱਤਰ 3.23 ਵਿਚ ਦੋ ਡਾਇਓਡ ਇਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਉਲਟ ਤਰੀਕ ਨਾਲ ਸਰਕਟ ਵਿਚ ਲੱਗੇ ਵਿਖਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਜੇ ਡਾਇਓਡ 1 ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਵੋਲਟੇਜ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਬੈਟਰੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਈ ਜਾਵੇ ਕਿ ਇਹ ਫਾਰਵਰਡ ਬਾਇਸ ਹੋ ਜਾਵੇ ਭਾਵ ਨੈਗੇਟਿਵ ਸਿਰਾ 'ਐਨ' ਵੱਲ ਅਤੇ ਪੋਜ਼ੇਟਿਵ ਸਿਰਾ 'ਪੀ' ਵੱਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਨੈਗੇਟਿਵ ਕੈਥੋਡ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਜਾ ਕੇ 'ਪੀ' ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਬਹੁਤੇ ਸਾਰੇ ਇਹ ਕੈਥੋਡ 'ਪੀ' ਦੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਦੀ ਗੁਜ਼ਰਨ ਲੱਗਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੂਸਰੇ 'ਐਨ' ਖੇਤਰ ਵਿਚੋਂ ਵੀ ਚੱਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਜਦੋਂ ਇਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ 'ਐਨ' ਪਾਸੇ ਨੂੰ ਭਰ ਲਿਆ ਤਾਂ ਵੱਡੀ ਬੈਟਰੀ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰਲੇ ਸਰਕਟ ਵਿਚ ਚੱਲਦੇ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕਰੰਟ ਨੂੰ ਸਰਕਟ ਵਿਚ ਲੱਗਿਆ ਐਮ-ਮੀਟਰ M-2 ਕਰੰਟ ਨੂੰ ਮਾਪ ਲਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚਿੱਤਰ ਵਿਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਚਿੱਤਰ 3.23

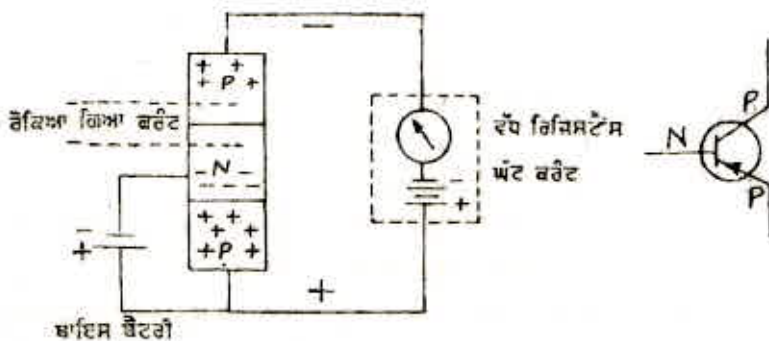
ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨ ਵੱਡੀ ਬੈਟਰੀ ਵਿਚੋਂ ਦੀ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਫਿਰ ਵਾਪਿਸ 'ਐਨ' ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੋਂ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਚੱਲੇ ਸਨ।

ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹਾ ਕਰੰਟ ਐਮ-ਮੀਟਰ M₁ ਵਿਚੋਂ ਵੀ ਲੰਘੇਗਾ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਚਿੱਤਰ 3.23 ਵਿਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਕਰੰਟ M₂ ਵਾਲੇ ਕਰੰਟ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘੱਟ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਇਸ ਵੋਲਟੇਜ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘੱਟ ਹੈ।

ਇਸ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਕੰਟਰੋਲ ਵਾਲਵ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਵਿਚ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਾਂ ਦੇ ਵਹਾਓ ਨੂੰ ਮੱਧ ਵਾਲਾ ਖੇਤਰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ 'ਪੀ' ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਹੋਰ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨ ਭੇਜ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤਾਂ ਉਨੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨ ਵੱਡੀ ਬੈਟਰੀ ਵੱਲ ਦੀ ਚੱਲਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਜੇਕਰ ਘੱਟ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨ 'ਪੀ' ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਤਾਂ ਵੱਡੀ ਬੈਟਰੀ ਵਿਚ ਵੀ ਘੱਟ ਹੀ ਧਾਰਾ ਚਲਾਉਣਗੇ। ਛੋਟੀ ਬੈਟਰੀ ਵਿਚ ਕਰੰਟ ਦੇ ਵਧਾਓ ਘਟਾਓ ਦੇ ਨਾਲ ਵੱਡੀ ਬੈਟਰੀ ਦੇ ਕਰੰਟ ਵਿਚ ਵੀ ਵਧਾਓ ਘਟਾਓ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਛੋਟੀ ਬੈਟਰੀ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ ਨੂੰ ਬੋਡਾ ਜਿਹਾ ਵੀ ਵਧਾਉਣ ਨਾਲ ਵੱਡੀ ਬੈਟਰੀ ਦੇ ਕਰੰਟ ਵਿਚ ਕਈ ਗੁਣਾ ਫ਼ਰਕ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਰੰਟ ਦੇ ਇਸ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਵਿਚ ਕਰੰਟ ਦਾ ਵਧਾ (Current Gain) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

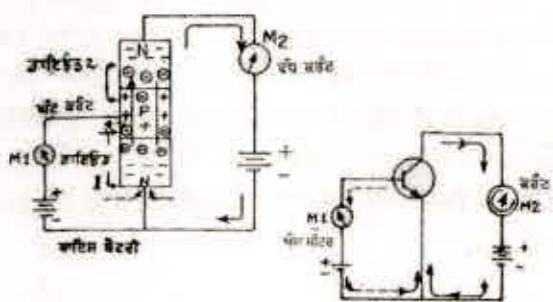
ਪੀ. ਐਨ. ਪੀ. ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ

ਪੀ. ਐਨ. ਪੀ. ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਬਿਲਕੁਲ ਐਨ. ਪੀ. ਐਨ. ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਵਾਂਗ ਹੀ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਫ਼ਰਕ ਸਿਰਫ਼ ਇਤਨਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਡਾਇਓਡ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਬਦਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚਿੱਤਰ 3.24 ਵਿਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।) ਇਸ ਵਿਚ 'ਐਨ' ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਦੋਹਾਂ 'ਪੀ' ਵਾਲਿਆਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਪੌਜ਼ੇਟਿਵ ਕਰੰਟ ਕੈਥੋਡ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਬਣ ਗਏ ਹਨ।

ਚਿੱਤਰ 3.24

ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਇਸ ਵਿਚ ਵੀ ਬੈਟਰੀ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਲੱਗਿਆਂ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਭਾਵ ਬੈਟਰੀ ਦਾ ਇਕ ਸਿਰਾ ਉੱਪਰ ਵਾਲੇ 'ਪੀ' ਨਾਲ ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਹੇਠਾਂ ਵਾਲੇ 'ਪੀ' ਨਾਲ ਲਾਇਆ ਜਾਵੇ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚਿੱਤਰ 3.24 ਵਿਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ) ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਦੋਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਡਾਇਓਡ ਵੱਧ ਰੁਕਾਵਟ ਭਾਵ ਰੀਵਰਸ ਬਾਇਸ ਵਾਲੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਪੌਜ਼ੇਟਿਵ ਕੈਰੀਅਰ ਮੱਧ ਤੋਂ ਸਿਰਿਆਂ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਤ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਬੈਟਰੀ ਦਾ ਕਰੰਟ ਰੁੱਕ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਛੋਟੀ ਬੈਟਰੀ ਡਾਇਓਡ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਵਰਤੀਏ (ਜਿਵੇਂ ਚਿੱਤਰ 3.25 ਵਿਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ) ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹਾ ਕਰੰਟ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ (ਛੋਟੀ ਬੈਟਰੀ ਦਾ ਪੌਜ਼ੇਟਿਵ ਸਿਰਾ 'ਪੀ' ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਅਤੇ ਨੈਗੇਟਿਵ 'ਐਨ' ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ) ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਵੀ ਵੋਲਟੇਜ ਜੇਕਰ ਫਾਰਵਰਡ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿਚ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਕਰੰਟ ਦੇ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰੰਟ ਚਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਲੇ 'ਪੀ' ਹਿੱਸੇ ਵਿਚੋਂ ਅੱਗੇ ਜਾਣ ਦੇਣਗੇ।

ਚਿੱਤਰ 3.25

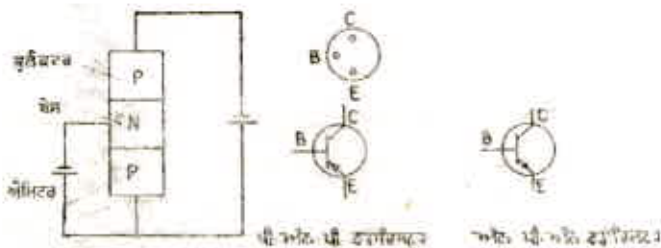
ਐਨ. ਪੀ. ਐਨ. ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਵਿਚ ਉਤਪਾਦਿਕ ਕਰੰਟ ਨਿਵੇਸ਼ੀ ਕਰੰਟ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਵੇਸ਼ੀ ਸਰਕਟ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਵੋਲਟੇਜ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਡਾਇਓਡ ਘੱਟ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿਚ ਲਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਕੈਰੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਬੜੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਥੱਲੇ 'ਪੀ' ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਛੋਟੀ ਬੈਟਰੀ 0.1 ਵੋਲਟ ਜਾਂ 0.2 ਵੋਲਟ ਦੀ ਲਾਈ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕੈਰੀਅਰ 'ਐਨ' ਪਦਾਰਥ ਵਿਚ ਜਜ਼ਬ ਹੋ ਜਾਣ, ਵੱਡੀ ਬੈਟਰੀ ਦਾ ਨੈਗੇਟਿਵ ਚਾਰਜ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਚ ਖਿੱਚ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਕਰੰਟ ਵੱਡੀ ਬੈਟਰੀ ਰਾਹੀਂ ਪਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਡਾਇਓਡ ਦੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਪੀ. ਐਨ. ਪੀ. ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਬਣ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਬੈਟਰੀ ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੀ. ਐਨ. ਪੀ. ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਦਾ ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਲਾਏ ਹੋਏ ਤੀਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਜੋ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਰੰਟ ਨੂੰ ਦਰਸਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹ ਬਦਲ ਗਏ ਹਨ। ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਬੈਟਰੀ ਦੇ ਨੈਗੇਟਿਵ ਧਰੁਵ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਦੀ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਪੌਜ਼ੇਟਿਵ ਧਰੁਵ ਤੱਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿਚ ਲਾਏ ਤੀਰ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨਾਂ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ (ਕਰੰਟ ਦੇ ਚੱਲਣ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨਾਂ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਦੇ ਉਲਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ)।

ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਪਛਾਨਣਾ

ਨਿਵੇਸ਼ੀ ਡਾਇਓਡ ਦੀ ਸਤਿਹ (Bottom) ਨੂੰ ਐਮਿਟਰ (Emitter) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਰੰਟ ਚਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਦਾ ਹੈ। ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਭਾਗ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਰਕਟ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਕਲੈਕਟਰ (Collector) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਐਮਿਟਰ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕੈਰੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੱਧ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਬੇਸ (Base) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਬਾਕੀਆਂ ਲਈ ਆਧਾਰ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਚਿੱਤਰ 3.26 ਵਿਚ ਐਮਿਟਰ ਬੇਸ ਅਤੇ ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ E., B., ਅਤੇ C. ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਚਿੱਤਰ 3.26

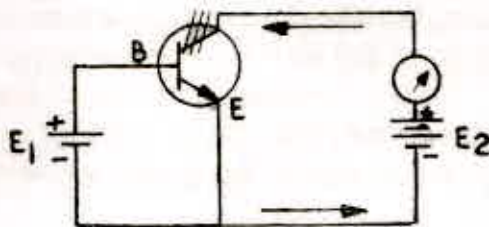
ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਬੇਸ, ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਲੈਕਟਰ, ਐਮਿਟਰ ਦੇ ਦੂਸਰੇ ਸਿਰੇ ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤੀਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਐਮਿਟਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਤੀਰ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਤੀਰ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਬੇਸ ਵੱਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪੀ. ਐਨ. ਪੀ. ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਆਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਬੇਸ ਤੋਂ ਪਰੇ ਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਐਨ. ਪੀ. ਐਨ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। (ਇਸ ਨੂੰ ਚਿਤਰ 3.26 ਵਿਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।)

ਸਾਧਾਰਨ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਐਮਪਲੀਫਾਇਰ ਤੇ ਇਸਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦਾ ਕੰਮ

ਇਕ ਰੇਡੀਓ ਰਸੀਵਰ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕੰਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਐਮਪਲੀਫਾਇਰ ਸਰਕਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੇ ਐਨਟੀਨਾ ਜਾਂ ਏਰੀਅਲ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘੱਟ ਸਿਗਨਲ ਨੂੰ ਵਧਾ ਕੇ ਇਸ ਯੋਗ ਬਣਾ ਦੇਵੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਇਕ ਸਪੀਕਰ ਰਾਹੀਂ ਸੁਣ ਸਕੀਏ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਕ ਸਿਗਨਲ ਨੂੰ ਵਧਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਐਮਪਲੀਫਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਰੇਡੀਓ ਸਰਕਟਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਕ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਜਦੋਂ ਰਜਿਸਟੈਂਸ, ਕਪੈਸੀਟਰ, ਬੈਟਰੀ ਆਦਿ ਨਾਲ ਸਰਕਟ ਵਿਚ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਐਮਪਲੀਫਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। (ਇਕ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਨੂੰ ਸਾਧਾਰਨ ਐਮਪਲੀਫਾਇਰ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਚਿਤਰ 3.27 ਵਿਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।)

ਗਰਮ

ਵੱਧ ਰਿਹਾ ਕਰੰਟ

ਚਿਤਰ 3.27

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਧਾਰਨ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਐਮਪਲੀਫਾਇਰ ਰੇਡੀਓ ਸਰਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ :-

1. ਇਸਦਾ ਕਰੰਟ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਸਰਕਟ ਵਿਚ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਵਧਦਾ ਜਾਵੇਗਾ ਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਵਿਚ ਗਰਮੀ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਗਰਮੀ ਨਾਲ ਕਰੰਟ ਹੋਰ ਵਧੇਗਾ ਅਤੇ ਵਧੇ ਹੋਏ ਕਰੰਟ ਨਾਲ ਗਰਮੀ ਵੀ

ਹੋਰ ਵਧੇਗੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਰਮੀ ਇੰਨੀ ਵੱਧ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਸੜ ਜਾਵੇਗਾ।

2. ਇਸਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਵਿਚ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਨੂੰ ਸਿਗਨਲ ਲਾਉਣ ਨਾਲ, ਕਰੰਟ ਵੱਧੇ-ਘਟੇਗਾ ਤੇ ਇਸ ਬਦਲਦੇ ਕਰੰਟ ਤੋਂ ਵੋਲਟੇਜ ਸੰਕੇਤ ਕੱਢਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਸਰਕਟ ਵਿਚ ਰਜਿਸਟਰ ਲਗਾ ਕੇ ਸੰਕੇਤ ਕੱਢਣਾ ਪਵੇਗਾ।

ਗਰਮੀ ਨਾਲ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਵਿਚ ਕਰੰਟ ਹੈ ਤੇ ਕਰੰਟ ਦੇ ਇਸ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨੂੰ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੀ ਸਥਿਰਤਾ (Stabilisation) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਸਥਿਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਰਜਿਸਟਰ

ਚਿਤਰ 3.27 ਵਿੱਚ ਕਰੰਟ ਤੀਰ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵੱਲ ਕੁਲੈਕਟਰ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਰੰਟ ਹੇਠਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ :-

1. ਛੋਟੀ ਬੈਟਰੀ E_1 ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ (0.1 v-0.3v) ।
2. ਵੱਡੀ ਬੈਟਰੀ E_2 ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ (6v-12V) ।
3. ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦਾ ਤਾਪਮਾਨ।

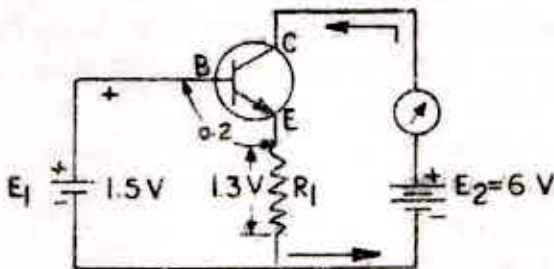
ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਤਪਾਦਿਕ ਜਾਂ ਕੁਲੈਕਟਰ ਵੋਲਟੇਜ ਦਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕਰੰਟ ਉੱਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਵੋਲਟੇਜ ਨੂੰ ਵਧਾਈਏ ਜਾਂ ਘਟਾਈਏ ਤਾਂ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕਰੰਟ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘੱਟ ਵਧੇਗਾ ਜਾਂ ਘਟੇਗਾ। ਇਸ ਕਰੰਟ ਉੱਤੇ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਤਾਪਮਾਨ ਤੇ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੀ ਬਾਇਸ ਵੋਲਟੇਜ ਜਾਂ ਛੋਟੀ ਬੈਟਰੀ E_1 ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਪਮਾਨ ਤੇ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੀ ਬਾਇਸ ਤੇ ਇਸਦੇ ਤਾਪਮਾਨ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਵਿਚ ਰਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਜਿਸ ਰਜਿਸਟਰ ਰਾਹੀਂ ਅਸੀਂ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੀ ਬਾਇਸ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਵਿਚ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਥਿਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਰਜਿਸਟਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਐਮਿਟਰ ਦੇ ਸਿਰੇ ਵਿਚ ਇਕ ਰਜਿਸਟਰ R_1 ਲਗਾਏ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚਿਤਰ 3.28 ਵਿਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਚਿੱਤਰ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕਰੰਟ ਹੁਣ ਬੈਟਰੀ, ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਤੇ ਰਜਿਸਟਰ R_1 ਵਿੱਚੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੋਇਆ ਵਾਪਸ ਬੈਟਰੀ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚੇਗਾ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੀਰ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਨਾਲ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਕਰੰਟ ਰਜਿਸਟਰ R_1 ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੋਲਟੇਜ ਡਰਾਪ (Voltage Drop) ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਵੋਲਟੇਜ ਡਰਾਪ ਵੱਧ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕਰੰਟ ਨਾਲ ਵੱਧ ਹੋਵੇਗਾ ਤੇ ਘੱਟ ਕਰੰਟ ਨਾਲ ਘੱਟ। ਕੁਲੈਕਟਰ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿੰਨਾ ਕਰੰਟ ਚਲ

ਰਿਹਾ ਹੈ ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਰਜਿਸਟਰ R_1 ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਵੋਲਟੇਜ ਡਰਾਪ ਨੂੰ ਮਾਪ ਕੇ ਬੜੀ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵੋਲਟੇਜ ਡਰਾਪ ਦਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕਰੰਟ ਤੇ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ? ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਚਿਤਰ 3.28 ਰਾਹੀਂ ਬੜੀ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨ ਲਵੋ ਰਜਿਸਟਰ ਦੇ ਦੁਆਲੇ 1.3 V ਡਰਾਪ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤੇ ਛੋਟੀ ਬੈਟਰੀ 1.5 ਵੋਲਟ ਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਵੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੀ ਬੇਸ (B) ਅਤੇ ਐਮਿਟਰ (E) ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ ਵਿਚ 0.2 ਵੋਲਟ ਹਨ (ਕਿਉਂਕਿ ਵੋਲਟੇਜ ਡਰਾਪ 1.3 ਅਤੇ 0.2 ਬੈਟਰੀ ਵੋਲਟੇਜ 1.5 ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ)। ਹੁਣ ਜੇਕਰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕਰੰਟ ਵਧੇਗਾ ਤੇ ਮੰਨ ਲਵੋ ਇਸ ਕਰੰਟ ਦੇ ਵਧਣ ਨਾਲ R_1 ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਵੋਲਟੇਜ ਡਰਾਪ ਵੀ ਵੱਧ ਕੇ 1.3 ਤੋਂ 1.4 ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੀ ਬਾਇਸ ਵੋਲਟੇਜ ਵੀ ਘੱਟ ਜਾਵੇਗੀ ਤੇ 0.2 ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੇ 0.1 ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ (ਕਿਉਂਕਿ ਵੋਲਟੇਜ ਡਰਾਪ 1.4 ਅਤੇ ਬੈਟਰੀ ਵੋਲਟੇਜ 1.5 ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ)। ਇਸ ਬਾਇਸ ਵੋਲਟੇਜ ਦੀ ਘਾਟ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕਰੰਟ ਨੂੰ ਘਟਾ ਦੇਵੇਗੀ ਤੇ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਕਰੰਟ ਵੱਧਣ ਲਗੀਗਾ ਬਾਇਸ ਵੋਲਟੇਜ ਫਿਰ ਘੱਟ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕਰੰਟ ਨੂੰ ਸਥਿਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰਜਿਸਟਰ ਨੇ ਕਾਬੂ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਹੀ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਰਿਆਂ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰਾਂ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਜਾਂ ਕਾਬੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਤਾਪਮਾਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵੱਧਦਾ।

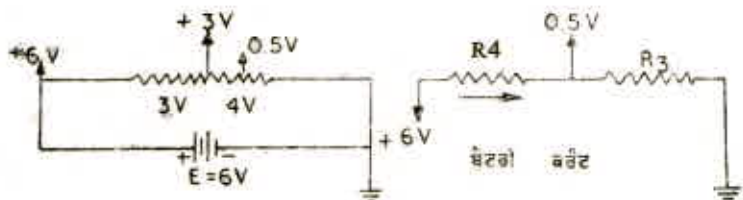

ਚਿਤਰ 3.28

ਜਦੋਂ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਵੱਧ ਪਾਵਰ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਗਰਮੀ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ; ਇਸ ਲਈ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਨੂੰ ਇਕ ਧਰਾਤਲ (Surface) ਉੱਤੇ ਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਹੀਟ ਸਿੰਕ (Heat Sink) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਧਰਾਤਲ ਧਾਤ ਦੀ ਬਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਗਰਮੀ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਨਿਕਲ ਸਕੇ।

ਬਾਇਸਿੰਗ ਰਜਿਸਟਰ

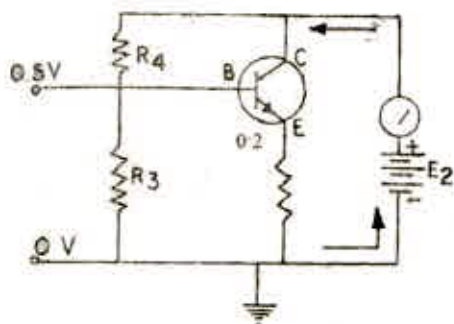
ਜਿਹੜਾ ਐਮਪਲੀਫਾਇਰ ਸਰਕ ਉੱਤੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਬੈਟਰੀਆਂ E_1 ਤੇ E_2 ਲਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਅਸਲੀ ਤੌਰ ਤੇ ਸਰਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਦੋ ਬੈਟਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਕ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵਰਤਦੇ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਬੈਟਰੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਬਾਇਸ ਬੈਟਰੀ E_1 ਨੂੰ ਬੜੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਕੱਢ ਕੇ ਸਰਕਟ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਇਸ ਬੈਟਰੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰੇ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕ ਵੋਲਟੇਜ ਵੰਡਣ ਵਾਲਾ ਸਰਕਟ (Voltage Divider Circuit) ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਕ ਰਜਿਸਟਰ ਲੱਗਾ ਹੈ ਚਿਤਰ 3.29 (ਉ) ਵਿਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਕ ਛੇ (6) ਵੋਲਟ ਦੀ ਬੈਟਰੀ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਸਿਰਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕ ਰਜਿਸਟਰ ਜੋੜੀ ਹੈ।

ਚਿਤਰ 3.29 (ਉ), (ਅ)

ਇਸ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਰੇ ਨਿਕਾਲੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚਿਤਰ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਰ ਸਿਰੇ ਉੱਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵੋਲਟੇਜ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਚਲੇ ਸਿਰੇ ਉੱਤੇ (Centretap) 3 ਵੋਲਟ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ

ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਜਿੰਨੀ ਰਜਿਸਟਰ ਬੈਟਰੀ ਦੇ ਪੌਜ਼ੇਟਿਵ ਸਿਰੇ ਵੱਲ ਹੈ ਉਨੀ ਹੀ ਰਜਿਸਟਰ ਇਸ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਬੈਟਰੀ ਦੇ ਨੈਗੇਟਿਵ ਸਿਰੇ ਵੱਲ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਸਿਰੇ ਦੇ ਦੋਨੋਂ ਪਾਸੇ ਬੈਟਰੀ ਦੇ 3-3 ਵੋਲਟ ਡਰਾਪ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਰਜਿਸਟਰ ਦੇ ਬੈਟਰੀ ਦੇ ਪੌਜ਼ੇਟਿਵ ਸਿਰੇ

ਚਿੱਤਰ 3.30

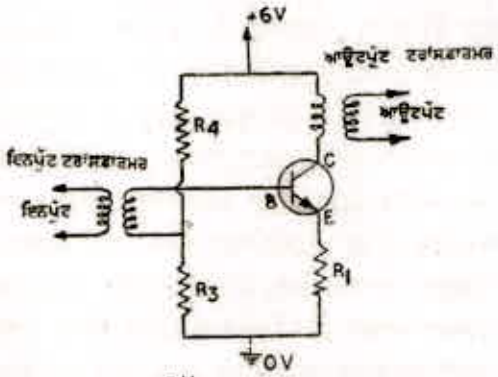
ਨਾਲ ਲੱਗੇ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਰਜਿਸਟਰ ਦੇ ਦੂਸਰੇ ਸਿਰੇ ਵੱਲ ਜਾਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਵੋਲਟੇਜ ਘੱਟਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਚਿਤਰ 3.29 (ਅ) ਵਿਚ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਜਿਸਟਰ ਲਗਾ ਕੇ ਬੈਟਰੀ ਦੇ ਨੈਗੇਟਿਵ ਸਿਰੇ ਕੋਲ 0.5 ਵੋਲਟ ਦਾ ਸਿਰਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ 0.5 ਵੋਲਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੇ ਬੇਸ ਸਰਕਟ ਵਿਚ ਬੈਟਰੀ E_1 ਦੀ ਥਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਇਸ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰ R_3 ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਨਾਲ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੀ ਬਾਇਸ ਵੋਲਟੇਜ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਘਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਢੰਗਾਂ ਨੂੰ ਵਰਤ ਕੇ ਇਕ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਸਰਕਟ ਚਿੱਤਰ 3.30 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

3.18 ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਸਿਗਨਲ ਭੇਜਣਾ

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉੱਤੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਰਕਟਾਂ ਵਿਚ ਸਿਗਨਲ ਨੂੰ ਭੇਜਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਸਿਗਨਲ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਾਵਰ ਐਮਪਲੀਫਾਇਰ ਵਿਚ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਆਪਣੇ ਅਗਲੇ ਸਰਕਟ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਾਵਰ ਦੇ ਸਕੇ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਐਮਪਲੀਫਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਸਰਕਟ ਸਿੱਧੇ ਜੋੜ ਦੇਈਏ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਵੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਰਕਟਾਂ ਦੀਆਂ ਬਾਇਸਿੰਗ ਵੋਲਟੇਜਾਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਰਲ ਕੇ ਦੋਹਾਂ ਸਰਕਟਾਂ ਵਿਚ ਗੜਬੜ ਕਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬਾਇਸਿੰਗ ਡੀ. ਸੀ. ਵੋਲਟੇਜਾਂ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਰੱਖਣ ਲਈ ਤੇ ਸਿਗਨਲ ਵੋਲਟੇਜ ਨੂੰ ਲੰਘਾਣ ਲਈ ਇਨਪੁਟ ਅਤੇ ਆਉਟਪੁਟ ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ

ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਐਮਪਲੀਫਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਰਕਟਾਂ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮੇਲ ਕੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਿਗਨਲ ਪਾਵਰ ਦੇਣਗੇ, ਦੂਜਾ ਇਹ ਡੀ. ਸੀ. ਬਾਇਸਿੰਗ ਵੋਲਟੇਜ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ

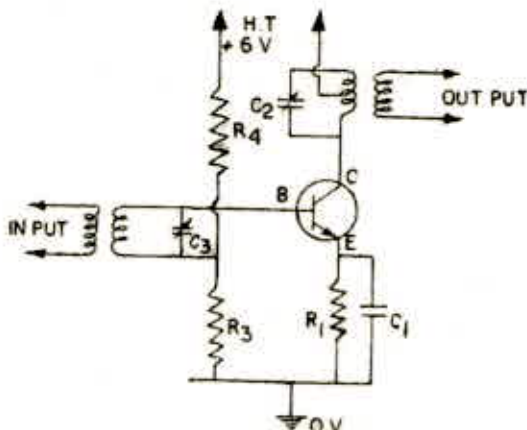

ਚਿੱਤਰ 3.31

ਮਿਲਣ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਕ ਸਰਕਟ ਜੋ ਸਧਾਰਨ ਤੌਰ ਤੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਚਿਤਰ 3.31 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਆਮ ਵਰਤੋਂ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਐਮਪਲੀਫਾਇਰ ਸਟੇਜ

ਆਮ ਕੰਮ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਇਕ ਸਰਕਟ ਚਿਤਰ. 3.32 ਵਿਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਚਿੱਤਰ 3.32

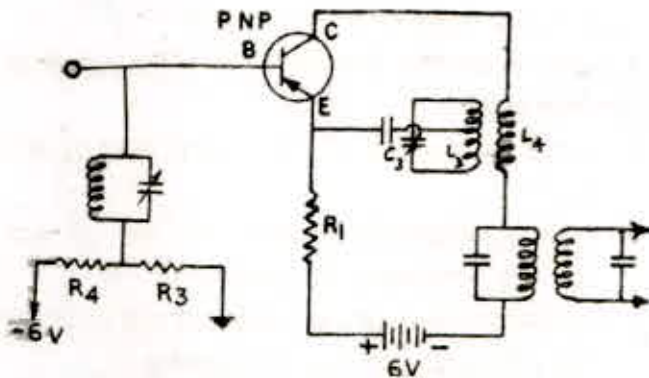
ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਈ ਕਪੈਸੀਟਰ ਵੀ ਲੱਗੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ C_1, C_2, C_3 ਆਦਿ। ਇਹ ਕਪੈਸੀਟਰ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਡੀਜਨਰੇਸ਼ਨ (Degeneration) ਨੂੰ ਰੋਕਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਕਰੰਟ ਰਜਿਸਟੈਂਸ R_1, R_4 ਜਾਂ R_2 ਵਿਚੋਂ ਲੰਘੇਗਾ ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੋਲਟੇਜ ਡਰਾਪ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਤੇ ਇਹ ਵੋਲਟੇਜ ਡਰਾਪ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਦਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕਰੰਟ ਨੂੰ ਘਟਾਏਗੀ ਭਾਵ ਇਹ ਸਰਕਟ ਦੀ ਐਮਪਲੀਫੀਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਘਟਾ ਦੇਵੇਗੀ। ਇਸ ਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਡੀਜਨਰੇਸ਼ਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਐਮਪਲੀਫਾਇਰ ਆਰ. ਐਫ ਜਾਂ ਆਈ. ਐਫ ਸਿਗਨਲ ਨੂੰ ਆਮਪਲੀਫਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਗਨਲ ਆਈ. ਐਫ. ਜਾਂ ਆਰ-ਐਫ. ਸਿਗਨਲ ਟਿਊਨਿੰਗ ਸਰਕਟਾਂ ਰਾਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਰਕਟਾਂ ਵਿਚ ਟਿਊਨਿੰਗ (Tuning) ਲਈ ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਕਪੈਸੀਟਰ ਲੱਗੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਰਕਟਾਂ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਉੱਤੇ ਟਿਊਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਔਸੀਲੇਟਰ ਸਰਕਟ

ਰੇਡੀਓ ਰਸੀਵਰ ਦਾ ਔਸੀਲੇਟਰ ਇਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅੰਗ ਹੈ। ਔਸੀਲੇਟਰ ਵੱਖਰੀ-ਵੱਖਰੀ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀਆਂ ਦੇ ਸਿਗਨਲ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਲਗਾਈ ਹੋਈ ਬੈਟਰੀ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਰਸੀਵਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਔਸੀਲੇਟਰ ਸਰਕਟ ਚਿੱਤਰ 3.33 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਸਰਕਟ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਣ ਤੇ ਪਤਾ ਚਲੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਸਰਕਟ ਪਹਿਲੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਐਮਪਲੀਫਾਇਰ ਸਰਕਟ ਵਾਂਗ ਹੀ। ਫਰਕ ਸਿਰਫ਼ ਇੰਨਾ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਔਸੀਲੇਟਰ ਕੁਆਇਲ (L_3) ਤੇ ਫੀਡ ਬੈਕ ਵਾਇੰਡਿੰਗ (Feed Back Winding) ਲੱਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ।

ਚਿੱਤਰ 3.33

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਬੈਟਰੀ ਨੂੰ ਔਨ (On) ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕਰੰਟ ਇਕ ਝਟਕੇ ਨਾਲ ਵਧੇਗਾ ਤੇ ਰੈਜ਼ੋਨੈਂਟ ਸਰਕਟ L_3, C_3 ਔਸੀਲੇਟ ਕਰਨ ਲਗ ਪਵੇਗਾ।

ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਕਪੈਸੀਟਰ ਅਤੇ ਇੰਡਕਟਰ ਦੋਵੇਂ ਲੱਗੇ ਹੋਣ ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਉੱਤੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਅਸਰ ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਰੈਜ਼ੋਨੈਂਸ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਰੈਜ਼ੋਨੈਂਟ ਸਰਕਟ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੰਡਕਟਰ ਅਤੇ ਕਪੈਸੀਟਰ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਲੜੀਵਾਰ ਜਾਂ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਗਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਅਭਿਆਸ

1. ਬਿਜਲੀ ਕੀ ਹੈ ? ਕੀ ਹਰ ਵਸਤੂ ਵਿਚ ਬਿਜਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ? ਪੜਤਾਲ ਕਰੋ।
2. ਚਾਲਕ, ਚਾਲਕ ਕਿਉਂ ਹੈ ? ਅਤੇ ਕੁਚਾਲਕ, ਕੁਚਾਲਕ ਕਿਉਂ ਹੈ ? ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਸਮਝਾਓ।
3. ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਪੋਟੈਂਸ਼ੀਅਲ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ? ਉਦਾਹਰਣ ਨਾਲ ਸਮਝਾਓ।
4. ਅੱਧ-ਚਾਲਕ ਕੀ ਹਨ ? ਕਿੰਨੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ? ਹਰੇਕ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰੋ।
5. ਅੱਧ-ਚਾਲਕ ਡਾਇਓਡ ਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ?
6. ਫਾਰਵਰਡ ਅਤੇ ਰੀਵਰਸ ਬਾਇਸ ਕੀ ਹਨ ? ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਅੱਧ-ਚਾਲਕ ਡਾਇਓਡ ਵਿਚ ਕੀ ਮਹੱਤਤਾ ਹੈ ?
7. ਕਰੰਟ ਦੇ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਵੋਲਟੇਜ ਜਾਂ ਪੋਟੈਂਸ਼ੀਅਲ ਅੰਤਰ ਹੋਣਾ ਕਿਉਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ?
8. ਏ. ਸੀ. ਵੋਲਟੇਜ ਅਤੇ ਡੀ. ਸੀ. ਵੋਲਟੇਜ ਵਿਚ ਕੀ-ਕੀ ਅੰਤਰ ਹਨ ?
9. ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ? ਪੀ. ਐਨ. ਪੀ. ਅਤੇ ਐਨ. ਪੀ. ਐਨ. ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਦੱਸੋ।
10. ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੀ ਬਣਤਰ ਬਾਰੇ ਲਿਖੋ ਅਤੇ ਦੱਸੋ ਕਿ ਇਸਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਛਾਣੋਗੇ ?

ਅਧਿਆਇ—4

ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਰੇਡੀਓ ਵਿਚ ਕੰਮ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ

4.1 ਰਜਿਸਟੈਂਸ

ਕਰੰਟ ਦਾ ਚਲਣਾ ਅਸਲ ਵਿਚ ਚਾਰਜਿਤ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨਾਂ ਦਾ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਕਰੰਟ ਦੇ ਵਹਾਓ ਵਿਚ ਕਈ ਚਾਲਕ ਰੁਕਾਵਟ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਚਾਲਕਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਈ ਘੱਟ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਕਈ ਵੱਧ। ਉਹ ਗੁਣ ਜਿਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਚਾਲਕ ਕਰੰਟ ਦੇ ਵਹਾਓ ਵਿਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕੇ, ਉਸਨੂੰ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਦਾਰਥ ਦਾ ਉਹ ਟੁਕੜਾ ਜੋ ਕਰੰਟ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਿਜਲੀ ਸਰਕਟ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਰਾਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚਿੱਤਰ 4.1 ਵਿਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਚਿੱਤਰ 4.1

ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਨੂੰ ਮਾਪਣ ਲਈ ਜੋ ਪੈਮਾਨਾ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਓਹਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ Ω ਚਿੰਨ੍ਹ ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

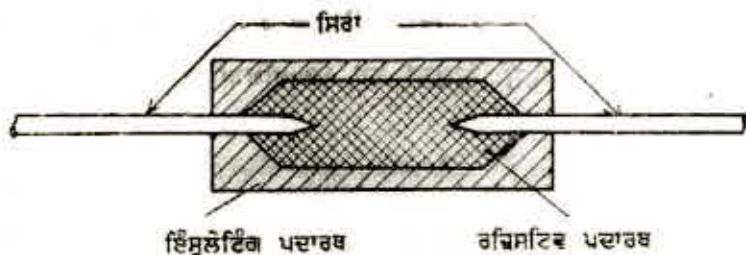
ਰਜਿਸਟਰ ਦੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ

ਰਜਿਸਟਰ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਬਣਤਰ, ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਕਈ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਣਤਰ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ :—

1. ਕੰਪੋਜ਼ਿਟ ਕਾਰਬਨ ਰਜਿਸਟਰ
2. ਕਾਰਬਨ ਫਿਲਮ ਰਜਿਸਟਰ
3. ਤਾਰ ਲਿਪਟੇ ਰਜਿਸਟਰ

1. ਕੰਪੋਜ਼ਿਟ ਕਾਰਬਨ ਰਜ਼ਿਸਟਰ

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਦੇ ਨਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰਜ਼ਿਸਟਰ ਬਿਜਲੀ ਚਾਲਕ ਗ੍ਰੇਫਾਈਟ ਦੇ ਪਾਊਡਰ ਅਤੇ ਪਲਾਸਟਿਕ ਬਾਂਈਡਰ ਦੇ ਮਿਸ਼ਰਣ ਤੋਂ ਮਿਲਕੇ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿਚ ਦੋਨਾਂ ਪਾਸੇ ਤਾਰ ਦੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕੇਸ ਵਿਚ ਲਪੇਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਕੰਪੋਜ਼ਿਟ ਕਾਰਬਨ ਰਜ਼ਿਸਟਰ ਚਿੱਤਰ 4.2 ਵਿਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਚਿੱਤਰ 4.2

ਅਜਿਹੇ ਰਜ਼ਿਸਟਰਾਂ ਦੀ ਰੋਕਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ (ਰਜ਼ਿਸਟੈਂਸ) ਸਦਾ ਇਕੋ ਜਿਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਵਰ ਰੇਟਿੰਗ 1/10 ਵਾਟ ਤੋਂ 2 ਵਾਟ ਤੱਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਰਜ਼ਿਸਟਰ ਦੇ ਰਜ਼ਿਸਟੈਂਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਰੰਗਾਂ ਦੀਆਂ ਪੱਟੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਹੜੀਆਂ ਕਿ ਰਜ਼ਿਸਟਰ ਉੱਤੇ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਰਜ਼ਿਸਟੈਂਸ, ਰਜ਼ਿਸਟਰ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਅਤੇ ਮੋਟਾਈ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਰੰਟ ਕਿਸੇ ਰਜ਼ਿਸਟਰ ਵਿਚੋਂ ਦੀ ਗੁਜ਼ਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਜ਼ਿਸਟਰ ਗਰਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਜਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਿਹੜੀ ਕਿ ਗਰਮੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਰਜ਼ਿਸਟਰ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਰਜ਼ਿਸਟਰ ਦੀ ਕੀਮਤ ਅਤੇ ਕਰੰਟ ਦੇ ਵਰਗ ਦੇ ਗੁਣਨਫਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਰੰਟ ਐਮਪੀਅਰ ਵਿਚ ਮਾਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ :

$$\text{ਵਾਟੇਜ ਰੇਟ} = (\text{ਕਰੰਟ})^2 \times \text{ਰਜ਼ਿਸਟੈਂਸ} = (I)^2 \times R$$

ਜਿਥੇ ਕਿ I = ਕਰੰਟ ਦੀ ਕੀਮਤ ਜੋ ਐਮਪੀਅਰ ਵਿਚ ਲਈ ਗਈ ਹੈ।

R = ਰਜ਼ਿਸਟੈਂਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਓਹਮ ਵਿੱਚ

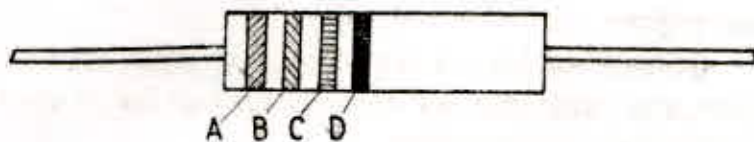
ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਗਰਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕਰੰਟ ਦੀ ਠੀਕ ਮਾਤਰਾ ਹੀ ਲੰਘਦੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਰੰਟ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਾਤਰਾ ਲੰਘਾਣੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਰਜਿਸਟਰ ਦੀ ਕੀਮਤ ਬਹੁਤ ਥੋੜੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ $I^2 \times R$ ਗੁਣਨਫਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਕੰਪੋਜ਼ਿਟ ਕਾਰਬਨ ਰਜਿਸਟਰ ਚਿੱਤਰ 4.3 (ੳ) ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਚਿੱਤਰ 4.3 (ੳ)

ਰਜਿਸਟਰ ਨੂੰ ਰੰਗਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪੜ੍ਹਨਾ

ਰਜਿਸਟਰ ਨੂੰ 10 ਮੁੱਖ ਰੰਗਾਂ ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਰੰਗ ਉਸ ਦੇ ਆਕਾਰ, ਕਿਸਮ ਅਤੇ ਬਣਤਰ ਨੂੰ ਦਸਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਜਿਸਟਰ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ, ਭਾਵ ਉਸਦੀ ਕੀਮਤ ਲੱਭਣ ਲਈ 10 ਰੰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਰੰਗਾਂ ਦਾ ਜੁੱਟ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਰੰਗ ਰਜਿਸਟਰ ਦੇ ਉੱਪਰ ਪੱਟੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਕਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਚਿੱਤਰ 4.3 (ਅ)

ਕਿਸੇ ਇਕ ਰਜਿਸਟਰ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਰੰਗਾਂ ਦੀਆਂ ਪੱਟੀਆਂ ਜਾਂ ਬਿੰਦੂਆਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਮੱਧ ਵੱਲ ਗਿਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰੰਗਾਂ ਦੀਆਂ ਪੱਟੀਆਂ ਜੋ ਰਜਿਸਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ :-

ਰੰਗ	ਪਹਿਲੀ ਪੱਟੀ	ਦੂਜੀ ਪੱਟੀ	ਗੁਣਾਂਕ	ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਘਾਟਾ ਵਾਧਾ (ਟੋਲਰੈਂਸ)
ਚਾਂਦੀ ਰੰਗ	—	—	01	10%
ਸੋਨਾ ਰੰਗ	—	—	0.1	5%
ਕਾਲਾ	0	0	1.0	—
ਭੂਰਾ	1	1	10	1%
ਲਾਲ	2	2	100	2%
ਸੰਗਤਰੀ	3	3	1000	3%
ਪੀਲਾ	4	4	10000	4%
ਹਰਾ	5	5	10000	—
ਨੀਲਾ	6	6	1000000	—
ਜਾਮਣੀ	7	7	10000000	—
ਗ੍ਰੇ	8	8	100000000	—
ਸਵੈਦ	9	9	1000000000	—
ਬੇਰੰਗ	—	—	—	20%

ਨੋਟ—ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰਣੀ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਚਾਂਦੀ ਰੰਗ ਅਤੇ ਸੋਨਾ ਰੰਗ ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੋ ਪੱਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ। ਕਾਲਾ ਰੰਗ ਪਹਿਲੀ ਪੱਟੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ।

ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ ਮੰਨ ਲਵੋ ਇਕ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਰੰਗ ਲਾਲ, ਦੂਸਰਾ, ਕਾਲਾ, ਤੀਜਾ ਪੀਲਾ ਅਤੇ ਚੌਥਾ ਚਾਂਦੀ ਰੰਗ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲੱਭੀ ਜਾਵੇਗੀ—

$$\text{ਲਾਲ} = 2 \quad \text{ਪੀਲਾ} = \times 10000$$

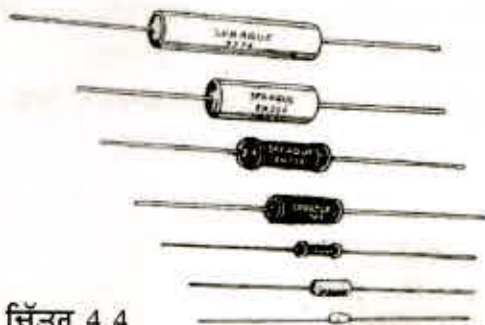
$$\text{ਕਾਲਾ} = 0$$

$$\begin{aligned} \text{ਇਸ ਲਈ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਕੀਮਤ} &= 20 \times 10000 = 200000 \\ &= 200 \times 10^3 = 200 \text{ ਕਿਲੋ ਉਹਮ} \end{aligned}$$

(ਕਿਉਂਕਿ 10^3 ਉਹਮ = 1 ਕਿਲੋ ਉਹਮ) ਚਾਂਦੀ ਰੰਗ ਦਾ ਭਾਵ 10% ਟੋਲਰੈਂਸ ਹੈ।

2. ਕਾਰਬਨ ਫਿਲਮ ਰਜਿਸਟਰ

ਇਹ ਰਜਿਸਟਰ ਕਾਰਬਨ ਫਿਲਮ ਜਾਂ ਧਾਤ ਦੀ ਪਤਲੀ ਤਹਿ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੋਧਿਤ ਸਿਲੰਡਰ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਚਿੱਤਰ 4.4 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

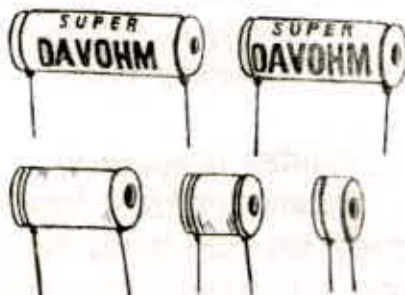
ਚਿੱਤਰ 4.4

ਕਾਰਬਨ ਫਿਲਮ ਰਜਿਸਟਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵੋਲਟੇਜ ਅਤੇ ਵੱਧ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਉੱਪਰ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਰਜਿਸਟਰ ਬਹੁਤ ਕੀਮਤੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੀ ਚੋਟ ਨਾਲ ਹੀ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

3. ਤਾਰ ਲਿਪਟੇ ਰਜਿਸਟਰ

ਇਹ ਰਜਿਸਟਰ ਤਾਰਾਂ ਜਾਂ ਧਾਤੂ ਦੇ ਰਿਬਨ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਹੜੇ ਕਿ ਸੈਰੇਮਿਕ (ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਰੋਧਿਕ ਪਦਾਰਥ) ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਲਿਪਟੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਰ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਉਹ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਧਾਤਾਂ ਤੋਂ ਮਿਲ ਕੇ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਧਾਤਾਂ ਤਾਂਬਾ,

ਲੋਹਾ, ਨਿਕਲ, ਕਰੋਮੀਅਮ, ਜਿਸਤ ਜਾਂ ਮੈਂਗਨੀਜ਼ ਆਦਿ ਹਨ। ਇਹ ਦੂਜੇ ਰਜਿਸਟਰਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਾਪਮਾਨ ਨੂੰ ਸਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਸੈਰੇਮਿਕ ਪਦਾਰਥ ਨਾਲ ਢੱਕੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚਿੱਤਰ 4.5 ਵਿੱਚ

ਚਿੱਤਰ 4.5

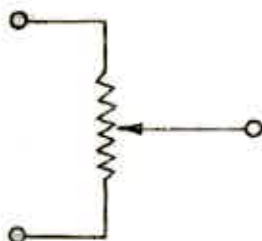
ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੱਧ ਗਰਮੀ ਵਾਲੇ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪਰੀਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਰਜਿਸਟਰ (Variable Resistors)

ਵਾਲੀਊਮ (Volume) ਕੰਟਰੋਲ ਅਤੇ ਟੋਨ (Tone) ਕੰਟਰੋਲ ਲਈ ਪਰੀਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਰਜਿਸਟਰ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਰਜਿਸਟਰਾਂ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਸਥਿਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਧੁਰੀ ਹਿਲਾਉਣ ਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਬਦਲੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਰਜਿਸਟਰ ਕੰਪੋਜ਼ਿਟ ਕਾਰਬਨ ਕਿਸਮ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਚਿੱਤਰ 4.6 (ੳ)

ਬਦਲਣ ਵਾਲੀ ਰਜਿਸਟੈਂਸ

ਚਿੱਤਰ 4.6 (ਅ)

ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਗੋਲ ਰਿੰਗ ਵਾਂਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੱਗੇ ਪਿੱਛੇ ਕਰਨ ਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਸਿਰਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਤੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਪਏ ਛੋਟੇ ਡੰਡੇ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਰਹੇ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਾਬ (Knob) ਨਾਲ ਹਿਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਰਜਿਸਟਰਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਵਾਲੀਊਮ ਕੰਟਰੋਲ ਜਾਂ ਪੌਟੈਂਸ਼ੀਓਮੀਟਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਾਲੀਊਮ ਕੰਟਰੋਲ ਜਾਂ ਪੌਟੈਂਸ਼ੀਓਮੀਟਰ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸਿਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚਿੱਤਰ 4.6 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਵੀ ਇਸ ਨਾਲ ਹੀ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

4.2 ਕਪੈਸੀਟਰ (Capacitor)

ਇੱਕ ਸਥਿਰ ਕਪੈਸੀਟਰ ਦੋ ਇਲੈਕਟਰੋਡਾਂ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਰੋਧਿਕ ਪਦਾਰਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਈ ਧਾਤੂ ਦੀਆਂ ਪਲੇਟਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਤੋਂ ਰੋਧਿਤ (Insulate) ਕਰਕੇ ਕਪੈਸੀਟਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਚਕਾਰ ਵਾਲੇ ਰੋਧਿਕ ਪਦਾਰਥ ਨੂੰ ਡਾਈ-ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ

(Dielectric) ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਧਾਤੂਆਂ ਦੀਆਂ ਪਲੇਟਾਂ ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਿੰਡ (Body) ਦੇ ਬਾਹਰਲੇ ਸਿਰਿਆਂ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚਿੱਤਰ 4.7 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

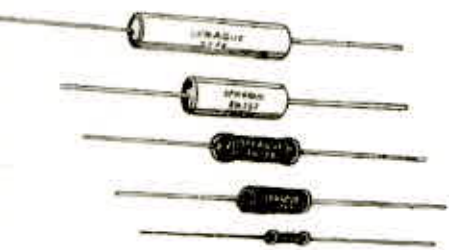
ਕਪੈਸੀਟਰ ਪਲੇਟਸ
ਚਿੱਤਰ 4.7

ਕਪੈਸੀਟਰ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਸਟੋਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਇਸ ਗੁਣ ਕਰਕੇ ਇਹ ਬਿਜਲੀ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਾਧਾਰ ? ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੋ ਮੁੱਖ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ :-

1. ਇਸ ਨੂੰ ਡੀ. ਸੀ. ਵੋਲਟੇਜ ਦੇ ਸੋਮੇ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਇੱਕ ਲਗਾਤਾਰ ਅਤੇ ਇਕੋ ਹੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਵੋਲਟੇਜ ਭੇਜ ਸਕੇ। ਜਦੋਂ ਏ. ਸੀ. ਵੋਲਟੇਜ ਨੂੰ ਡੀ. ਸੀ. ਵੋਲਟੇਜ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਹੋਰ ਵੀ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

2. ਜਦੋਂ ਦੋਵੇਂ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਵੋਲਟੇਜ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹੋਣ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਦੂਸਰਾ ਮੁੱਖ ਕੰਮ ਡੀ. ਸੀ. ਵੋਲਟੇਜ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਅਤੇ ਏ. ਸੀ. ਵੋਲਟੇਜ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜਣਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਕਪੈਸੀਟਰ ਨੂੰ ਡੀ. ਸੀ. ਸੋਮੇ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਬਿਜਲੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਸਟੋਰ ਜਾਂ ਜਜ਼ਬ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਹ ਆਪ ਵੀ ਚਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਪੂਰਾ ਚਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਰੰਟ ਇਸ ਨੂੰ ਚਾਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਹਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਏ. ਸੀ. ਕਰੰਟ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਕਰੰਟ ਇੱਕ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕਪੈਸੀਟਰ ਨੂੰ ਚਾਰਜ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਦੂਸਰੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੇ ਚਾਰਜ ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਭਾਵ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਚਾਰਜ ਅਤੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦਾ ਕੰਮ ਚਲਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਬਾਹਰੀ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਕਰੰਟ ਵੀ ਘਟਦਾ ਵਧਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਪੈਸੀਟਰ ਵਿੱਚੋਂ ਏ. ਸੀ. ਕਰੰਟ ਲੰਘ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਡੀ. ਸੀ. ਕਰੰਟ ਨਹੀਂ ਲੰਘ ਸਕਦਾ।

ਕਪੈਸੀਟਰਾਂ ਦੀ ਬਣਤਰ ਵੱਖ ਵੱਖਰੇ ਡਾਇਲੈਕਟਰਿਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਵੱਖ ਵੱਖ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਰਥਾ ਜਾਂ ਸਟੋਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਲੇਟਾਂ ਨੂੰ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜੀਆਂ ਕਿ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ

ਚਿੱਤਰ 4.8

ਸਮਾਨ-ਅੰਤਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਧਾਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਲਈ ਦੇ ਪਤਰੇ (Tin Foils) ਨੂੰ ਡਾਇਲੈਕਟਰਿਕ ਨਾਲ ਇਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਉੱਪਰ ਲਪੇਟ ਕੇ, ਇਕ ਕੋਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕਪੈਸੀਟਰ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ

1. ਕਾਗਜ਼ੀ ਕਪੈਸੀਟਰ।
2. ਮਾਈਕਾ ਕਪੈਸੀਟਰ।
3. ਸੈਰੇਮਿਕ ਕਪੈਸੀਟਰ।
4. ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਲੀਟਿਕ ਕਪੈਸੀਟਰ।
5. ਵਿਟਰਸ ਇਨੈਮਲ ਕਪੈਸੀਟਰ।

ਕੁਝ ਕਪੈਸੀਟਰ ਚਿੱਤਰ 4.8 ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਕਪੈਸੀਟਰ ਦੀ ਸਮਰਥਾ ਨੂੰ ਕਪੈਸੀਟੈਂਸ ਆਖਦੇ ਹਨ।

ਪਰੀਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਕਪੈਸੀਟਰ

ਇਹਨਾਂ ਕਪੈਸੀਟਰ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪਲੇਟਾਂ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਸਮਰਥਾ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੀ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਤੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਭਾਵ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਸਮਰਥਾ ਵੱਧ ਘੱਟ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਪੈਸੀਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹਵਾ ਡਾਇਲੈਕਟਿਕ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਆਮ ਰੇਡੀਓ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਟਿਊਨਿੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਡੈਨਸਰ ਦਾ ਵਰਨਣ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੀ ਸਮਰਥਾ ਅਤੇ ਵੋਲਟੇਜ (ਜਿਸ ਉੱਪਰ ਇਹ ਕੰਡੈਨਸਰ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ $0.01 \mu F - 100 \text{ Volts}$ ਕਪੈਸੀਟਰ μ ਨੂੰ ਮਾਇਕੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਕੀਮਤ 20^{-6} ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਭਾਵ ਦਸ ਲੱਖ ਮਾਈਕ੍ਰੋਫੈਰਾਡ ਦਾ ਇੱਕ ਫੈਰਾਡ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਕੰਡੈਨਸਰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਮਰਥਾ ਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮਾਈਕ੍ਰੋਫੈਰਡ ਦੀ ਥਾਂ $\mu\mu\text{F}$ ਜਾਂ ρF ਲਿਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਿ ρ ਨੂੰ ਪੀਕੋਫੈਰਡ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

4.3 ਰੇਡੀਓ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਕੁਆਇਲ (R.F. Coil)

ਟਰਾਂਜ਼ਿਸਟਰ ਰਸੀਵਰ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਜਾਂ ਰਸੀਵਿੰਗ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹੋਵੇ ਰੈਜ਼ੋਨੈਂਟ (Resonant) ਸਰਕਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਰੇਡੀਓ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਕੁਆਇਲ ਅਤੇ ਟਿਊਨਿੰਗ ਕਪੈਸੀਟਰ ਲੱਗੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਕ ਖਾਸ ਆਰ. ਐਫ. ਕੁਆਇਲ ਚਿੱਤਰ 4.9 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਚਿੱਤਰ 4.9

ਚਿੱਤਰ 4.10

ਇਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਾਈਜ਼ਾਂ ਦੇ ਤਾਂਬੇ ਦੀਆਂ ਤਾਰਾਂ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਰਾਂ ਬੈਕੇਲਾਈਟ ਫਾਰਮਰ (Bakelite Former) ਉੱਪਰ ਲਪੇਟੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ। ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਉੱਤੇ ਤਾਰ ਲਪੇਟੀ ਜਾਵੇ ਉਸ ਨੂੰ ਫਾਰਮਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਕੁਆਇਲਾਂ ਦੀ ਇੰਡਕਟੈਂਸ (Inductance) ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। (ਕੁਆਇਲਾਂ ਦੇ ਉਸ ਗੁਣ ਨੂੰ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਬਦਲਦੇ ਕਰੰਟ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇੰਡਕਟੈਂਸ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ) ਇੰਡਕਟੈਂਸ ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਹੈਨਰੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ mH ਚਿੰਨ੍ਹ ਰਾਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਰਟ ਵੇਵਜ਼ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕੁਆਇਲ ਦੀਆਂ ਲਪੇਟਾਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੀਡੀਅਮ ਵੇਵਜ਼ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕੁਆਇਲ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲਪੇਟਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਤਾਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਬਰੀਕ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਿਟਜ਼ ਵਾਇਰ (Litz Wire) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਕੁਆਇਲਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅਸਰਦਾਇਕ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਵਧਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਫੈਰਾਈਟ ਕੋਰ (Ferrite Core) ਨੂੰ ਵੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਚਿੱਤਰ 4.9 ਅਤੇ 4.10 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

4.4 ਆਈ. ਐਫ. ਟ੍ਰਾਂਸਫਾਰਮਰ (Intermediate Frequency Transformer)

ਇਕੋ ਹੀ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਦੇ ਆਈ. ਐਫ. ਸਿਗਨਲ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਈ. ਐਫ. ਐਮਪਲੀਫਾਇਰ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਐਮਪਲੀਫਾਇਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਈ. ਐਫ. ਟ੍ਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਟ੍ਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਆਈ. ਐਫ. ਸਿਗਨਲ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਉੱਚਾ ਜਾਂ ਐਮਪਲੀਫਾਈ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਆਸੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵੀ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਸਟੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਗੜਬੜ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।

ਇਹਨਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਾਰਮਰਾਂ ਦੀ ਬਨਾਵਟ ਵੀ ਆਰ. ਐਫ. ਕੁਆਇਲ ਜਿਹੀ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਕ ਬੈਕੇਲਾਈਟ ਦੇ ਫਾਰਮਰ ਉੱਪਰ ਪਤਲੀ ਤਾਂਬੇ ਦੀ ਤਾਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਿਟਜ ਵਾਇਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਦੀਆਂ ਕਈ ਸੌ ਲਪੇਟਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਕ ਧਾਗਾ ਰੀਲ ਉੱਪਰ ਲਪੇਟਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਲਪੇਟਾਂ ਫਾਰਮਰ ਉੱਪਰ ਕੋਲ-ਕੋਲ ਹੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਲਪੇਟ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਲਗਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਵਾਇੰਡਿੰਗ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੂਸਰੀ ਵਾਇੰਡਿੰਗ ਅਗਲੇ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੀ ਬੇਸ ਵਿੱਚ ਸੰਕੇਤ ਭੇਜਣ ਵਾਸਤੇ ਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਾਇੰਡਿੰਗ ਨੂੰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਵਾਇੰਡਿੰਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਟ੍ਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੀ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਅਤੇ ਕਿਹੜੀ ਸੈਕੰਡਰੀ ਹੈ, ਇਹ ਬਨਾਉਣ ਵਾਲੀ ਕੰਪਨੀ ਰੰਗਾਂ ਰਾਹੀਂ ਦਸਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਭੇਜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਕੁਆਇਲਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਰਾਈਟ ਕੋਰ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਥੱਲ੍ਹੇ ਕਰਕੇ ਆਈ. ਐਫ. ਟ੍ਰਾਂਸਫਾਰਮਰਾਂ ਨੂੰ ਟਿਊਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਇਕ ਲੋਹੇ ਦੇ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਇਹ ਇੱਧਰ ਉੱਧਰ ਦੇ ਬਿਜਲੀ ਸੰਕੇਤ ਨੂੰ ਨਾ ਫੜ ਸਕੇ। ਇਸ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਛੋਕੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪੇਚਕਸ ਨਾਲ ਟ੍ਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਦੀ ਫੈਰਾਈਟ ਕੋਰ ਘੁੰਮਾ ਕੇ ਉੱਪਰ ਥੱਲ੍ਹੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਚਿੱਤਰ 4.11

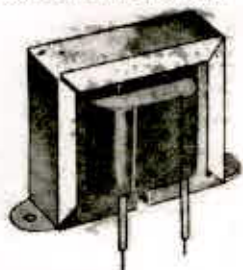
ਆਈ. ਐਫ. ਟ੍ਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਦੀ ਇਕ ਤਸਵੀਰ ਚਿੱਤਰ 4.11 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਇਨਪੁਟ ਅਤੇ ਆਉਟਪੁਟ ਟ੍ਰਾਂਸਫਾਰਮਰ (Input and Output Transformer)

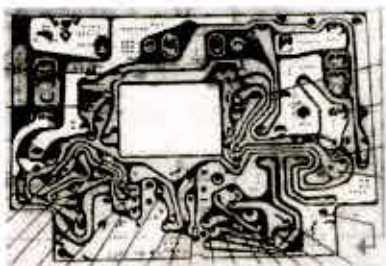
ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਇੰਡਿੰਗਾਂ (ਲਪੇਟਾਂ) ਇਕ ਚੁੰਬਕੀ ਕੋਰ ਉੱਪਰ ਲਪੇਟਣ ਨੂੰ (ਜੋ ਕਿ ਸਭ ਇਕੋ ਯੂਨਿਟ ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ) ਟ੍ਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਟ੍ਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਇਕ ਸਰਕਟ ਨੂੰ ਦੂਸਰੇ ਸਰਕਟ ਨਾਲ ਜੋੜਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਭਾਵ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇਹ ਇਕ ਸਰਕਟ ਤੋਂ ਬਿਜਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜੋ ਕਿ ਵੱਧ ਵੋਲਟੇਜ ਅਤੇ ਘੱਟ ਕਰੰਟ ਉੱਪਰ ਹੈ, ਨੂੰ ਦੂਸਰੇ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜੋ ਕਿ ਘੱਟ ਵੋਲਟੇਜ ਅਤੇ ਵੱਧ ਕਰੰਟ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਟ੍ਰਾਂਸਫਾਰਮਰ, ਟ੍ਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੇ ਰਸੀਵਰ ਸੈਟ ਵਿੱਚ ਆਡਿਉ ਸਟੇਜ ਦੀ ਮੈਚਿੰਗ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਿਕ ਸਰਕਟ (Output Circuit) ਦੀ ਸਟੇਜ ਦੀ ਇੰਪੀਡੈਂਸ ਨੂੰ ਸਪੀਕਰ ਨਾਲ ਮੈਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਨਪੁਟ ਅਤੇ ਆਉਟਪੁਟ ਟ੍ਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਲਾਂ ਚਿੱਤਰ 4.12 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਪ੍ਰਿੰਟਡ ਸਰਕਟ ਬੋਰਡ (Printed Circuit Board)

ਇਹ ਬੈਕਲਾਈਟ ਸੀਟ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ 11/2 ਜਾਂ 2 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਮੋਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਤਾਂਬੇ ਦੀਆਂ ਪਤਲੀਆਂ ਪੱਟੀਆਂ ਬਣੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਉੱਪਰ ਲਾਏ ਹੋਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਰੇਡੀਓ ਦੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਰਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋੜਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਉੱਪਰ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਰੇਡੀਓ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸੇ ਜੋੜਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਈਜ਼ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੀ ਤਰਤੀਬ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਫ਼ੀ ਸਾਰੇ ਛੋਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੇ ਸਿਰੇ ਇਹਨਾਂ ਛੋਕਾਂ ਤੋਂ ਨਿਕਾਲ ਕੇ ਤਾਂਬੇ ਦੀ ਪੱਟੀ ਉੱਪਰ ਸੋਲਡਰ (Solder) ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਚਿੱਤਰ 4.13 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਹੈ।

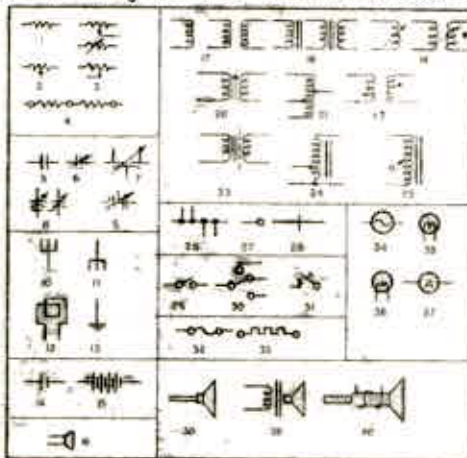
ਚਿੱਤਰ 4.12

ਚਿੱਤਰ 4.13

4.5 ਸਰਕਟਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਅਤੇ ਸਮਝਣਾ

ਬਿਜਲੀ ਅਤੇ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰਾਂ ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਸਰਕਟ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸਮਝ ਸਕੀਏ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੇਡੀਓ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਰਸੀਵਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਖਰਾਬੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਰਕਟ-ਚਿੱਤਰ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਸਮਝਣ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਨੂੰ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਰੇਡੀਓ ਵਿੱਚ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੇ ਨਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ (Symbols) ਬਾਰੇ ਗਿਆਨ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੇ ਨਾਂ ਅਤੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਚਾਰਟ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ:—

ਚਿੱਤਰ 4.14

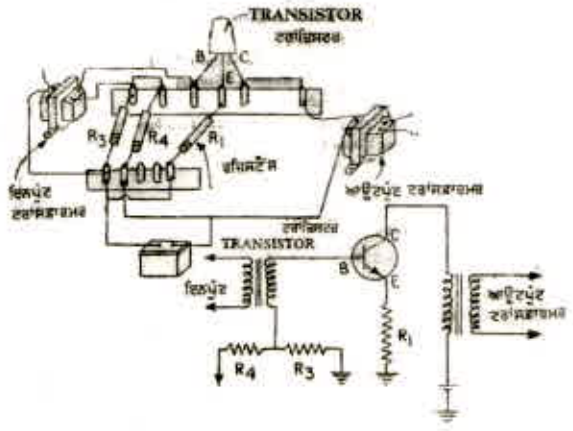
1. ਸਥਿੱਰ ਪ੍ਰਤਿਰੋਧ (Fixed Resistance)
2. ਸਿਰਿਆਂ ਵਾਲੀ ਰਜਿਸਟੈਂਸ (Tapped Resistance)
3. ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਰਜਿਸਟੈਂਸ (Variable Resistance)
4. ਤਿੰਨ ਸਿਰਿਆਂ ਵਾਲੀ ਰਜਿਸਟੈਂਸ
5. ਕਪੈਸੀਟਰ (Capacitor)
6. ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਕਪੈਸੀਟਰ (Variable Capacitor)
7. ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਵਿਭੇਦੀ ਕਪੈਸੀਟਰ (Variable Differential Capacitor)
8. ਗੈਂਗ ਕਪੈਸੀਟਰ (Gang Capacitor)

9. ਵਿਭਾਜਿਤ ਸਟਾਰਟਰ ਕਪੈਸੀਟਰ (Split Starter Capacitor)
10. ਐਨਟੀਨਾ (Antenna)
11. ਕਾਊਂਟਰਪਾਏਜ਼ (Counterpoise)
12. ਲੂਪ ਐਨਟੀਨਾ (Loop Antenna)
13. ਅਰਥ (Earth)
14. ਸੈੱਲ (Cell)
15. ਬੈਟਰੀ (Battery)
16. ਮਾਇਕਰੋਫੋਨ (Microphone)
17. ਵਾਯੂ ਕੋਰ ਕੁਆਇਲ (Air Core Coil)
18. ਚੁੰਬਕੀ ਕੋਰ (Magnetic Core)
19. ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਕੋਰ (Variable Core)
20. ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਕਪਲਿੰਗ (Variable Coupling)
21. ਸਿਰੇ ਵਾਲੀ ਕੁਆਇਲ (Tapped Coil)
22. ਇਕਹਿਰੀ ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਕੁਆਇਲ (Single Variable Coil)
23. ਇਕਹਿਰੀ ਸ਼ੀਲਡ ਵਾਇੰਡਿੰਗ (Single Shielded Winding)
24. ਆਟੋ ਟ੍ਰਾਂਸਫਾਰਮਰ (Auto-Transformer)
25. ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਆਟੋ ਟ੍ਰਾਂਸਫਾਰਮਰ (Variable Auto Transformer)
26. ਤਾਰਾਂ ਦੇ ਜੋੜ (Wiring Connections or Joints)
27. ਇਕ ਸਿਰਾ
28. ਕਰਾਸ ਤਾਰਾਂ
29. ਸਵਿੱਚ
30. ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਸਵਿੱਚ
31. ਕੀ
32. ਫਿਊਜ਼
33. ਹੀਟਰ
34. ਪ੍ਰਤਵੀ ਫੋਲਟੇਜ
35. ਬਲਬ

- 36. ਬਲਾਸਟ
- 37. ਐਮਪੀਅਰ ਮੀਟਰ
- 38. ਸਧਾਰਨ ਸਪੀਕਰ
- 39. ਚੁੰਬਕੀ ਸਪੀਕਰ
- 40. ਡੈਨੇਮਿਕ ਟਾਈਪ ਸਪੀਕਰ

4.6 ਸਰਕਟ ਨੂੰ ਸਰਕਟ ਚਿੱਤਰਾਂ ਨਾਲ ਬਣਾਉਣਾ

ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਜਾਂ ਬਿਜਲੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਣ। ਜਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਰਕਟ ਚਿੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਰਕਟ ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲਕੀਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਰਕਟ ਚਿੱਤਰ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜਾ ਹਿੱਸਾ ਕਿਸ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੁੜਿਆ ਹੈ। ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਵੋਲਟੇਜ ਜਾਂ ਕਰੰਟ ਦੀਆਂ ਮਾਤਰਾਵਾਂ (Values) ਵੀ ਸਰਕਟ ਚਿੱਤਰ ਉੱਪਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਂਵਾਂ ਤੇ ਦੱਸੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ ਚਿੱਤਰ 4.15

ਚਿੱਤਰ 4.15
70

ਵੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਕ ਛੋਟਾ ਸਰਕਟ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਕ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਅਤੇ ਸੂਚਨਾ ਨੂੰ ਐਮਪਲੀਫਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਨਾਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਅਤੇ ਇਨਪੁਟ ਅਤੇ ਆਉਟ-ਪੁਟ ਟ੍ਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ, ਟ੍ਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਆਪਣੀ ਅਸਲ ਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਇਹ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜੇ ਕਰ ਅਸੀਂ ਇਕ ਵੱਡੇ ਸਾਰੇ ਸਰਕਟ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਈ ਸਾਰੇ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ, ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਆਦਿ ਲੱਗੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਅਸਲ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੋੜ ਦੱਸਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਜਾਂ ਅਸੰਭਵ ਹੀ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੇ ਅਸਲ ਚਿੱਤਰ ਦੀ ਥਾਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਵਰਤ ਕੇ ਲਕੀਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਦਿਖਾ ਦੇਈਏ ਕਿ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੁੜੇ ਹਨ।

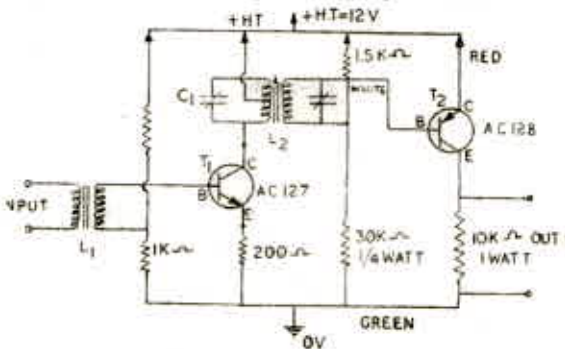
ਉੱਪਰ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਚਿਤਰਾਂ ਦਾ ਸਰਕਟ ਚਿੱਤਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

4.7 ਸਰਕਟ ਚਿੱਤਰ ਤੋਂ ਸੂਚਨਾ

ਇਕ ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਟੈਕਨੀਸ਼ੀਅਨ ਜਦੋਂ ਇਕ ਸਰਕਟ ਚਿੱਤਰ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕ ਹੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸਰਕਟ ਬਾਰੇ ਕਈ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਸਰਕਟ ਚਿੱਤਰ ਹੇਠਾਂ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ—

1. ਸਾਰੇ ਹਿੱਸੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ ਭਾਵ ਕਿਸ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਕਿਹੜਾ ਸਿਰਾ ਕਿਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਕਿਹੜੇ ਸਿਰੇ ਨਾਲ ਲੱਗਿਆਂ ਹੋਇਆ ਹੈ।
2. ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਭਾਵ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਲੱਗੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ PNP ਜਾਂ NPN ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਹੈ।
3. ਕਿਹੜੇ-ਕਿਹੜੇ ਸਰਕਟ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਚੁੰਬਕੀ, ਬਿਜਲਈ ਤੌਰ ਤੇ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਹੜੇ-ਕਿਹੜੇ ਹਿੱਸੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਕੈਨੀਕਲੀ ਜੁੜੇ ਹਨ।
4. ਕਿਸ-ਕਿਸ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਕਿੰਨੀ-ਕਿੰਨੀ ਮਾਤਰਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਕੀ ਨੰਬਰ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿਸ ਨੰਬਰ ਦਾ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਜਾਂ ਕਿਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਟ੍ਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਹੈ।

5. ਸਾਰੇ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਕਿਸ-ਕਿਸ ਥਾਂ ਕਿੰਨੀ ਵੋਲਟੇਜ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸ ਤਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿੰਨਾ ਕਰੰਟ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਹੈ।
6. ਸਾਰੇ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਹਨ, ਭਾਵ ਸਟੇਜਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੁੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ।
7. ਬੈਟਰੀ ਜਾਂ ਪਾਵਰ ਸਪਲਾਈ ਕਿੰਨੀ ਵੋਲਟੇਜ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਕਰੰਟ ਸਮਰਥਾ ਕਿੰਨੀ ਹੈ।
8. ਸਰਕਟ ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਾਰ ਕਿਸ ਰੰਗ ਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿੰਨੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਹੈ ਭਾਵ ਸਧਾਰਨ ਜੁੜਨ ਵਾਲੀ ਤਾਰ, ਉਸ ਦਾ ਰੰਗ, ਸ਼ੀਲਡ, ਥਾਂ ਆਦਿ।
9. ਕੁਝ ਸਰਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਟੈਸਟ ਪੁਆਇੰਟ ਵੀ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਚਿੱਤਰ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪੜ੍ਹਾਂਗੇ ਅਤੇ ਸਮਝਾਂਗੇ।

ਚਿੱਤਰ 4.16

ਚਿੱਤਰ 4.16 ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸੁਚਨਾਵਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ :—
 ਸਰਕਟ ਦੇ ਦੋ ਮੁੱਖ ਹਿੱਸੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ T_1 ਅਤੇ ਦੂਸਰੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ T_2 ਹੈ।

ਪਹਿਲਾਂ ਹਿੱਸਾ ਇਕ ਟਿਊਨ ਐਮਪਲੀਫਾਇਰ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਹਿੱਸਾ ਇਕ ਸਧਾਰਨ ਐਮਪਲੀਫਾਇਰ ਹੈ। ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ T_1 , NPN ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਐਮਿਟਰ ਵਿੱਚ ਤੀਰ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਬੇਸ ਤੋਂ ਪਰ੍ਹੇ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ T_2 , PNP ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਐਮਿਟਰ ਵਿੱਚ ਤੀਰ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ

ਬੇਸ ਵੱਲ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰਾਂ ਦਾ ਨੰਬਰ AC 127 ਅਤੇ AC 128 ਹੈ। ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ T_1 ਦੇ ਬੇਸ ਦੇ ਸਿਰੇ ਨੂੰ ਇੰਨਪੁਟ ਟ੍ਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲੋਹੇ ਦੀ ਚੁੰਬਕੀ ਕੋਰ ਹੈ, ਇਕ ਸ਼ੀਲਡ ਤਾਰ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ T_1 ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਫੈਰਾਈਟ ਕੋਰ (Ferrite Core) ਟਿਊਨ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਟ੍ਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਵਾਇੰਡਿੰਗ ਨੂੰ ਕਪੈਸੀਟਰ C_1 ਨਾਲ ਟਿਊਨ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਟ੍ਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਨੂੰ ਟਿਊਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਦੀ ਕੋਰ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਨੀਵਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੀਰ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਾਲ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ T_1 ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਸਿਰੇ ਉੱਤੇ 11.9 ਵੋਲਟ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਐਮਿਟਰ ਉੱਤੇ 11 ਵੋਲਟ ਅਤੇ ਬੇਸ ਦੇ ਸਿਰੇ ਉੱਪਰ 10.8 ਵੋਲਟ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਰਥ ਨਾਲ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਤਾਰ ਦਾ ਰੰਗ ਹਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੈਟਰੀ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਤਾਰਾਂ ਦਾ ਰੰਗ ਲਾਲ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਬੈਟਰੀ 12 ਵੋਲਟ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬੈਟਰੀ ਦਾ ਪੌਜ਼ਟਿਵ ਸਿਰਾ ਅਰਥ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਸਿਰਾ T_1 ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਹੈ। ਸਰਕਟ ਵਿਚ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਦੀਆਂ ਮਾਤਰਾਵਾਂ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਬੇਸ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਲੱਗੀਆਂ ਰਜਿਸਟੈਂਸਾਂ 1/4 ਵਾਟ ਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ T_2 ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਵਿੱਚ 1 ਵਾਟ ਦੀਆਂ।

ਅਭਿਆਸ

1. ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕਿੰਨੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ? ਬਰੇਕ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਵਰਨਣ ਕਰੋ।
2. ਇਕ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਦੀ ਪਾਵਰ ਰੇਟਿੰਗ ਕੀ ਹੈ ? ਇਸ ਦੀ ਕੀ ਮਹੱਤਤਾ ਹੈ ?
3. ਰਜਿਸਟਰ ਦੀ ਵੈਲਿਊ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ? ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸਮਝਾਓ।
4. ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਲੱਗਣ ਵਾਲੇ ਕਿਹੜੇ-ਕਿਹੜੇ ਮੁੱਖ ਹਿੱਸੇ ਹਨ ? ਹਰੇਕ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਵਰਨਣ ਕਰੋ।
5. ਰੇਡੀਓ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਕਪੈਸੀਟਰ ਕੀ-ਕੀ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ? ਵਰਨਣ ਕਰੋ।
6. ਸਰਕਟ ਚਿਤਰ ਕੀ ਹੈ ? ਇਸ ਦਾ ਵਰਨਣ ਕਰੋ।
7. ਇਕ ਸਰਕਟ ਚਿਤਰ ਸਾਨੂੰ ਕੀ-ਕੀ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ?
8. ਸਰਕਟ ਚਿੱਤਰ ਬਨਾਉਣਾ ਕਿਉਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਡੇ ਕਿਸ ਕੰਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ?

ਭਾਗ ਦੂਜਾ

ਅਧਿਆਇ—5

ਟਰਾਂਜ਼ਿਸਟਰ ਰੇਡੀਓ ਅਤੇ ਟਰਾਂਜ਼ਿਸਟਰ-ਰਸੀਵਰ ਦਾ ਬਲਾਕ ਚਿੱਤਰ

5.1 ਰੇਡੀਓ ਲਹਿਰਾਂ (Radio Waves)

ਟਰਾਂਜ਼ਿਸਟਰ ਰੇਡੀਓ ਸਭ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਜਿਹੜਾ ਰੇਡੀਓ ਸਟੇਸ਼ਨ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਸੁਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਰੇਡੀਓ ਸਟੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਮੀਟਰ (Transmitter) ਤੋਂ ਇਹ ਆਵਾਜ਼ ਸਾਡੇ ਟਰਾਂਜ਼ਿਸਟਰ ਤੱਕ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ? ਇਹ ਇੱਥੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ :—

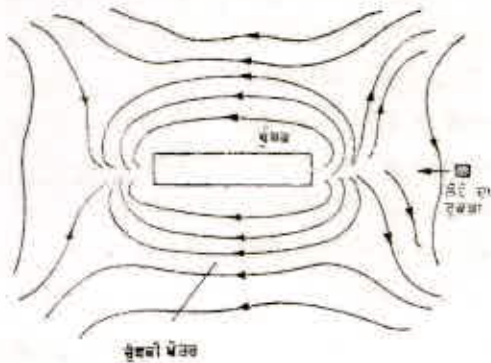
ਰੇਡੀਓ ਸਟੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਮੀਟਰ ਤੋਂ ਟਰਾਂਜ਼ਿਸਟਰ ਤੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਵੇਵਜ਼ ਜਾਂ ਲਹਿਰਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੇਡੀਓ ਲਹਿਰਾਂ ਜਾਂ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਮੈਗਨੈਟਿਕ ਵੇਵਜ਼ (E.M. Waves) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਰੇਡੀਓ ਲਹਿਰਾਂ ਜਾਂ ਈ. ਐਮ. ਵੇਵਜ਼

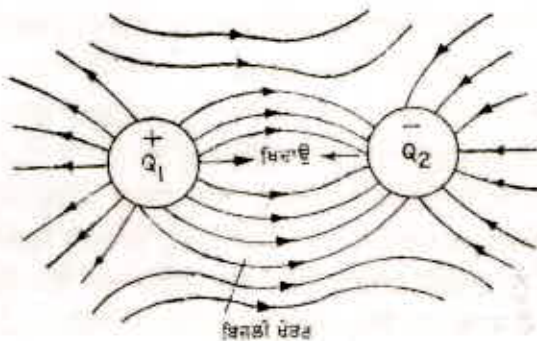
ਈ. ਐਮ. ਵੇਵਜ਼ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਦੇ ਨਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ, ਬਿਜਲੀ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਫੀਲਡ ਅਤੇ ਚੁੰਬਕੀ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਮੈਗਨੈਟਿਕ ਫੀਲਡ ਤੋਂ ਬਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਵਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇਕ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੂਜੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਨਾਲ ਇਹ ਵੇਵਜ਼ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਅੱਗੇ ਚਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਖੇਤਰ ਕੀ ਹਨ ਅਤੇ ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਤਾਂ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ? ਹੇਠਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇਕ ਲੋਹੇ ਦਾ ਨਿੱਕਾ ਜਿਹਾ ਟੁਕੜਾ ਚੁੰਬਕ ਦੇ ਕੋਲ ਲੈ ਜਾਈਏ ਤਾਂ ਚੁੰਬਕ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੇ ਦੋ ਚਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਦੀਕ ਲਿਆਈਏ ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਖਿਚਾਓ ਜਾਂ ਧਕਾਓ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਕ ਚੁੰਬਕ ਦੇ ਆਸੇ ਪਾਸੇ ਉਸ ਦਾ ਚੁੰਬਕੀ ਖੇਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੋਹੇ ਦੇ ਜਾਂ ਚੁੰਬਕੀ ਪਦਾਰਥ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ

ਚੁੰਬਕ ਤੋਂ ਦੂਰ ਜਾਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਇਸ ਦੀ ਤੀਬਰਤਾ ਘਟਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਚਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਆਪਣਾ ਖੇਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਫੀਲਡ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਫੀਲਡ ਜਾਂ ਖੇਤਰ ਇਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚਾਰਜ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚ ਜਾਂ ਧਕੇਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਚਾਰਜ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਦੂਰ ਜਾਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਇਸ ਖਿੱਚ ਜਾਂ ਧਕਾਉ ਦੀ ਤੀਬਰਤਾ ਘੱਟਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਤੀਬਰਤਾ ਚਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਆਪਸੀ ਦੂਰੀ ਦੇ ਵਰਗ ਦੇ ਉਲਟੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਚਿੱਤਰ 5.1 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

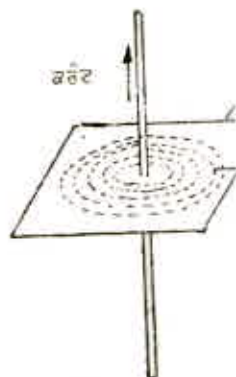
ਚਿੱਤਰ 5.1 (ੳ)

ਚਿੱਤਰ 5.1 (ਅ)

ਜੇਕਰ ਇਹ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਅਤੇ ਮੈਗਨੈਟਿਕ ਫੀਲਡ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਦਲਣ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਤੀਬ੍ਰਤਾ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬਦਲਣ ਤਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਕ ਖੇਤਰ ਦੂਸਰੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ ਭਾਵ ਜੇਕਰ ਮੈਗਨੈਟਿਕ ਫੀਲਡ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਫੀਲਡ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੇਕਰ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਫੀਲਡ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬਦਲੇ ਤਾਂ ਮੈਗਨੈਟਿਕ ਫੀਲਡ ਉਤਪੰਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਬੜੀ ਹੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਦੋ ਪ੍ਰਯੋਗਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:—

ਇਕ ਗੱਤੇ ਦਾ ਟੁਕੜਾ ਲਓ। ਇਸ ਨੂੰ ਭੂਮੀ ਦੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਰੱਖੋ। ਇਸ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਇਕ ਤਾਰ ਲੰਘਾਓ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਕਰੰਟ ਵਗਦਾ ਹੋਵੇ। ਗੱਤੇ ਉੱਪਰ ਲੋਹੇ ਦਾ ਚੂਰਾ ਦਿਓ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਗੱਤੇ ਨੂੰ ਹੱਥ ਨਾਲ ਹਿਲਾਉਣ ਨਾਲ ਲੋਹੇ ਦੇ ਕਣ ਹਿਲ ਕੇ ਤਾਰ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਚੱਕਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਚਿੱਤਰ 5.2 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

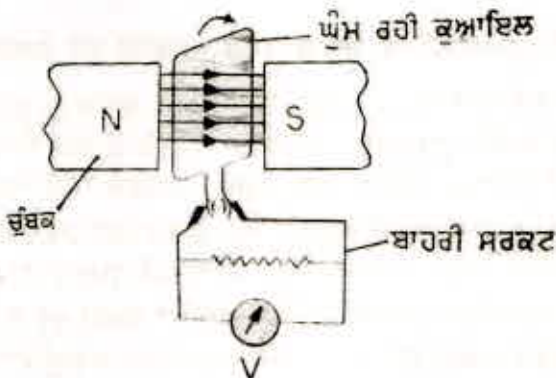

ਚਿੱਤਰ 5.2

ਲੋਹੇ ਦੇ ਕਣ ਤਾਰ ਦੇ ਇਰਦ ਗਿਰਦ ਚੁੰਬਕੀ ਖੇਤਰ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਚੱਕਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਪ੍ਰਯੋਗ ਤੋਂ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਕ ਤਾਰ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਕਰੰਟ ਚਲਦਾ ਹੋਵੇ (ਇਹ ਕਰੰਟ ਤਾਰ ਵਿਚ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਫੀਲਡ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਹੀ ਚਲਦਾ ਹੈ) ਤਾਂ ਇਹ ਚੁੰਬਕੀ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਮੈਗਨੈਟਿਕ ਫੀਲਡ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇਕ ਤਾਂਬੇ ਦੀ ਤਾਰ ਨੂੰ ਇਕ ਕੁਆਇਲ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਬਣਾ ਕੇ ਦੋ ਚੁੰਬਕੀ ਧਰੁਵਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚਕਾਰ ਰੱਖ ਦੇਈਏ (ਜਿਸ ਥਾਂ ਵੱਧ ਚੁੰਬਕੀ ਖੇਤਰ ਹੈ) ਤੇ ਇਸ ਕੁਆਇਲ ਨੂੰ ਇਸ ਫੀਲਡ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਾਈਏ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਵੋਲਟੇਜ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਕੁਆਇਲ ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰੀ ਸਰਕਟ ਨਾਲ ਜੋੜ ਦੇਈਏ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਰੰਟ ਚਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਕਰੰਟ ਤਾਰ ਵਿੱਚ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਫੀਲਡ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਚਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਫੀਲਡ ਉਦੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕੁਆਇਲ ਨੂੰ ਘੁੰਮਾ ਕੇ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੇ ਮੈਗਨੈਟਿਕ ਫੀਲਡ ਨੂੰ

ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬਦਲਿਆ। ਇਸ ਪ੍ਰਯੋਗ ਤੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਦਲਦੇ ਮੈਗਨੈਟਿਕ ਫੀਲਡ ਤੋਂ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਫੀਲਡ ਉਤਪੰਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਚਿੱਤਰ 5.3 ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਚਿੱਤਰ 5.3

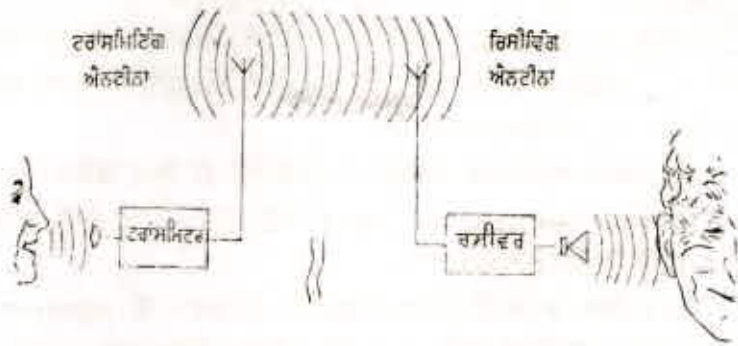
ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬਦਲਦਾ ਮੈਗਨੈਟਿਕ ਫੀਲਡ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦੇਈਏ ਤਾਂ ਇਹ ਮੈਗਨੈਟਿਕ ਫੀਲਡ ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਫੀਲਡ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਫੀਲਡ ਫਿਰ ਮੈਗਨੈਟਿਕ ਫੀਲਡ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਫੀਲਡ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮਾਧਿਅਮ ਵਿਚ ਫੈਲ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਜਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਹ ਫੀਲਡ ਬਦਲ ਰਹੇ ਹਨ ਉਹ ਹਲਚਲ ਇਹਨਾਂ ਫੀਲਡਾਂ ਰਾਹੀਂ ਮਾਧਿਅਮ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ, ਮਾਧਿਅਮ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਲਹਿਰਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋ-ਮੈਗਨੈਟਿਕ ਜਾਂ ਈ. ਐਮ. ਵੇਵਜ਼ ਜਾਂ ਰੇਡੀਓ ਵੇਵਜ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਈ. ਐਮ. ਵੇਵਜ਼ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਰਫਤਾਰ ਨਾਲ ਚਲਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਕਿ 3×10^8 ਮੀਟਰ ਪ੍ਰਤੀ ਸੈਕਿੰਡ ਜਾਂ 1,86000 ਮੀਲ/ਸੈਕਿੰਡ ਹੈ। ਇਹ ਵੇਵਜ਼ ਪਹਾੜਾਂ, ਇਮਾਰਤਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ।

ਜਦੋਂ ਇਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਵੇਵਜ਼ ਮਾਧਿਅਮ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਚਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਵੋਲਟੇਜ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਵੋਲਟੇਜ ਵੀ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਉਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਦਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਹ ਵੇਵਜ਼ ਬਦਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਤਾਰ ਵਿੱਚ

ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਵੋਲਟੇਜ ਨੂੰ ਸੰਕੇਤਕ ਵੋਲਟੇਜ ਜਾਂ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸਿਗਨਲ ਵੋਲਟੇਜ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹੀ ਰੇਡੀਓ ਰਾਹੀਂ ਵਧਾ ਕੇ ਜਾਂ ਐਮਪਲੀਫਾਈ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਕੰਬਣੀ ਨੂੰ ਸਪੀਕਰ ਰਾਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

5.2 ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਮੈਗਨੈਟਿਕ ਵੇਵਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਆਵਾਜ਼ ਦਾ ਚਲਣਾ

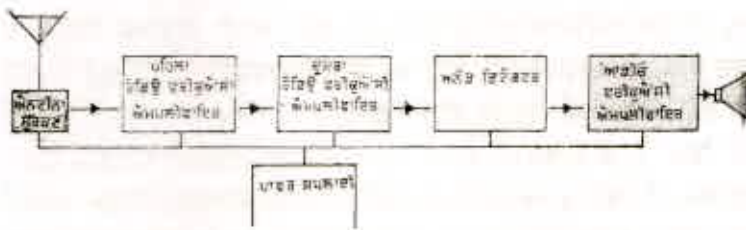
ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਕ ਥਾਂ ਤੋਂ ਦੂਸਰੀ ਥਾਂ ਈ. ਐਮ. ਵੇਵਜ਼ ਨੂੰ ਭੇਜਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਰੇਡੀਓ ਟ੍ਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਕ ਚਾਲਕ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸਿੱਧਾ ਅਤੇ ਉੱਚਾ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰੀਏ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਕਰੰਟ ਲੰਘਾਉਣ ਨਾਲ ਇਹ ਚਾਲਕ ਈ. ਐਮ. ਵੇਵਜ਼ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਵੇਵਜ਼ ਇਸ ਚਾਲਕ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਤਾਕਤ ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਚਾਲਕ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਛੱਡੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵੇਵਜ਼ ਦੀ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਉੱਪਰ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਵੱਧ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਦੀਆਂ ਰੇਡੀਓ ਵੇਵਜ਼ ਜਾਂ ਈ. ਐਮ. ਵੇਵਜ਼ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਲਈ ਘੱਟ ਲੰਬਾਈ ਦੇ ਚਾਲਕ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਘੱਟ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਦੀਆਂ ਈ. ਐਮ. ਵੇਵਜ਼ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲੰਬੇ ਚਾਲਕ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇਕ ਕੰਬਣੀ ਜਿਸ ਦੀ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਸਾਡੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਭਾਵ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਈ. ਐਮ. ਵੇਵਜ਼ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਕੇ ਭੇਜਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਦੀ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ 20 ਕਿਲੋ ਸਾਈਕਲ ਪ੍ਰਤੀ ਸੈਕੰਡ (HZ) ਤੱਕ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਧ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਦੂਰ ਭੇਜਣ ਲਈ ਚਾਲਕ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਲਗਭਗ 15 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ 15 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਲੰਬਾ ਚਾਲਕ ਧਰਤੀ ਉੱਪਰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਇਸ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਕ ਵੱਧ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਦੇ ਸਿਗਨਲ (ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੈਰੀਅਰ ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਉੱਪਰ ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਸਿਗਨਲ ਨੂੰ ਮੋਡੂਲੇਟ (Modulate) ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਵੱਧ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਦਾ ਸਿਗਨਲ ਇਕ ਛੋਟੇ ਅਤੇ ਘਟ ਲੰਬਾਈ ਵਾਲੇ ਚਾਲਕ ਐਨਟੈਨਾ (Antenna) ਨਾਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਵਾਜ਼ ਦਾ ਸਿਗਨਲ ਜੋ ਹੁਣ ਕੈਰੀਅਰ ਸਿਗਨਲ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਨੂੰ ਟਰਾਂਜ਼ਿਸਟਰ ਰੇਡੀਓ ਰਾਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਚਿੱਤਰ 5.4 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਚਿੱਤਰ 5.4

5.3 ਟਿਊਨਡ ਰੇਡੀਓ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਰਸੀਵਰ

ਟਰਾਂਸਮਿਟਰ ਵਲੋਂ ਆਏ ਸੰਕੇਤਾਂ ਨੂੰ ਏਰੀਅਲ ਰਾਹੀਂ ਰਸੀਵਰ ਹਾਸਲ ਕਰਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣਾ ਰੇਡੀਓ ਰਸੀਵਰ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਟਿਊਨਡ ਰੇਡੀਓ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ (ਟੀ-ਆਰ-ਐਫ) ਰਸੀਵਰ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਹੇਠ ਦਿੱਤੀਆਂ ਮੰਜ਼ਲਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੇਖੋ ਚਿੱਤਰ 5.5

ਚਿੱਤਰ 5.5

1. ਐਂਟੀਨਾ—ਰੇਡੀਓ ਰਸੀਵਰ ਦਾ ਉਹ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਟਰਾਂਸਮਿਟਰ ਵਲੋਂ ਬਿਜਲਈ ਚੁੰਬਕੀ ਲਹਿਰਾਂ (Electro Magnetic Waves) ਰਾਹੀਂ ਆਏ ਸੰਕੇਤ ਰਸੀਵਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਿਜਲਈ ਚੁੰਬਕੀ ਲਹਿਰਾਂ ਜਦੋਂ ਐਂਟੀਨਾ ਨੂੰ ਸਪਰਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੋਲਟ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਐਂਟੀਨਾ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਐਂਟੀਨਾ ਤੋਂ ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਰਾਹੀਂ ਰੇਡੀਓ ਆਵ੍ਰਤੀ ਵਾਲੇ ਸੰਕੇਤ ਆਰ. ਐਫ. ਐਮਪਲੀਫਾਇਰ (R.F. Amplifier) ਦੇ ਗ੍ਰਿਡ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ

ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਦਾ ਸੈਕੰਡਰੀ ਵਾਲਾ ਪਾਸਾ 'ਟਿਊਨਡ' ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਐਨਟੀਨਾ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਜੋ ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਹਵਾ ਦੀ ਕੋਰ (Air cored) ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ 'ਐਨਟੀਨਾ ਕੁਆਇਲ' (Antenna coil) ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਦੀ ਸੈਕੰਡਰੀ ਦੇ ਬਿੰਦੂਆਂ ਤੇ ਇਕ ਕੰਡੈਸਰ ਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਟੈਂਕ ਸਰਕਟ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਕ ਖਾਸ ਆਵ੍ਰਿਤੀ ਉੱਤੇ ਔਸੀਲੇਟ ਕਰਦਾ ਹੈ।

2. ਰੇਡੀਓ ਆਵ੍ਰਿਤੀ ਐਂਪਲੀਫਾਇਰ (Radio Frequency Amplifier)—ਏਰੀਅਲ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸੰਕੇਤਕ ਵੋਲਟ ਕੁਝ ਮਾਈਕਰੋ ਵੋਲਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਰਤਣ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਰੇਡੀਓ ਆਵ੍ਰਿਤੀ ਐਂਪਲੀਫਾਇਰ ਮੰਜ਼ਲਾਂ ਜੋੜੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਐਨਟੀਨਾ ਤੋਂ ਚਲ ਕੇ ਰੇਡੀਓ ਆਵ੍ਰਿਤੀ ਵਾਲੀ ਸੂਚਨਾ ਪਹਿਲਾਂ ਆਰ. ਐਫ. ਐਂਪਲੀਫਾਇਰ ਦੇ ਗ੍ਰਿਡ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਕ ਆਰ. ਐਫ. ਮੰਜ਼ਲ ਨੂੰ ਦੂਸਰੀ ਆਰ. ਐਫ. ਮੰਜ਼ਲ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਵਾਸਤੇ ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰੇਡੀਓ ਆਵ੍ਰਿਤੀ ਵਾਲੀਆਂ ਮੰਜ਼ਲਾਂ ਇਕ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਇਕ ਆਵ੍ਰਿਤੀ ਉੱਤੇ ਟਿਊਨ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਸਾਰੀਆਂ ਸਟੇਜਾਂ ਦੇ ਟਿਊਨਿੰਗ ਕੰਡੈਸਰ ਅਤੇ ਐਨਟੀਨਾ ਦਾ ਟਿਊਨਿੰਗ ਕੰਡੈਸਰ ਇਕੋ ਧੁਰੇ ਤੋਂ ਜੋੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਰੇ ਇਕੱਠੇ ਹੀ ਚੱਲਣ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਡੈਸਰ ਜੋੜ ਕੇ ਜੁਟ ਕੰਡੈਸਰ (Gang Condensor) ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਆਰ. ਐਫ. ਐਂਪਲੀਫਾਇਰ ਮੰਜ਼ਲਾਂ ਸੰਕੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਧਾ ਲਿਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਸੰਕੇਤਾਂ ਦੀ ਬਣਤਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਟਿਊਨਡ ਸਰਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰੀਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਇੰਡਕਟਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਈ ਸਰਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਹੀ ਸਰਕਟ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

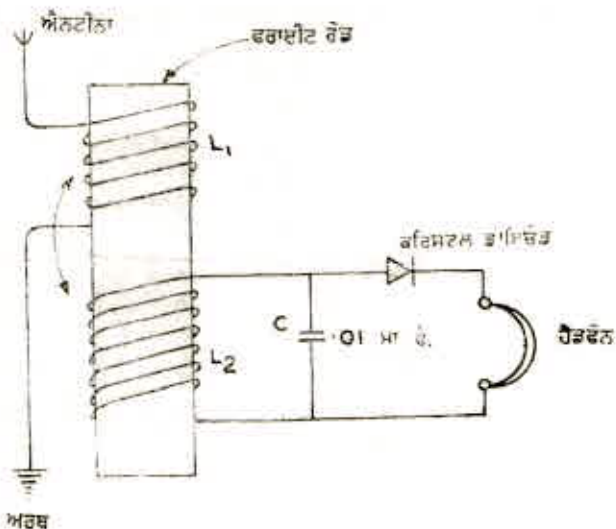
3. ਡੀਟੈਕਟਰ (Detector)—ਰੇਡੀਓ ਆਵ੍ਰਿਤੀ ਐਂਪਲੀਫਾਇਰ ਤੋਂ ਸੰਕੇਤਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਰਾਹੀਂ ਅਨੋਡ ਡੀਟੈਕਟਰ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 'ਡੀਟੈਕਟਰ ਟਰਾਇਓਡ' ਦੇ ਗ੍ਰਿਡ ਉੱਤੇ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਗ੍ਰਿਡ ਦੀ ਬਾਇਸਿੰਗ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਨੋਡ ਧਾਰਾ ਸਿਰਫ਼ ਅੱਧੇ ਚੱਕਰ ਲਈ ਹੀ ਚਲੇ। ਅਜਿਹੇ ਐਂਪਲੀਫਾਇਰ ਵਿੱਚ ਓਪਰੇਟਿੰਗ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ

ਟਿਊਬ ਦੇ 'ਕੱਟ ਆਫ' ਬਿੰਦੂ ਉੱਤੇ ਰਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਪੌਜ਼ੇਟਿਵ ਅੱਧ-ਚੱਕਰ ਵਲ ਬਿਜਲੀ ਧਾਰਾ ਅਨੋਡ ਵਿੱਚ ਚਲੇ। ਗਿਡ ਉੱਤੇ ਸਿਫਰ ਜਾਂ ਨੈਗਟਿਵ ਸੂਚਨਾ ਨਾਲ ਅਨੋਡ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਧਾਰਾ ਨਾ ਚਲੇ। ਇਹ ਧਾਰਾ ਅਨੋਡ ਦੀ ਲੋਡ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਉੱਤੇ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਪਰੀਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਰੇਡੀਓ ਆਵਿਤੀ ਦੀਆਂ ਪਲਸਾਂ (Radio Frequency Pulses) ਨੂੰ ਇਕ ਕੰਡੈਂਸਰ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਾ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਰਾਹ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰੀਵਰਤਨ-ਸ਼ੀਲ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਵਿੱਚ ਸੁਣਨ ਯੋਗ ਆਵਿਤੀ ਦੇ ਵੋਲਟ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਵੋਲਟਾਂ ਦੇ ਵਧਾ ਲਈ ਹੋਰ ਸਰਕਟ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

4. ਏ. ਐਫ. ਪਾਵਰ ਆਊਟਪੁਟ ਸਟੇਜ (Audio Frequency Power Output Stage)—ਏ. ਐਫ. ਪਾਵਰ ਆਊਟਪੁਟ ਸਟੇਜ ਜਾਂ 'ਸੁਣਨ ਯੋਗ ਆਵਿਤੀ' ਦੀ ਉਤਪਾਦਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਮੰਜ਼ਲ ਉੱਤੇ ਡੀਟੈਕਟਰ ਤੋਂ ਮਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਨੂੰ ਇਸ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰਸੀਵਰ ਦੇ ਸਪੀਕਰ ਦੀ ਕੁਆਇਲ ਨੂੰ ਅਵਾਜ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਧਰ-ਉੱਧਰ ਚਲਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਮੰਜ਼ਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

5.4 ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਰਸੀਵਰ

ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਰਸੀਵਰ ਦਾ ਵਿਚਿੱਤ ਚਿੱਤਰ (Schematic Diagram) ਸਰਕਟ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਨਟੀਨਾ ਨੂੰ ਰੇਡੀਓ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਆ ਰਹੀਆਂ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋ-ਮੈਗਨੈਟਿਕ ਲਹਿਰਾਂ ਸਪਰਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੋਲਟ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਰੇਡੀਓ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਜਿਤਨਾ ਦੂਰ ਚਲੇ ਜਾਈਏ ਇਹ ਲਹਿਰਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਤਨਾ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦੇ ਜਾਈਏ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਤਾਕਤ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੁਆਇਲ L_1 ਅਤੇ L_2 ਮਿਕਨਾਤੀਸੀ ਤੌਰ ਤੇ ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲ ਰਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਏਰੀਅਲ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਵੋਲਟਾਂ ਕਰਕੇ L_1 ਵਿੱਚੋਂ ਬਿਜਲੀ ਧਾਰਾ ਚਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ L_1 ਦਾ ਮਿਕਨਾਤੀਸੀ ਖੇਤਰ L_2 ਵਿੱਚ ਵੋਲਟ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। L_2 ਅਤੇ C ਮਿਲ ਕੇ ਟੈਂਕ ਸਰਕਟ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਸਰਕਟ ਦੇ ਵੋਲਟਾਂ ਨੂੰ ਕਰਿਸਟਲ ਡਾਇਓਡ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਰਿਸਟਲ ਡਿਮੋਡੂਲੇਟਰ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੀ ਬਿਜਲੀ ਧਾਰਾ ਹੈਡ ਫੋਨ ਦੀ ਕੁਆਇਲ ਨੂੰ ਚਲਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਧਾਰਾ ਆਡੀਓ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਦੀ ਹੈ।

ਚਿੱਤਰ 5.6

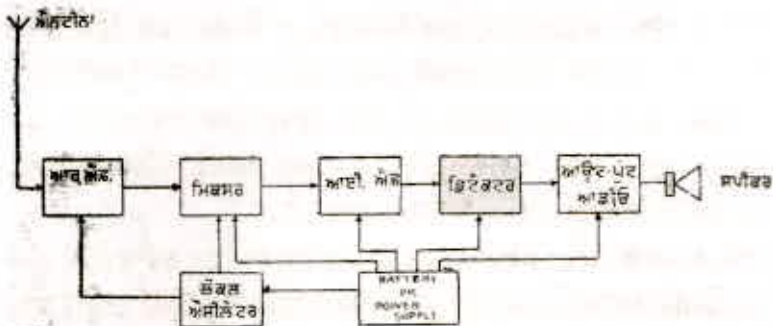
ਇਹ ਇੱਕ ਮੁਢਲਾ ਰਸੀਵਰ ਹੈ। ਏਰੀਅਲ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਵੋਲਟ ਏਨੇ ਥੋੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੈਡ ਫੋਨ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਹੈਡ ਫੋਨ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਕੰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਲਾਇਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਰੇਡੀਓ ਸਟੇਸ਼ਨ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਹੋਵੇ।

ਰੇਡੀਓ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਵੀ ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਸਰਕਟ ਦਾ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅੰਗ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਰੇਡੀਓ ਸਟੇਸ਼ਨ ਅਧਿੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਰਸੀਵਰ ਦੂਰ ਤਕ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਰੇਡੀਓ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਘੱਟ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਰਸੀਵਰ ਨਾਲ ਕੁਝ ਕਿਲੋਮੀਟਰਾਂ ਤਕ ਹੀ ਸੁਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਆਮ ਰੇਡੀਓ ਦਾ ਭੀ ਮੁਢਲਾ ਅਸੂਲ ਏਹੋ ਹੀ ਹੈ। ਫਰਕ ਸਿਰਫ਼ ਇਤਨਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਏਰੀਅਲ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਵੋਲਟਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸਟੇਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਾ ਕੇ ਇਤਨਾ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵੱਡੇ ਸਪੀਕਰ ਨੂੰ ਭੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਚਲਾ ਸਕੇ। ਪਰ ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਐਂਪਲੀਫਾਇਰ ਸਟੇਜ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸਿਗਨਲ ਦੇ ਵੋਲਟੇਜ ਵਧਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ।

5.5 ਮੀਡੀਅਮ ਵੇਵ ਟਰਾਂਜ਼ਿਸਟਰ ਰੇਡੀਓ ਦਾ ਬਲਾਕ ਚਿੱਤਰ

ਇਹ ਸਮਝਣ ਲਈ ਕਿ ਇਕ ਟਰਾਂਜ਼ਿਸਟਰ ਰਸੀਵਰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਈ.ਐਮ. ਵੇਵਜ਼ ਤੋਂ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਈ ਬਲਾਕਾਂ ਰਾਹੀਂ ਚਿੱਤਰ 5.7 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਚਿੱਤਰ ਤੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਟਰਾਂਜ਼ਿਸਟਰ ਰਸੀਵਰ ਵਿੱਚ ਕਈ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹਰੇਕ ਭਾਗ ਇਕ ਬਲਾਕ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਬਲਾਕ ਦਾ ਆਪਣਾ ਨਿੱਜੀ ਕੰਮ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਵੱਖੋ-ਵੱਖ ਅੰਗ ਆਪੋ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਟਰਾਂਜ਼ਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਸਟੇਜ ਆਪੋ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਟਰਾਂਜ਼ਿਸਟਰ ਨੂੰ 7 (ਸੱਤ) ਬਲਾਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਹੇਠਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ—

ਪਾਵਰ ਸਪਲਾਈ
ਚਿੱਤਰ 5.7

1. ਐਨਟੀਨਾ—ਇਹ ਇੱਕ ਸੁਚਾਲਕ ਤਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਰੇਡੀਓ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਆ ਰਹੇ ਸੰਕੇਤ ਟਰਾਂਜ਼ਿਸਟਰ ਰਸੀਵਰ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਐਨਟੀਨਾ ਨੂੰ (ਜਿਸ ਨੂੰ ਏਰੀਅਲ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ) ਟਰਾਂਜ਼ਿਸਟਰ ਦੇ ਉੱਪਰ ਇਕ ਲੋਹੇ ਦੀ ਛੜੀ ਵਾਂਗ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਮਕਾਨਾਂ ਦੀ ਛੱਤ ਉੱਪਰ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

2. ਰੇਡੀਓ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਸਟੇਜ (Radio Frequency Stage)—ਰੇਡੀਓ ਸਟੇਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਆਏ ਹੋਏ ਸਾਰੇ ਸੰਕੇਤ ਐਨਟੀਨਾ ਰਾਹੀਂ ਰੇਡੀਓ ਦੀ ਆਰ. ਐਫ.

ਸਟੇਜ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਥਾਂ ਤੇ ਆਰ. ਐਫ. ਕੁਆਇਲਾਂ ਅਤੇ ਟਿਊਨਿੰਗ ਕਪੈਸੀਟਰਾਂ ਨਾਲ, ਜਿਸ ਰੇਡੀਓ ਸਟੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਇਸ ਸਟੇਜ ਵਿੱਚ ਐਮਪਲੀਫਾਈ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਿਗਨਲ ਮਿਕਸਰ ਜਾਂ ਕਨਵਰਟਰ ਸਟੇਜ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਮ ਘਰੇਲੂ ਰੇਡੀਓ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਟੇਜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

3. ਕਨਵਰਟਰ ਸਟੇਜ (Converter Stage)—ਇਸ ਸਟੇਜ ਦੇ ਦੋ ਭਾਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਕ ਨੂੰ ਮਿਕਸਰ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਲੋਕਲ ਔਸੀਲੇਟਰ (Local Oscillator) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਲੋਕਲ ਔਸੀਲੇਟਰ, ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਿਗਨਲ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਆਏ ਹੋਏ ਸਿਗਨਲ ਤੋਂ 455 ਕਿਲੋ ਹਰਟਜ਼ ਵੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਸਿਗਨਲ ਮਿਕਸਰ ਵਿੱਚ ਭੇਜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਥਾਂ ਤੇ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸਿਗਨਲ ਮਿਲਕੇ ਆਈ. ਐਫ. ਸਿਗਨਲ, ਜਿਸ ਦੀ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਆਈ. ਐਫ. ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ 455 ਕਿਲੋ ਹਰਟਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਆਈ. ਐਫ. ਸਿਗਨਲ ਐਮਪਲੀਫਾਇਰ ਸਟੇਜ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

4. ਆਈ. ਐਫ. ਸਟੇਜ—ਇਸ ਨੂੰ ਇਨਟਰਮੀਡੀਏਟ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ (Intermediate Frequency Stage) ਸਟੇਜ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਟਿਊਨ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਐਮਪਲੀਫਾਇਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ 455 ਕਿਲੋ ਹਰਟਜ਼ ਦੇ ਆਈ. ਐਫ. ਸਿਗਨਲ ਐਮਪਲੀਫਾਈ ਕਰਕੇ ਡੀਟੈਕਟਰ ਸਟੇਜ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਰੇਡੀਓ ਦਾ ਚੰਗਾ ਜਾਂ ਭੈੜਾ ਹੋਣਾ ਇਸ ਸਟੇਜ ਉੱਪਰ ਹੀ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

5. ਡੀਟੈਕਟਰ ਸਟੇਜ (Detector Stage)—ਇਸ ਸਟੇਜ ਵਿੱਚ ਅੱਧ-ਚਾਲਕ ਡਾਇਉਡ ਰਾਹੀਂ ਸਿਗਨਲ ਨੂੰ ਡੀਟੈਕਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭਾਵ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਨੂੰ ਕੱਢ ਕੇ ਰੇਡੀਓ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਵਾਜ਼ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਆਊਟ-ਪੁਟ ਐਮਪਲੀਫਾਇਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਈ. ਐਫ. ਸਿਗਨਲ ਅਰਥ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

6. ਆਊਟਪੁਟ ਆਡੀਓ ਐਮਪਲੀਫਾਇਰ (Output Audio

Amplifier)—ਇਸ ਸਟੇਜ ਦੇ ਦੋ ਹਿੱਸੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਕ ਡਰਾਈਵਰ ਐਮਪਲੀਫਾਇਰ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਆਊਟਪੁਟ ਐਮਪਲੀਫਾਇਰ। ਡਰਾਈਵਰ ਐਮਪਲੀਫਾਇਰ ਡੀਟੈਕਟਰ ਤੋਂ ਆਡੀਓ ਸਿਗਨਲ ਨੂੰ ਐਮਪਲੀਫਾਈ ਕਰਕੇ ਆਊਟਪੁਟ ਸਟੇਜ ਵਿੱਚ ਭੇਜਦਾ ਹੈ। ਆਊਟਪੁਜ ਸਟੇਜ ਇਸ ਸਿਗਨਲ ਨੂੰ ਹੋਰ ਐਮਪਲੀਫਾਈ ਕਰਕੇ ਇਸ ਯੋਗ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਪੀਕਰ ਰਾਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਪੀਕਰ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ ਸਿਗਨਲ ਨੂੰ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

7. ਬੈਟਰੀ ਜਾਂ ਪਾਵਰ ਪੈਕ—ਟਰਾਂਜ਼ਿਸਟਰ ਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਬਿਜਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਬਿਜਲੀ ਸੁੱਕੇ ਸੈੱਲਾਂ ਤੋਂ ਜਾਂ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ 220 ਵੋਲਟ (50 ਹਰਟਜ਼) ਦੀ ਬਿਜਲੀ ਨੂੰ ਪਾਵਰ ਪੈਕ ਨੂੰ ਬੈਟਰੀ ਅਲਿਮੀਨੇਟਰ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

5.6 ਡਾਇਓਡ ਡੀਟੈਕਟਰ (Diode Detector)

ਮਨੁੱਖ ਜਿਸ ਅਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਸੁਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ 15 ਹਰਟਜ਼ (ਹ) ਤੋਂ 20 ਕਿਲੋ ਹਰਟਜ਼ (ਕ. ਹ.) ਦੀ ਆਵ੍ਰਿਤੀ (Frequency) ਵਾਲੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ 17 ਕਿਲੋ ਹਰਟਜ਼ ਤੋਂ ਅਧਿਕ ਆਵ੍ਰਿਤੀ ਵਾਲੀ ਅਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੁਣ ਸਕਦੇ। ਪਰ ਰੇਡੀਓ ਸਟੇਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਜੋ ਪ੍ਰਗਰਾਮ ਸੰਚਾਰਿਤ (Transmit) ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਵ੍ਰਿਤੀ ਕਈ ਸੌ ਕਿਲੋ ਹਰਟਜ਼ ਜਾਂ ਮੈਗਾ ਹਰਟਜ਼ ਵਿਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਧਿਕ ਆਵ੍ਰਿਤੀ ਵਾਲੀ ਸੂਚਨਾ (Signal) ਵਿੱਚ ਅਵਾਜ਼ ਦੀ ਆਵ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਔਸੀਲੇਟਰ (Oscillator) (ਇੱਕ ਸਰਕਟ ਜਿਸ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਅਧਿਕ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਦਾ ਸਿਗਨਲ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕੇ) ਦੀ ਆਵ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਲਾਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਸੂਚਨਾ ਏਰੀਅਲ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਉਹ ਔਸੀਲੇਟਰ ਦੀ ਅਤੇ ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਆਵ੍ਰਿਤੀ ਦੀ ਮਿਸ਼ਰਣ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਮਿਸ਼ਰਣ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਜ (Process) ਨੂੰ ਮੌਡੂਲੇਸ਼ਨ (Modulation) ਆਖਦੇ ਹਨ। ਰੇਡੀਓ ਜਾਂ ਟਰਾਂਜ਼ਿਸਟਰ ਰਸੀਵਰ ਦੇ ਏਰੀਅਲ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਮੌਡੂਲਿਤ ਸਿਗਨਲ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਐਂਪਲੀਫਾਈ (Amplify) ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸੂਚਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਖੇੜ ਕੇ ਸੁਣਨ ਯੋਗ ਆਵ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਏ. ਐਫ. (Audio Frequency) ਸੂਚਨਾਂ ਨੂੰ

ਔਸੀਲੇਟਰ ਦੀ ਆਵ੍ਰਿਤੀ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਧ-ਸੁਚਾਲਕ ਡਾਇਓਡ, ਟਿਊਬ ਡਾਇਓਡ, ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਅਤੇ ਟਰਾਇਓਡ ਟਿਊਬਾਂ ਨੂੰ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਸੁਣਨ ਯੋਗ ਆਵ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਮੌਡੂਲਿਤ ਆਵ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਉਸ ਨੂੰ ਡੀਟੈਕਸ਼ਨ ਜਾਂ ਡੀਮੌਡੂਲੇਸ਼ਨ (Demodulation) ਆਖਦੇ ਹਨ।

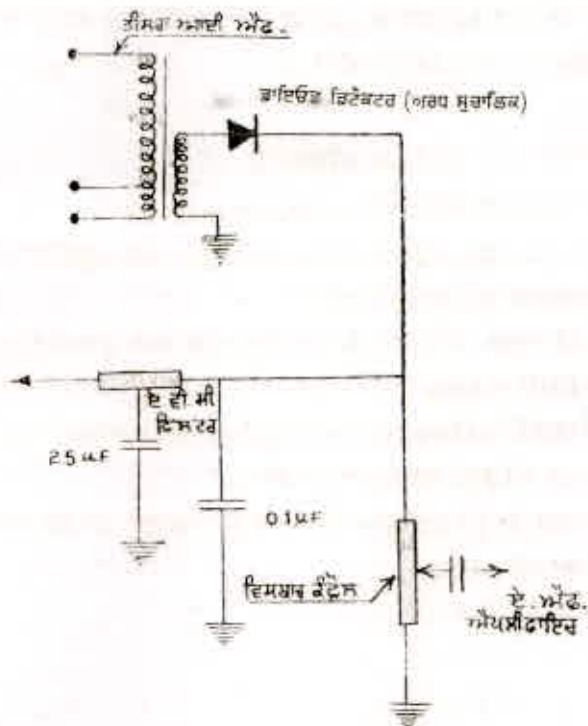
ਚਿੱਤਰ 5.8 ਵਿੱਚ ਮੌਡੂਲਿਤ ਰੇਡੀਓ ਆਵ੍ਰਿਤੀ ਵਾਲੀ ਸੂਚਨਾਂ ਦਾ ਰੇਖਾ ਚਿੱਤਰ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਡਾਇਓਡ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਧਾਰਾ ਇਕ ਪਾਸੇ ਹੀ ਚਲਦੀ ਹੈ, ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਸਿਫ਼ਰ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਤਪਾਦਕ (Output) ਏ. ਸੀ. ਸੂਚਨਾਂ ਸਿਰਫ ਪੌਜੇਟਿਵ ਅੱਧ-ਚੱਕਰ ਵਿਚ ਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅੱਧ-ਚੱਕਰ ਵਿਚ ਸੁਣਨ ਯੋਗ ਆਵ੍ਰਿਤੀ ਦੀ ਸੂਚਨਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਚਿੱਤਰ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਡੀਟੈਕਟਰ ਸਰਕਟ ਵਿਚ ਉਤਪਾਦਕ ਗਰਾਫ ਅਨੁਸਾਰ ਰੇਡੀਓ ਆਵ੍ਰਿਤੀ ਵਾਲੀ ਸੂਚਨਾਂ ਦੀਆਂ ਪਲਸਾਂ (Pulses) ਹੀ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਪਲਸਾਂ ਦੇ ਉਪਰਲੇ ਸਿਰਿਆਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਨਾਲ ਸੁਣਨ ਯੋਗ ਆਵ੍ਰਿਤੀ ਵਾਲੀ ਸੂਚਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਡਾਇਓਡ ਡੀਟੈਕਟਰ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਗੁਣ ਹਨ—

(ੳ) ਇਹ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੰਕੇਤ (Strong Signal) ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਭਾਰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ।

(ਅ) ਇਸ ਤੋਂ ਏ. ਵੀ. ਸੀ. (Automatic Volume Control) ਦੇ ਵੋਲਟ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਕੰਮ ਲਈ ਵਾਧੂ ਬਿਜਲੀ ਸਰਕਟ ਦੀ ਕੋਈ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ 'ਐਕਟਿਵ ਐਲੀਮੈਂਟ' (Active Element) ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਟਿਵ ਐਲੀਮੈਂਟ ਉਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸੰਕੇਤਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰ ਸਕੇ।

ਇਸ ਦਾ ਔਗੁਣ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਿਜਲੀ ਸਰਕਟ ਦੇ ਉਤਪਾਦਕ ਬਿੰਦੂਆਂ ਉੱਤੇ ਡਾਇਓਡ ਡੀਟੈਕਟਰ ਘੱਟ ਇੰਪੀਡੈਂਸ ਵਾਲਾ ਲੋਡ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਹ 'ਟਿਊਨਡ ਨਿਵੇਸ਼ੀ ਬਿਜਲੀ ਸਰਕਟ' ਵਿੱਚੋਂ ਵਾਧੂ ਸ਼ਕਤੀ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

ਚਿੱਤਰ 5.8

ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਰੇਡੀਓ ਵਿੱਚ ਦੂਸਰੀ ਆਈ. ਐਫ. ਐਂਪਲੀਫਾਇਰ ਸਟੇਜ ਦੀ ਉਤਪਾਦਕ ਬਿਜਲੀ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਡਾਇਓਡ ਦਾ ਆਪਣਾ ਫਾਰਵਰਡ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇਹ ਹੋਰ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਕੰਟਰੋਲ (Volume Control) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਸਥਾਰ ਕੰਟਰੋਲ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਅਤੇ ਡਾਇਓਡ ਮਿਲ ਕੇ ਪੌਟੈਂਸ਼ੀਅਲ ਵਾਂਡੂ (Potential divider) ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਡਾਇਓਡ ਦੇ ਕੈਥੋਡ ਤੋਂ 0.01 ਮਾਈਕਰੋਫੇਰੇਡ ਦਾ ਇਕ ਕੰਡੈਨਸਰ ਅਰਥ (Earth) ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੰਡੈਨਸਰ ਨੂੰ 'ਬਾਈਪਾਸ ਕੰਡੈਨਸਰ' ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਈ. ਐਫ. ਆਵ੍ਰਿਤੀ ਦੀਆਂ ਪਲਸਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਕੰਟਰੋਲ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਾਈਪਾਸ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਵਿਸਥਾਰ ਕੰਟਰੋਲ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਵਿੱਚ ਖਾਲਸ ਏ. ਐਫ. ਸੂਚਨਾਂ ਦੇ ਵੋਲਟ ਪੈਦਾ

ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਵੋਲਟਾਂ ਨੂੰ 10 ਮਾ, ਫੈ, ਕੰਡੈਨਸਰ ਰਾਹੀਂ ਏ. ਐਫ. ਐਂਪਲੀਫਾਇਰ ਸਟੇਜ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਭਿਆਸ

1. ਰੇਡੀਓ ਵੇਵਜ਼ ਜਾਂ ਈ. ਐਮ. ਵੇਵਜ਼ ਕੀ ਹਨ ?
2. ਕੀ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਮਿਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ? ਕਾਰਨ ਦਸਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦਿਓ।
3. ਈ. ਐਮ. ਵੇਵਜ਼ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ? ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸਮਝਾਓ।
4. ਰੇਡੀਓ ਰਸੀਵਰ ਨੂੰ ਕਿੰਨੇ ਮੁੱਖ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ? ਬਲਾਕ ਚਿੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਚੱਸੋ।
5. ਬਲਾਕ ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਬਲਾਕਾਂ ਦਾ ਕੀ ਕੰਮ ਹੈ ? ਵਰਣਨ ਕਰੋ।

ਅਧਿਆਇ—6

ਮਾਪਣ ਵਾਲੇ ਯੰਤਰ

6.1 ਸਰਵਿਸਿੰਗ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ

ਰੇਡੀਓ ਸਰਕਟਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕ ਟੈਕਨੀਸ਼ੀਅਨ ਕੋਲ ਕੁਝ ਸੰਦਾਂ ਅਤੇ ਸਾਪਣ ਵਾਲੇ ਯੰਤਰਾਂ (Servicing Instruments) ਦਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਸਧਾਰਨ ਤੌਰ ਤੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਟ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਖਰਾਬੀਆਂ ਅਸੀਂ ਸਰਕਟ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਭਾਵ ਕਿਸੇ ਰਜਿਸਟਰ ਦੇ ਸੜਨ ਦਾ ਪਤਾ ਉਸ ਦੇ ਸਰਕਟ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਹੀ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ, ਜੇਕਰ ਸਰਕਟ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਫਟੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਰਕਟ ਦੇ ਜਿਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਖਰਾਬੀ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਤਾਰ ਟੁੱਟ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਸਰਕਟ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਉਪਰੰਤ ਹੀ ਲੱਭੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਬਹੁਤ ਵਾਰੀ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਖਰਾਬੀ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਖਰਾਬੀ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਕੁਝ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮਲਟੀਮੀਟਰ (Multimeter), ਸਰਕਟ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ ਕਰੰਟ ਜਾਂ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਨਾਪਣ ਲਈ ਅਤੇ ਸਰਵਿਸ ਔਸੀਲੇਟਰ, ਰੇਡੀਓ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚੋਂ ਖਰਾਬੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਸਰਕਟ ਨੂੰ ਟਿਊਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਿਗਨਲ ਟਰੇਸਰ (Signal Tracer) ਵੀ

ਚਿੱਤਰ 6.1

ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਖਰਾਬੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟ ਇੱਕ ਸਰਵਿਸ ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਜਾਂ ਟੈਕਨੀਸ਼ੀਅਨ ਕੋਲ ਹੋਣੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਮਲਟੀਮੀਟਰ ਚਿੱਤਰ 6.1 ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

6.2 ਮਲਟੀਮੀਟਰ

ਇਹ ਇਕ ਟੈਕਨੀਸ਼ੀਅਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦਾ ਪੱਕਾ ਸਾਥੀ ਹੈ। ਇਕ ਰੇਡੀਓ ਸੈਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਪਿੱਛੋਂ ਕਿ ਖਰਾਬੀ ਕਿਸ ਸਟੇਜ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਇੱਕ ਮਲਟੀਮੀਟਰ ਉਸ ਸਟੇਜ ਦੇ ਖਰਾਬ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਸਧਾਰਨ ਕੰਮ ਵੋਲਟੇਜ, ਕਰੰਟ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਨੂੰ ਮਾਪਣਾ ਹੈ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵੋਲਟੇਜ, ਕਰੰਟ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਨੂੰ ਮਾਪਣ ਲਈ ਇਸ ਮੀਟਰ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੇਂਜਾਂ (Ranges) ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਸਵਿੱਚ ਨਾਲ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰੇਂਜ ਨੂੰ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮਲਟੀਮੀਟਰ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ

1. ਵੋਲਟੇਜ ਮਾਪਣਾ—ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਦੋ ਸਿਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੋਟੈਂਸ਼ੀਅਲ ਅੰਤਰ ਜਾਂ ਵੋਲਟੇਜ ਨੂੰ ਮਾਪਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਵੋਲਟਮੀਟਰ ਲੈ ਕੇ ਮਾਪ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੀ ਅਤੇ ਕਦੇ ਬਹੁਤ ਵੱਧ ਵੋਲਟੇਜ ਨੂੰ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਮਾਪਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਰੇਂਜ ਦੇ ਇੱਕ ਵੋਲਟਮੀਟਰ ਨਾਲ ਮਾਪਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਕਿ ਇੱਕ ਹੀ ਮੀਟਰ ਦੀ ਰੇਂਜ ਕਿਵੇਂ ਵਧਾਈ ਘਟਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਹੇਠਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

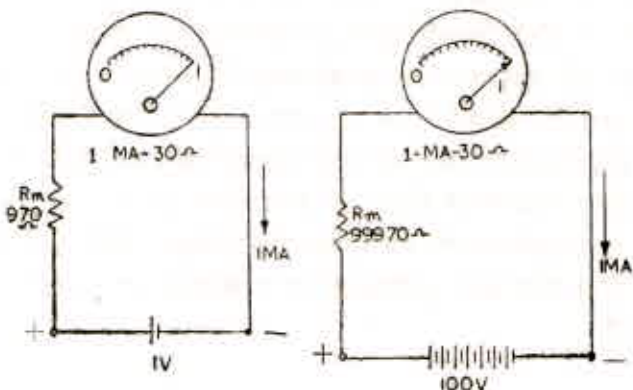
ਮੰਨ ਲਓ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਕ ਗਲਵੈਨੋਮੀਟਰ (Galvenometer) ਹੈ (ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਯੰਤਰ ਹੈ ਜੋ ਕਰੰਟ ਦੇ ਲੰਘਣ ਨਾਲ ਚਲਦਾ ਹੈ) ਜਿਸ ਦੀ ਸੂਈ ਪੂਰੀ ਸਕੇਲ ਤੇ ਇੱਕ ਮਿਲੀ ਐਮਪੀਅਰ ਕਰੰਟ ਚੱਲਣ ਤੇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਅਸੀਂ ਮੰਨ ਲਈਏ ਕਿ ਇਸ ਮੀਟਰ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਰਜਿਸਟੈਂਸ (Internal Resistance) 30 ਓਹਮ ਹੈ। ਇਸ ਮੀਟਰ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਚਿੱਤਰ 6.2 ਵਿੱਚ ਦਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸਿਫਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਇੱਕ ਵੋਲਟ ਤੱਕ ਵਰਤਣਾ ਹੈ, ਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਮੀਟਰ ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ ਤੇ ਇੱਕ ਵੋਲਟ ਦੇ ਦੇਈਏ ਤਾਂ ਇਸ ਦੀ ਸੂਈ ਪੂਰੀ ਸਕੇਲ ਤੇ ਚਲੀ ਜਾਵੇ।

ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੀਟਰ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮਿਲੀ

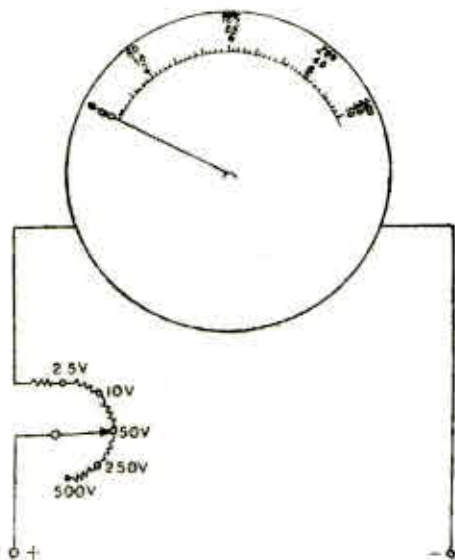
ਐਸਪੀਅਰ ਕਰੰਟ ਚਲੇਗਾ। ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਜਿੰਨੀ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਉਹ ਹੈ—

$$R = \frac{E}{I} = \frac{I}{0.001} = 1000\Omega$$

ਇਸ ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਕੁਲ 1000Ω ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਪਰ ਮੀਟਰ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਰਜਿਸਟੈਂਸ 30Ω ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ $1000 - 30 = 970\Omega$ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਮੀਟਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਲਾਉਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਇਸ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਨੂੰ ਮੀਟਰ ਦੀ ਮਲਟੀਪਲਾਇਕ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟ ਨੂੰ 10000Ω ਪ੍ਰਤਿ ਵੋਲਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇਸੇ ਮੀਟਰ ਨੂੰ 0 ਤੋਂ 100 ਵੋਲਟ ਨਾਪਣ ਲਈ ਵਰਤਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਕੁਲ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਇੱਕ ਲੱਖ ਉਹਮ (100000Ω) ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੀਟਰ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਰਜਿਸਟੈਂਸ 30 ਉਹਮ ਹੈ ਤਾਂ ਮੀਟਰ ਦੇ ਬਾਹਰ 99970 ਉਹਮ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਉਹੀ ਮੀਟਰ 0 ਤੋਂ 100 ਵੋਲਟ ਨਾਪ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵ ਇਸ ਦੀ ਰੇਂਜ ਇੱਕ ਵੋਲਟ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ 100 ਵੋਲਟ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮਲਟੀਮੀਟਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਮੀਟਰ ਨਾਲ ਕਈ ਮਾਤਰਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਰਜਿਸਟੈਂਸਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਕੇ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਮੀਟਰ ਦੀ ਰੇਂਜ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਦਾ ਸਧਾਰਨ ਸਰਕਟ ਚਿੱਤਰ 6.3 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

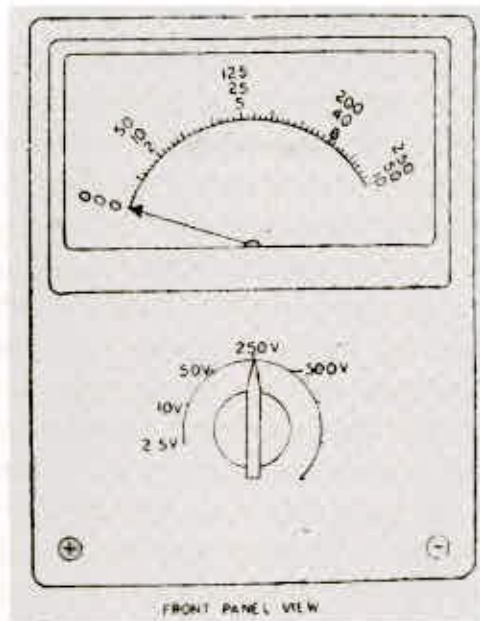

ਚਿੱਤਰ 6.2

ਚਿੱਤਰ 6.3

ਰੇਡੀਓ ਅਤੇ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਸਰਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਵੋਲਟੇਜ ਮਾਪਣ ਲਈ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ 20,000 ਉਹਮ ਪ੍ਰਤੀ ਵੋਲਟ ਦਾ ਮੀਟਰ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਲਟੀਮੀਟਰ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ ਮਾਪਣ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਕਈ ਏ. ਸੀ. ਅਤੇ ਡੀ. ਸੀ. ਵੋਲਟੇਜ ਮਾਪਣ ਲਈ, ਕਈ ਰੇਂਜਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਚਿੱਤਰ 6.4 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਮਲਟੀਮੀਟਰ ਵਿੱਚ ਡਾਇਲ ਦੀ ਏ. ਸੀ. ਅਤੇ ਡੀ. ਸੀ. ਵੋਲਟੇਜ ਦੱਸਣ ਵਾਲੀ ਸਕੇਲ ਉੱਤੇ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਾਲ ਵੰਡ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ 0 ਤੋਂ 10, ਦੂਜੀ 0 ਤੋਂ 50 ਅਤੇ ਤੀਸਰੀ 0 ਤੋਂ 250 ਵੋਲਟ ਤਕ ਦੀ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੇਜਾਂ ਵਰਤਣ ਲਈ ਮਲਟੀਮੀਟਰ ਤੇ ਇੱਕ ਰੋਜ ਸਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ 2.5, 10, 50, 250, 500 ਵੋਲਟੇਜ ਦੀ ਰੇਜ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੋਜ ਉੱਪਰ ਉੱਤੇ ਦੱਸੀ ਗਈ ਡਾਇਲ ਸਕੇਲ ਤੋਂ ਵੋਲਟੇਜ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

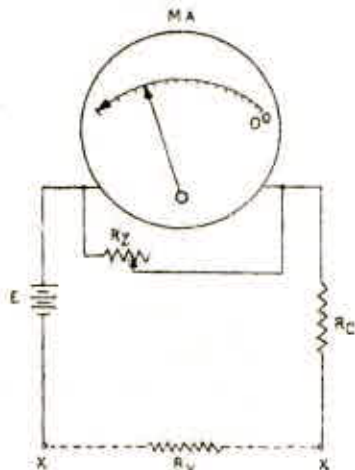
ਚਿੱਤਰ 6.4

ਇਸ ਮੀਟਰ ਨਾਲ ਡੀ. ਸੀ. ਵੋਲਟੇਜ ਮਾਪਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੀਟਰ ਦਾ ਪੌਜ਼ੀਟਿਵ ਸਿਰਾ, ਪੌਜ਼ੀਟਿਵ ਸਿਰੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਨੈਗੇਟਿਵ, ਨੈਗੇਟਿਵ ਸਿਰੇ ਨਾਲ ਲਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣ ਤੇ ਮੀਟਰ ਦੇ ਸੜਨ ਦਾ ਡਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਇਸ ਮੀਟਰ ਨਾਲ ਏ. ਸੀ. ਮਾਪਣ ਸਮੇਂ ਸਿਰਿਆਂ ਦੀ ਧਰੁੱਵਤਾ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਵੋਲਟੇਜ ਮਾਪਣੀ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦਾ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਗਿਆਨ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਮੀਟਰ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰੇਂਜ ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ ਵੋਲਟੇਜ ਦਾ ਕੁਝ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣ ਮਗਰੋਂ ਉਸ ਦੀ ਬਿਲਕੁਲ ਢੁੱਕਵੀਂ ਰੇਂਜ ਵਰਤਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

2. ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਮਾਪਣਾ—ਰੇਡੀਓ ਸਰਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਲੱਗਣ ਵਾਲੇ ਰਜਿਸਟਰਾਂ ਦੀ ਕੀ ਮਾਤਰਾ ਹੈ ? ਇਸ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਮੀਟਰ ਨਾਲ ਮਾਪਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਰੇਡੀਓ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਰਜਿਸਟਰ ਨੂੰ ਮਾਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਨੂੰ ਮਾਪਣ ਵੇਲੇ ਰੇਡੀਓ ਜਾਂ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾ ਕਰਨ ਤੇ ਰੇਡੀਓ ਜਾਂ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ

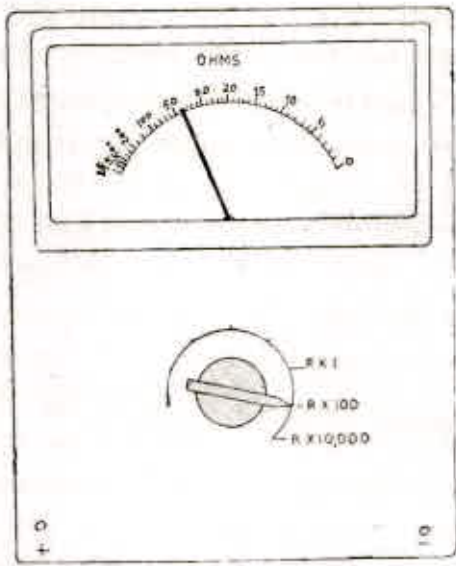
ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਮੀਟਰ ਨੂੰ ਸਾੜ ਦੇਵੇਗੀ।

ਸਧਾਰਨ ਤੌਰ ਤੇ ਇਹ ਮੀਟਰ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਮੀਟਰ ਵਾਂਗ ਭਾਵ ਗਲਵੈਨੋਮੀਟਰ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਕਿਉਂਕਿ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਮਾਪਦੇ ਵੇਲੇ ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਵੀ ਬਾਹਰੀ ਬੈਟਰੀ ਜਾਂ ਸਪਲਾਈ ਨੂੰ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਂਦੇ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਮੀਟਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਇੱਕ ਬੈਟਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਬੈਟਰੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਬਦਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੀਟਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜ਼ੀਰੋ ਐਡਜਸਟਿੰਗ ਰੀਉਸਟੈਟ (Adjusting Rheostat) ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੈਟ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਸੂਈ ਨੂੰ ਸਿਫਰ ਤੇ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਬੈਟਰੀ ਦੀ ਬਦਲੀ ਹੋਈ ਵੋਲਟੇਜ ਸਾਡੇ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਮਾਪ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਨਾ ਪਾ ਸਕੇ। ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਮਾਪਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਸਰਕਟ ਚਿੱਤਰ 6.5 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰੂਨੀ ਬੈਟਰੀ E ਜ਼ੀਰੋ ਐਡਜਸਟਿੰਗ ਰੀਉਸਟੈਟ R_z ਅਤੇ ਸਕੇਲ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਵਾਲੀ ਰਜਿਸਟੈਂਸ R_c ਹੈ। ਜਿਸ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਮਾਪਣਾ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰਿਆਂ XX ਨਾਲ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਜੇਕਰ ਮਾਪਣ ਵਾਲੀ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਸਿਫਰ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮੀਟਰ ਦੀ ਸੂਈ ਪੂਰੀ ਸਕੇਲ ਤੱਕ ਚਲੀ ਜਾਏਗੀ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਮਾਪਣ ਵਾਲੀ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਬਹੁਤ ਵੱਧ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਸੂਈ ਉਨੀ ਹੀ ਘੱਟ ਚਲੇਗੀ, ਭਾਵ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਘੱਟ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸੂਈ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਤੇ ਵੱਧ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਨਾਲ ਘੱਟ ਦੂਰੀ ਤੱਕ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਇਸਦੀ ਸਕੇਲ ਉੱਪਰ ਜ਼ੀਰੋ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਦੂਜੀਆਂ ਸਕੇਲਾਂ ਤੋਂ ਉਲਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਚਿੱਤਰ 6.5

ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਮਾਪਣ ਲਈ ਮੀਟਰ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਬੀੜਾਂ ਜਾਂ ਰੋਜ਼ਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਬੀੜਾਂ ਜਾਂ ਰੋਜ਼ਾਂ ਵੀ ਸੀਲੈਕਟਰ ਸਵਿੱਚ ਨਾਲ ਚੁਣੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਬੀੜ $R \diamond 1$ ਦੂਜਾ $R \diamond 100$ ਅਤੇ ਤੀਜਾ $R \diamond 10000$ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਕੇਲ ਉੱਪਰ ਸੂਈ ਜਿਹੜੀ ਵੀ ਗੀਡਿੰਗ ਜਾਂ ਪੜ੍ਹਤ ਦਸਦੀ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਬੀੜ ਦੇ ਗੁਣਾਂਕ ਨਾਲ ਗੁਣਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਮੀਟਰ ਦੀ ਸਕੇਲ ਅਤੇ ਸੀਲੈਕਟਰ ਸਵਿੱਚ ਚਿੱਤਰ 6.6 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਹਨ।

ਚਿੱਤਰ 6.6

ਰਜਿਸਟਰ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਦੀ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਨ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਚਿੱਤਰ 6.6 ਵਿੱਚ ਸੂਈ ਸਕੇਲ ਦੀ ਇੱਕ ਗੀਡਿੰਗ ਉੱਪਰ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀਲੈਕਟਰ-ਸਵਿੱਚ $R \diamond 100$ ਦੀ ਥਾਂ ਤੇ ਹੈ। ਸਕੇਲ ਦੀ ਗੀਡਿੰਗ 46 ਹੈ, ਭਾਵ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮਾਪਣ ਵਾਲੇ ਰਜਿਸਟਰ ਦੀ ਮਾਤਰਾ 4600 ਉਹਮ ਹੋਈ। ਜੇਕਰ ਗੀਡਿੰਗ ਉੱਪਰ ਸੀਲੈਕਟਰ-ਸਵਿੱਚ $R \diamond 10000$ ਉੱਪਰ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਗੀਡਿੰਗ $46 \diamond 10000 = 460000$ ਉਹਮ ਹੁੰਦੀ।

ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰ ਨੂੰ ਮਾਪਣ ਲਈ ਕਿਹੜੀ ਬੀੜ ਵਰਤਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ? ਇਸ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗਾ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬੀੜ ਚੁਣੋ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੂਈ ਸਕੇਲ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਗੀਡਿੰਗ ਪੜ੍ਹੇ। ਰਜਿਸਟਰ ਮਾਪਣ ਵੇਲੇ ਇਹ ਵੇਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੀਟਰ ਦਾ ਕਿਹੜਾ ਸਿਰਾ ਕਿਸ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਰਜਿਸਟਰ ਮਾਪਣ ਉੱਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਜੇਕਰ ਰਜਿਸਟਰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਾਪਣਾ ਹੈ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਹੀ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਟੈਕਨੀਸ਼ੀਅਨ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਪਦੇ ਵੇਲੇ ਇਹ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸਮਾਨੰਤਰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਜਿਸਟਰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ ਹੋਈ। ਇਸ ਲਈ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਚੰਗਾ ਇਹ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰ ਨੂੰ ਠੀਕ ਮਾਪਣ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚੋਂ ਕਢ ਕੇ, ਭਾਵ ਇਕੱਲਾ ਕਰਕੇ ਮਾਪਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

3. ਕਰੰਟ ਮਾਪਣਾ—ਰੇਡੀਓ ਸਰਕਟਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਵੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਮੀਟਰ ਨਾਲ ਕਰੰਟ ਮਾਪਣ ਦਾ ਅਵਸਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਸਰਕਟ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਬੈਟਰੀ, ਜਿੰਨਾ ਕਰੰਟ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਹੀ ਮਾਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਕਰੰਟ ਨੂੰ ਮਾਪਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਤਾਰ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮੀਟਰ ਨੂੰ ਲਗਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਰਕਟ ਦੇ ਹਰ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਕਰੰਟ ਮਾਪਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਵੋਲਟਾਂ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਮਾਪ ਕੇ ਸਰਕਟ ਦੀ ਖਰਾਬੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਤਰਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵੋਲਟੇਜ, ਕਰੰਟ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਆਦਿ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੀਟਰ ਲੈ ਕੇ ਮਾਪਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਪਣ ਲਈ ਇੱਕੋ ਹੀ ਮੀਟਰ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਲਟੀਮੀਟਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਮੀਟਰ ਉੱਤੇ ਲੱਗੇ ਸਵਿਚਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਪਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

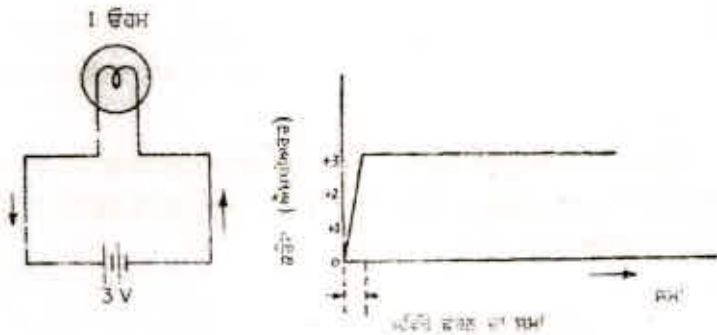
6.3 ਸਰਵਿਸ ਔਸੀਲੇਟਰ (Service Oscillator)

ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਰੇਡੀਓ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਵਿਸ ਔਸੀਲੇਟਰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੈਟ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਤੇ ਇਹ ਲੱਭਣ ਲਈ ਕਿ ਸੈਟ ਦੀ ਕਿਸ ਸਟੇਜ ਜਾਂ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਹੈ, ਸਰਵਿਸ ਔਸੀਲੇਟਰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਜਲੀ ਸੰਕੇਤ ਜਾਂ ਸਿਗਨਲ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਜਲੀ ਸਿਗਨਲ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਰੇਡੀਓ ਕਿਸੇ ਰੇਡੀਓ ਸਟੇਜ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਰਵਿਸ ਔਸੀਲੇਟਰ ਤੋਂ ਰੇਡੀਓ ਸਰਕਟ ਦੇ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ

ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਸਿਗਨਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੰਜ ਕਰਨ ਨਾਲ ਜਿਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਇਹ ਸਿਗਨਲ ਨਹੀਂ ਲੰਘ ਸਕਦਾ ਉਸੇ ਸਰਕਟ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਦਾ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈਏ ਕਿ ਬਿਜਲੀ, ਸਿਗਨਲ, ਜਿਹੜੇ ਇੱਕ ਰੇਡੀਓ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਸ-ਕਿਸ ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

6.4 ਬਿਜਲੀ ਸਿਗਨਲ ਦੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ

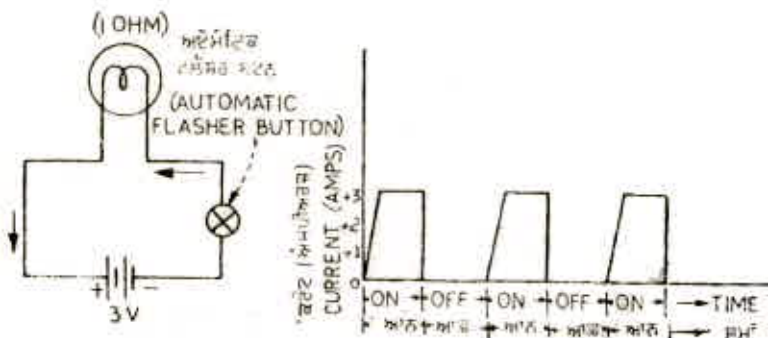
ਬੈਟਰੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਵੋਲਟੇਜ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸਿਗਨਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਡੀ.ਸੀ. ਜਾਂ ਸਿੱਧੀ ਵੋਲਟੇਜ ਹੈ ਭਾਵ ਇਹ ਵੋਲਟੇਜ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦੀ। ਇੱਕ ਗਰਾਫ ਜੋ ਕਿ ਵੋਲਟੇਜ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵਾਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਚਿੱਤਰ 6.7 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਚਿੱਤਰ 6.7

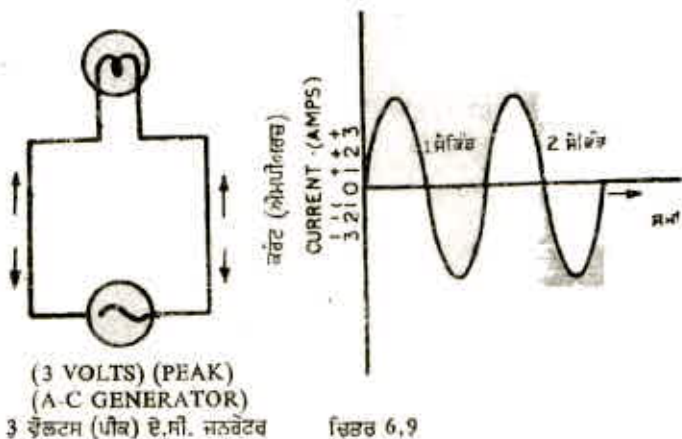
ਇੱਕ ਦੂਜੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਕਰੰਟ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਮਾਤਰਾ ਬਦਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕਰੰਟ ਚਿੱਤਰ 6.8 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ ਨੂੰ ਪਲਸੇਟਿੰਗ (Pulsating) ਵੋਲਟੇਜ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵੋਲਟੇਜ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੁਣ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਬਦਲਦੀ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ ਪਰ ਆਪਣੀ ਧਰੁੱਵਤਾ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ ਜਾਂ ਕਰੰਟ ਅਸੀਂ ਬੈਟਰੀ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬਲਬ ਲਗਾ ਕੇ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਜਦ ਅਸੀਂ ਸਵਿੱਚ ਨੂੰ ਔਨ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ

ਬਲਬ ਜਗ ਪਵੇਗਾ ਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਪੂਰਾ ਕਰੰਟ ਚਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸਵਿੱਚ ਨੂੰ ਔਫ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਬਲਬ ਵਿੱਚੋਂ ਕਰੰਟ ਚਲਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਪਿੱਛੋਂ ਜੇ ਅਸੀਂ ਸਵਿੱਚ ਨੂੰ ਔਫ-ਔਫ ਕਰਦੇ ਰਹੀਏ ਤਾਂ ਇੱਕ ਪਲਸੇਟਿੰਗ ਕਰੰਟ (Pulsating Current) ਸਰਕਟ ਵਿੱਚੋਂ ਚਲੇਗਾ (ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਿੱਤਰ 6.8 ਵਿੱਚ ਗਰਾਫ ਰਾਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ)।

ਚਿੱਤਰ 6.8

ਇੱਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਬਿਜਲੀ ਸਿਗਨਲ ਆਲਟਰਨੇਟਿੰਗ ਜਾਂ ਏ. ਸੀ. ਸਿਗਨਲ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਸਿਗਨਲ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਧਰੁਵਤਾ ਬਰਾਬਰ ਬਦਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਚਿੱਤਰ 6.9

ਚਿੱਤਰ 6.9

ਪਹਿਲੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ, ਇਹ ਪੌਜ਼ੇਟਿਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਦੂਸਰੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣੀ ਧਰੁੱਵਤਾ ਬਦਲ ਕੇ ਨੈਗੇਟਿਵ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭਾਵ ਉਲਟ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਚਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰੇਡੀਓ ਵਿੱਚ ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਆਲਟਰਨੇਟਿੰਗ ਬਿਜਲੀ ਸਿਗਨਲ ਕੰਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਿਜਲੀ ਸਿਗਨਲ ਇੱਕ ਏ. ਸੀ. ਜਨਰੇਟਰ ਤੋਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਚਿੱਤਰ 6.9 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਚਿੱਤਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਣ ਨਾਲ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਚਲ ਰਿਹਾ ਕਰੰਟ ਵੀ ਆਪਣੀ ਮਾਤਰਾ ਅਤੇ ਦਿਸ਼ਾ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਬਦਲਦਾ ਹੈ। ਸਿਗਨਲ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜਿੰਨੀ ਵਾਰੀ ਪੌਜ਼ੇਟਿਵ ਧਰੁੱਵਤਾ ਬਦਲਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਜੇ ਸਿਗਨਲ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ 50 ਵਾਰੀ ਪੌਜ਼ੇਟਿਵ ਤੇ 50 ਵਾਰੀ ਨੈਗੇਟਿਵ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਇਸ ਦੀ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ 50 ਸਾਇਕਲ ਪ੍ਰਤੀ ਸੈਕਿੰਡ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਨੂੰ 50 ਹਰਟਜ਼ ਵੀ ਲਿਖਦੇ ਹਾਂ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਏ. ਸੀ. ਵੋਲਟੇਜ ਸਿਗਨਲ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਤਿੰਨ ਮੁੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡੇ ਗਏ ਹਨ।

ਜਦੋਂ ਏ. ਸੀ. ਸਿਗਨਲ ਦੀ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ 20 HZ ਤੋਂ 20KHZ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਆਡੀਓ ਸਿਗਨਲ (Audio Frequency) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਏ. ਸੀ. ਸਿਗਨਲ ਦੀ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਰੇਡੀਓ ਆਈ. ਐਫ. ਸਟੇਜ (Intermediate Frequency) ਦੀ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਆਈ. ਐਫ. ਸਿਗਨਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਏ. ਸੀ. ਸਿਗਨਲ ਦੀ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ 550KHZ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਰੇਡੀਓ ਸਿਗਨਲ ਜਾਂ ਆਰ. ਐਫ., ਸਿਗਨਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

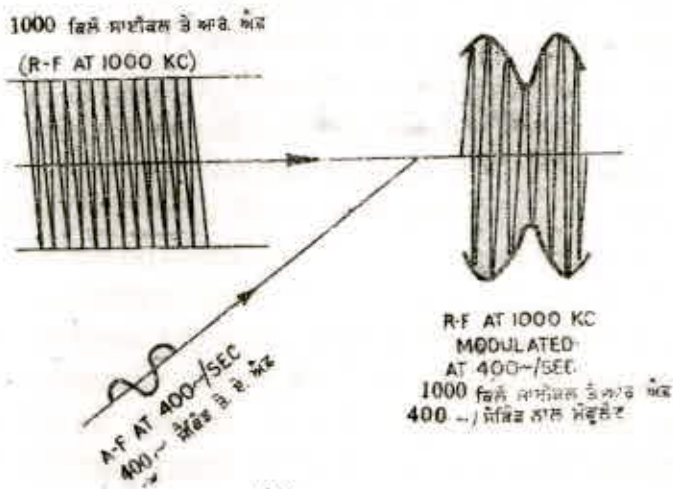
6.5 ਆਡੀਓ ਸਿਗਨਲ

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਸੁਣਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਆਵਾਜ਼ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਕੰਬਣੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਹਵਾ ਦੇ ਕਣਾਂ ਦੀ ਕੰਬਣੀ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਸਾਡੇ ਕੰਨ ਤੀਕ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ। ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਬਣੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਅਸੀਂ ਤਦ ਸੁਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਇਸ ਕੰਬਣੀ ਦੀ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ 30HZ ਤੋਂ 16KHZ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਸਾਡੇ ਕੰਨ ਨਹੀਂ ਸੁਣ ਸਕਦੇ। ਇਸ ਲਈ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਦੇ ਵੋਲਟੇਜ ਸਿਗਨਲ ਨੂੰ

ਆਡਿਓ ਸਿਗਨਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਇਕ ਆਡਿਓ ਸਿਗਨਲ ਇੱਕ ਸਪੀਕਰ ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਸਿਗਨਲ ਤੋਂ ਸਪੀਕਰ ਰਾਹੀਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਇੱਕ ਖ਼ਾਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਲੈਅ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਆਡਿਓ ਟੋਨ (Audio Tone) ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਜਦ ਇਹ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਘੱਟ ਹੋਵੇਗੀ, ਲੈਅ ਦੀ ਪਿੱਚ ਘੱਟ ਹੋਵੇਗੀ, ਭਾਵ ਲੈਅ ਮੋਟੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਵੇਗੀ ਤੇ ਲੈਅ ਦੀ ਪਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਆਵਾਜ਼ ਬਰੀਕ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਧਾਰਨ ਤੌਰ ਤੇ ਰੇਡਿਓ ਸਰਕਟ ਨੂੰ ਟੈਸਟ ਕਰਨ ਲਈ 400 HZ ਦਾ ਆਡਿਓ ਸਿਗਨਲ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

6.6 ਰੇਡਿਓ ਸਿਗਨਲ

ਰੇਡਿਓ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਆਡਿਓ ਸਿਗਨਲ ਨੂੰ ਟਰਾਂਜ਼ਿਸਟਰ ਸੈਟ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਣ ਲਈ ਕਈ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਆਡਿਓ ਸਿਗਨਲ ਨੂੰ ਰੇਡਿਓ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਟਰਾਂਸਮਿਟਰ ਰਾਹੀਂ ਭੇਜਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਸਿਗਨਲ ਟ੍ਰਾਂਸਮਿਟਰ ਦੇ ਐਨਟੀਨਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੀ ਮੁੱਕ ਜਾਵੇਗਾ ਭਾਵ ਉਹ ਸਿਗਨਲ ਜਿਸਦੀ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਆਡਿਓ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਜਿੰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਕ ਟ੍ਰਾਂਸਮਿਟਰ ਦੇ ਐਨਟੀਨਾ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਹੀ ਸਿਗਨਲ ਜਿਸਦੀ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਵੱਧ ਹੋਵੇ, ਭਾਵ ਰੇਡਿਓ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਰੇਂਜ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ, ਉਸਨੂੰ ਹੀ ਐਨਟੀਨਾ ਤੋਂ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਆਡਿਓ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਸਿਗਨਲ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਲਈ ਰੇਡਿਓ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਸਿਗਨਲ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲੈਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸਿਗਨਲਾਂ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾ ਕੇ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਿਲੇ ਹੋਏ ਸਿਗਨਲ ਵਿੱਚ ਰੇਡਿਓ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਨੂੰ ਕੈਰੀਅਰ (Carrier) ਅਤੇ ਆਡਿਓ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਨੂੰ ਮੌਡੂਲੇਟਿੰਗ (Modulation) ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਇਸ ਮਿਲੇ ਹੋਏ ਸਿਗਨਲ ਨੂੰ ਮੌਡੂਲੇਟਿਡ ਸਿਗਨਲ (Modulation Signal) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਚਿੱਤਰ 6.10 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੌਡੂਲੇਟਿਡ ਸਿਗਨਲ ਤੇ ਉਸਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਹਨ।

ਚਿੱਤਰ 6.10

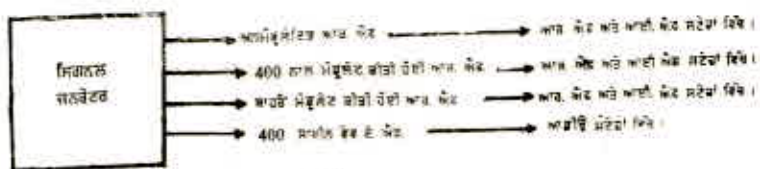
ਚਿੱਤਰ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਰੇਡੀਓ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਜਿਹੜੀ ਕੈਰੀਅਰ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਮਾਤਰਾ (Amplitude) ਆਡੀਓ ਸਿਗਨਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਦਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸਿਗਨਲ ਨੂੰ ਐਂਸਪਲੀਚਿਊਡ ਮੋਡੂਲੇਟਿਡ ਸਿਗਨਲ ਜਾਂ ਏ. ਐਮ. ਸਿਗਨਲ (Amplitude Modulated) ਆਖਦੇ ਹਨ।

6.7 ਸਰਵਿਸ ਐਂਸੀਲੇਟਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਿਗਨਲ

ਸਿਗਨਲਾਂ ਦੀਆਂ ਉੱਤੇ ਲਿਖੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੁਣ ਸਰਵਿਸ ਐਂਸੀਲੇਟਰ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਸਿਗਨਲ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨ ਹੈ। ਚਿੱਤਰ 6.11 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਰਵਿਸ ਐਂਸੀਲੇਟਰ ਜਾਂ ਸਿਗਨਲ ਜਨਰੇਟਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਲਾਕ ਚਿੱਤਰ ਨਾਲ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਵੋਲਟੇਜ ਸਿਗਨਲ ਤੀਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਹਨ ਤੇ ਉਸਦੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਿਗਨਲ ਰੇਡੀਓ ਦੇ ਕਿਸ ਭਾਗ ਨੂੰ ਪਰਖਣ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਇੱਕ ਰੇਡੀਓ ਸੈਟ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਸਿਗਨਲਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਈਏ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਰੇਡੀਓ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਸਿਗਨਲ ਆਰ. ਐਫ., ਮੋਡੂਲੇਟਿਡ ਸਿਗਨਲ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਗਨਲ, ਟਰਾਂਜ਼ਿਸਟਰ ਦੇ ਐਂਟੀਨਾ ਦੁਆਰਾ ਸੈਟ ਦੀ ਆਰ. ਐਫ. ਸਟੇਜ

ਵਿੱਚ ਲੰਘ ਕੇ ਮਿਕਸਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ। ਮਿਕਸਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਰ. ਐਫ. ਸਿਗਨਲ ਲੋਕਲ ਐਂਸੀਲੇਟਰ ਤੋਂ ਵੀ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲੋਕਲ ਐਂਸੀਲੇਟਰ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਸਿਗਨਲ ਮੌਡੂਲੇਟਿਡ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਦੋਨੋਂ ਸਿਗਨਲ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਕੇ ਆਈ. ਐਫ. ਮੌਡੂਲੇਟਿਡ ਸਿਗਨਲ ਉਤਪੰਨ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਆਈ. ਐਫ. ਮੌਡੂਲੇਟਿਡ ਸਿਗਨਲ ਜਦੋਂ ਰੇਡੀਓ ਦੀ ਡਿਟੈਕਟਰ ਸਟੇਜ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਆਡਿਓ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਜਾਂ ਆਡਿਓ ਸਿਗਨਲ ਵੱਖਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਈ. ਐਫ. ਕੈਰੀਅਰ ਸਿਗਨਲ ਡਿਟੈਕਟਰ ਸਟੇਜ ਵਿੱਚ ਅਰਥ ਨੂੰ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਡਿਓ ਸਿਗਨਲ ਆਵਾਜ਼ ਦਾ ਸਿਗਨਲ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਰੇਡੀਓ ਸਟੇਜ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਆਡਿਓ ਸਿਗਨਲ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਆਡਿਓ ਸਟੇਜ ਰਾਹੀਂ ਵਧਾਕੇ ਸਪੀਕਰ ਤੋਂ ਸੁਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਰੇਡੀਓ ਸੈਟ ਦੇ ਵੱਖਰੇ-ਵੱਖਰੇ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੋਲਟੇਜ ਸਿਗਨਲ ਚਲਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਰੇਡੀਓ ਸੈਟ ਦੀਆਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਸਟੇਜਾਂ ਨੂੰ ਪਰਖਣ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਿਗਨਲਾਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉੱਤੇ ਚਿੱਤਰ 6.11 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਹੀ ਸਿਗਨਲ ਇੱਕ ਸਰਵਿਸ ਐਂਸੀਲੇਟਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਿਗਨਲ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ—

ਚਿੱਤਰ 6.11

1. ਐਰ. ਐਫ. ਕੈਰੀਅਰ ਸਿਗਨਲ
2. ਆਰ. ਐਫ. ਮੌਡੂਲੇਟਿਡ ਸਿਗਨਲ
ਜਿਸਨੂੰ ਆਡਿਓ ਸਿਗਨਲ ਨਾਲ ਮੌਡੂਲੇਟ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
3. 400HZ ਦਾ ਆਡਿਓ ਸਿਗਨਲ।

6.8 ਸਰਵਿਸ ਐਂਸੀਲੇਟਰ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੰਟਰੋਲ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੰਮ
ਇੱਕ ਸਰਵਿਸ ਐਂਸੀਲੇਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਾਸੇ ਉਸਨੂੰ ਵਰਤਣ ਲਈ
ਜਿਹੜੇ-ਜਿਹੜੇ ਕੰਟਰੋਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਿੱਤਰ 6.12 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ

4. D, 1.6 ਤੋਂ 5 MHZ
5. E, 5 MHZ ਤੋਂ 15.5 MHZ
6. F, 15MHZ ਤੋਂ 29 MHZ
7. G, 29 MHZ ਤੋਂ 60 MHZ

ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੀਡ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਕੰਟਰੋਲ ਨੂੰ ਸੈਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

3. ਬੈਂਡ ਸਿਲੈਕਟਰ (Band Selector)—ਜਿਸ ਰੇਂਜ ਜਾਂ ਬੈਂਡ ਵਿੱਚ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਲੈਣੀ ਹੈ, ਉਸ ਰੇਂਜ ਜਾਂ ਉਸ ਬੈਂਡ ਨੂੰ ਬੈਂਡ ਸਿਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਸੈਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਬੈਂਡ ਸਿਲੈਕਟਰ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਉਤਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੈਂਡ ਨੂੰ ਚੁਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ 455KHZ ਦਾ ਸਿਗਨਲ ਔਸੀਲੇਟਰ ਤੋਂ ਲੈਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਇਹ ਸਿਗਨਲ ਰੇਂਜ ਜਾਂ ਬੈਂਡ (B) ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬੈਂਡ ਸਿਲੈਕਟਰ ਸਵਿੱਚ ਨੂੰ ਰੇਂਜ B ਉੱਤੇ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗੇ ਤੇ ਹੁਣ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਕੰਟਰੋਲ ਨੂੰ ਘੁੰਮਾ ਕੇ ਔਸੀਲੇਟਰ ਡਾਇਲ ਉੱਤੇ 455KHZ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਡਾਇਲਾਂ ਉੱਤੇ ਵੀ B ਰੇਂਜ ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤੇ ਸੈਟ ਕਰਾਂਗੇ।

4. ਐਰ. ਐਫ. ਵੋਲਟੇਜ ਕੰਟਰੋਲ—ਐਰ. ਐਫ. ਸਿਗਨਲ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਜਾਂ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਕੰਟਰੋਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਘੁੰਮਾਉਣ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਮਾਈਕਰੋ ਵੋਲਟ (Micro Volt) ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਕੁਝ ਮਿਲੀ ਵੋਲਟ (Milli Volt) ਤੱਕ ਆਰ. ਐਫ. ਵੋਲਟੇਜ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਕਿੰਨੀ ਆਰ. ਐਫ. ਵੋਲਟੇਜ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਮਾਤਰਾ ਲੈਣੀ ਹੈ, ਇਹ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਸੈਟ ਦੇ ਉਸ ਭਾਗ ਜਾਂ ਸਟੇਜ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਪਰਖਣਾ ਹੋਵੇ।

5. ਏ. ਐਫ. ਵੋਲਟੇਜ ਕੰਟਰੋਲ—ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਊਟਪੁਟ ਸਿਰਿਆਂ ਤੋਂ ਆਡਿਓ ਸਿਗਨਲ ਲਈਏ ਤਾਂ ਇਹ ਆਡਿਓ ਸਿਗਨਲ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ ਨੂੰ ਏ. ਐਫ. ਕੰਟਰੋਲ ਨਾਲ ਵਧਾਇਆ ਜਾਂ ਘਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੋਲਟੇਜ ਸਧਾਰਨ ਤੌਰ ਤੇ ਪੰਜ ਤੋਂ ਦਸ ਵੋਲਟ ਤੱਕ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਔਸੀਲੇਟਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਆਡਿਓ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਜਿਹੜੀ 400HZ ਹੈ, ਨੂੰ ਹੀ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਬਦਲੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ ਇਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਔਸੀਲੇਟਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕੰਟਰੋਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

6. ਮੈਂਡੂਲੇਸ਼ਨ ਸਵਿੱਚ—ਸਧਾਰਨ ਤੌਰ ਤੇ ਔਸੀਲੇਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਵਿੱਚ

ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਦੋ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਸੈਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵ ਮੌਡੂਲੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਕੈਰੀਅਰ। ਜੇਕਰ ਸਵਿੱਚ ਨੂੰ ਮੌਡੂਲੇਸ਼ਨ ਉੱਤੇ ਸੈਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਆਊਟਪੁਟ ਆਰ. ਐਫ. ਸਿਗਨਲ ਜਿਹੜਾ ਅਸੀਂ ਐਂਸੀਲੇਟਰ ਤੋਂ ਲਵਾਂਗੇ ਉਹ 400 HZ ਆਡਿਓ ਸਿਗਨਲ ਨਾਲ ਮੌਡੂਲੇਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਜੇ ਕਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਵਿੱਚ ਨੂੰ ਕੈਰੀਅਰ ਉੱਤੇ ਰੱਖੀਏ ਤਾਂ ਆਰ. ਐਫ. ਸਿਗਨਲ ਬਿਨਾਂ ਮੌਡੂਲੇਸ਼ਨ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਚਿੱਤਰ 6.12 ਵਿੱਚ ਆਊਟਪੁਟ ਸਿਲੈਕਟਰ ਸਵਿੱਚ ਉੱਤੇ ਹੀ ਮੌਡੂਲੇਟਿਡ ਆਰ.ਐਫ. ਟਰਮੀਅਲ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਵਿੱਚ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਸੈਟ ਕਰਕੇ ਮੌਡੂਲੇਟਿਡ ਸਿਗਨਲ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਊਟਪੁਟ ਸਿਲੈਕਟਰ ਸਵਿੱਚ ਉੱਤੇ ਹੀ ਦੋ ਹੋਰ ਸਿਰੇ ਆਰ. ਐਫ. ਅਤੇ ਏ. ਐਫ. ਹਨ। ਸਵਿੱਚ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਤੇ ਸੈਟ ਕਰਕੇ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਿਗਨਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਐਂਸੀਲੇਟਰ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸੈਟਿੰਗ ਸਮਝਣ ਲਈ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਲਵੋ। ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੀ ਆਈ. ਐਫ. ਸਟੇਜ ਨੂੰ ਪਰਖਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਐਂਸੀਲੇਟਰ ਤੋਂ 455KHZ ਮੌਡੂਲੇਟਿਡ ਆਰ. ਐਫ. ਸਿਗਨਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਸਿਗਨਲ ਲੈਣ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਐਂਸੀਲੇਟਰ ਨੂੰ ਐਨ ਕਰਾਂਗੇ ਤੇ ਐਂਸੀਲੇਟਰ ਸਰਕਟ ਗਰਮ ਹੋਣ ਤੱਕ ਰੁਕ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਬੈਂਡ ਸਿਲੈਕਟਰ ਸਵਿੱਚ ਨੂੰ ਬੈਂਡ (B) ਉੱਤੇ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਆਰ. ਐਫ. ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਕੰਟਰੋਲ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਐਂਸੀਲੇਟਰ ਡਾਇਲ ਉੱਤੇ 455 KHZ ਲੈ ਆਵਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸਿਗਨਲ ਮੌਡੂਲੇਟਿਡ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਮੌਡੂਲੇਸ਼ਨ ਸਵਿੱਚ ਨੂੰ ਮੌਡੂਲੇਸ਼ਨ ਉੱਤੇ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਆਰ. ਐਫ. ਵੋਲਟੇਜ ਕੰਟਰੋਲ ਨੂੰ ਘੁੰਮਾ ਕੇ ਸਿਗਨਲ ਦੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਵੋਲਟੇਜ ਸੈਟ ਕਰ ਲਵਾਂਗੇ।

ਹੁਣ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਰੇਡਿਓ ਦੀ ਆਡਿਓ ਸਟੇਜ ਨੂੰ ਪਰਖਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਐਂਸੀਲੇਟਰ ਤੋਂ 400 HZ ਦਾ ਆਡਿਓ ਸਿਗਨਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਸਿਗਨਲ ਲੈਣ ਲਈ ਹੁਣ ਸਿਗਨਲ ਆਰ. ਐਫ. ਸਿਰਿਆਂ ਦੀ ਥਾਂ ਆਡਿਓ ਸਿਰਿਆਂ ਤੋਂ ਲੈਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੌਡੂਲੇਸ਼ਨ ਸਵਿੱਚ ਨੂੰ ਏ. ਐਫ. ਉੱਤੇ ਕਰਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿਰਿਆਂ ਵਿੱਚ 400 HZ ਦਾ ਆਡਿਓ ਸਿਗਨਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਇਸ ਸਿਗਨਲ ਦਾ ਵੋਲਟੇਜ ਨੂੰ ਆਡਿਓ ਵੋਲਟੇਜ ਕੰਟਰੋਲ ਰਾਹੀਂ ਸੈਟ ਕਰ ਲਵਾਂਗੇ।

6.9 ਸਿਗਨਲ ਟ੍ਰੇਸਰ

ਰੇਡੀਓ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਟੇਜਾਂ ਨੂੰ ਪਰਖਣ ਲਈ ਸਿਗਨਲ ਟ੍ਰੇਸਰ ਵੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਯੰਤਰ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਇਆ ਜਾਂਦਾ। ਕੁਝ ਟੈਕਨੀਸ਼ੀਅਨ ਇਸ ਨੂੰ ਵਰਤਣਾ ਠੀਕ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹੋਰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ। ਇਹ ਯੰਤਰ ਦਾ ਕੰਮ ਸਰਵਿਸ ਐਸੀਲੇਟਰ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਸਰਵਿਸ ਐਸੀਲੇਟਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਸਿਗਨਲ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਉਲਟ ਟ੍ਰੇਸਟ ਇਹ ਦਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਟ ਦੇ ਕਿਸ-ਕਿਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸਿਗਨਲ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਰਵਿਸ ਐਸੀਲੇਟਰ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਸੈਟ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਉੱਪਰ ਟਿਊਨ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸਿਗਨਲ ਟ੍ਰੇਸਰ ਨਾਲ ਰੇਡੀਓ ਨੂੰ ਪਰਖੀਏ ਤਾਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਟ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੇੜੇ ਦੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਉੱਪਰ ਟਿਊਨ ਕਰੀਏ। ਸਿਗਨਲ ਟ੍ਰੇਸਰ ਨਾਲ ਰੇਡੀਓ ਨੂੰ ਪਰਖਣ ਦਾ ਢੰਗ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘੱਟ ਟੈਕਨੀਸ਼ੀਅਨ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਵਰਣਨ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

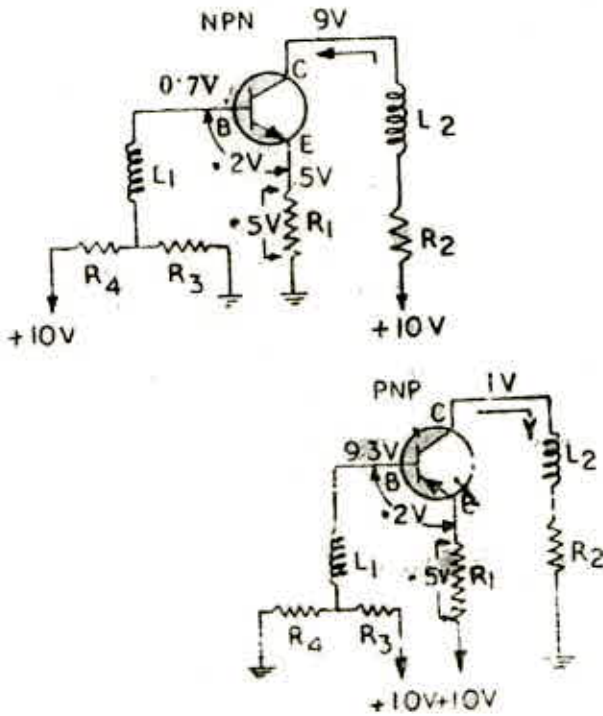
ਸਿਗਨਲ ਟ੍ਰੇਸਰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਧਾਰਨ ਯੰਤਰ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਨੂੰ ਟਿਊਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡੀਟੈਕਟਰ ਸਟੇਜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਇੱਕ ਰੇਡੀਓ ਡੀਟੈਕਟਰ ਵਾਂਗ ਹੀ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਅਧਿੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਆਡਿਓ ਐਮਪਲੀਫਾਇਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਰੇਡੀਓ ਸਰਕਟ ਨੂੰ ਪਰਖਣ ਵੇਲੇ ਸਿਗਨਲ ਐਸੀਲੇਟਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਚਲਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ ਸਿਗਨਲ ਐਸੀਲੇਟਰ ਨਾਲ ਰੇਡੀਓ ਨੂੰ ਪਰਖਣ ਵੇਲੇ ਅਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੇਡੀਓ ਦਾ ਸਪੀਕਰ, ਫਿਰ ਆਡਿਓ ਸਟੇਜ, ਡੀਟੈਕਟਰ, ਆਈ. ਐਫ. ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਰ. ਐਫ. ਸਟੇਜ ਨੂੰ ਪਰਖਾਂਗੇ। ਪਰੰਤੂ ਸਿਗਨਲ ਟ੍ਰੇਸਰ ਵਰਤਦੇ ਵੇਲੇ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਈ. ਐਫ., ਫਿਰ ਡੀਟੈਕਟਰ, ਆਡਿਓ ਐਮਪਲੀਫਾਇਰ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਪੀਕਰ ਚੈਕ ਕਰਾਂਗੇ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਗਨਲ ਟ੍ਰੇਸਰ ਇਹ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੇਡੀਓ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਆਰ. ਐਫ. ਸਟੇਜ ਤੋਂ ਕਿਸ ਸਟੇਜ ਤੱਕ ਸਿਗਨਲ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸ ਸਟੇਜ ਉੱਪਰ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਸਿਗਨਲ ਅੱਗੇ ਲੰਘਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਸਟੇਜ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਗਨਲ ਨਹੀਂ ਲੰਘਦਾ ਨੁਕਸ ਉਸ ਸਟੇਜ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

6.10 ਸਰਕਟ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਵੋਲਟੇਜ ਮਾਪ ਦੇ ਨੁਕਸਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ

ਜਦੋਂ ਕਦੀ ਕਿਸੇ ਰੇਡੀਓ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦਾ ਇੱਕ ਖਾਸ ਢੰਗ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਉਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਰਕਟ ਨੂੰ ਨਾ ਪਰਖੀਏ, ਤਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚੋਂ ਕਦੀ ਵੀ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਨਾ ਲੱਭ ਸਕੀਏ। ਇਸ ਲਈ ਰੇਡੀਓ ਨੂੰ ਪਰਖਣ ਲਈ ਖਾਸ ਨਿਯਮ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਕਈ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਕਿਸੇ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦਾ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਢੰਗ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਰੇਡੀਓ ਕਈ ਭਾਗਾਂ ਜਾਂ ਸਟੇਜਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਰਖ ਕੇ ਇਸ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਪਤਾ ਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੁਕਸ ਰੇਡੀਓ ਦੀ ਕਿਸ ਸਟੇਜ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸਟੇਜ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਉਸੇ ਸਟੇਜ ਨੂੰ ਵੋਲਟੇਜ ਟੈਸਟ ਨਾਲ ਪਰਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਟੇਜ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ ਟੈਸਟ ਕਰਨ ਨਾਲ ਨੁਕਸਦਾਰ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵੋਲਟੇਜ ਟੈਸਟ ਨਾਲ ਨੁਕਸਦਾਰ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ? ਹੇਠਾਂ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ—

6.11 ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਵੋਲਟੇਜ ਬਦਲਣ ਦੇ ਕਾਰਨ

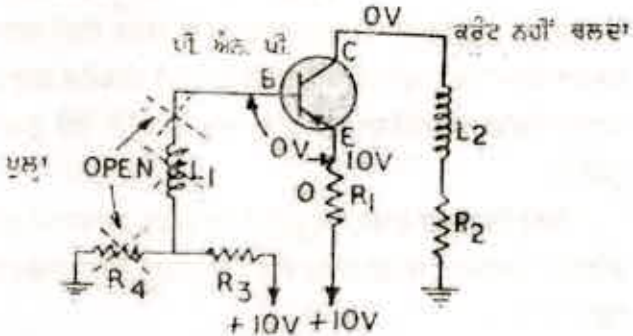
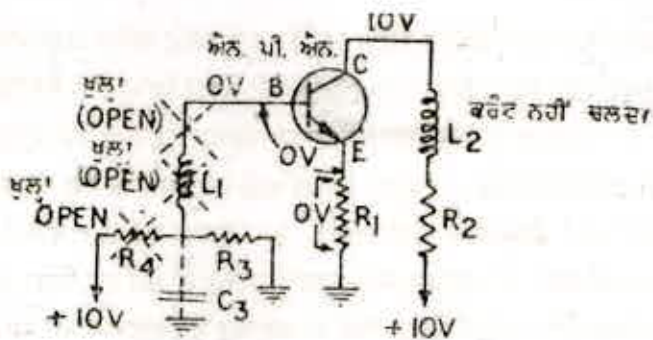
ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸਰਕਟ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਸਰਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵੋਲਟੇਜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਰਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਪੈਣ ਨਾਲ ਸਰਕਟ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਵੋਲਟੇਜ ਬਦਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਨੁਕਸ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਥਾਂ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ ਨੂੰ ਬਦਲਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਇੱਕ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਥਾਵਾਂ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਨੁਕਸ ਨਾਲ ਬੇਸ ਤੇ ਐਮਿਟਰ ਵੋਲਟੇਜ ਜੀਰੋ (ਸਿਫਰ) ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਇਸ ਵੋਲਟੇਜ ਦੀ ਪਹੁੰਚਤਾ ਹੀ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਵੇਰਵੇ ਨਾਲ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿਸ ਥਾਂ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ, ਸਰਕਟ ਦੇ ਕਿਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਖਰਾਬ ਹੋਣ ਨਾਲ ਬਦਲਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਐਮਪਲੀਫਾਇਰ ਸਰਕਟ ਜਦੋਂ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ ਦੀ ਠੀਕ-ਠੀਕ ਵੋਲਟੇਜ ਕੀ-ਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ? ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਚਿੱਤਰ 6.13 ਵਿੱਚ NPN ਅਤੇ PNP ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਵਰਤ ਕੇ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਚਿੱਤਰ 6.13

6.12 ਬੇਸ ਸਿਰੇ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ ਦਾ ਬਦਲਣਾ

ਬਹੁਤ ਹੀ ਘੱਟ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੁਕਸ ਬੇਸ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ ਨੂੰ ਬਦਲ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੀ ਹਿੱਸੇ ਜਾਂ ਰਜਿਸਟਰ ਜਿਹੜੇ ਕਿ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੇ ਬੇਸ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਬੇਸ ਵੋਲਟੇਜ ਨੂੰ ਬਦਲਦੇ ਹਨ। ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੀ ਬੇਸ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਵੋਲਟੇਜ ਡੀਵਾਈਡਰ ਸਰਕਟ ਨਾਲ ਵੋਲਟੇਜ ਦਿੱਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦ ਤੱਕ ਇਹ ਵੋਲਟੇਜ ਡੀਵਾਈਡਰ ਸਰਕਟ ਖਰਾਬ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਵੋਲਟੇਜ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੁਕਸ ਕਾਰਨ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬਦਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਚਿੱਤਰ 6.14 ਵਿੱਚ ਇੱਕ NPN ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਬੇਸ ਤੇ ਸਿਫਰ ਵੋਲਟ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਾਇਸ ਵੋਲਟੇਜ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰੰਟ ਨਹੀਂ ਚਲੇਗਾ।

ਚਿੱਤਰ 6.14

ਇਹ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕਰੰਟ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਰਜਿਸਟਰ R_1 ਜਿਹੜਾ ਐਮਿਟਰ ਵਿੱਚ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੋਲਟੇਜ ਡਰਾਪ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਰੰਟ, ਕੁਆਇਲ L_2 ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰ R_2 ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਚਲੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ, ਬੈਟਰੀ ਵੋਲਟੇਜ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ ਭਾਵ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੇ ਬੇਸ ਉੱਪਰ ਵੋਲਟੇਜ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਾਰੇ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕਰੰਟ ਚਲਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਨੁਕਸ ਇਹ ਹੋਣ—

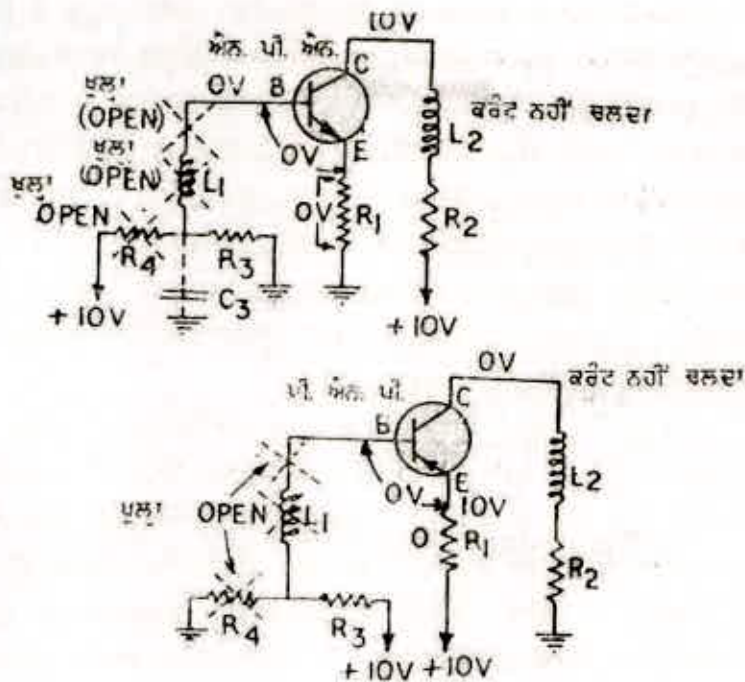
1. ਬੇਸ ਸਿਰਾ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਜੁੜਿਆ ਨਾ ਹੋਣਾ
2. ਕੁਆਇਲ L_1 ਦਾ ਟੁੱਟਿਆ ਹੋਣਾ
3. ਰਜਿਸਟਰ R_4 ਦਾ ਸੜ ਕੇ ਖੁਲ੍ਹ ਜਾਣਾ
4. ਕਪੈਸੀਟਰ C_3 ਦਾ ਸ਼ਾਰਟ ਹੋ ਜਾਣਾ

ਜੇਕਰ PNP ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਬੇਸ ਸਿਰਾ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚੋਂ ਖੁਲ੍ਹ ਜਾਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਸਰਕਟ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੇਸ ਨੈਗੇਟਿਵ ਹੋਣ ਦੀ ਥਾਂ ਪੌਜ਼ੇਟਿਵ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਐਮਿਟਰ ਸਿਰੇ ਉੱਪਰ 10 ਵੋਲਟ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਬੇਸ ਐਮਿਟਰ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਘੱਟ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਬੇਸ ਵੋਲਟ ਵੀ 10 ਵੋਲਟ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਭਾਵ ਜਦੋਂ ਵੀ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੇ ਬੇਸ ਦਾ ਸਿਰਾ ਖੁਲ੍ਹ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਉੱਤੇ ਵੀ ਐਮਿਟਰ ਸਿਰੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੀ ਵਲਟੇਜ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੁਲੈਕਟਰ ਵਿੱਚੋਂ ਕਰੰਟ ਨਹੀਂ ਚਲਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੋਲਟੇਜ ਡਰਾਪ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਹਾਲਤ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਉੱਤੇ ਦੱਸੇ ਨੁਕਸਾਨ ਕਾਰਨ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਇੱਥੇ ਇਹ ਮੁੜ ਦਸਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਰਕਟ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਵਿੱਚ ਕਰੰਟ ਨਾ ਚਲਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਮਝ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੁਕਸ ਸਰਕਟ ਦੇ ਬੇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੈ।

6.13 ਬੇਸ ਐਮਿਟਰ ਬਾਇਸ ਦਾ ਬਦਲਣਾ

ਬੇਸ ਤੇ ਐਮਿਟਰ ਵਿੱਚ ਠੀਕ ਵੋਲਟੇਜ ਦਾ ਨਾ ਹੋਣਾ, ਐਮਿਟਰ ਸਰਕਟ ਦੇ ਸਿਰੇ ਦੇ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਜਾਂ ਤਾਰ ਦਾ ਖੁਲ੍ਹਣਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਹਾਲਤ ਚਿੱਤਰ 6.15 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਮਿਟਰ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਦਾ ਹੀ ਅਸਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੇ ਬੇਸ ਦੀ ਤਾਰ ਖੁਲ੍ਹ ਜਾਣ ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਰਕ ਸਿਰਫ ਇੰਨਾ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਬੇਸ ਸਿਰੇ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ ਥੋੜੀ ਜਿਹੀ ਬਦਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਠੀਕ ਵੋਲਟੇਜ ਦੇ ਲੱਗਭਗ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਭਾਵ 0.7 ਦੇ ਲੱਗਭਗ।

ਚਿੱਤਰ 6.15

ਚਿੱਤਰ ਨੰ :615 ਵਿੱਚ NPN ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਸਰਕਟ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਬੇਸ ਸਿਰੇ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਵੱਧ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਬੇਸ ਵਿੱਚ ਕਰੰਟ ਨਾ ਚੱਲਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਐਮਿਟਰ ਸਿਰਾ ਜਿਹੜਾ ਸਰਕਟ ਤੋਂ ਖੁਲ੍ਹ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ, ਬੇਸ ਵੋਲਟੇਜ ਦੇ ਲੱਗਭਗ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬੇਸ ਤੇ ਐਮਿਟਰ ਸਿਰੇ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ। ਐਮਿਟਰ ਸਿਰੇ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ, ਬੇਸ ਵੋਲਟੇਜ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਬੇਸ ਐਮਿਟਰ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ ਬਾਇਸ ਨੂੰ ਮੀਟਰ ਨਾਲ ਮਾਪੀਏ ਤਾਂ ਇਹ ਜ਼ਰੋ ਹੋਵੇਗੀ।

ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਕਰੰਟ ਨਹੀਂ ਚਲਦਾ ਅਤੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਵਿੱਚ ਲੱਗੀ ਕੁਆਇਲ L_2 ਤੇ ਰਜਿਸਟੈਂਸ R_2 ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੋਲਟੇਜ ਡਰਾਪ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਕੁਲੈਕਟਰ ਵੋਲਟੇਜ,

ਸਪਲਾਈ ਵੋਲਟੇਜ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਦਸਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਐਮਿਟਰ ਸਿਰੇ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ ਬੇਸ ਸਿਰੇ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਦਸਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਐਮਿਟਰ ਸਿਰੇ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ ਬੇਸ ਸਿਰੇ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਰਜਿਸਟੈਂਸ (R_1) ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵੋਲਟੇਜ ਮਾਪੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਬੇਸ ਵੋਲਟੇਜ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਦਾ ਭਾਵ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਵੋਲਟੇਜ ਰਜਿਸਟੈਂਸ (R_1) ਵਿੱਚੋਂ ਕਰੰਟ ਚੱਲਣ ਕਾਰਨ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਇਹ ਵੋਲਟੇਜ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਐਮਿਟਰ ਸਿਰੇ ਅਤੇ ਅਰਥ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨਤੀਜੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਰਕਟ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਿਰਿਆਂ ਤੇ ਵੋਲਟੇਜ ਮਾਪਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

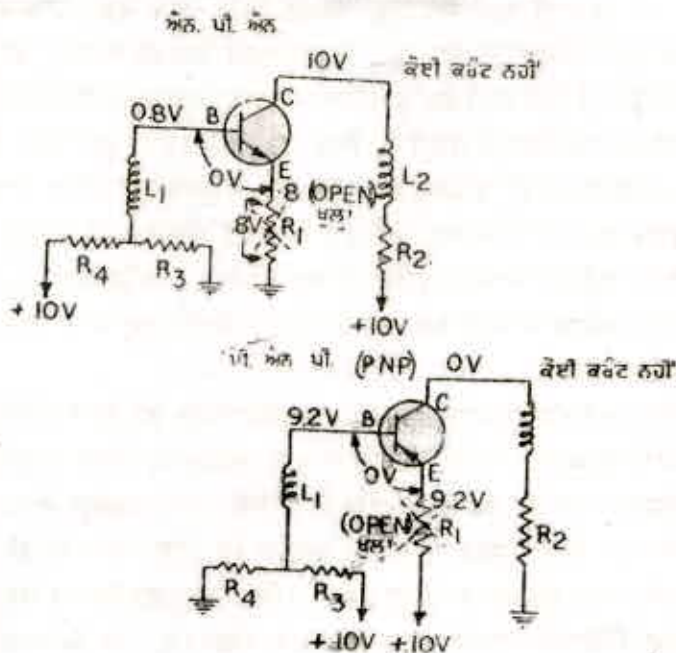
ਚਿੱਤਰ ਨੰ : 6.15 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਏ PNP ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੀ ਐਮਿਟਰ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਵੀ ਖੁਲ੍ਹ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਵੀ ਐਮਿਟਰ ਵੋਲਟੇਜ, ਬੇਸ ਸਿਰੇ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ ਦੇ ਲੱਗਭਗ ਹੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਉੱਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਚੁਕਿਆ ਹੈ। ਬੇਸ ਸਿਰੇ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ, ਠੀਕ ਵੋਲਟੇਜ ਦੇ ਲੱਗਭਗ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਬੇਸ ਵੋਲਟੇਜ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟੈਂਸ R_3 , R_4 ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਵੀ ਐਮਿਟਰ ਬੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਾਇਸ ਵੋਲਟੇਜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਸਰਕਟ $L2, R2$ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਰੰਟ ਨਹੀਂ ਚੱਲੇਗਾ।

ਐਮਿਟਰ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਦਾ ਸੜ੍ਹ ਕੇ ਖੁਲ੍ਹ ਜਾਣਾ ਆਊਟਪੁਟ ਪਾਵਰ ਸਟੇਜਾਂ ਵਿੱਚ ਆਮ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਟੇਜਾਂ ਵਿੱਚ ਬਾਕੀ ਸਟੇਜਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਐਮਿਟਰ ਕਰੰਟ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੜ੍ਹ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਜਾਂ ਕੁਆਇਲ ਨੂੰ ਓਹਮ ਮੀਟਰ (Ohm Meter) ਨਾਲ ਪਰਖਣ ਵੇਲੇ ਇਸ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਸਿਰਾ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚੋਂ ਲਾਹ ਕੇ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਪਰਖਿਆ ਜਾਵੇ।

6.14 ਐਮਿਟਰ ਅਤੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਸਿਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੋਲਟੇਜ ਦਾ ਨਾ ਹੋਣਾ

ਜਦੋਂ ਵੀ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੇ ਐਮਿਟਰ ਤੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਸਿਰੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ੀਰੋ

ਵੋਲਟੇਜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਵੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੇ ਬਾਕੀ ਸਿਰਿਆਂ ਉੱਤੇ ਲੱਗਭਗ ਇਕੋ ਜਿਹੀ ਹੀ ਵੋਲਟੇਜ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਚਿੱਤਰ 6.16 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਹੈ।

ਚਿੱਤਰ 6.16

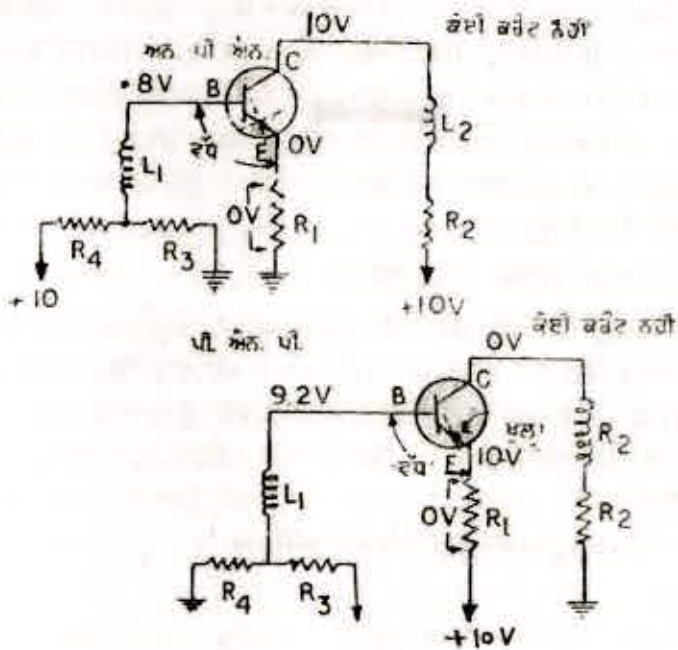
ਪਹਿਲਾਂ ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਏ ਗਏ NPN ਸਰਕਟ ਨੂੰ ਵੇਖੋ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਲੈਕਟਰ ਸਿਰਾ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚੋਂ ਖੁਲ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਸਿਰੇ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਗਈ ਹੈ ਭਾਵ 0.1V ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਸਿਰੇ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ ਸਿਫ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੁਲੈਕਟਰ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਕਰੰਟ ਨਹੀਂ ਚਲਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਬੇਸ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਕਰੰਟ ਵੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਵਾਲਾ ਰੀਵਰਸ ਬਾਇਸ ਦਾ ਡਾਇਉਡ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚੋਂ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬੇਸ ਐਮਿਟਰ ਡਾਇਉਡ

ਫਾਰਵਰਡ ਬਾਇਸ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਵੱਧ ਕਰੰਟ ਚਲੇਗਾ। ਇਹ ਕਰੰਟ ਐਮਿਟਰ ਸਿਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹੀ ਚਲਦਾ ਹੈ ਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲੱਗੀ ਰਜਿਸਟੈਂਸ R_1 ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੋਲਟੇਜ ਡਰਾਪ ਘੱਟ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਇਹ 0.1 ਵੋਲਟ ਹੀ ਵਿਖਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੜੀ ਦਿਲਚਸਪ ਹਾਲਤ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਸਿਰੇ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ ਬੇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਇਸ ਲਈ ਬੇਸ ਕੁਲੈਕਟਰ ਜੰਕਸ਼ਨ ਰਿਵਰਸ ਬਾਇਸ ਹੋਣ ਦੀ ਥਾਂ ਫਾਰਵਰਡ ਬਾਇਸ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਐਮਿਟਰ ਤੋਂ ਕੁਲੈਕਟਰ ਤੱਕ ਸਾਰੇ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੀ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਕੁਲੈਕਟਰ ਸਿਰੇ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ, ਐਮਿਟਰ ਸਿਰੇ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਹਾਲਤ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕੁਆਇਲ L_2 , ਰਜਿਸਟੈਂਸ R_2 ਜਾਂ ਕੁਲੈਕਟਰ ਸਰਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਰੇ ਦੇ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚੋਂ ਖੁਲ੍ਹ ਜਾਣ ਨਾਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਏ ਗਏ PNP ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਵੀ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਸਰਕਟ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੱਸਾ ਖੁਲ੍ਹ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਵੀ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਸਿਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੋਲਟੇਜ ਦ ਹਾਲਤ NPN ਸਰਕਟ ਵਾਂਗ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਫਰਕ ਸਿਰਫ ਇੰਨਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੈਟਰੀ ਦੀ ਪਹੁੰਚਤਾ NPN ਸਰਕਟ ਤੋਂ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ ਹਰ ਸਿਰੇ ਤੇ ਵੋਲਟੇਜ, ਐਮਿਟਰ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਰਜਿਸਟੈਂਸ (R_1) ਦੇ ਐਮਿਟਰ ਤੋਂ ਪਰਲੇ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਮਾਪੀ ਜਾਵੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ NPN ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਮਾਪੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੁਲੈਕਟਰ ਅਤੇ ਐਮਿਟਰ ਸਿਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੋਲਟੇਜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨੁਕਸ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਛੇਤੀ ਲੱਭਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

6.15 ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੇ ਅੰਦਰੋਂ ਹੀ ਸਿਰੇ ਦਾ ਟੁੱਟਿਆ ਹੋਣਾ

ਹੁਣ ਤੀਕ ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੇਖਦੇ ਆਏ ਕਿ ਸਰਕਟ ਦੀਆਂ ਵੋਲਟੇਜਾਂ ਐਮਿਟਰ, ਬੇਸ ਜਾਂ ਕੁਲੈਕਟਰ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਪੈਣ ਨਾਲ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਦਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦਾ ਸਿਰਾ ਅੰਦਰੋਂ ਹੀ ਟੁੱਟਿਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਸਿਰਿਆਂ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਦਲੇਗੀ। ਚਿੱਤਰ 6.17 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ NPN ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਸਰਕਟ ਨੂੰ ਵੇਖੋ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦਾ ਐਮਿਟਰ ਸਿਰਾ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਹੈ।

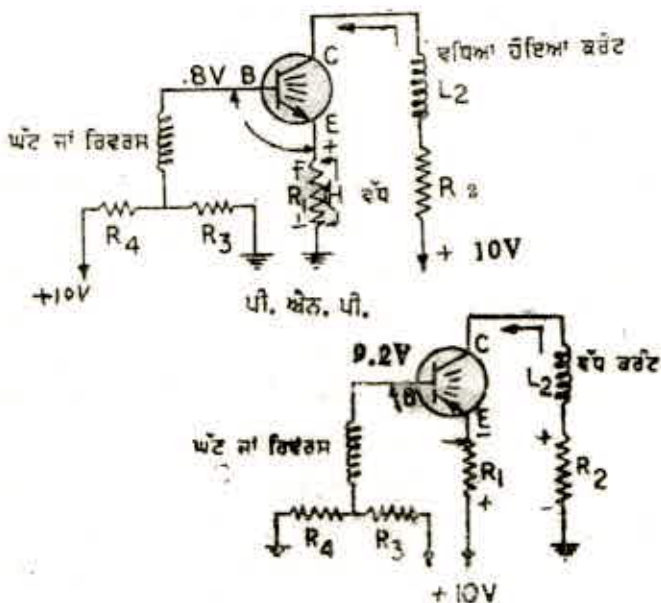
ਚਿੱਤਰ 6.17

ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਐਮਿਟਰ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਵਿੱਚ ਕਰੰਟ ਨਹੀਂ ਚੱਲੇਗਾ ਅਤੇ ਐਮਿਟਰ ਸਿਰੇ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ ਸਿਫ਼ਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਐਮਿਟਰ ਰਜਿਸਟੈਂਸ (R_1) ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਵੀ ਕੋਈ ਵੋਲਟੇਜ ਡਰਾਪ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੁਲੈਕਟਰ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੁਆਇਲ L_2 ਤੇ ਰਜਿਸਟੈਂਸ R_2 ਵਿੱਚੋਂ ਕਰੰਟ ਨਾ ਚੱਲਣ ਕਾਰਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵੋਲਟੇਜ ਡਰਾਪ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਸਿਰੇ ਉੱਤੇ ਬੈਟਰੀ ਵੋਲਟੇਜ ਆ ਜਾਵੇਗੀ। ਬੇਸ ਸਿਰੇ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ ਤੇ ਕੁਝ ਖਾਸ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ ਤੇ ਇਹ ਆਪਣੀ ਠੀਕ ਵੋਲਟੇਜ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਵੱਧ ਜਾਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਸਰਕਟ ਦੀ ਹਾਲਤ ਕੁਝ ਅਜੀਬ ਜਿਹੀ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਐਮਿਟਰ ਬੇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵੱਧ ਬਾਇਸ ਵੋਲਟੇਜ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚੋਂ ਕਰੰਟ ਚੱਲਣ ਦੇ ਕੋਈ ਚਿੰਨ੍ਹ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਕੁਝ ਅਨਹੋਣੀ ਜਿਹੀ ਹਾਲਤ ਹੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਬਾਇਸ ਵੱਧ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਕੁਲੈਕਟਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵੱਧ ਕਰੰਟ ਚਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦਾ ਸਿਰਾ ਅੰਦਰੋਂ ਟੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਹੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਨਾਲ ਦੇ PNP ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਨੁਕਸ ਹੀ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਸਿਰਫ਼ ਇੰਨਾ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦੀ ਵੋਲਟੇਜ NPN ਸਰਕਟ ਤੋਂ ਉਲਟ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਐਮਿਟਰ ਸਿਰਾ ਹੀ ਅੰਦਰੋਂ ਟੁੱਟਦਾ ਹੈ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਜਾਂ ਬੇਸ ਸਿਰਾ ਵੀ ਟੁੱਟ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਜਾਂ ਬੇਸ ਸਿਰਾ ਅੰਦਰੋਂ ਟੁੱਟਿਆ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘੱਟ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

6.16 ਲੀਕ ਕਰਦਾ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ

ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਅਤੇ ਐਮਿਟਰ ਭਾਗ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸ਼ਾਰਟ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕੁਲੈਕਟਰ ਤੇ ਐਮਿਟਰ ਸਿਰੇ ਵਿੱਚ ਕਰੰਟ ਸਿੱਧਾ ਹੀ ਚਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਤੇ ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਨੂੰ ਲੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਕਹਾਂਗੇ। ਅਜਿਹੇ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੇ ਬੇਸ ਭਾਗ ਦੇ ਖਰਾਬ (Break down) ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਚਿੱਤਰ 6.18 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਹੈ।

ਚਿੱਤਰ 6.18

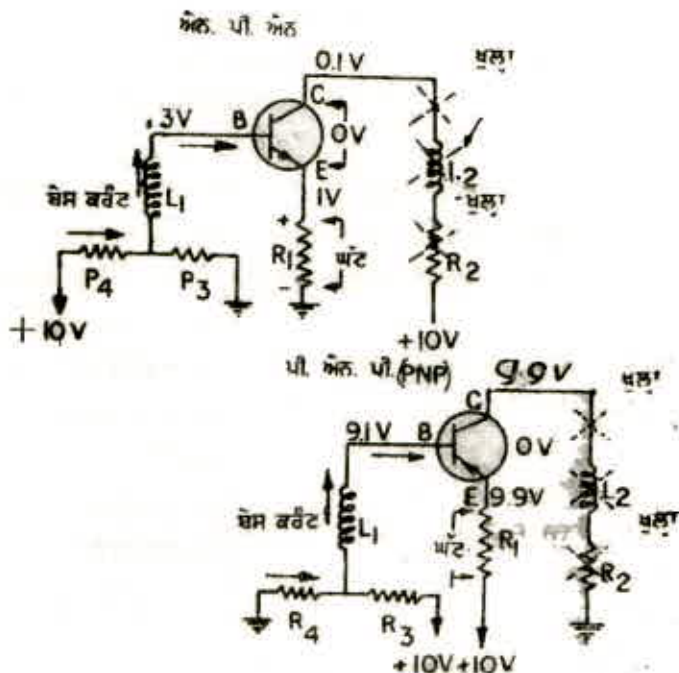
ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ NPN ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਨੂੰ ਵੇਖੋ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੁਲੈਕਟਰ ਤੇ ਐਮਿਟਰ ਸਿਰੇ ਕੁਝ ਸ਼ਾਰਟ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਰੰਟ ਲੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕਰੰਟ ਵੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਕੁਆਇਲ L_2 ਤੇ ਰਜਿਸਟੈਂਸ R_2 ਵਿੱਚ ਵੋਲਟੇਜ ਡਰਾਪ ਵੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਕੁਲੈਕਟਰ ਸਿਰੇ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ ਠੀਕ ਤੋਂ ਕਾਫੀ ਘੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬੇਸ ਸਿਰੇ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦੀ। ਇੰਜ ਹੋਣ ਨਾਲ ਰਜਿਸਟੈਂਸ R_1 ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੋਲਟੇਜ ਡਰਾਪ ਠੀਕ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਧ ਕੇ ਬੇਸ ਬਾਇਸ ਨੂੰ ਰਿਵਰਸ ਬਾਇਸ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਦ ਬਾਇਸ ਉਲਟੀ ਹੈ ਤਾਂ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਕਰੰਟ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਚਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਭਾਵ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਆਫ (OFF) ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇੰਜ ਨਾ ਹੋ ਕੇ, ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੇ ਲੀਕ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੁਲੈਕਟਰ ਵਿੱਚ ਕਰੰਟ ਚਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜੇ ਅਸੀਂ ਸਰਕਟ ਨੂੰ ਸੰਕੇਤ ਦੇਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਇਸ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਲੰਘ ਸਕੇਗਾ।

ਚਿੱਤਰ ਦੇ PNP ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨੁਕਸ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਿਰਿਆਂ ਤੇ ਵੋਲਟੇਜ, ਉੱਤੇ ਦੱਸੇ ਸਰਕਟ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਬਦਲਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਉਸ ਵੋਲਟੇਜ ਦੀ ਧਰੁਵਤਾ ਉਲਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਾਲੇ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਹੀ ਲੀਕ ਕਰਦੇ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਰਕੇ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੱਧ ਸ਼ਕਤੀ ਵਾਲੇ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ, ਜੇਕਰ ਲੀਕ ਕਰਨ, ਤਾਂ ਜਲਦੀ ਸੜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

6.17 ਬੇਸ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਰਟ ਹੋਣਾ

ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਸਰਕਟ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸਟੇਜਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਲਈ, ਇਨਪੁੱਟ ਅਤੇ ਆਉਟਪੁੱਟ ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਧਾਰਨ ਤੌਰ ਤੇ ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਇਹਨਾਂ ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੈਕੰਡਰੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਰਟ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ ਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵੋਲਟੇਜਾਂ ਬਦਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਨ ਚਿੱਤਰ 6.19 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ NPN ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੇ ਬੇਸ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਇਨਪੁੱਟ ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਅਤੇ ਸੈਕੰਡਰੀ ਵਾਇੰਡਿੰਗਾਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਰਟ ਹਨ।

ਚਿੱਤਰ 6.19

ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੇ ਬੇਸ ਸਿਰੇ ਉੱਤੇ ਉੱਨੀ ਹੀ ਵੋਲਟੇਜ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿੰਨੀ ਵੋਲਟੇਜ ਉਸ ਤੋਂ ਪਿਛਲੇ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਉੱਤੇ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਸਰਕਟ ਉੱਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੀ ਬਾਇਸ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵੱਧ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਇਸ $(6 \times 5.6) = 0.4V$ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਠੀਕ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਹ $0.2V$ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਰੰਟ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਕੁਲੈਕਟਰ ਸਿਰੇ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਐਮਿਟਰ ਸਿਰੇ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ ਬਹੁਤ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਐਮਿਟਰ ਰਜਿਸਟਰ R_1 ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਰੰਟ ਚਲਣ ਨਾਲ ਇਹ ਰਜਿਸਟਰ ਸੜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਇਹ ਰਜਿਸਟਰ ਨਾ ਸੜੇ ਤਾਂ ਵੀ ਸਟੇਜ ਵਿੱਚੋਂ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਲੰਘੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਇਸ ਵੱਧ ਹੋ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਅਜਿਹੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਠੀਕ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ PNP ਸਰਕਟ ਵੀ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਹਾਲਤ ਉੱਤੇ ਦੱਸੇ NPN ਸਰਕਟ ਵਾਂਗ ਹੈ। ਇੱਕ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਪੈਂਦੇ ਸਾਰੇ ਨੁਕਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ—

ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਆਈ ਤਬਦੀਲੀ

ਨੁਕਸ	ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕਰੰਟ	ਬੇਸ ਤੋਂ ਐਮਿਟਰ (ਬਾਇਸ) ਵੋਲਟੇਜ	ਹੋਰ ਚਿੰਨ੍ਹ
ਬੇਸ ਸਰਕਟ ਖੁਲ੍ਹ ਜਾਣਾ	0	0	ਬੇਸ ਵੋਲਟੇਜ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।
ਐਮਿਟਰ ਸਰਕਟ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਤੇ	0	0	ਬੇਸ ਸਿਰੇ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦੀ।
ਕੁਲੈਕਟਰ ਸਰਕਟ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਤੇ	0	ਠੀਕ	ਕੁਲੈਕਟਰ ਐਮਿਟਰ ਸਿਰਿਆਂ ਵਿਚ ਵੋਲਟੇਜ ਸਿਫਰ ਹੋਵੇਗੀ।
ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦਾ ਐਮਿਟਰ	0	ਵੱਧ	ਬੇਸ ਸਿਰੇ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦੀ।
ਸਿਰਾ ਅੰਦਰੋਂ ਖੁਲ੍ਹ ਜਾਣ ਤੇ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਲੀਕ ਕਰਨ ਤੇ	ਵੱਧ	ਘੱਟ ਜਾਂ ਉਲਟੀ	ਕੁਲੈਕਟਰ ਸਿਰੇ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਐਮਿਟਰ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਦੁਆਲੇ ਵੋਲਟੇਜ ਡਰਾਪ ਬਹੁਤ ਵੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬੇਸ ਸਿਰੇ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦੀ।

ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਸੌਖ ਲਈ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਪਏ ਹੋਏ ਉੱਪਰ ਲਿਖੇ ਨੁਕਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੇ ਢੰਗਾਂ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਵਰਣਨ ਕੁਝ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ—

1. ਜੇਕਰ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਵਿੱਚ ਕਰੰਟ ਨਹੀਂ ਚਲ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਬਾਇਸਿੰਗ ਵੋਲਟੇਜ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਉਹ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਬੈਸ ਸਰਕਟ ਜਾਂ ਐਮਿਟਰ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ।
2. ਜੇਕਰ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਵਿੱਚ ਕਰੰਟ ਨਹੀਂ ਚਲ ਰਿਹਾ ਅਤੇ

ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵੋਲਟੇਜ ਬਾਇਸ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਹੈ।

3. ਜੇਕਰ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਠੀਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਰੰਟ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਬਾਇਸ ਵੋਲਟੇਜ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਂ ਰਿਵਰਸ ਬਾਇਸ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਲੱਗਾ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਲੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ।

4. ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਸਟੇਜ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਸਿਰਿਆਂ ਤੇ ਡੀ. ਸੀ. ਵੋਲਟੇਜ ਠੀਕ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਨੂੰ ਐਮਪਲੀਫਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਵਾਲੇ ਕਪੈਸੀਟਰ (ਕਪਲਿੰਗ ਕਪੈਸੀਟਰ) ਖੁਲ੍ਹੇ ਹਨ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਟਿਊਨ-ਸਰਕਟ ਟਿਊਡ (Tuned) ਨਹੀਂ ਹਨ।

6.18 ਖੁਲ੍ਹੇ ਕਪੈਸੀਟਰ ਅਤੇ ਖਰਾਬ ਆਈ. ਐਫ. ਸਰਕਟ

ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸਟੇਜਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਕਪੈਸੀਟਰ ਖੁਲ੍ਹ ਜਾਣ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਲਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਆਈ. ਐਫ. ਕੁਆਇਲਾਂ ਠੀਕ ਨਾ ਹੋਣ ਤਾਂ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਸਰਕਟ ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ ਉੱਪਰ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੁਕਸ ਕਿਸ ਸਟੇਜ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਿਰਿਆਂ ਉੱਤੇ ਵੋਲਟੇਜਾਂ ਵੀ ਠੀਕ ਹਨ ਤਾਂ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਇਸ ਸਟੇਜ ਵਿੱਚ ਲੱਗੀਆਂ ਕੁਆਇਲਾਂ ਜਾਂ ਤੇ ਟਿਊਨ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਕਪੈਸੀਟਰ ਖੁਲ੍ਹ ਗਏ ਹਨ। ਉਹ ਆਈ. ਐਫ. ਕੁਆਇਲਾਂ ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਿਲਾਓਣ ਨਾਲ ਸਰਕਟ ਕਦੀ ਚਲਦਾ ਅਤੇ ਕਦੀ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਕੁਆਇਲਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਨਵੀਆਂ ਕੁਆਇਲਾਂ ਲਗਾ ਦੇਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਕਪੈਸੀਟਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ ਨਾਲ ਨਵਾਂ ਕਪੈਸੀਟਰ ਲਗਾਉਣ ਨਾਲ ਸਰਕਟ ਠੀਕ ਚਲਣ ਲੱਗ ਪੈਣ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕੱਢ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

6.19 ਸ਼ਾਰਟ ਕਪੈਸੀਟਰ (Short Capacitor)

ਇੱਕ ਸਰਕਟ ਉੱਪਰ, ਇੱਕ ਸ਼ਾਰਟ ਕਪੈਸੀਟਰ ਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਉਸ ਥਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਥਾਂ ਤੇ ਇਹ ਕਪੈਸੀਟਰ ਲਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਾਵਰ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ ਨਾਲ ਲੱਗਾ ਕਪੈਸੀਟਰ ਜੇਕਰ ਲੀਕ ਕਰਨ ਲੱਗੇ (ਜਾਂ ਸ਼ਾਰਟ ਹੋ ਜਾਵੇ) ਤਾਂ ਇਹ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੇ ਸਾਰਿਆਂ ਭਾਗਾਂ

ਵਿੱਚ ਵੋਲਟੇਜ ਘੱਟ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਪਾਵਰ ਸਪਲਾਈ ਜਾਂ ਬੈਟਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਵੱਧ ਕਰੇਟ ਚਲੇਗਾ। ਇਸ ਨਾਲ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਫੱਟ-ਫੱਟ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਹਰ ਸਟੇਜ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਵੋਲਟੇਜ ਵੀ ਘਟਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

ਜੇਕਰ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਲਾਇਟਿਕ ਕਪੈਸੀਟਰ (Electrolytic Capacitor) ਜਿਹੜਾ ਦੋ ਸਟੇਜਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਲੀਕ ਕਰੇ ਜਾਂ ਸ਼ਾਰਟ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਸਟੇਜ ਦੀ ਬੇਸ ਵੋਲਟੇਜ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬਦਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਉਦੋਂ ਝੱਟ ਹੀ ਪਤਾ ਲਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕਪੈਸੀਟਰ ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੋਲਟੇਜ ਮਾਪੀਏ ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ੀਰੋ ਜਾਂ ਬੜੀ ਘੱਟ ਹੋਵੇ।

ਦੂਜੀ ਥਾਂ ਤੇ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਲਾਇਟਿਕ ਕਪੈਸੀਟਰ, ਸ਼ਾਰਟ ਹੋ ਵੀ ਜਾਣ ਤਾਂ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਸਿਰਿਆਂ ਉੱਪਰ ਵੋਲਟੇਜ ਨਾਪਣ ਨਾਲ ਇਸ ਦਾ ਝੱਟ ਹੀ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

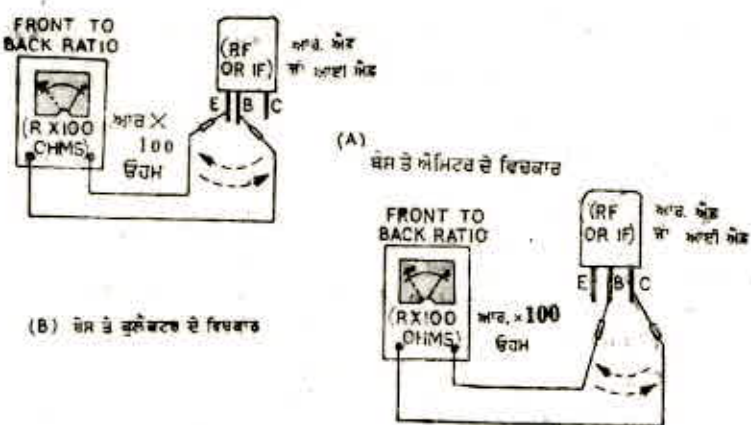
6.20 ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਨੂੰ ਪਰਖਣਾ (Testing of Transister)

ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੇ ਖਰਾਬ ਹੋਣ ਨਾਲ ਉਸ ਸਰਕਟ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਿਰਿਆਂ ਉੱਪਰ ਵੋਲਟੇਜ ਕਾਫੀ ਬਦਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਨੂੰ ਪਰਖੀਏ ਕਿ ਉਹ ਠੀਕ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਇੱਥੇ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦਾ ਠੀਕ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਭਾਵ ਇਹ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਲੱਗਾ ਰਹੇ ਤੇ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਬਦਲਣ ਨਾਲ, ਸਰਕਟ ਚਲ ਪਵੇ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬਿਜਲੀ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਖਾਸ ਯੰਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਰਖੀਏ। ਸਾਡੇ ਲਈ ਇੰਨਾ ਹੀ ਕਾਫੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਨੂੰ ਮਲਟੀਮੀਟਰ ਨਾਲ ਹੀ ਪਰਖ ਸਕੀਏ।

(ੳ) ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਨੂੰ ਮਲਟੀਮੀਟਰ ਨਾਲ ਪਰਖਣਾ—ਇੱਕ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੇ ਕਈ ਨੁਕਸ ਮਲਟੀਮੀਟਰ ਰਾਹੀਂ ਪਰਖੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੇ ਸਿਰੇ ਖੁਲ੍ਹੇ ਹੋਣ, ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੇ ਦੋਨੋਂ ਡਾਇਓਡ ਖਰਾਬ ਹੋਣ ਆਦਿ ਨੁਕਸਾਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਇੱਕ ਮਲਟੀਮੀਟਰ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(ਅ) ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਡਾਇਓਡ ਨੂੰ ਪਰਖਣਾ—ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਡਾਇਓਡ ਨੂੰ ਪਰਖਣ ਲਈ ਮਲਟੀਮੀਟਰ $R \times 100$ ਉੱਪਰ ਸੈਟ ਕਰੋ ਅਤੇ ਮੀਟਰ ਦਾ ਪੌਜ਼ੀਟਿਵ ਸਿਰਾ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨਾਲ ਅਤੇ ਨੈਗੇਟਿਵ ਸਿਰਾ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੀ ਬੇਸ ਉੱਪਰ ਲਾਉ। ਜੇਕਰ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ NPN ਹੈ ਤਾਂ ਮਲਟੀਮੀਟਰ ਜ਼ਿਆਦਾ

ਰਜਿਸਟਰ ਦੱਸੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ PNP ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਰਜਿਸਟਰ ਦੱਸੇਗਾ। ਹੁਣ ਮਲਟੀਮੀਟਰ ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿਓ। ਮੀਟਰ ਦੀ ਰੀਡਿੰਗ ਹੁਣ ਉਲਟੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਭਾਵ ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰਜਿਸਟਰ ਦਸਦਾ ਸੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਇਹ ਘੱਟ ਦੱਸੇਗਾ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਦਸਦਾ ਸੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੱਸੇਗਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਮਲਟੀਮੀਟਰ ਦਾ ਪੌਜ਼ੇਟਿਵ ਸਿਰਾ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੇ ਐਮਿਟਰ ਸਿਰੇ ਅਤੇ ਨੈਗੇਟਿਵ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੇ ਬੇਸ ਸਿਰੇ ਉੱਪਰ ਲਗਾਉ। ਜੇਕਰ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ NPN ਹੈ ਤਾਂ ਮਲਟੀਮੀਟਰ ਵੱਧ ਰਜਿਸਟਰ ਦੱਸੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ PNP ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਘੱਟ ਦੱਸੇਗਾ ਅਤੇ ਸਿਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਨਾਲ ਇਹ ਉਲਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੇ ਡਾਇਓਡ ਠੀਕ ਹਨ ਇਹ ਚੈਕ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚੋਂ ਲੀਕ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਕਰੰਟ ਕਿੰਨਾ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਮਲਟੀਮੀਟਰ ਨੂੰ $R \times 100$ ਰੇਂਜ ਉੱਪਰ ਰੱਖ ਕੇ ਇਸ ਦਾ ਪੌਜ਼ੇਟਿਵ ਸਿਰਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਅਤੇ ਨੈਗੇਟਿਵ ਐਮਿਟਰ ਨਾਲ ਲਗਾਉ। ਮੀਟਰ ਬਹੁਤ ਵੱਧ ਰੇਂਜ ਤੇ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਵੀ ਬਹੁਤ ਵੱਧ ਰਜਿਸਟਰ ਦੱਸੇਗਾ। ਇਸ ਦਾ ਭਾਵ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਲੀਕ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਜੇਕਰ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਲੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਰਜਿਸਟਰ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਚਿੱਤਰ 6.20 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਚਿੱਤਰ 6.20

ਅਭਿਆਸ

1. ਔਸੀਲੇਟਰ ਦਾ ਕੀ ਕੰਮ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਸਰਕਟ ਨਾ ਚਲਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਔਸੀਲੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਵੇਂ ਪਰਖੀਦਾ ਹੈ ?
2. ਸੈਟ ਵਿੱਚ ਔਸੀਲੇਟਰ ਸਰਕਟ ਦੀ ਕਿਉਂ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ?
3. ਇੱਕ ਔਸੀਲੇਟਰ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਲੈਣ ਲਈ ਕਿਵੇਂ ਸੈਟ ਕਰੀਦਾ ਹੈ ?
4. ਸਿਗਨਲ ਟ੍ਰੇਸਰ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸ ਕੰਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ?
5. ਸਰਕਟ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਵੋਲਟੇਜ ਮਾਪਣ ਨਾਲ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਦਾ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ?
6. ਜੇਕਰ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਲੱਗਾ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਲੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਵੋਲਟੇਜ ਮਾਪ ਕੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ?

ਅਧਿਆਇ—7

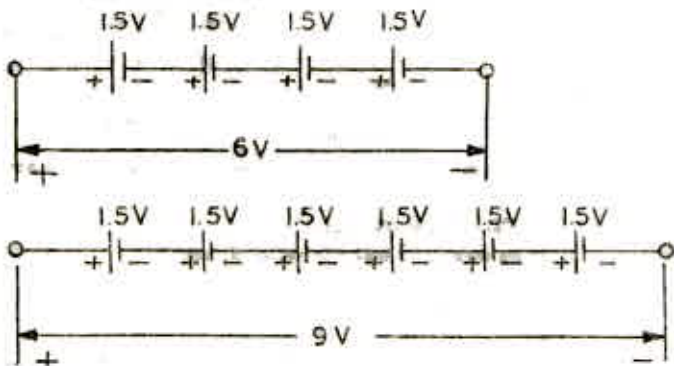
ਟਰਾਂਜ਼ਿਸਟਰ ਦਾ ਸਪੀਕਰ ਅਤੇ ਆਡੀਓ ਸਟੇਜ਼

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਚੁਕਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਟਰਾਂਜ਼ਿਸਟਰ ਰੇਡੀਓ ਵਿੱਚ ਕਈ ਭਾਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਭਾਗਾਂ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਸਟੇਜ਼ਾਂ ਜਾਂ ਭਾਗਾਂ ਦਾ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਪ੍ਰਕੈਟੀਕਲ ਪੱਖ ਤੋਂ ਵਰਣਨ ਕਰਾਂਗੇ।

ਟਰਾਂਜ਼ਿਸਟਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਬਿਜਲੀ ਲੈਂਡ-ਏਸਿਡ ਬੈਟਰੀ, ਸੁੱਕੇ ਸੈਲਾਂ ਜਾਂ ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ ਤੋਂ ਲਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

7.1 ਟਰਾਂਜ਼ਿਸਟਰ ਦੀ ਸਪਲਾਈ

ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਟਰਾਂਜ਼ਿਸਟਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੈਟਰੀ ਰਾਹੀਂ ਚਲਾਉਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ। ਸਧਾਰਨ ਤੌਰ ਤੇ ਇੱਕ ਟਰਾਂਜ਼ਿਸਟਰ ਰੇਡੀਓ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ 6 ਵੋਲਟ ਜਾਂ 9 ਵੋਲਟ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਸੁੱਕੇ ਸੈਲ 1.5 ਵੋਲਟ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ 6 ਵੋਲਟ ਲੈਣੇ ਹੋਣ ਤਾਂ 4 ਸੁੱਕੇ ਸੈਲ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਲੜੀਵਾਰ ਜੋੜ ਕੇ ਲਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੇ ਅਸੀਂ 9 ਵੋਲਟ ਲੈਣੇ ਹੋਣ ਤਾਂ ਇਹੋ ਜਿਹੇ 6 ਸੈਲ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੋੜ ਕੇ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ 7.1 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਚਿੱਤਰ 7.1

ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਬਿਜਲੀ ਨੂੰ ਵਰਤਣੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕਈ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਡੀ. ਸੀ. ਕਰੰਟ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਅਤੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਬਿਜਲੀ, ਪਰਤਨ ਵਾਲੀ ਜਾਂ ਏ. ਸੀ. ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਬਦਲਣ ਵਾਲੀ ਜਾਂ ਆਲਟਰਨੇਟਿੰਗ ਬਿਜਲੀ ਨੂੰ ਸਿੱਧੀ ਬਿਜਲੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਦੂਜੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਘਰ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਬਿਜਲੀ 220 ਵੋਲਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵੋਲਟੇਜ ਨੂੰ 6 ਜਾਂ 9 ਵੋਲਟ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਪਰਤਵੀ ਵੋਲਟੇਜ ਨੂੰ ਸਿੱਧੀ ਵੋਲਟੇਜ ਵਿੱਚ ਕਈ ਢੰਗਾਂ ਨਾਲ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਰੈਕਟੀਫਾਇਰ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਣ ਦਾ ਇੱਕ ਸੌਖਾ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਢੰਗ ਹੈ।

7.2 ਮੈਟਰ ਰੈਕਟੀਫਾਇਰ

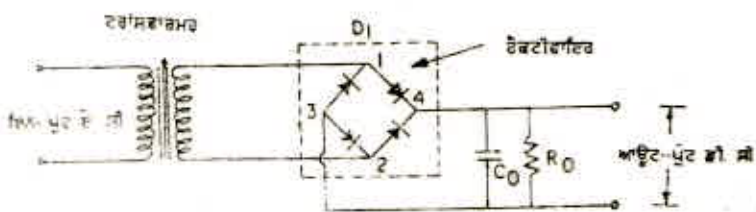
ਰੈਕਟੀਫਾਇਰ ਇੱਕ ਉਹ ਯੰਤਰ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਪਰਤਵੀ ਵੋਲਟੇਜ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਭਾਵ ਇੱਕ ਦਿਸ਼ਾਵੀ ਵੋਲਟੇਜ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਬਦਲੀ ਹੋਈ ਵੋਲਟੇਜ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਘੱਟਦੀ ਵੱਧਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਰੈਕਟੀਫਾਇਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਬਦਲੀ ਹੋਈ ਵੋਲਟੇਜ ਚਿੱਤਰ 7.2 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਹੈ।

ਚਿੱਤਰ 7.2

ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੇ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਸਿੱਧੇ ਕਰੰਟ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਇੱਕ ਹੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਤੇ ਆਪਣੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਵੀ ਨਾ ਬਦਲੇ। ਇਸੇ ਲਈ ਰੈਕਟੀਫਾਇਰ ਤੋਂ ਲਈ ਗਈ ਪਲਸੇਟਿੰਗ ਵੋਲਟੇਜ ਸਾਡੇ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਚਿੱਤਰ 7.3 ਵਿੱਚ ਸਦਾਰਨ ਤੌਰ ਤੇ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਰੈਕਟੀਫਾਇਰ ਪਾਵਰ ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਸਰਕਟ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ

ਹੈ। ਇਸ ਸਰਕਟ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰੀ ਬੈਟਰੀ ਇਲੀਮੀਨੇਟਰ (Battery Eliminator) ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਚਿੱਤਰ 7.3

7.3 ਸਰਕਟ ਦਾ ਵਰਣਨ

ਇਸ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰ T_1 ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਬਿਜਲੀ ਜਾਂ ਮੈਨਜ਼ ਵੋਲਟੇਜ ਨੂੰ 220 ਵੋਲਟ ਏ. ਸੀ. ਨੂੰ 6 ਜਾਂ 9 ਵੋਲਟ ਏ. ਸੀ. ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੋਲਟੇਜ ਰੈਕਟੀਫਾਇਰ D_1 ਦੇ ਦੋ ਸਿਰਿਆਂ 1 ਤੇ 2 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਿਰੇ 3,4 ਇਸਨੂੰ ਪਲਸੇਟਿੰਗ ਵੋਲਟੇਜ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਕੇ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਰਜਿਸਟਰ R_0 ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਰਜਿਸਟਰ R_0 ਦੇ ਸਿਰੇ ਇੱਕ ਇਲੈਕਟਰੋਲਾਇਟਿਕ ਕਪੈਸੀਟਰ C_0 ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹਨ। ਕਪੈਸੀਟਰ ਦਾ ਇਹ ਗੁਣ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਿਜਲੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵੋਲਟੇਜ ਘੱਟਣ ਉੱਤੇ ਇਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਪੈਸੀਟਰ ਦੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪਲਸੇਟਿੰਗ ਵੋਲਟੇਜ ਇੱਕ ਬੈਟਰੀ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਘੱਟਦੀ-ਵੱਧਦੀ ਨਹੀਂ। ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਅਜਿਹਾ ਸਰਕਟ ਹੀ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਨੂੰ ਮੈਨਜ਼ ਨਾਲ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

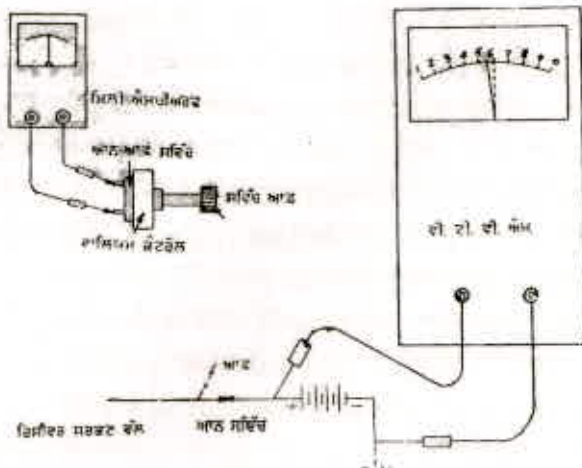
7.4 ਸਪਲਾਈ ਨੂੰ ਪਰਖਣਾ

ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ 1.5 ਵੋਲਟ ਦੇ 4 ਜਾਂ 6 ਸੈਲ ਲਗਾਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਮੈਨਜ਼ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੈਟਰੀ ਇਲੀਮੀਨੇਟਰ ਸਰਕਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਰੇਡੀਓ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨੂੰ ਪਰਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਪਲਾਈ ਠੀਕ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਹੀ

ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੇ ਦੂਸਰੇ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਪਰਖੀਦਾ ਹੈ।

ਜਦ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੇੜੇ ਦੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੇ ਲਾਈਏ ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਸਪਲਾਈ ਵੋਲਟੇਜ 10% ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਘਟਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਭਾਵ ਜੇਕਰ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ 6 ਵੋਲਟ ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਦੀ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਵੋਲਟੇਜ 5.4 ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਇਸ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਘੱਟ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਹੈ। ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚੋਂ ਮੋਟਰ-ਬੋਟਿੰਗ (Motor Boating) ਵਾਂਗ ਚੀਕਣ ਜਾਂ ਸੀਟੀ ਵੱਜਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਵੇ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਰੰਟ ਚਲਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਵੀ ਸਪਲਾਈ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ, ਉੱਤੇ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਆਉਣ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਇਲੈਕਟਰੋਲਾਇਟਿਕ ਕਪੈਸੀਟਰ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਏ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਸਪਲਾਈ ਵਿੱਚ ਕਰੰਟ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚਲਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਪਲਾਈ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਇਲੈਕਟਰੋਲਾਇਟਿਕ ਕਪੈਸੀਟਰ ਸ਼ਾਰਟ ਹੋ ਗਏ ਹਨ।

ਜੇਕਰ ਬੈਟਰੀ ਜਾਂ ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਕਰੰਟ ਮਾਪਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਸਵਿੱਚ ਨੂੰ ਬੰਦ (OFF) ਕਰਕੇ ਇਸਦੇ ਦੋਵੇਂ ਸਿਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਲਟੀਮੀਟਰ ਲਗਾਉ ਅਤੇ ਮਲਟੀਮੀਟਰ ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਐਂਪੀਅਰ ਦੀ ਰੇਂਜ ਉੱਤੇ ਸੈਟ ਕਰ ਦਿਉ 1 ਮੀਟਰ ਬੈਟਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ ਕਰੰਟ ਦੱਸੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਚਿੱਤਰ 7.4 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਚਿੱਤਰ 7.4

ਕਰੰਟ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ 10 ਜਾਂ 15 ਮਿਲੀ ਐਂਪੀਅਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਲੱਗੀ ਬੈਟਰੀ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ ਮਾਪਣੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

7.5 ਸਪੀਕਰ

ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਰੇਡੀਓ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸਾ ਸਪੀਕਰ ਹੈ। ਸਪੀਕਰ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਹੋਣ ਨਾਲ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਸੈਟ ਬਿਲਕੁਲ ਬੰਦ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਪੀਕਰ ਸੈਟ ਦਾ ਉਹ ਭਾਗ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਆਡਿਓ ਸੰਕੇਤਾਂ ਨੂੰ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਬਦਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਹੋਣ ਨਾਲ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਭੱਦੀ ਜਾਂ ਫੱਟੀ ਹੋਈ ਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਪੀਕਰ ਦੀ ਬਣਾਵਟ ਪਿਛਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ।

ਸਪੀਕਰ ਨੂੰ ਪਰਖਣਾ—ਸੈਟ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵੇਲੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸੈਟ ਦੇ ਸਵਿੱਚ ਨੂੰ ਔਨ (ON) ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਸਦੇ ਸਪੀਕਰ ਵਿੱਚ ਕਲਿੱਕ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਟ ਦਾ ਸਪੀਕਰ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸੈਟ ਨੂੰ ਔਨ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਜੇਕਰ ਸਪੀਕਰ ਵਿੱਚ ਕਲਿੱਕ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾ ਆਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਪਰਖਣ ਲਈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸਪੀਕਰ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਊਟਪੁਟ (Output) ਆਡਿਓ ਸਟੇਜ ਦੇ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਸਿਰੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਅਰਥ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਪੀਕਰ ਵਿੱਚ ਕਲਿੱਕ ਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਠੀਕ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਲਿੱਕ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾ ਆਵੇ ਤਾਂ ਸਪੀਕਰ ਨੂੰ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚੋਂ ਲਾਹ ਕੇ ਪਰਖਣਾ ਪਵੇਗਾ।

ਸਧਾਰਨ ਤੌਰ ਤੇ ਸਪੀਕਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਕੁਆਇਲ (Voice Coil) ਖੁੱਲ੍ਹ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸ਼ਾਰਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਪੀਕਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵੇਖੋ ਕਿ ਇਸਦੀ ਕੁਆਇਲ ਦੇ ਸਿਰੇ ਇਸਦੀ ਪੇਪਰ ਕੋਣ ਨਾਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੁੜੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਪੇਪਰ ਕੋਣ ਤੋਂ ਪਤਲੀਆਂ ਮੁੜ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਤਾਰਾਂ, ਸਪੀਕਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਲੱਗੇ ਸਿਰਿਆਂ ਤੱਕ ਠੀਕ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ ਤਾਂ ਸਪੀਕਰ ਦੀ ਕੁਆਇਲ ਨੂੰ ਮਲਟੀਮੀਟਰ ਨਾਲ ਪਰਖੋ। ਮੀਟਰ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਮਾਪਣ ਵਾਲੇ $R \times 1$ ਰੇਂਜ ਉੱਤੇ ਰੱਖੋ ਤੇ ਸਪੀਕਰ ਦੀ ਕੁਆਇਲ ਦੀ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਮਾਪੋ। ਜੇਕਰ ਇਹ 3 ਤੋਂ 5 ਉਹਮ ਤੱਕ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਵੱਧ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਕੁਆਇਲ ਠੀਕ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੁਆਇਲ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਜ਼ੀਰੋ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਕੁਆਇਲ ਸ਼ਾਰਟ ਹੈ।

ਕਈ ਵਾਰੀ ਇੰਜ ਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੁਆਇਲ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਤਾਂ ਠੀਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕੁਆਇਲ ਮੈਗਨੇਟਿਕ ਕੋਰ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਵਿਚਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕੋਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ ਛੂੰਹਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਪੀਕਰ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਰਚ-ਕਿਰਚ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਨੁਕਸ ਹੋਣ ਤੇ ਸਪੀਕਰ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦੇਣਾ ਹੀ ਠੀਕ ਹੈ।

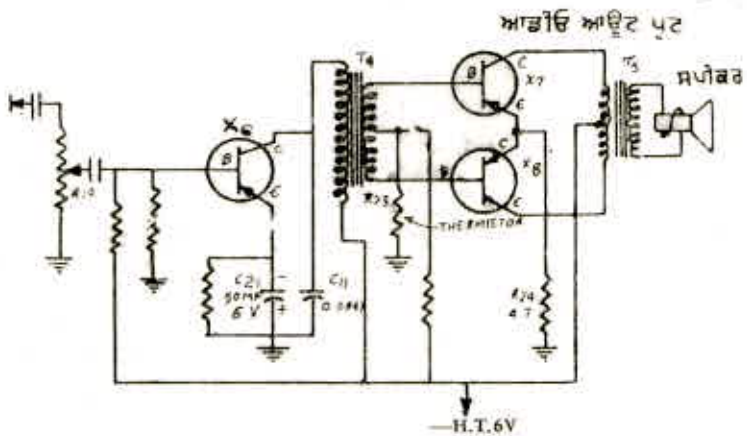
7.6 ਆਡਿਓ ਸਟੇਜ

ਡਿਟੈਕਸਟਰ ਸਟੇਜ ਨੂੰ ਮੌਡੂਲੇਟਿਡ ਸਿਗਨਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਡਾਇਓਡ ਡਿਟੈਕਟਰ ਆਰ. ਐਫ. ਕੈਰੀਅਰ ਅਤੇ ਆਡਿਓ ਸਿਗਨਲ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੈਰੀਅਰ ਅਰਥ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਡਿਓ ਸਿਗਨਲ ਸੈਟ ਦੀ ਆਡਿਓ ਸਟੇਜ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਆਡਿਓ ਸਟੇਜ ਇਸ ਨੂੰ ਐਮਪਲੀਫਾਈ (ਵਧਾ) ਕਰਕੇ ਇਸ ਸਿਗਨਲ ਦੀ ਤਾਕਤ ਇੰਨੀ ਵਧਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੁਣ ਸੈਟ ਦੇ ਸਪੀਕਰ ਨੂੰ ਚਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਧਾਰਨ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਸਟੇਜ ਦੇ ਦੋ ਭਾਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਨੂੰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਡਿਓ ਸੰਕੇਤ ਪਹਿਲੇ ਆਉਂਦੇ ਹੈ, ਆਡਿਓ ਵੋਲਟੇਜ ਐਮਪਲੀਫਾਇਰ ਸਟੇਜ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਅਗਲੇ ਭਾਗ ਨੂੰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਡਿਓ ਸੰਕੇਤ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਆਡਿਓ ਪਾਵਰ ਐਮਪਲੀਫਾਇਰ ਸਟੇਜ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਵੋਲਟੇਜ ਐਮਪਲੀਫਾਇਰ ਭਾਗ ਆਡਿਓ ਸੰਕੇਤ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ ਨੂੰ ਵਧਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਧੀ ਹੋਈ ਵੋਲਟੇਜ ਪਾਵਰ ਐਮਪਲੀਫਾਇਰ ਸਟੇਜ ਵਿਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਡਿਓ ਸੰਕੇਤ ਨੂੰ ਇਸ ਯੋਗ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਪੀਕਰ ਰਾਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।

ਸਰਕਟ—ਆਡਿਓ ਸਟੇਜ ਦਾ ਆਮ ਵਰਤੋਂ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਸਰਕਟ ਚਿੱਤਰ 7.5 ਵਿਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦੋ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ X_7 ਅਤੇ X_8 ਨਾਲ-ਨਾਲ ਲੱਗੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰਾਂ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਸਿਰੇ ਆਊਟਪੁੱਟ ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਵਾਇੰਡਿੰਗ ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹਨ। ਆਊਟਪੁੱਟ ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਦੀ ਸੈਕੰਡਰੀ ਵਾਇੰਡਿੰਗ ਨਾਲ ਸਪੀਕਰ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਟਰਾਂਜਿਸਟਰਾਂ ਦੇ ਬੇਸ ਸਿਰੇ ਇਨ-ਪੁੱਟ ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰਾਂ ਦੀ ਸੈਕੰਡਰੀ ਵਾਇੰਡਿੰਗ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਾਇੰਡਿੰਗ ਦਾ ਵਿਚਲਾ ਸਿਰਾ ਬਾਇਸਿੰਗ ਰਜਿਸਟਰਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ, ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ X_8 ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ

ਸਿਰੇ ਅਤੇ ਬਾਇਸਿੰਗ ਰਜਿਸਟਰਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੈ। ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ X_6 ਦੀ ਬਾਇਸਿੰਗ ਵਾਸਤੇ ਵੀ ਇਸ ਦੇ ਬੇਸ ਸਿਰੇ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰ ਲੱਗੇ ਹਨ।

ਚਿੱਤਰ 7.5

7.7 ਆਉਟ-ਪੁੱਟ ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰ

ਇਸ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕੰਮ, ਇਸ ਸਟੇਜ ਨੂੰ ਸਪੀਕਰ ਨਾਲ ਜੋੜਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੀਕਰ ਦੀ ਘੱਟ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਨੂੰ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਸਰਕਟ ਦੀ ਆਉਟ-ਪੁੱਟ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਂਦਾ (Matching) ਹੈ। ਸੈਟ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੁਕਸ ਪੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਇਸ ਦੀਆਂ ਵਾਇੰਡਿੰਗਾਂ ਦਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਜਾਣਾ ਜਾਂ ਸ਼ਾਰਟ ਹੋ ਜਾਣਾ।

ਜੇਕਰ ਇਸਦੀ ਵਾਇੰਡਿੰਗ ਖੁਲ੍ਹ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਸ਼ਾਰਟ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸੈਟ ਬਿਲਕੁਲ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਟੇਜ ਸਰਵਿਸ ਐਸੀਲੇਟਰ ਤੋਂ 400 HZ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣ ਨਾਲ ਸਪੀਕਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਲੈਅ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਭਾਵ, ਨੁਕਸ ਆਡੀਓ ਸਟੇਜ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਟ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਿਰਿਆਂ ਤੇ ਵੋਲਟੇਜ ਠੀਕ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਨਾਲ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਆਉਟ-ਪੁੱਟ ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਦੀ ਸੈਕੰਡਰੀ ਵਾਇੰਡਿੰਗ ਸ਼ਾਰਟ ਜਾਂ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਵਾਇੰਡਿੰਗ ਨੂੰ ਸਪੀਕਰ ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਲਾਹ ਕੇ ਮੀਟਰ ਨਾਲ ਪਰਖਾਓ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਦੀ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਕੁਝ ਉਹਮ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ। ਜੇ ਅਨੰਤ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਜ਼ੀਰੋ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਸ਼ਾਰਟ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ X_7 ਜਾਂ X_8 ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਸਿਰੇ ਉੱਤੇ ਵੋਲਟੇਜ ਠੀਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਅਨੁਮਾਨ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਵਾਇੰਡਿੰਗ ਟੁੱਟ ਗਈ ਹੈ। ਵਾਇੰਡਿੰਗ ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚੋਂ ਲਾਹ ਕੇ ਮੀਟਰ ਨਾਲ ਪਰਖ ਕੇ ਇਸ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

7.8 ਐਮੀਟਰ ਰਜਿਸਟਰ

ਇਹ ਰਜਿਸਟਰ, ਦੋਵੇਂ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰਾਂ ਦੇ ਐਮੀਟਰ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰਾਂ ਨੂੰ ਸਥਿਰ (Stabilize) ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਧਾਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਰਜਿਸਟਰ ਬੜੀ ਘੱਟ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਰੰਟ ਚੱਲਣ ਨਾਲ ਇਹ ਸੜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਸੜ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰਾਂ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਕਰੰਟ ਨਹੀਂ ਚਲਦਾ ਅਤੇ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਬਿਲਕੁਲ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਰਕਟ ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ 'ਤੇ ਵੋਲਟੇਜ ਮਾਪਣ ਨਾਲ ਇਸ ਦਾ ਝੱਟ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

7.9 ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ X_7 ਅਤੇ X_8 ਦਾ ਵੇਰਵਾ

ਇਹ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਵੱਧ ਪਾਵਰ ਵਿੱਚ ਵਰਤਣ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਮਪੀਅਰ ਤੱਕ ਕਰੰਟ ਚਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਧਾਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਕਟ ਵਿੱਚ ਇਹੀ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਛੇਤੀ ਖਰਾਬ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਵੀ ਲੀਕ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪੈਣ ਤਾਂ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਫੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹਾਲਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਰ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਸੜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਰੰਟ ਚਲਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਗਰਮੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਠੰਢਾ ਰੱਖਮ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਧਾਤ ਦੇ ਪਤਰੇ (Sink) ਉੱਤੇ ਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਗਰਮੀ ਜਲਦੀ ਨਿਕਲ ਸਕੇ।

7.10 ਬਾਇਸਿੰਗ ਰਜਿਸਟਰ

ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਬਾਇਸਿੰਗ, ਰਜਿਸਟਰ, ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ X_7 ਅਤੇ X_8 ਦੇ ਬੇਸ ਸਿਰਿਆਂ ਨਾਲ ਇਨਪੁੱਟ ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਰਾਹੀਂ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਰਜਿਸਟਰ ਵੋਲਟੇਜ ਡਿਵਾਇਡਰ ਜਾਂ ਵੋਲਟੇਜ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ X_7 ਅਤੇ X_8 ਨੂੰ ਠੀਕ ਬਾਇਸ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਧਾਰਨ

ਤੋਰ ਤੇ ਰਜਿਸਟਰ $R_{2,3}$ ਤਾਪਮਾਨ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਰਜਿਸਟਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਥਰਮਿਸਟਰ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਗਰਮੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਰੰਟ ਵੱਧ ਚੱਲਣ ਲੱਗੇ ਤਾਂ ਇਸ ਥਰਮਿਸਟਰ ਵਿਚੋਂ ਵੀ ਕਰੰਟ ਵੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਬਦਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰਾਂ ਦੀ ਬਾਇਸ ਘੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕਰੰਟ ਘੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਥਰਮਿਸਟਰ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕਰੰਟ ਨੂੰ ਵੱਧਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਕੇ, ਇਸਨੂੰ ਸਥਾਈ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਰਜਿਸਟਰਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਰਟ ਹੋਣ ਨਾਲ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹ ਜਾਣ ਨਾਲ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰਾਂ ਦੀ ਬਾਇਸ ਬਦਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਟ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਘੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸੈਟ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਚਲਦਾ। ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਸਿਰਿਆਂ ਉੱਤੇ ਵੋਲਟੇਜ ਮਾਪਣ ਨਾਲ ਇਸ ਹਾਲਤ ਦਾ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

7.11 ਇਨਪੁੱਟ ਟ੍ਰਾਂਸਫਾਰਮਰ

ਇਸ ਦਾ ਕੰਮ ਵੋਲਟੇਜ ਐਮਪਲੀਫਾਇਰ ਸਟੇਜ ਨੂੰ ਪਾਵਰ ਐਮਪਲੀਫਾਇਰ ਸਟੇਜ ਨਾਲ ਜੋੜਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਦੀ ਸੈਕੰਡਰੀ ਵਾਇੰਡਿੰਗ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਚਲਾ ਸਿਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਚਿੱਤਰ 7.5 ਵਿਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਾਇੰਡਿੰਗ ਦੇ ਬਾਹਰਲੇ ਦੋ ਸਿਰੇ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੇ ਬੇਸ ਸਿਰਿਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਾਲਾ ਸਿਰਾ ਬਾਇਸਿੰਗ ਰਜਿਸਟਰਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਇਹ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਆਡਿਓ ਸੰਕੇਤ ਨੂੰ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਆਡਿਓ ਸੰਕੇਤ ਵਿਚ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸੰਕੇਤ ਆਪਸ ਵਿਚ ਉਲਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਭਾਵ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸੰਕੇਤ ਪੌਜ਼ੇਟਿਵ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਦੂਜਾ ਨੈਗੇਟਿਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਉਟ-ਪੁੱਟ ਸਟੇਜ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਸੰਕੇਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਟ੍ਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਵਿਚ ਵੀ ਵਾਇੰਡਿੰਗ ਟੁੱਟ ਜਾਣ ਜਾਂ ਸ਼ਾਰਟ ਹੋ ਜਾਣ ਦਾ ਨੁਕਸ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਟ੍ਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਦੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਵਾਇੰਡਿੰਗਾਂ ਵੀ ਆਪਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਰਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਰਕਟ ਵਿਚ ਵੋਲਟੇਜ ਮਾਪ ਕੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ ? ਪਹਿਲਾਂ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ। ਇਨਪੁੱਟ ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਚਿੱਤਰ 7.5 ਵਿਚ ਚਿੰਨ੍ਹ T_4 ਨਾਲ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

7.12 ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ X_6 ਦਾ ਵੇਰਵਾ

ਇਹ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ, ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਅਤੇ ਘੱਟ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਵਾਲੇ ਵੋਲਟੇਜ

ਐਮਪਲੀਫਾਇਰ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਨ-ਪੁੱਟ ਟ੍ਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਵਾਇੰਡਿੰਗ ਇਸ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਸਰਕਟ ਵਿਚ ਜੁੜੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਬੇਸ ਸਰਕਟ ਵਿਚ ਬਦਲਣ ਵਾਲੀ ਰਜਿਸਟੈਂਸ R_{19} (ਵਾਲਿਯੂਮ ਕੰਟਰੋਲ) ਲੱਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਉੱਚੀ ਜਾਂ ਨੀਵੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਘੱਟ ਪਾਵਰ ਅਤੇ ਘੱਟ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਉੱਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਵੀ ਉਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਨੁਕਸ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਤਰਵਾਂ ਦੇ ਨੁਕਸ ਅਸੀਂ ਆਊਟ-ਪੁੱਟ ਸਟੇਜ ਵਿਚ ਦੱਸੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਟ ਵਿਚ ਵੋਲਟੇਜ ਮਾਪ ਕੇ ਝੱਟ ਹੀ ਲੱਭਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

7.13 ਵਾਲਿਯੂਮ ਕੰਟਰੋਲ

ਇਹ ਇੱਕ ਗੋਲ ਡੱਬੀ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿਚ ਬਦਲਣ ਵਾਲੀ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ X_6 ਦੇ ਬੇਸ ਸਰਕਟ ਵਿਚ ਲੱਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਤਿੰਨ ਸਿਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸਦੇ ਦੋ ਸਿਰੇ, ਚੱਕਰ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਦੇ ਕਾਰਬਨ ਰਜਿਸਟਰ ਦੇ ਦੋ ਸਿਰਿਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਸਿਰਾ ਘੁੰਮਣ ਵਾਲੀ ਡੰਡੀ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਰਬਨ ਰਜਿਸਟਰ ਉੱਤੇ ਘੁੰਮਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਡੰਡੀ ਨੂੰ ਘੁੰਮਾ ਕੇ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਬਦਲੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਉੱਚੀ ਜਾਂ ਨੀਵੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਵਾਲਿਯੂਮ ਕੰਟਰੋਲ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿਚ ਮਿੱਟੀ ਆਦਿ ਫੱਸ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਆਡਿਓ ਸਟੇਜ ਨੂੰ ਸੰਕੇਤ ਨਾਲ ਚੈਕ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਇਸ ਨੁਕਸ ਦਾ ਛੇਤੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਵਾਲਿਯੂਮ ਕੰਟਰੋਲ ਖੁਲ੍ਹ ਜਾਣ ਮਗਰੋਂ ਵੀ ਸੰਕੇਤ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਟੇਜ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਾਲਿਯੂਮ ਕੰਟਰੋਲ ਵਿਚ ਫਸੀ ਹੋਈ ਮਿੱਟੀ ਆਦਿ ਕਰਕੇ ਬਿਜਲਈ ਸਰਕਟ ਪੂਰਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਧਾਰਨ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਪਤਾ ਉਦੋਂ ਹੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸੰਕੇਤ ਨਾਲ ਡਿਟੈਕਟਰ ਸਟੇਜ ਪਰਖੀਏ। ਕਈ ਵਾਰ ਰਜਿਸਟਰ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਘੱਸ ਜਾਣ ਨਾਲ ਇਸਦਾ ਚੱਲਣਾ ਇਕੋ ਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਸਰਕਟ ਵਿਚੋਂ ਬਦਲ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

ਅਭਿਆਸ

1. ਸਪੀਕਰ ਦਾ ਕੀ ਕੰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਕੀ-ਕੀ ਨੁਕਸ ਪੈ ਸਕਦੇ ਹਨ ?

2. ਆਡਿਓ ਐਂਪਲੀਫਾਇਰ ਦਾ ਕੀ ਕੰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਕਿਹੜੇ-ਕਿਹੜੇ ਨੁਕਸ ਪੈ ਸਕਦੇ ਹਨ ?
3. ਜੇਕਰ ਆਡਿਓ ਸਟੇਜ ਵਿਚ ਨੁਕਸ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸੰਕੇਤ ਨਾਲ ਇਸਦਾ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲਗਾਈਦਾ ਹੈ ?
4. ਰੈਕਟੀਫਾਇਰ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕੀ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ?
5. ਬੈਟਰੀ ਇਲੀਮੀਨੇਟਰ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕੀ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ? ਇਸ ਦਾ ਸਧਾਰਨ ਸਰਕਟ ਦੱਸੋ।
6. ਆਮ ਕੰਮ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਆਡਿਓ ਭਾਗ ਦਾ ਇੱਕ ਸਰਕਟ ਬਣਾਉ।
7. ਵਾਲਿਯੂਮ ਕੰਟਰੋਲ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕੀ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ?

ਅਧਿਆਇ—8

ਡਿਟੈਕਟਰ ਸਟੇਜ ਅਤੇ ਏ. ਜੀ. ਸੀ.

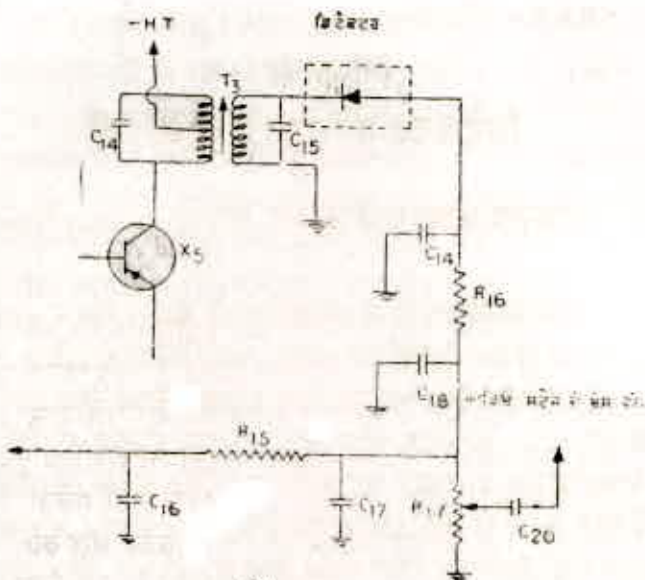
8.1. ਡਿਟੈਕਟਰ ਸਟੇਜ ਅਤੇ ਏ. ਜੀ. ਸੀ. (Detector Stage and A.G.C.)

ਸਰਵਿਸ ਐਂਸੀਲੇਟਰ ਤੋਂ ਜੇ ਪਹਿਲੀ ਆਈ. ਐਫ. ਸਟੇਜ ਦੇ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਉੱਪਰ ਮੌਡੂਲੇਟਿਡ ਆਈ. ਐਫ. ਸਿਗਨਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਸਪੀਕਰ ਵਿਚ ਆਡਿਓ ਟੋਨ ਦੇਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਟੋਨ ਸਪੀਕਰ ਵਿਚ ਨਾ ਆਏ, ਤਾਂ ਇਸ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਟ ਦੀ ਡਿਟੈਕਟਰ ਸਟੇਜ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ। ਹੁਣ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਟੇਜ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭਾਗਾਂ ਉੱਤੇ ਵੋਲਟੇਜ ਮਾਪ ਕੇ ਨੁਕਸ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਈਏ। ਇਸ ਸਟੇਜ ਵਿਚ ਦੋ ਹਿੱਸੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸੰਕੇਤ ਨੂੰ ਡਿਟੈਕਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਹਿੱਸਾ ਸੈਟ ਵਾਸਤੇ A. G. C. ਵੋਲਟੇਜ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਾਰੇ ਭਾਗ ਨੂੰ ਡੀ-ਮੌਡੂਲੇਟਰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

8.2 ਡਿਟੈਕਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਦਾ ਕੰਮ ਹੇਠਾਂ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿਚ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਰੇਡੀਓ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਸੰਕੇਤ ਆਰ. ਐਫ. ਮੌਡੂਲੇਟਿਡ ਸੰਕੇਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸੈਟ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘ ਕੇ ਆਈ. ਐਫ. ਮੌਡੂਲੇਟਿਡ ਸੰਕੇਤ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਡਿਟੈਕਟਰ ਸਟੇਜ ਵਿਚ ਆ ਕੇ ਆਪਣੇ ਅਸਲੀ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਹਿੱਸਾ ਆਡਿਓ ਸੰਕੇਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਹ ਸਾਡੀ ਏ. ਐਫ. ਸੂਚਨਾ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਕਿ ਰੇਡੀਓ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਸੈਟ ਤੱਕ ਆਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਭਾਗ ਕੈਰੀਅਰ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਆਡਿਓ ਸੰਕੇਤ ਨੂੰ ਰੇਡੀਓ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਸੈਟ ਤੱਕ ਲਿਆਇਆ ਹੈ। ਡਿਟੈਕਟਰ ਸਟੇਜ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਇਸ ਕੈਰੀਅਰ ਦਾ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਸਟੇਜ ਵਿਚ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਖ (Bypass) ਕਰਕੇ ਅਰਥ (Earth) ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਡਿਓ ਸੰਕੇਤ ਡਿਟੈਕਟਰ ਸਟੇਜ ਤੋਂ ਆਊਟ-ਪੁੱਟ ਸਟੇਜ ਵਿਚ ਚਲਾ

ਚਿੱਤਰ 8.1

ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੰਮ ਇਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਅੱਧ-ਸੁਚਾਲਕ ਡਾਇਓਡ ਦਾ ਹੈ। ਡਿਟੈਕਟਰ ਸਟੇਜ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਸਰਕਟ ਚਿੱਤਰ 8.1 ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

8.3 ਡਾਇਓਡ

ਜਿਵੇਂ ਸਰਕਟ ਵਿਚ ਚਿੱਤਰ ਵਿਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ X_5 ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਵਿਚ ਲੱਗੇ ਆਈ. ਐਫ. ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਦੀ ਸੈਕੰਡਰੀ ਲਪੇਟ ਨਾਲ ਇੱਕ ਅੱਧ-ਚਾਲਕ ਡਾਇਓਡ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਡਾਇਓਡ ਕਰੰਟ ਨੂੰ ਇਕ ਹੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿਚ ਜਾਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਸੈਕੰਡਰੀ ਵਿਚ ਪਰਤਵੇਂ ਸੰਕੇਤ ਦਾ ਪੌਜ਼ੇਟਿਵ ਹਿੱਸਾ ਕੱਟ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨੈਗੇਟਿਵ ਹਿੱਸਾ ਡਾਇਓਡ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਅੱਧੇ ਆਡਿਓ ਸੰਕੇਤ ਵਿਚ ਰੇਡੀਓ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਆਈ ਸੂਚਨਾ ਹੈ। ਆਈ. ਐਫ. ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਇਕ ਬਾਈਪਾਸ ਕਪੈਸੀਟਰ ਰਾਹੀਂ ਵੱਖ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸੁਣਨ ਯੋਗ ਸੂਚਨਾ ਅਗਲੀ ਸਟੇਜ ਵਿਚ ਭੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

8.4 ਬਾਈਪਾਸ ਕਪੈਸੀਟਰ (Bypass Capacitor)

ਸਰਕਟ ਚਿੱਤਰ ਵਿਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿਗਨਲ ਕਰੰਟ, ਆਈ. ਐਫ. ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰ, ਡਾਇਓਡ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟੈਂਸ (R_{16} , R_{17}) ਵਿਚੋਂ ਲੰਘ ਕੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਰੰਟ ਦੇ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘਣ ਕਾਰਨ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ ਵਿਚ ਆਡਿਓ ਸਿਗਨਲ ਵੋਲਟੇਜ ਆ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸੇ ਰਜਿਸਟੈਂਸ R_{16} ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ ਨਾਲ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਦੋ ਕਪੈਸੀਟਰ C_{14} ਅਤੇ C_{18} ਲੱਗੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਪੈਸੀਟਰਾਂ ਨੂੰ ਬਾਈਪਾਸ ਕਪੈਸੀਟਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਪੈਸੀਟਰ ਦਾ ਇਹ ਇੱਕ ਗੁਣ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਘੱਟ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਨੂੰ ਘੱਟ ਲੰਘਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਧ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਜਾਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਕਾਰਣ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਪੈਸੀਟਰ ਵਿਚੋਂ ਸਿੱਧਾ ਜਾਂ ਡੀ. ਸੀ. ਕਰੰਟ ਨਹੀਂ ਲੰਘ ਸਕਦਾ ਜਦ ਕਿ ਬਦਲਵਾਂ ਜਾਂ ਆਲਟਰਨੇਟਿੰਗ ਕਰੰਟ ਲੰਘ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਰਜਿਸਟੈਂਸ R_{16} ਵਿਚੋਂ ਦੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਦੇ ਕਰੰਟ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹੋਣ, ਤਾਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਦਾ ਕਰੰਟ ਭਾਵ ਆਡਿਓ ਸਿਗਨਲ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿਚ ਵੋਲਟੇਜ ਡਰਾਪ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਵੱਧ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਵਾਲਾ ਈ. ਐਫ. ਕੈਰੀਅਰ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਕਪੈਸੀਟਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘਕੇ ਬਾਈ-ਪਾਸ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਰਜਿਸਟਰ R_{16} ਦੇ ਸਿਰੇ ਉੱਤੇ ਅਸੀਂ ਆਡਿਓ ਵੋਲਟੇਜ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਵੋਲਟੇਜ ਅਗਲੀ ਸਟੇਜ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

8.5 ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਗੇਨ ਕੰਟਰੋਲ ਸਰਕਟ (A.G.C. Circuit)

ਰੇਡੀਓ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸੰਕੇਤ ਨੂੰ ਰੇਡੀਓ ਸੈਟ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕਈ ਕਿਲੋਮੀਟਰਾਂ ਦਾ ਸਫ਼ਰ ਤੈਅ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਸਮ ਦੀ ਅਦਲਾ ਬਦਲੀ ਨਾਲ ਸੈਟ ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਾਲਾ ਸੰਕੇਤ ਹਰ ਵੇਲੇ ਬਦਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸੰਕੇਤ ਨੂੰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਸੁਣਨ ਨਾਲ ਰੇਡੀਓ ਦੀ ਆਵਾਜ਼, ਸੰਕੇਤ ਦੀ ਤੀਬਰਤਾ ਬਦਲਣ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉੱਚੀ ਜਾਂ ਨੀਵੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਵੱਧਣ ਘੱਟਣ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨ ਲਈ ਏ. ਜੀ. ਸੀ. ਸਰਕਟ ਕੰਮ ਵਿਚ ਲਿਆਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਕਿ ਏ. ਜੀ. ਸੀ. ਸਰਕਟ ਕੰਮ ਕਿਵੇਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਕ ਉਦਾਹਰਣ ਲਓ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਕਾਰ ਚਲਾਈਏ ਤਾਂ ਇੰਜ ਕਰਨ ਵਿਚ ਵੀ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਕੰਟਰੋਲ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਹੱਥ ਕਾਰ ਦੀ ਸਟੇਰਿੰਗ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਡੀਆਂ

ਅੱਖਾਂ ਰਸਤੇ ਨੂੰ ਵੇਖਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਜੇਕਰ ਕਾਰ ਸਿੱਧੀ ਜਾਣ ਦੀ ਬਜਾਇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਨੂੰ ਜਾਂਦੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਝੱਟ ਸਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਮੋੜਨ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਦੇਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰ ਫਿਰ ਸਿੱਧੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਜੇ ਇਹ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਮੋੜਨ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਦੇਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰ ਫਿਰ ਸਿੱਧੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਜੇ ਇਹ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੁੜ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਝੱਟ ਹੀ ਕਾਰ ਨੂੰ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਮੋੜਨ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਦੇਣਗੀਆਂ ਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਰ ਸੜਕ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ ਉੱਤੇ ਹੀ ਰਹੇਗੀ। ਹੁਣ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਲਈਏ ਤਾਂ ਇਹ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਰਕਟ ਟੁੱਟ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰ ਦੇ ਖੱਬੇ ਜਾਂ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਜਾਣ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸੜਕ ਉੱਤੇ ਠੀਕ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਚਲ ਸਕਦੀ। ਇਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਇਕ ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਪਈ ਹੋਈ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਡਾ ਦਿਮਾਗ ਹੱਥ ਨੂੰ ਕਿਤਾਬ ਵੱਲ ਜਾਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਹੱਥ ਕਿਤਾਬ ਵੱਲ ਜਾਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੇਗਾ। ਸਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਇਸਨੂੰ ਵੇਖਣਗੀਆਂ ਕਿ ਸਾਡਾ ਹੱਥ ਕਿਤਾਬ ਵੱਲ ਠੀਕ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਤੋਂ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਵੱਧਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਉਹ ਝੱਟ ਦਿਮਾਗ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾ ਦੇਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਦਿਮਾਗ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਜਾਣ ਲਈ ਦੱਸੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਲਈਏ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕੇਗਾ ਕਿ ਹੱਥ ਕਿਤਾਬ ਵੱਲ ਠੀਕ ਵੱਧ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਹੱਥ ਦਾ ਕਿਤਾਬ ਵੱਲ ਠੀਕ ਪਹੁੰਚਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਅੱਖਾਂ ਸਾਡੇ ਹੱਥ ਨੂੰ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਣਗੀਆਂ ਕਿ ਉਹ ਗਲਤ ਪਾਸੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਰੇਡੀਓ ਸਰਕਟ ਵਿਚ ਏ. ਜੀ. ਸੀ. ਸਰਕਟ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸੰਕੇਤ ਦੀ ਤੀਬਰਤਾ ਵੱਧ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਏ. ਜੀ. ਸੀ. ਸਰਕਟ ਆਰ. ਐਫ. ਅਤੇ ਆਈ. ਐਫ. ਅਮਪਲੀਫਾਇਰਾਂ ਦੀ ਬਾਇਸ ਨੂੰ ਘਟਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਕੇਤ ਐਮਪਲੀਫੀਕੇਸ਼ਨ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਜੇਕਰ ਸੰਕੇਤ ਦੀ ਤੀਬਰਤਾ ਘੱਟ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਸਰਕਟ ਆਰ. ਐਫ. ਤੇ ਆਈ. ਐਫ. ਦੀ ਬਾਇਸ ਨੂੰ ਵਧਾ ਕੇ ਐਮਪਲੀਫੀਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਧਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਵਾਜ਼ ਕਾਬੂ ਵਿਚ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਘੱਟ ਵੱਧ ਸੰਕੇਤ ਆਉਣ ਨਾਲ ਵੀ ਇਕੋ

ਜਿਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਏ. ਜੀ. ਸੀ. ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਧਾਰਣ ਸਰਕਟ ਚਿੱਤਰ 8.1 ਵਿਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਧਾਰਣ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਸਰਕਟ ਵਿਚ ਘੱਟ ਹੀ ਨੁਕਸ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਕਦੇ-ਕਦੇ ਸਰਕਟ ਵਿਚ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਡਾਇਓਡ ਸ਼ਾਰਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੇਡੀਓ ਚੱਲਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਪਰਖਣ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਡਾਇਓਡ ਨੂੰ ਸਰਕਟ ਵਿਚੋਂ ਲਾਹ ਕੇ ਪਰਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

8.6 ਡਾਇਓਡ ਨੂੰ ਪਰਖਣਾ

ਖਰਾਬ ਡਾਇਓਡ ਨੂੰ ਪਰਖਣ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਮਲਟੀਮੀਟਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਮਲਟੀਮੀਟਰ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਦੀ ਰੇਂਜ ਉੱਤੇ ਸੈਟ ਕਰੋ। ਮਲਟੀਮੀਟਰ ਨੂੰ ਡਾਇਓਡ ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ ਨਾਲ ਜੋੜੋ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਕੇ ਜੋੜੋ। ਜੇਕਰ ਡਾਇਓਡ ਠੀਕ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮੀਟਰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਘੱਟ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਦੱਸੇਗਾ।

ਜੇਕਰ ਇਹ ਡਾਇਓਡ ਖੁਲ੍ਹ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਹੀ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਸ਼ਾਰਟ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਹੀ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਸਿਫਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਡਾਇਓਡ ਨੂੰ ਬਦਲ ਹੀ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ।

ਇਸ ਸਟੇਜ ਵਿਚ ਆਈ. ਐਫ. ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਦੀ ਵਾਇੰਡਿੰਗ ਟੁੱਟ ਜਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਵੀ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੰਜ ਹੋਣ ਨਾਲ ਆਈ. ਐਫ. ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਨੂੰ ਮੀਟਰ ਨਾਲ ਪਰਖਣ ਸਮੇਂ ਇਸ ਨੁਕਸ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਸ ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

8.7 ਏ. ਜੀ. ਸੀ. ਸਰਕਟ ਨੂੰ ਪਰਖਣਾ

ਜੇਕਰ ਏ. ਜੀ. ਸੀ. ਸਰਕਟ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸੈਟ ਵਿਚ ਆਵਾਜ਼ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ, ਕਦੇ ਉੱਚੀ ਅਤੇ ਕਦੇ ਨੀਵੀਂ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇੰਜ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੈਟ ਦੇ ਏ. ਜੀ. ਸੀ. ਸਰਕਟ ਵਿਚ ਨੁਕਸ ਹੈ। ਸਾਧਾਰਨ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਸਰਕਟ ਵਿਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਕਪੈਸੀਟਰ ਖੁਲ੍ਹ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਏ. ਜੀ. ਸੀ. ਵੋਲਟੇਜ ਬਾਇਸ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਕਪੈਸੀਟਰਾਂ ਨੂੰ ਮਲਟੀਮੀਟਰ ਨਾਲ ਪਰਖੋ। ਵੱਧ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਰੇਂਜ ਉੱਤੇ ਰੱਖ ਕੇ ਵੀ ਇਹ ਕਪੈਸੀਟਰ ਦੀ ਰੁਕਾਵਟ ਬਹੁਤ ਵੱਧ ਦੱਸੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਪੈਸੀਟਰ ਨੂੰ ਬਦਲ

ਕੇ ਏ. ਜੀ. ਸੀ. ਸਰਕਟ ਨੂੰ ਪਰਖੋ। ਇਸ ਸਰਕਟ ਵਿਚ ਜੇਕਰ ਕਪੈਸੀਟਰ ਸ਼ਾਰਟ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਏ. ਜੀ. ਸੀ. ਦੀ ਤਾਰ ਉੱਤੇ ਮਲਟੀਮੀਟਰ ਸਿਫਰ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦੱਸੇਗਾ।

ਅਭਿਆਸ

1. ਡੀਟੈਕਟਰ ਸਟੇਜ ਕੀ ਹੈ ? ਇਸਦਾ ਕੰਮ ਦੱਸੋ ?
2. ਡੀਟੈਕਟਰ ਸਟੇਜ ਦਾ ਆਮ ਵਰਤਣ ਵਾਲਾ ਸਰਕਟ ਦੱਸੋ ?
3. ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਗੇਨ ਕੰਟਰੋਲ (A.G.C.) ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕੰਮ ਦੱਸੋ ?
4. ਉਦਾਹਰਣ ਸਹਿਤ, ਏ. ਜੀ. ਸੀ. ਦਾ ਕੰਮ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਸਧਾਰਨ ਸਰਕਟ ਦੱਸੋ।

ਅਧਿਆਇ—9 ਆਈ. ਐਫ. ਸਟੇਜ

9.1 ਆਈ. ਐਫ. ਸਟੇਜ

ਆਈ. ਐਫ. ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੀ ਬੇਸ ਤੇ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣ ਨਾਲ, ਜੇ ਸੰਕੇਤ ਸਪੀਕਰ ਵਿੱਚ ਸੁਣਾਈ ਨਾ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਆਈ. ਐਫ. ਸਟੇਜ ਵਿਚ ਨੁਕਸ ਹੈ। ਆਈ. ਐਫ. ਸਟੇਜ ਟਿਊਂਡ ਐਮਪਲੀਫਾਇਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਸਰਕਟ ਵਿਚ ਕੁਆਇਲ ਅਤੇ ਕਪੈਸੀਟਰ ਦਾ ਟਿਊਂਡ ਸਰਕਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਰਕਟ ਇਕ ਖਾਸ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਉੱਤੇ ਟਿਊਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਐਮਪਲੀਫਾਇਰ ਸਿਰਫ ਆਪਣੀ ਟਿਊਂਡ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਹੀ ਲੰਘਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਕੋਈ ਵੀ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਲੰਘ ਸਕਦੀ।

9.2 ਆਈ. ਐਫ. ਸਟੇਜ ਦਾ ਕੰਮ

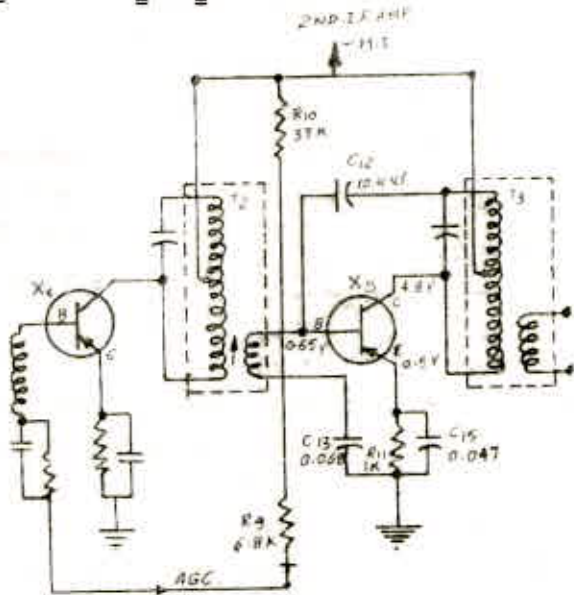
ਇਸ ਸਟੇਜ ਦਾ ਉਤਪਾਦਿਕ ਸਿਨਗਲ ਡੀਟੈਕਟਰ ਸਰਕਟ ਵੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਨਿਵੇਸ਼ੀ ਸਿਨਗਲ ਕਨਵਰਟਰ ਸਰਕਟ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਨਵਰਟਰ ਸਰਕਟ ਤੋਂ ਆਈ. ਐਫ. ਮੋਡੂਲੇਟਿਡ ਸੰਕੇਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ 455 KHZ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਆਈ. ਐਫ. ਸਟੇਜ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੀ ਬੇਸ ਉੱਤੇ ਸੰਕੇਤ ਆਈ. ਐਫ. ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਰਾਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਆਈ. ਐਫ. ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਆਪਣੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਵਿਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਦੂਜੇ ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਨਾਲ ਐਮਪਲੀਫਾਈ ਕੀਤੇ ਸੰਕੇਤ ਨੂੰ ਡੀਟੈਕਟਰ ਵਿਚ ਭੇਜ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਮਪਲੀਫਾਇਰ ਸਰਕਟ ਵਾਸਤੇ ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਅਤੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਨੂੰ ਇਕੋ ਜਿਹਾ ਐਮਪਲੀਫਾਈ ਕਰ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਇਕ ਐਮਪਲੀਫਾਇਰ ਨੇ, ਜੇਕਰ ਇਕ ਹੀ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਨੂੰ ਐਮਪਲੀਫਾਈ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਐਮਪਲੀਫਾਇਰ ਸੰਕੇਤ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵੱਧ ਐਮਪਲੀਫਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਈ. ਐਫ. ਸਟੇਜ ਵਿਚ ਟਿਊਨ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਐਮਪਲੀਫਾਇਰ ਵਰਤਦੇ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਦੱਸ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ,

ਕਨਵਰਟਰ ਸਰਕਟ ਸਾਰੇ ਸਟੇਸ਼ਨਾਂ ਦੀਆਂ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀਆਂ ਨੂੰ ਇਕੋ ਹੀ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਜਿਹੜੀ ਕਿ ਆਈ. ਐਫ. ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਵਿਚ ਬਦਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਆਈ. ਐਫ. ਐਮਪਲੀਫਾਇਰ ਨੇ ਇੱਕੋ ਹੀ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਨੂੰ ਐਮਪਲੀਫਾਈ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਅਜਿਹੇ ਸੰਕੇਤ ਨੂੰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੱਧ ਐਮਪਲੀਫਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੈਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੰਕੇਤ ਵੀ ਸੁਣਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਇਹ ਵੀ ਯਕੀਨੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਕੋਲ-ਕੋਲ ਦੇ ਸਟੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੁਣਾ ਸਕੇ।

9.3 ਆਈ. ਐਫ. ਐਮਪਲੀਫਾਇਰ ਦਾ ਸਰਕਟ

ਆਈ. ਐਫ. ਐਮਪਲੀਫਾਇਰ ਦਾ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਸਰਕਟ ਚਿੱਤਰ 9.1 ਵਿਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਦੋ ਐਮਪਲੀਫਾਇਰ ਸਰਕਟ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਆਈ. ਐਫ. ਐਮਪਲੀਫਾਇਰ ਵਿਚ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ X_4 ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਵਿਚ ਦੂਸਰਾ ਆਈ. ਐਫ. ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰ T_2 ਹੈ। ਇਹ ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਇੱਕ ਡੱਬੀ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਘੁੰਮਣ ਵਾਲੀ ਕੋਰ (Core) ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਘੁੰਮਾ ਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਟਿਊਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਚਿੱਤਰ 9.1

ਇਸ ਤੋਂ ਸੰਕੇਤ, ਆਈ. ਐਫ. ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਵਿਚ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ X_5 ਦੀ ਬੇਸ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ X_5 ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਉੱਪਰ ਤੀਸਰਾ ਆਈ. ਐਫ. ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰ T_3 ਲੱਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਵੀ ਪਹਿਲੇ ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਵਾਂਗ ਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕੋਰ ਨਾਲ ਟਿਊਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਠੀਕ ਬਾਇਸ ਦੇਣ ਵਾਸਤੇ ਦੋਹਾਂ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰਾਂ ਨੂੰ ਬਾਇਸਿੰਗ ਰਜਿਸਟਰ ਵੀ ਲੱਗੇ ਹਨ।

9.4 ਆਈ. ਐਫ. ਸਟੇਜ ਦੇ ਹਿੱਸੇ

1. ਆਈ. ਐਫ. ਟ੍ਰਾਂਸਫਾਰਮਰ—ਇਸ ਟ੍ਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਵਿਚ ਇੱਕ ਪਤਲੀ ਕੋਰ ਉੱਤੇ ਦੋ ਨੇੜੇ-ਨੇੜੇ ਰੱਖੀਆਂ ਲਪੇਟਾਂ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਵਾਇੰਡਿੰਗਾਂ ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ ਨਾਲ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਪੈਸੀਟਰ ਲੱਗੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਪੈਸੀਟਰ ਦੋਹਾਂ ਕੁਆਇਲਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਟਿਊਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿਹੜੀ ਵਾਇੰਡਿੰਗ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਸਰਕਟ ਵਿਚ ਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਅਤੇ ਜਿਹੜੀ ਅਗਲੀ ਸਟੇਜ ਦੇ ਬੇਸ ਸਰਕਟ ਵਿਚ ਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਵਾਇੰਡਿੰਗ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਟ੍ਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਨੂੰ ਟਿਊਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪਤਲੇ ਫਾਰਮਰ ਵਿਚ ਫੈਰਾਈਟ ਕੋਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਘੁੰਮਾ ਕੇ ਉੱਚਾ ਨੀਵਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੋਰ ਨਾਲ ਟ੍ਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਨੂੰ ਆਈ. ਐਫ. ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਉੱਤੇ ਟਿਊਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਟ੍ਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਵਿਚ ਮੱਧ ਦਾ ਸਿਰਾ ਨਾਲ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੈਟਰੀ ਦੇ ਨੈਗੇਟਿਵ ਸਿਰਾ ਇਸ ਮੱਧ ਸਿਰੇ ਨਾਲ ਹੀ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਸਿਰਾ ਇਸ ਟ੍ਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਦੇ ਸਿਰੇ ਨਾਲ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੀ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਨੂੰ ਅਗਲੀ ਸਟੇਜ ਨਾਲ ਮੈਚ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੁਆਇਲ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਇਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਟੀਨ ਦੇ ਡੱਬੇ ਵਿਚ ਬੰਦ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਉਤਲੇ ਛੋਕੇ ਵਿਚੋਂ ਕੋਰ ਨੂੰ ਘੁੰਮਾ ਕੇ ਇਹ ਟਿਊਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

2. ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ—ਇਸ ਸਟੇਜ ਵਿਚ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਘੱਟ ਸ਼ਕਤੀ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਕਰੰਟ ਗੇਨ (Current Gain) ਵੀ ਵੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

9.5 ਆਈ. ਐਫ. ਸਟੇਜ ਨੂੰ ਪਰਖਣਾ

ਸਰਵਿਸ ਐਸੀਲੇਟਰ ਤੋਂ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣ ਵੇਲੇ ਜੇਕਰ ਸੰਕੇਤ ਪਹਿਲੇ ਆਈ. ਐਫ. ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੀ ਬੇਸ ਤੇ ਦੇਣ ਨਾਲ, ਇਸ ਸਟੇਜ ਵਿਚੋਂ ਨਾ ਲੰਘੇ ਤਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਨੁਕਸ ਇਸੇ ਹੀ ਸਟੇਜ ਵਿਚ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਸਟੇਜ ਵਿਚ ਲੱਗੇ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਖਰਾਬ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਹ ਸਟੇਜ

ਐਂਸੀਲੇਟ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਸਟੇਜ ਨੂੰ ਬਾਇਸ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਏ. ਜੀ. ਸੀ. ਬਾਇਪਾਸ ਕਪੈਸੀਟਰ ਖੁਲ੍ਹ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਸ਼ਾਰਟ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬੈਟਰੀ ਸਪਲਾਈ ਨੂੰ ਡੀ-ਕਪਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਪੈਸੀਟਰ ਖੁਲ੍ਹ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਟੇਜ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਵੋਲਟੇਜ ਮਾਪਣ ਨਾਲ ਅਜਿਹੀ ਹਾਲਤ ਦਾ ਝੱਟ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਰ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਉਪਰ ਥੱਲ੍ਹੇ ਕਰਨ ਬਾਅਦ ਵੀ ਇਹ ਆਈ. ਐਫ. ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਉੱਤੇ ਟਿਊਨ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲੈਣਾ ਠੀਕ ਹੈ ਕਿ ਨੁਕਸ ਆਈ. ਐਫ. ਟ੍ਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿਚ ਹੀ ਪੈ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਟ੍ਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਕਈ ਵਾਰੀ ਸ਼ਾਰਟ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਲੀਕ ਕਰਨ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨਾਲ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੀ ਬਾਇਸ ਬਦਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕਰੰਟ ਵੀ ਠੀਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਵੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਸਟੇਜ ਵਿਚ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕਰੰਟ 0.5 ਮਿਲੀ ਐਂਪੀਅਰ ਤੱਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕਰੰਟ ਨੂੰ ਵੀ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੇ ਐਂਮੀਟਰ ਵਿਚ ਲੱਗੇ ਰਜਿਸਟਰ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨਾਲ ਗੁਣਾ ਕਰਕੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਟੇਜ ਦੇ ਐਂਮੀਟਰ ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਵੋਲਟੇਜ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵੋਲਟੇਜ ਨੂੰ ਮਾਪ ਕੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਆਈ. ਐਫ. ਲੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸ਼ਾਰਟ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਨੁਕਸ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੇ ਸਪੀਕਰ ਵਿਚ ਘਿਸਰਨ ਵਰਗੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੇਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਦੀ ਕੋਈ ਵਾਇੰਡਿੰਗ ਟੁੱਟ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸੈਟ ਚੱਲਣਾ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਆਈ. ਐਫ. ਸਟੇਜ ਵਿਚ ਵੋਲਟੇਜ ਮਾਪਣ ਨਾਲ ਇਸਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਵਾਇੰਡਿੰਗ ਟੁੱਟ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਬੇਸ ਸਰਕਟ ਖੁਲ੍ਹ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਬੇਸ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵੋਲਟੇਜ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੇਗੀ। ਇਸ ਵਾਇੰਡਿੰਗ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿਰੇ ਉੱਪਰ ਵੋਲਟੇਜ ਆਵੇਗੀ ਪਰ ਬੇਸ ਨਾਲ ਲੱਗੇ ਸਿਰੇ ਉੱਤੇ ਵੋਲਟੇਜ ਨਹੀਂ ਲੱਭੇਗੀ। ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਵਿਚ ਵੀ ਕਰੰਟ ਨਹੀਂ ਚਲੇਗਾ।

ਅਭਿਆਸ

1. ਆਈ. ਐਫ. ਸਟੇਜ ਦਾ ਕੀ ਕੰਮ ਹੈ ? ਇਸ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰੋ।
2. ਆਈ. ਐਫ. ਸਟੇਜ ਦੀ ਆਮ ਵਰਤੋਂ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਸਰਕਟ ਦੱਸੋ?
3. ਆਈ. ਐਫ. ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਦੀ ਬਣਾਵਟ ਦੱਸੋ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸੋ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ?
4. ਰੇਡੀਓ ਵਿਚ ਆਈ. ਐਫ. ਐਂਪਲੀਫਾਇਰ ਕਿਉਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ? ਸਮਝਾਉ।

ਅਧਿਆਇ—10 ਕਨਵਰਟਰ ਸਟੇਜ

10.1 ਕਨਵਰਟਰ ਸਟੇਜ

ਕਨਵਰਟਰ ਸਟੇਜ ਐਨਟੀਨਾ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮੌਡੂਲੇਟਿਡ ਐਫ. ਐਫ. ਸੰਕੇਤਾਂ ਨੂੰ ਸਤਾਨਕ ਐਂਸੀਲੇਟਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਕੇ, ਮੌਡੂਲੇਟਿਡ ਆਈ. ਐਫ. ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਵਿਚ ਬਦਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਟੇਜ ਟਰਾਂਜ਼ਿਸਟਰ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਟੇਜ ਹੈ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਟਰਾਂਜ਼ਿਸਟਰ ਸੈਟ ਦੀ ਕਿਸਮ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਸ ਸਟੇਜ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਕਨਵਰਟਰ ਸਟੇਜ ਵਿਚ ਲੱਗੇ ਟਰਾਂਜ਼ਿਸਟਰ ਦੀ ਬੇਸ ਉੱਤੇ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣ ਨਾਲ ਜੇਕਰ ਇਸ ਵਿਚੋਂ ਸੰਕੇਤ ਨਾ ਲੰਘੇ ਤਾਂ ਨੁਕਸ ਕਨਵਰਟਰ ਸਟੇਜ ਵਿਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਸੰਕੇਤ ਲੰਘ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਟੇਜ ਠੀਕ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੋਵੇ।

10.2 ਕਨਵਰਟਰ ਸਟੇਜ ਦਾ ਕੰਮ

ਇਸ ਸਟੇਜ ਦੇ ਦੋ ਹਿੱਸੇ ਹਨ, ਪਹਿਲਾ ਮਿਕਸਰ ਤੇ ਦੂਜਾ ਐਂਸੀਲੇਟਰ। ਐਂਸੀਲੇਟਰ ਹਿੱਸਾ ਟਰਾਂਜ਼ਿਸਟਰ ਵਿਚ ਹੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀਆਂ ਦੇ ਸਿਗਨਲ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਕਸਰ ਵਿਚ ਭੇਜ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਸੰਕੇਤ ਰੇਡੀਓ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਟਿਊਂਡ ਸਰਕਟ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਵੀ ਮਿਕਸਰ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸੰਕੇਤ ਆਪਸ ਵਿਚ ਮਿਲ ਕੇ ਟਰਾਂਜ਼ਿਸਟਰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਸੰਕੇਤਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੰਕੇਤ ਭੇਜਣਗੇ ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਟਰਾਂਜ਼ਿਸਟਰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਵਿਚ ਲੱਗੇ ਆਈ. ਐਫ. ਟ੍ਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਵਿਚ ਪੁਜੇਗਾ। ਮੰਨ ਲਵੋ ਕਿ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ 1400 KHZ ਹੈ। ਐਂਸੀਲੇਟਰ 1855 KHZ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸੰਕੇਤ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਕੇ ਆਪਣੀ ਅੰਤਰ-ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਭਾਵ $1855 - 1400 = 455$ KHZ ਆਈ. ਐਫ. ਟ੍ਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਨੂੰ ਭੇਜੇਗੀ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਹੈਟਰੋ-ਡਾਈਨਿੰਗ (Hetrodyning) ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਕਰਕੇ ਹੀ ਟਰਾਂਜ਼ਿਸਟਰ ਰੇਡੀਓ ਸੈਟ ਨੂੰ ਸੁਪਰ ਹੈਟਰੋ-ਡਾਈਨ

ਟਰਾਂਜ਼ਿਸਟਰ ਰਸੀਵਰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿਚ ਇੱਕ ਗੱਲ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਕੇਤ ਜਿਹੜਾ ਐਸੀਲੇਟਰ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਸੰਕੇਤ ਤੋਂ 455 KHZ ਵੱਧ ਹੈ ਜਾਂ 455 KHZ ਘੱਟ ਹੈ, ਆਈ. ਐਫ. ਸਟੇਜ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘ ਸਕੇਗਾ, ਭਾਵ ਜੇਕਰ ਐਸੀਲੇਟਰ 1500 KHZ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੋ ਸਟੇਸ਼ਨ ਜਿਹਨਾਂ ਦੀ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ 1955, 1045 KHZ ਹੋਵੇ ਉਹ ਸਟੇਸ਼ਨ ਆਈ. ਐਫ. ਵਿਚੋਂ ਲੰਘ ਸਕਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਹੀ 455 KHZ ਸੰਕੇਤ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। 1045 KHZ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਦਾ ਉਹ ਸਟੇਸ਼ਨ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਉੱਪਰ ਅਸੀਂ ਸੈਟ ਨੂੰ ਟਿਊਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਦੇ ਸਟੇਸ਼ਨ 1955 KHZ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ (Image Frequency) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਤੋਂ ਆਈ. ਐਫ. ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਦੇ ਦੁਗਣੀ ਦੂਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਟੇਸ਼ਨ ਜਿਹੜਾ ਟਿਊਨ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਦੇ ਕੋਲ ਹੀ ਹੋਵੇ, ਟਰਾਂਜ਼ਿਸਟਰ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿਚ ਗੜਬੜ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਕਨਵਰਟਰ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਚਾਰ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡ ਸਕਦੇ ਹਾਂ—

1. ਇਹ ਸਭ ਆਏ ਹੋਏ ਸੰਕੇਤਾਂ ਵਿਚੋਂ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸੰਕੇਤ ਟਿਊਨ ਕਰਕੇ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ।
2. ਇਸ ਵਿਚ ਬਿਨਾਂ ਮੌਡੁਲੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਰੇਡੀਓ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਟਿਊਨ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
3. ਇਸ ਉੱਤੇ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦੋਵੇਂ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ 455 KHZ ਦਾ ਆਈ. ਐਫ. ਸੰਕੇਤ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
4. ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸੈਟ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀਆਂ ਦੇ ਸਟੇਸ਼ਨਾਂ ਤੇ ਟਿਊਨ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਐਸੀਲੇਟਰ ਦੀ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਵੀ ਉਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਦਲੇਗੀ ਅਤੇ ਐਸੀਲੇਟਰ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਅਤੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਦਾ ਅੰਤਰ ਹਮੇਸ਼ਾ 455 KHZ ਹੀ ਰਹੇਗਾ।

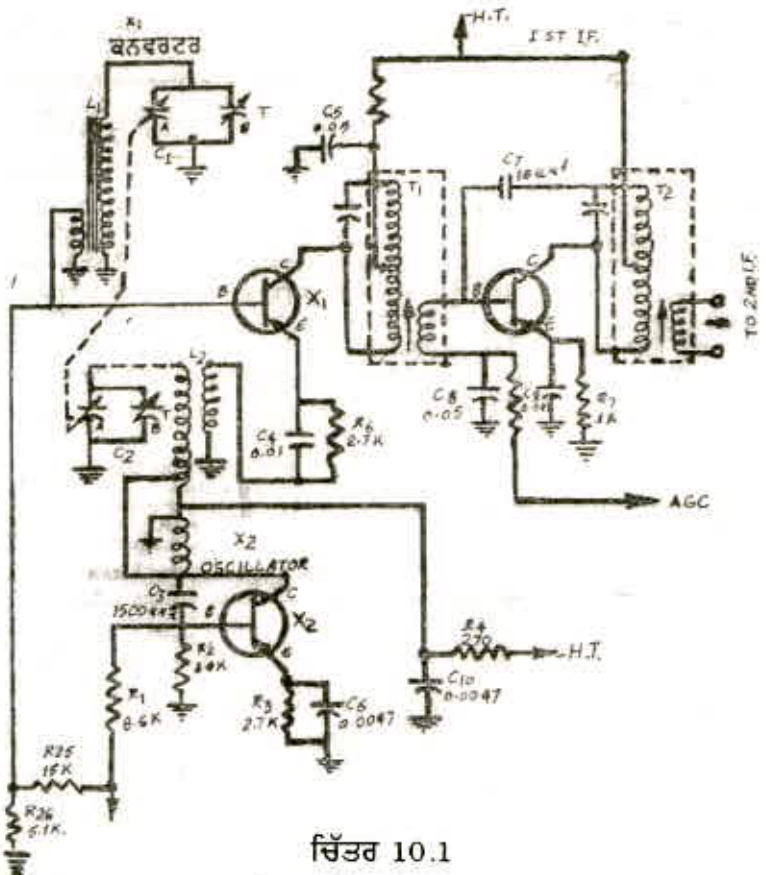
ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਚਾਰੇ ਨੁਕਤਿਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਟਿਊਨ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਟੇਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਨੂੰ ਕਨਵਰਟਰ ਇੱਕ ਸਥਿਰ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ 455 KHZ ਵਿਚ ਬਦਲੇ ਦੇਵੇਗਾ।

10.3 ਟਰੈਕਿੰਗ (Tracking)

ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਰਸੀਵਰ ਮੀਡੀਅਮ-ਬੈਂਡ ਉੱਪਰ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹ 550 KHZ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 1600 KHZ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਫੜੇਗਾ ਅਤੇ ਐਸੀਲੇਟਰ ਦੀ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ 1005 KHZ ਤੋਂ 2055 KHZ ਤੱਕ ਬਦਲਣੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਕਿ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀਆਂ ਦਾ ਅੰਤਰ ਸਥਿਰ 455 KHZ ਰਹੇ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀਆਂ ਸੈਟ ਵਿਚ ਇੱਕ ਹੀ ਜੁਟ ਕਪੈਸੀਟਰ (Gang Capacitor) ਨੂੰ ਘੁੰਮਾ ਕੇ ਬਦਲੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਗੈਂਗ ਕਪੈਸੀਟਰ ਦੇ ਦੋ ਹਿੱਸੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀਆਂ ਨੂੰ ਟਿਊਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਹਿੱਸਾ ਐਸੀਲੇਟਰ ਨੂੰ ਟਿਊਨ ਕਰਕੇ ਉਸ ਵਿਚੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀਆਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਗੈਂਗ ਕਪੈਸੀਟਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸ਼ਕਲ ਵਿਚ ਬਣਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਫੜੀ ਹੋਈ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ 455 KHZ ਵੱਧ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਹੀ ਬਣਾਵੇ। ਜਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਐਸੀਲੇਟਰ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਨੂੰ ਸਿਗਨਲ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਤੋਂ 455 KHZ ਵੱਧ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ, ਨੂੰ ਟਰੈਕਿੰਗ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

10.4 ਕਨਵਰਟਰ ਸਰਕਟ

ਆਮ ਵਰਤੋਂ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਕਨਵਰਟਰ ਸਟੇਜ ਦਾ ਸਰਕਟ ਚਿੱਤਰ 10.1 ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ X_2 ਐਸੀਲੇਟਰ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ X_1 ਮਿਕਸਰ ਦਾ। ਐਸੀਲੇਟਰ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਵਿਚ ਕੁਲੈਕਟਰ ਤੋਂ ਬੇਸ ਸਰਕਟ ਵਿਚ ਸਿਗਨਲ ਵਾਪਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਹੀ ਇਹ ਸਰਕਟ ਐਸੀਲੇਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਬੇਸ ਸਰਕਟ ਬਦਲਣ ਵਾਲੇ ਕਪੈਸੀਟਰ C_2 ਨਾਲ ਟਿਊਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਕਪੈਸੀਟਰ ਨੂੰ ਗੈਂਗ ਕਪੈਸੀਟਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਕਪੈਸੀਟਰ ਨੂੰ ਘੁੰਮਾਉਣ ਨਾਲ ਐਸੀਲੇਟਰ ਦੀ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਬਦਲਦੀ ਹੈ। ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ X_1 ਮਿਕਸਰ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਐਸੀਲੇਟਰ ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸੰਕੇਤਾਂ ਦੀ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਬੇਸ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਆਰ. ਐਫ. ਟਿਊਨਿੰਗ ਸਰਕਟ L_1 ਵੀ ਇੱਕ ਬਦਲਣ ਵਾਲੇ ਕਪੈਸੀਟਰ C_1 ਨਾਲ ਟਿਊਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਕਪੈਸੀਟਰ ਐਸੀਲੇਟਰ ਗੈਂਗ ਦਾ ਦੂਸਰਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਗੈਂਗ ਨੂੰ ਘੁੰਮਾਉਣ ਨਾਲ ਆਰ. ਐਫ. ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਐਸੀਲੇਟਰ ਦੀ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਇਕੱਠੀ ਬਦਲਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਰਕਟ ਚਿੱਤਰ 10.1 ਵਿਚ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

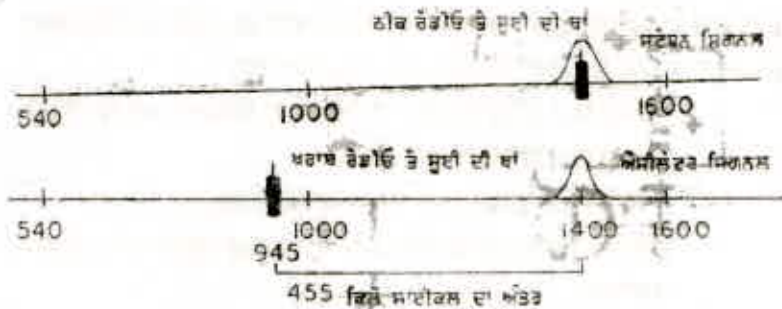
ਚਿੱਤਰ 10.1

10.5 ਕਨਵਰਟਰ ਸਟੇਜ ਨੂੰ ਪਰਖਣਾ

ਕਨਵਰਟਰ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੀ ਬੇਸ ਉੱਤੇ, ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਸੰਕੇਤ ਡਾਇਲ ਉੱਤੇ ਸੈੱਟ ਕੀਤੀ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਸਟੇਜ ਵਿਚੋਂ ਔਸੀਲੇਟਰ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ, ਆਈ. ਐਫ. ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਬਣਕੇ, ਸੈਟ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਣ ਸਕਾਂਗੇ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਨਾ ਲੰਘੇ ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਅਨੁਮਾਨ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਸਟੇਜ ਵਿਚ ਨੁਕਸ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਤੇ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ 455 KHZ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਇਸ ਦੀ ਬੇਸ ਤੇ ਦੇ ਦੇਈਏ ਤੇ ਉਹ ਲੰਘ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸੋਚ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮਿਕਸਰ ਤਾਂ

ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਪਰ ਔਸੀਲੇਟਰ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਰਿਹਾ। ਇਹ ਪਰਖਣ ਲਈ ਕਿ ਔਸੀਲੇਟਰ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਕਈ ਢੰਗ ਹਨ। ਔਸੀਲੇਟਰ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੀ ਬੇਸ ਵੋਲਟੇਜ ਨੂੰ ਮਾਪੋ ਅਤੇ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੇੜੇ ਦੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਉੱਪਰ ਸੈੱਟ ਕਰੋ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਸੰਕੇਤ ਆਉਣ ਨਾਲ ਬੇਸ ਵੋਲਟੇਜ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਵੱਧ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਵੱਧਣੀ ਘੱਟਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਔਸੀਲੇਟਰ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਦੂਜਾ ਢੰਗ ਬੜਾ ਹੀ ਸੌਖਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਲਵੋ। ਉਸ ਨੂੰ ਮੀਡੀਅਮ ਬੈਂਡ ਤੇ ਕਰੋ ਤੇ ਬੈਂਡ ਦੀ ਮੱਧ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਤੇ ਟਿਊਨ ਕਰੋ। ਹੁਣ ਉਹ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਜਿਸਦਾ ਔਸੀਲੇਟਰ ਪਰਖਣਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੇ ਕੋਲ ਲਿਆਉ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਡਾਇਲ ਉੱਤੇ ਵੀ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਸੈੱਟ ਕਰੋ। ਜਦ ਡਾਇਲ ਦੀ ਸੂਈ ਦੂਜੇ ਜਾਂ ਠੀਕ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਨੂੰ ਟਿਊਨ ਕੀਤੀ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਤੋਂ 455 KHZ ਘੱਟ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਤੋਂ ਲੰਘੇਗੀ ਤਾਂ ਠੀਕ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਵਿਚ ਸੀਟੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਅਜੀਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਵੇ ਤਾਂ ਔਸੀਲੇਟਰ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾ ਆਵੇ ਤਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਔਸੀਲੇਟਰ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਰਕਟ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ ਨੂੰ ਬੜੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਚੈਕ ਕਰਕੇ ਪਰਖਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਚਿੱਤਰ 10.2 ਵਿਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਚਿੱਤਰ 10.2

ਅਭਿਆਸ

1. ਕਨਵਰਟਰ ਸਟੇਜ ਦਾ ਕੀ ਕੰਮ ਹੈ ? ਦੱਸੋ।
2. ਰੇਡੀਓ ਸੈੱਟ ਵਿਚ ਕਨਵਰਟਰ ਕਿਉਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ? ਸਮਝਾਉ।

ਅਧਿਆਇ—11

ਨੁਕਸ ਲੱਭਣਾ ਅਤੇ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਰੇਡੀਓ ਨੂੰ ਟਿਊਨ ਕਰਨਾ

ਪਿਛਲੇ ਸਾਰੇ ਪਾਠਾਂ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਰੇਡੀਓ ਸੈੱਟ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਟੇਜਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਰਸੀਵਰ ਵਿਚ ਪਏ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਛੇਤੀ ਤੋਂ ਛੇਤੀ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੱਭਾਂਗੇ। ਪਿਛਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿਚ ਲਈ ਗਈ ਸਾਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਰੇਡੀਓ ਨੂੰ ਅਮਲੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦਾ ਢੰਗ ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਰੇਡੀਓ ਸੈੱਟ ਵਿਚ ਉਸਦੇ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਇਸ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਰੇਡੀਓ ਦਾ ਸਰਕਟ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭਾਗ ਕਿੱਥੇ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਲੱਗੇ ਹਨ। ਇਸਦਾ ਪਤਾ ਹੋਣ ਨਾਲ ਇਸਦੀ ਹਰ ਸਟੇਜ ਨੂੰ ਛੇਤੀ ਲੱਭਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਸਦੇ ਸਰਕਟ ਦੇ ਗਿਆਨ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਇਸਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਕੀਮਤੀ ਸਮਾਂ ਵਿਅਰਥ ਹੀ ਗੁਆਈਏ। ਜਿਵੇਂ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨਵੀਂ ਥਾਂ ਤੇ ਜਾਈਏ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਥਾਂ ਦੇ ਨਕਸ਼ੇ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੋਣ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਥਾਂ ਨੂੰ ਛੇਤੀ ਲੱਭ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਰੇਡੀਓ ਤਕਨੀਸ਼ਨ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਨਕਸ਼ੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਮਹੱਤਤਾ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ—

1. ਰੇਡੀਓ ਸੈੱਟ ਉੱਤੇ ਲਿਖੀਆਂ ਸੂਚਨਾਵਾਂ, ਉਸਦਾ ਮਾਡਲ, ਨੰਬਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਬਾਰੇ ਚਾਰਟ।
2. ਇਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਰਕਟ ਚਿੱਤਰ।
3. ਉਸੇ ਹੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਰੇਡੀਓ ਸੈੱਟ ਉੱਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਤਜਰਬਾ।

ਸਰਕਟ ਚਿੱਤਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਦੇਖਣ ਨਾਲ ਹੀ ਝੱਟ ਯਾਦ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਪਹਿਲੇ ਆਏ ਸੈੱਟਾਂ ਵਿਚ ਕੀ-ਕੀ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਚ ਕੀ-ਕੀ ਨੁਕਸ ਸਨ ? ਸਰਕਟ ਚਿੱਤਰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਇਹ ਵੀ ਝੱਟ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਸੁਭਾਵਕ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਕੀ ਨੁਕਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ? ਹੁਣ ਸੈੱਟ ਦੀਆਂ ਬੈਟਰੀਆਂ ਜਾਂ ਪਾਵਰ

ਸਪਲਾਈ ਨੂੰ ਪਰਖਣ ਨਾਲ ਜੇਕਰ ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਲੱਭਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਸੈੱਟ ਦੀ ਕਿਸ ਸਟੇਜ ਵਿਚ ਨੁਕਸ ਹੈ ?

ਇਹ ਲੱਭਣ ਲਈ ਕਿ ਨੁਕਸ ਕਿਸ ਸਟੇਜ ਵਿਚ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਢੰਗ ਵਰਤਣਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਖਰਾਬ ਸਟੇਜ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇੱਕ ਢੰਗ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ ਇਸ ਲਈ ਕਿਹੜਾ ਢੰਗ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਇਹ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਉ ਤੇ ਹੀ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

11.1 ਖਰਾਬ ਸਟੇਜ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੇ ਢੰਗ

ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਮਗਰੋਂ ਕਿ ਸੈੱਟ ਦੀ ਬੈਟਰੀ ਜਾਂ ਪਾਵਰ ਸਪਲਾਈ ਠੀਕ ਹੈ ਅਤੇ ਸੈੱਟ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੈਟਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਕਰੰਟ ਨਹੀਂ ਲੈ ਰਿਹਾ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਬੈਟਰੀ ਵਾਲੀ ਤਾਰ ਨਾਲ ਲੱਗੇ ਇਲੈਕਟਰੋਲਾਇਟਿਕ ਕਪੈਸੀਟਰ ਸਾਰੇ ਠੀਕ ਹਨ। ਉਹ ਸਟੇਜ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਨੁਕਸ ਹੈ, ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੱਲਣਾ ਪਵੇਗਾ।

11.2 ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਘੋਖ

ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਕੋਲ ਪਰਖਣ ਵਾਲੇ ਦੋ ਅਮੁੱਲ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਰਤਣ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਕੁੱਝ ਖਰਚਣਾ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ। ਇਹ ਹਨ, ਸਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤੇ ਕੰਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਰਤ ਕੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕੀਮਤੀ ਸਮਾਂ ਬਚਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ, ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਨਾ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਕਿੰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਅੰਦਰੋਂ ਕਿੰਜ ਦਿੱਸਦਾ ਹੈ ? ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਏ ਤੇ ਕਈ ਹਜ਼ਾਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਅਸੀਂ ਉਹ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਾਂਗੇ ਜਿਸ ਦਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਸਰਕਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲ ਵੇਖ ਕੇ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੈੱਟ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੇਖ ਅਤੇ ਸੁਣ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

11.3 ਸੁਣ ਕੇ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ

ਸੈੱਟ ਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਔਨ ਕਰਕੇ ਸੁਣੋ ਅਤੇ ਦੇਖੋ ਕਿ ਉਸ ਵਿਚੋਂ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਝੱਟ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਕਈ ਨੁਕਸਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਜੇ ਸਾਨੂੰ

ਦੱਸਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਨੁਕਸ ਵਾਲੇ ਸੈੱਟ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਘੱਟ ਹੈ ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣਾਂਗੇ ਤਦ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਫਟੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਵਾਲਿਯੂਮ ਨੂੰ ਵਦਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਸਪੀਕਰ ਵਿਚੋਂ ਕਿਰਚ-ਕਿਰਚ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ ? ਜੇਕਰ ਸੈੱਟ ਬਿਲਕੁਲ ਨਾ ਚਲਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕਈ ਸੈੱਟਾਂ ਨੂੰ ਐਨ ਕਰਨ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਲਿੱਕ ਦੀ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਆਵਾਜ਼ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸ ਦੇਵੇਗੀ ਕਿ ਉਸ ਸੈੱਟ ਦਾ ਸਪੀਕਰ ਅਤੇ ਆਉਟ-ਪੁੱਟ ਆਡਿਓ ਸਟੇਜ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਲਿੱਕ ਇਸ ਲਈ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਨੂੰ ਗਰਮ ਹੋਣ ਲਈ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਅਤੇ ਉਹ ਝੱਟ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਐਨ ਕਰਨ ਤੇ ਕਾਫੀ ਕਰੰਟ ਸਪੀਕਰ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘ ਕੇ ਕਲਿੱਕ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੈੱਟ ਨੂੰ ਸੁਣਕੇ ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਕੀ ਪਰਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ? ਕਈ ਸੈੱਟਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹਲਕੀ ਜਿਹੀ ਘੁੰ-ਘੁੰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਆਵਾਜ਼ ਸਾਧਾਰਨ ਤੌਰ ਤੇ ਆਰ. ਐਫ. ਅਤੇ ਆਈ. ਐਫ. ਸਟੇਜ ਵਿਚ ਲੱਗੇ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸੈੱਟ ਵਿਚ ਚੰਗੀ ਆਰ. ਐਫ. ਸਟੇਜ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਵਾਲਿਯੂਮ ਕੰਟਰੋਲ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਖੁਲ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਆਵਾਜ਼ ਆਮ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਜਿਹੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸੈੱਟ ਵਿਚ ਲੱਗੇ ਸਾਰੇ ਐਮਪਲੀਫਾਇਰ ਸਰਕਟ ਠੀਕ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਸੈੱਟ ਵਿਚ ਐਨਟੀਨਾ ਜਾਂ ਐਂਸੀਲੇਟਰ ਸਰਕਟ ਨਾ ਚੱਲਦਾ ਹੋਵੇ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਆਵਾਜ਼ ਸਦਾਰਨ ਤੌਰ ਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਲੱਗਾ ਆਈ. ਐਫ. ਜਾਂ ਆਰ. ਐਫ. ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਖਰਾਬ ਹੈ।

ਸੈੱਟ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਵੇਲੇ ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਹਲਕੇ ਜਿਹੇ ਝਟਕੇ ਦੇਣ ਨਾਲ ਇਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਰੁੱਕ-ਰੁੱਕ ਕੇ ਆਉਣ ਲੱਗੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਤਾਰ ਉਤਰ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਕੱਚੀ ਲੱਗੀ ਹੈ। ਜੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬੜੀ ਸਾਵਦਾਨੀ ਨਾਲ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੇ ਢੱਕਣਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹੋ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਚ ਜੁੜੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਤਾਰਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਖ ਲਵੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਤਾਰ ਉਖੜ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਗਈ। ਕਈ ਵਾਰੀ ਸੈੱਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਤਾਂ ਇਹ ਠੀਕ ਚੱਲਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਆਮ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਇਹ ਚੱਲਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਲੱਗੇ ਆਈ. ਐਫ. ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਜਾਂ ਆਰ. ਐਫ. ਕੁਆਇਲਾਂ ਦਾ ਸਮਾਯੋਜਨ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਮਾਯੋਜਨ ਫੈਰਾਈਟ ਕੋਰ ਤੇ ਲੱਗੀਆਂ ਕੁਆਇਲਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਪਿੱਛੇ ਕਰਕੇ ਪਰਖਣਾ ਪਵੇਗਾ।

ਜੇਕਰ ਸੈੱਟ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਘੁੰ-ਘੁੰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿਚ ਲੱਗਿਆ ਕੋਈ ਫਿਲਟਰ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਪੱਕੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਖਣ ਲਈ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੀ ਵਾਲਿਯੂਮ ਕੰਟਰੋਲ ਨੂੰ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੇ ਜੇਕਰ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਆਵਾਜ਼ ਆਵੇ ਤਾਂ ਯਕੀਨੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਲਾਇਟਿਕ ਕਪੈਸੀਟਰ ਵਿਚ ਨੁਕਸ ਹੈ।

11.4 ਦੇਖ ਕੇ ਨੁਕਸ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ

ਇੱਕ ਸੈੱਟ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਣ ਵੇਲੇ ਇੱਕ ਤਕਨੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਕੋਲੋਂ ਹੇਠ ਦਿੱਤੀਆਂ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਪੁੱਛਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਵਿਚ ਲੱਗੇ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਠੀਕ ਹੈ ? ਕੀ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਟਿਡ ਸਰਕਟ ਵਿਚ ਲੱਗੀਆਂ ਪੱਟੀਆਂ ਟੁੱਟੀਆਂ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋਈਆਂ ? ਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਲੱਗੇ ਕਪੈਸੀਟਰ ਅਤੇ ਬੈਟਰੀਆਂ ਖਾਧੀਆਂ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋਈਆਂ ? ਕੀ ਇਸ ਵਿਚ ਲੱਗਿਆ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਸੜ੍ਹ ਤੇ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ? ਕੀ ਸੈੱਟ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਟੁੱਟਿਆ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ? ਕੀ ਇਸ ਸੈੱਟ ਦੇ ਡਾਇਲ ਦੀ ਵੰਡ (Dial Calibration) ਠੀਕ ਹੈ ? ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦੇ ਐਂਸੀਲੇਟਰ ਸਰਕਟ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਛੇੜਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਸੂਈ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਸਰਕ ਗਈ ਹੋਵੇ ? ਕੀ ਇਸ ਵਿਚ ਕੁਝ ਸੋਲਡਰ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਜਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹੋਏ ਪੇਚ ਤੇ ਨਹੀਂ ਜਿਹੜੇ ਸਰਕਟ ਵਿਚ ਫਸ ਕੇ ਇਸਨੂੰ ਸ਼ਾਰਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ? ਕੀ ਇਸਦੇ ਸਪੀਕਰ ਦੀ ਕੋਨ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਧਾਤ ਦਾ ਛੋਟਾ ਟੁੱਕੜਾ ਜਾਂ ਚੂਰਾ ਤੇ ਨਹੀਂ ਜਿਹੜਾ ਸਪੀਕਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ ? ਕੀ ਸਪੀਕਰ ਦੀ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਕੋਨ ਫਟੀ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ?

ਉੱਪਰਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਪਰਖਣ ਨਾਲ ਸੈੱਟ ਦੇ ਇੱਕ ਚੁਥਾਈ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਨੁਕਸਾਂ ਦਾ ਝੱਟ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਨੁਕਸ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਸ ਵੇਲੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਹੋਰ ਦੂਜੇ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ।

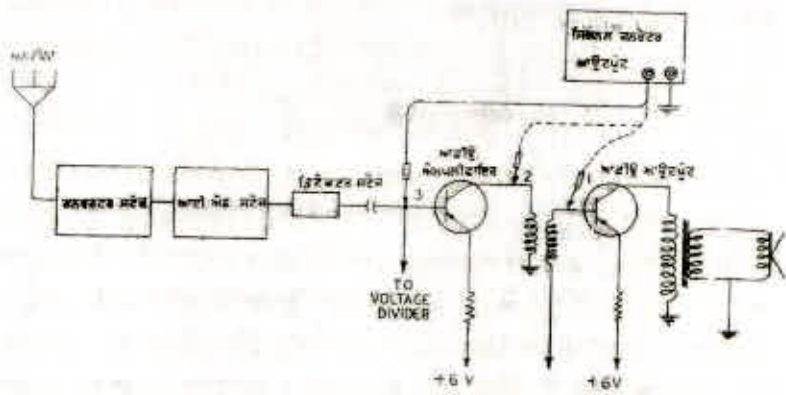
11.5 ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਕੇ ਲੱਭਣਾ

ਜੇਕਰ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਅਤੇ ਸੁਣਕੇ ਇਸ ਦੇ ਨੁਕਸਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਨਾ ਲੱਗੇ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿਚ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਕੇ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਹੀ ਠੀਕ ਰਹੇਗਾ। ਇਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸੈੱਟ ਨੂੰ ਤਦ ਪਰਖਾਂਗੇ ਜਦ ਸੈੱਟ ਬਿਲਕੁਲ ਨਾ ਚੱਲਦਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘੱਟ ਚੱਲਦਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਦੀ ਬੈਟਰੀ ਜਾਂ ਸਪਲਾਈ ਠੀਕ ਹੋਵੇ। ਸੰਕੇਤ ਦੇਣ ਦਾ ਢੰਗ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਕੇ ਸੁਣਾਂਗੇ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਉਸ ਨਤੀਜੇ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰਾਂਗੇ ਜਿਹੜਾ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਤੇ ਠੀਕ ਸੈੱਟ ਤੋਂ ਉਸ ਥਾਂ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣ ਨਾਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇੰਜ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੰਕੇਤਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸੈੱਟ ਦੇ ਭਾਗ ਐਮਪਲੀਫਾਈ ਕਰਕੇ ਸਪੀਕਰ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਸੁਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਵੀ ਭਾਗ ਠੀਕ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਿਗਨਲ ਇਸ ਵਿਚੋਂ ਨਹੀਂ ਲੰਘੇਗਾ।

ਇਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣ ਵੇਲੇ ਸਾਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਰੇਡੀਓ ਸੈੱਟ ਦੇ ਕਿਸ ਭਾਗ ਤੇ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਵੀ ਗਿਆਨ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਕੀ ਨਤੀਜਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਪੀਕਰ ਵਿਚੋਂ ਕਿਹੋ ਜਿਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਜਾਂ ਲੈਅ ਸੁਣੇਗੀ। ਕੰਮ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਰਵਿਸ ਐਂਸੀਲੇਟਰ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।

11.6 ਸਰਵਿਸ ਐਂਸੀਲੇਟਰ ਨਾਲ ਪਰਖਣ ਦੀਆਂ ਥਾਵਾਂ

ਉਹ ਤਕਨੀਸ਼ਨ ਜਿਹੜਾ ਸਰਵਿਸ ਐਂਸੀਲੇਟਰ ਨਾਲ ਨੁਕਸ ਲੱਭਣ ਦਾ ਢੰਗ ਵਰਤਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਸਰਕਟ ਨੂੰ ਸਾਧਾਰਨ ਬਲਾਕਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿਚ ਵੇਖਦਾ ਹੈ। ਉਹ, ਉਸੇ ਹੀ ਸਟੇਜ ਦੇ ਸਰਕਟ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਸਟੇਜ ਵਿਚ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਸਟੇਜਾਂ ਉਸਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਬਲਾਕ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿਚ ਹੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਚਿੱਤਰ ਵਿਚ ਬਲਾਕਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖੋ। ਇਸ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਡਿਓ ਆਉਟ-ਪੁੱਟ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੀ ਬੇਸ ਤੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਲਈ ਚਿੱਤਰ 11.1 ਦੇਖੋ।

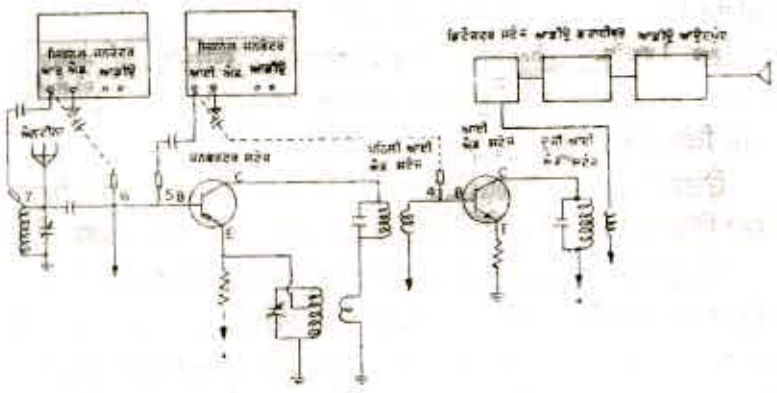
ਚਿੱਤਰ 11.1

ਸਧਾਰਨ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਰਵਿਸ ਐਸੀਲੇਟਰ 400 HZ ਦਾ ਆਡਿਓ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਐਸੀਲੇਟਰ ਦੀ ਪਰੇਬ ਰਾਹੀਂ ਥਾਂ ਨੰਬਰ (1) ਤੋਂ ਆਊਟ-ਪੁਟ ਟਰਾਂਜ਼ਿਸਟਰ ਵਿਚ ਘੱਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿਚ, ਇਹ ਉਹੀ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚੋਂ ਆਡਿਓ ਡਰਾਈਵਰ ਸਟੇਜ, ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਆਡਿਓ ਸੰਕੇਤ ਆਊਟ-ਪੁਟ ਟਰਾਂਜ਼ਿਸਟਰ ਭੇਜਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਸੰਕੇਤ ਸਰਵਿਸ ਐਸੀਲੇਟਰ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਵਿਚ ਭੇਜ ਰਹੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਆਊਟ-ਪੁਟ ਆਡਿਓ ਸਟੇਜ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਨੁਕਸ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਟੇਜ ਵਿਚ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਐਸੀਲੇਟਰ ਦੀ ਲੈਅ ਅਸੀਂ ਸਪੀਕਰ ਵਿਚ ਸੁਣ ਸਕਾਂਗੇ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸੇਗੀ ਕਿ ਸੈੱਟ ਦੀ ਆਊਟ-ਪੁਟ ਸਟੇਜ ਠੀਕ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਸਪੀਕਰ ਵਿਚ ਨਾ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਜਾਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸਮਝ ਲਵਾਂਗੇ ਕਿ ਨੁਕਸ ਕਿਸ ਸਟੇਜ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਉਤਲੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਸਪੀਕਰ ਵਿਚੋਂ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚਾ ਜਾਂ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਸੁਣੇਗਾ। ਇਹ ਦੋ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਪਹਿਲੇ ਸਰਵਿਸ ਐਸੀਲੇਟਰ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੈੱਟ ਇੱਕ ਸੰਕੇਤ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਮਪਲੀਫਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਸਰਵਿਸ ਐਸੀਲੇਟਰਾਂ ਵਿਚ, ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲੇ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਆਡਿਓ ਸੰਕੇਤ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਜਾਂ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਕੰਟਰੋਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਈ ਸਧਾਰਨ, ਐਸੀਲੇਟਰਾਂ

ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਜਾਂ ਘਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਟੇਜ ਵਿਚ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣ ਨਾਲ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਐਮਪਲੀਫਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕੇ ਕਿ ਟੈਸਟ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸਟੇਜ ਠੀਕ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਐਮਪਲੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਘੱਟ ਹੈ ? ਹੁਣ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਦੇਖ ਲਿਆ ਕਿ ਥਾਂ 1 ਤੇ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਸਟੇਜ ਠੀਕ ਹੈ ਤਾਂ ਹੁਣ ਸੰਕੇਤ ਥਾਂ 2 ਉੱਤੇ ਦੇਵੋ। ਇੱਕੋ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣ ਨਾਲ ਸਪੀਕਰ ਵਿਚ ਆਵਾਜ਼ ਕੁਝ ਵੱਧ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਸੰਕੇਤ ਇਨਪੁਟ ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਰਾਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਰਵਿਸ ਔਸੀਲੇਟਰ ਨਾਲ ਚੰਗਾ ਮੈਚ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਇਨਪੁੱਟ ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਠੀਕ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸੰਕੇਤ ਥਾਂ 1 ਤੋਂ 2 ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਸੰਕੇਤ ਨੂੰ ਐਮਪਲੀਫਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇਕੋ ਹੀ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਸਪੀਕਰ ਵਿਚੋਂ ਆਵਾਜ਼ ਬਹੁਤੀ ਉੱਚੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਥਾਂ 3 ਤੋਂ ਸਪੀਕਰ ਤੱਕ ਦੇ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਵੱਧ ਐਮਪਲੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਧਾਰਨ ਤੌਰ ਤੇ ਅਸੀਂ ਆਡਿਓ ਸਟੇਜ ਨੂੰ ਥਾਂ 3 ਤੇ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਕੇ ਹੀ ਪਰਖ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਥਾਂ 1 ਜਾਂ 2 ਤੋਂ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਤਾਂ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ 3 ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੰਕੇਤ ਘੱਟ ਜਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਾ ਆਵੇ। ਹੁਣ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਆਡਿਓ ਸਟੇਜ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਨੁਕਸ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਟੇਜ ਵਿਚ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਆਡਿਓ ਸਟੇਜਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਬਲਾਕ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਲਿਆਵਾਂਗੇ ਜਿਵੇਂ ਚਿੱਤਰ 11.2 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਚਿੱਤਰ 11.2

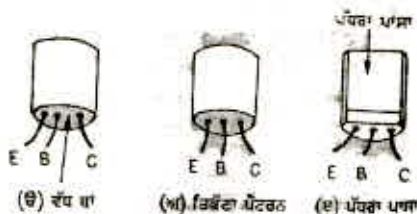
ਥਾਵਾਂ 4 ਤੇ 5 ਉੱਤੇ ਆਈ. ਐਫ. ਮੈਡੂਲੇਟਿਡ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣ ਨਾਲ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਆਈ. ਐਫ. ਤੇ ਕਨਵਰਟਰ ਸਟੇਜ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸਟੇਜਾਂ ਠੀਕ ਹਨ ਅਤੇ ਥਾਵਾਂ 6 ਤੇ 7 ਉੱਤੇ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣ ਨਾਲ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਟੇਜਾਂ ਜਾਂ ਭਾਗ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਸੰਕੇਤ ਦੀ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਥਾਂ 7 ਉੱਤੇ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਸੰਕੇਤ ਸੈਟ ਦੇ ਡਾਇਲ ਉੱਤੇ, ਦੱਸੀ ਗਈ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਨੂੰ ਲੰਘਣ ਦੇਵੇਗਾ, ਜਿਹੜੀ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਉੱਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਟਿਊਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਧਾਰਨ ਤੌਰ ਤੇ 0.1 ਮਾਈਕਰੋਫੈਰਡ ਦਾ ਇੱਕ ਕਪੈਸੀਟਰ, ਸੰਕੇਤ ਐਂਸੀਲੇਟਰ ਦੀ ਟੈਸਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਤਾਰ ਵਿਚ ਲੰਘਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕਪੈਸੀਟਰ ਸਿਗਨਲ ਐਂਸੀਲੇਟਰ ਵਿਚ ਵੀ ਲੱਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਐਂਸੀਲੇਟਰ ਦੀ ਆਡਿਓ ਆਊਟਪੁਟ ਵਿਚ ਹੀ ਲਾਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਈ. ਐਫ. ਅਤੇ ਆਰ. ਐਫ. ਸਟੇਜਾਂ ਨੂੰ ਚੈਕ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਇਸ ਦੀ ਤਾਰ ਵਿਚ ਕਪੈਸੀਟਰ ਲਗਾ ਲਈਏ। ਜੇਕਰ ਥਾਂ 4 ਉੱਤੇ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣ ਤੇ ਸਪੀਕਰ ਸੁਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਥਾਂ 5 ਉੱਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦਾ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾ ਸਕਾਂਗੇ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਆਈ. ਐਫ. ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਟੈਸਟ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸਦਾ ਗਿਆਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਠੀਕ ਸੈੱਟ ਵਿਚ ਇਹਨਾਂ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣ ਨਾਲ ਕਿੰਨੀ ਕੁ ਆਵਾਜ਼ ਅਸੀਂ ਸਪੀਕਰ ਵਿਚ ਸੁਣਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਦਾ ਪਤਾ ਨਾ ਹੋਣ ਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸਟੇਜਾਂ ਦਾ ਗੇਨ ਠੀਕ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਟੈਸਟ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਆਰ. ਐਫ. ਜਾਂ ਆਈ. ਐਫ. ਸੰਕੇਤ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ ਨੂੰ ਘੱਟ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਕੇਤ ਸੁਣਨ ਮਗਰੋਂ ਇਸਨੂੰ ਹੌਲੇ-ਹੌਲੇ ਵਧਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇੰਜ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਵੱਧ ਸੰਕੇਤ ਟਰਾਂਜ਼ਿਸਟਰਾਂ ਨੂੰ ਵੱਧ ਚਲਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਲੰਘੇਗਾ ਤੇ ਅਸੀਂ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝ ਲਵਾਂਗੇ ਕਿ ਇਹ ਸਟੇਜ ਖਰਾਬ ਹੈ। ਹੇਠ ਦਿੱਤੀ ਸੂਚੀ ਵਿਚ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜੀ-ਕਿਹੜੀ ਥਾਂ ਉੱਤੇ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਪਰਖਣ ਦੀ ਤਰਤੀਬ	ਟੈਸਟ ਕਰਨ ਦੀ ਥਾਂ	ਸਿਗਨਲ	ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ	ਸਪੀਕਰ ਦੀ ਲੈਅ
1.	ਆਊਟ-ਪੁਟ ਬੇਸ	ਆਡਿਓ	400 HZ	400 HZ ਲੈਅ
2.	ਪਹਿਲਾ ਆਡਿਓ ਕੁਲੈਕਟਰ	ਆਡਿਓ	400 HZ	400 HZ ਲੈਅ
3.	ਪਹਿਲਾ ਆਡਿਓ ਬੇਸ	ਆਡਿਓ	400 HZ	400 HZ ਲੈਅ
4.	ਪਹਿਲਾ ਆਈ. ਐਫ. ਬੇਸ	ਮੈਡੂਲੇਟਿਡ	455 KHZ	400 HZ ਲੈਅ
5.	ਕਨਵਰਟਰ ਕੁਲੈਕਟਰ	ਮੈਡੂਲੇਟਿਡ	455 KHZ	400 HZ ਲੈਅ
6.	ਕਨਵਰਟਰ ਬੇਸ	ਮੈਡੂਲੇਟਿਡ	ਡਾਇਲ	400 HZ ਲੈਅ
7.	ਐਨਟੀਨਾ	ਮੈਡੂਲੇਟਿਡ	ਡਾਇਲ	400 HZ ਲੈਅ

11.7 ਟੈਸਟ ਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ

ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਸੈੱਟ ਵਿਚ ਇਸਦੇ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸੇ ਬੜੇ ਸੰਘਣੇ ਭਾਵ ਕੋਲ ਕੋਲ ਲੱਗੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟੈਸਟ ਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਚ ਲੱਭਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਸਰਕਟ ਵਿਚ ਲੱਗੇ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਲੱਭ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਵੀ ਪਤਾ ਲਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਹੜਾ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ, ਸੈਟ ਦੀ ਕਿਸ ਸਟੇਜ ਵਿਚ ਲੱਗਿਆ ਹੈ।

ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਆਈ. ਐਫ. ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਲੱਭਣੇ ਹੋਣ ਤਾਂ ਉਹ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਜਿਹੜੇ ਆਈ. ਐਫ. ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੇ ਲੱਗੇ ਹਨ, ਆਈ. ਐਫ. ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਹਨ। ਇਹ ਲੱਭਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਤਾਰ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ, ਜਿੱਥੇ ਸੰਕੇਤ ਐਂਸੀਲੇਟਰ ਦੀ ਤਾਰ ਲਗਾਉਣੀ ਹੈ, ਨਾਲ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਚਿੱਤਰ 11.3 ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖੋ।

ਚਿੱਤਰ 11.3

ਚਿੱਤਰ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਮ ਵਰਤੋਂ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਤਿੰਨ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਵਿਚ ਐਮੀਟਰ ਬੇਸ ਅਤੇ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਇਕ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜੋੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਚਿੱਤਰ 11.3 ਓ ਵਿਚ ਦਿਖਾਏ ਹੋਏ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰਾਂ ਵਿਚ, ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਸਿਰਾ ਬੇਸ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਦਾ ਸਿਰਾ ਐਮੀਟਰ ਹੈ। ਕੁਲੈਕਟਰ ਸਿਰਾ, ਬੇਸ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਥਾਂ ਛੱਡ ਕੇ ਲੱਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਤਿੰਨੇ ਇੱਕ ਸਿੱਧੀ ਰੇਖਾ ਉੱਤੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਚਿੱਤਰ 11.3 ਅ ਦੇ ਥੱਲੇ, ਤਿੰਨੇ ਸਿਰੇ, ਇੱਕ ਤਿਨੋਨ ਵਾਂਗ ਹੀ ਨਿਕਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਸਿਰਾ ਬੇਸ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਪਾਸੇ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਉੱਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲੱਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਕੁਲੈਕਟਰ ਹੈ। ਤੀਜੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਚਿੱਤਰ 11.3 ਏ ਬੈਕੇਲਾਈਟ ਦੇ ਬਣੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਇਕ ਪਾਸਾ ਪੱਧਰਾ ਹੈ। ਇਸ ਪੱਧਰੇ ਪਾਸੇ ਵੱਲੋਂ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੇ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਸਿਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਅਤੇ ਐਮੀਟਰ ਸਭ ਤੋਂ ਖੱਬੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸੈੱਟ ਦੇ ਹੋਰ ਹਿੱਸੇ, ਇਹਨਾਂ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰਾਂ ਕੋਲ ਇੰਨੇ ਸੰਘਣੇ ਲੱਗੇ ਹੋਣ ਕਿ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਰਕਟ ਪਲੇਟ ਦੇ ਥਲਿਉਂ ਹੀ ਇਹ ਥਾਉਂ ਲੱਭ ਕੇ ਸਿਗਨਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

11.8 ਐਸੀਲੇਟਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਨੂੰ ਪਰਖਣਾ

ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਸੈਟ ਨੂੰ ਪਰਖਣ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਆਸਾਨ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਟੈਸਟ ਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਛੋਟੇ ਪੇਚਕਸ ਨਾਲ ਵਾਰੀ-ਵਾਰੀ ਸਿੱਧਾ ਅਰਥ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਪੀਕਰ ਵਿਚ ਕਲਿੱਕ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣ ਸਕਾਂਗੇ। ਇਸ ਆਵਾਜ਼ ਦਾ ਭਾਵ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਗਲੀਆਂ ਸਟੇਜਾਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਇੰਜ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਡਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੀ ਵੋਲਟੇਜ ਬਦਲਣ ਨਾਲ ਇਹ ਝੱਟ ਖਰਾਬ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਲਈ ਸਿੱਧਾ ਅਰਥ ਨਾ ਕਰਕੇ, ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਧ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਰਾਹੀਂ ਅਰਥ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਪਰਖਣ ਦੇ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਕਲਿੱਕ ਟੈਸਟ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

11.9 ਕਲਿੱਕ ਟੈਸਟ (Click Test)

ਜਿਵੇਂ ਉੱਤੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਲਿੱਕ ਟੈਸਟ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰ ਰਾਹੀਂ ਅਰਥ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਰਜਿਸਟਰ 10,000 ਜਾਂ 12,000 ਓਹਮ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ

ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਸੈਟਾਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਜਿਸਟਰ ਲਾਏ ਹੀ ਇਹ ਟੈਸਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਸਰੀਰਕ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਨੂੰ ਵੀ ਦੂਜੇ ਰਜਿਸਟੈਂਸ ਦੀ ਥਾਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੱਥ ਵਿਚ ਛੋਟੇ ਪੇਚਕਸ ਦੀ ਡੰਡੀ ਨੂੰ ਫੜੋ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੀ ਪਲੇਟ ਦੇ ਅਰਥ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਫੜ ਲਵੋ ਅਤੇ ਪੇਚਕਸ ਨੂੰ ਵਾਰੀ-ਵਾਰੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਟੈਸਟ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਲਾਓ। ਸਿਗਨਲ ਐਂਸੀਲੇਟਰ ਦੇ ਨਾਲ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਨੂੰ ਪਰਖਣ ਲਈ ਜਿਹੜੀਆਂ ਟੈਸਟ ਥਾਵਾਂ ਵਰਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਉਹੀ ਟੈਸਟ ਥਾਵਾਂ ਇਸ ਕਲਿੱਕ ਟੈਸਟ ਲਈ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਅਤੇ ਬੇਸ ਸਿਰੇ ਨੂੰ। ਇਸ ਟੈਸਟ ਲਈ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰਾਂ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਸਿਰੇ ਵਰਤਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਠੀਕ ਹਨ।

ਇਹ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਸੈਟ ਦੀਆਂ ਬੈਟਰੀਆਂ ਠੀਕ ਚੱਲ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਆਡਿਓ ਐਂਪਲੀਫਾਇਰ ਸਟੇਜ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ ? ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਹੱਥ ਨਾਲ ਸੈਟ ਦਾ ਅਰਥ ਸਿਰਾ ਫੜ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਪੇਚਕਸ ਦੀ ਡੰਡੀ ਫੜ ਕੇ ਆਡਿਓ ਐਂਪਲੀਫਾਇਰ ਡਰਾਈਵਰ ਸਟੇਜ ਦੀ ਥਾਂ ਦੀ ਬੇਸ ਉੱਤੇ ਲਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਸਨੂੰ ਰੁੱਕ-ਰੁੱਕ ਕੇ ਫੂਹਣ ਨਾਲ, ਜੇ ਸਪੀਕਰ ਵਿਚ ਕਲਿੱਕ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਆਡਿਓ ਸਟੇਜ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਟੇਜ ਦੇ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਉੱਤੇ ਕਲਿੱਕ ਦੇਣ ਨਾਲ ਆਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸਿਰੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਬੜੀ ਘੱਟ ਐਂਪਲੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ।

ਆਈ. ਐਫ. ਨੂੰ ਚੈਕ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸੀਂ ਕਨਵਰਟਰ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰ ਦੀ ਬੇਸ ਉੱਤੇ ਕਲਿੱਕ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਸਪੀਕਰ ਵਿਚ ਕਲਿੱਕ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਆਈ. ਐਫ. ਤੇ ਆਡਿਓ ਤਾਰਾਂ ਠੀਕ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਨਾ ਆਵੇ ਤਾਂ ਆਈ. ਐਫ. ਭਾਗ ਖਰਾਬ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਭਾਗ ਨੂੰ ਵੋਲਟੇਜ ਟੈਸਟ ਨਾਲ ਚੈਕ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਅਗਲਾ ਕੰਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹ ਚੈਕ ਕਰੀਏ ਕਿ ਕਨਵਰਟਰ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ ? ਕਨਵਰਟਰ ਦੀ ਬੇਸ ਉੱਤੇ ਕਲਿੱਕ ਆਉਣ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇਹ ਸਟੇਜ ਸਿਰਫ ਐਂਪਲੀਫਾਈ ਹੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਐਂਸੀਲੇਟਰ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਐਂਸੀਲੇਟਰ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਚੈਕ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇਹ ਅਧਿਆਇ 10 ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਆਰ। ਐਫ. ਸਰਕਟ ਨੂੰ ਵੀ ਚੈਕ

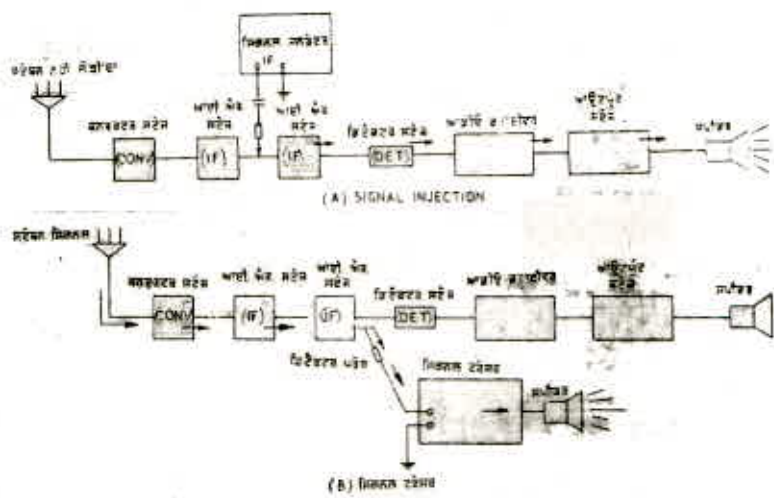
ਕਰਨ ਲਈ ਅਸੀਂ ਸੈਟ ਦੇ ਐਨਟੀਨਾ ਉੱਤੇ ਕਲਿੱਕ ਦੇ ਕੇ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਆਰ. ਐਫ. ਸਰਕਟ ਨੂੰ ਵੀ ਚੈਕ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸੀਂ ਸੈਟ ਦੇ ਐਨਟੀਨਾ ਉੱਤੇ ਕਲਿੱਕ ਦੇ ਕੇ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਆਰ. ਐਫ. ਸਟੇਜ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਐਨਟੀਨਾ ਉੱਤੇ ਕਲਿੱਕ ਟੈਸਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਚੈਕ ਕਰਨ ਲੈਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਟ ਦੀਆਂ ਆਈ. ਐਫ. ਅਤੇ ਕਨਵਰਟਰ ਤਾਰਾਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਉੱਪਰ ਦੱਸੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਤਰਤੀਬ ਵਿਚ ਹੀ ਪਰਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਕ ਸਟੇਜ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਬਿਨਾਂ ਤਰਤੀਬ, ਇਸ ਨੂੰ ਟੈਸਟ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਕਲਿੱਕ ਟੈਸਟ ਕਰਨ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਸੂਚੀ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ—

	ਕਲਿੱਕ ਟੈਸਟ ਦੀ ਥਾਂ	ਕੀ ਸੁਣਾਂਗੇ ?	ਜਿਹੜਾ ਭਾਗ ਪਰਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ
1.	ਆਊਟਪੁਟ ਸਟੇਜ ਦੀ ਬੋਸ	ਹੌਲੀ ਕਲਿੱਕ ਦੀ ਆਵਾਜ਼	ਆਊਟਪੁਟ ਸਟੇਜ
2.	ਆਡਿਓ ਡਰਾਈਵਰ ਬੋਸ	ਉੱਚੀ ਕਲਿੱਕ ਸੁਣੇਗੀ	ਸਾਰਾ ਆਡਿਓ ਭਾਗ
3.	ਪਹਿਲਾ ਆਈ. ਐਫ. ਕੁਲੈਕਟਰ	ਥੋੜੀ ਕਲਿੱਕ	ਦੂਜੀ ਆਈ. ਐਫ. ਸਟੇਜ
4.	ਕਨਵਰਟਰ ਦਾ ਕੁਲੈਕਟਰ	ਉੱਚੀ ਕਲਿੱਕ	ਸਾਰਾ ਆਈ. ਐਫ. ਭਾਗ
5.	ਐਨਟੀਨਾ	ਉੱਚੀ ਕਲਿੱਕ	ਕਨਵਰਟਰ ਭਾਗ (ਐਂਟੀਲੇਟਰ ਦਾ ਨਹੀਂ)

11.10 ਸਿਗਨਲ ਟ੍ਰੇਸਰ ਨਾਲ ਲੱਭਣਾ

ਪਿਛਲੇ ਭਾਗ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਟੇਜ ਵਿਚ ਸੰਕੇਤ ਜਾਂ ਕਲਿੱਕ ਦੇਣ ਨਾਲ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਇਕ ਜਾਂ ਇਕ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਟਰਾਂਜਿਸਟਰਾਂ ਤੋਂ ਐਮਪਲੀਫਾਈ ਹੋ ਕੇ, ਸਾਨੂੰ ਸਪੀਕਰ ਰਾਹੀਂ ਸੁਣਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਢੰਗ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਆਡਿਓ ਨੂੰ ਪਰਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਭਾਗ ਨਾ ਚੱਲਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਿਛਲੇ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣ ਨਾਲ, ਸਰਕਟ ਵਿਚੋਂ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਲੰਘੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਕੇ ਪਰਖਣ ਦੇ ਢੰਗ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰਤੀਬ ਵਿਚ ਵਰਤਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਸਪੀਕਰ, ਫਿਰ ਆਡਿਓ, ਸਟੇਜ, ਫਿਰ ਡਿਟੈਕਟਰ, ਫਿਰ ਆਈ. ਐਫ. ਕਨਵਰਟਰ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ

ਚਿੱਤਰ 11.4

ਆਰ. ਐਫ. ਸਟੇਜ ਨੂੰ ਪਰਖਦੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਸਿਗਨਲ ਟ੍ਰੇਸਰ ਨਾਲ ਪਰਖਣ ਵੇਲੇ ਆਡਿਓ ਐਂਪਲੀਫਾਇਰ ਦੇ ਠੀਕ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਸਿਗਨਲ ਟ੍ਰੇਸਰ ਹੀ ਸੈਟ ਵਿਚੋਂ ਸੰਕੇਤ ਲੈ ਕੇ, ਉਸਨੂੰ ਐਂਪਲੀਫਾਈ ਕਰਕੇ, ਆਪਣੀ ਸਪੀਕਰ ਰਾਹੀਂ ਸੁਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਟੈਸਟ ਲਈ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਸੈਟ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੇੜੇ ਦੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੇ ਟਿਊਨ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਗਨਲ ਟ੍ਰੇਸਰ ਰਾਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਹੜੀਆਂ ਸਟੇਜਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸੰਕੇਤ ਲੰਘ ਕੇ ਸਿਗਨਲ ਟ੍ਰੇਸਰ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਟੇਜਾਂ ਠੀਕ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਢੰਗਾਂ ਦਾ ਮੁੱਖ ਚਿੱਤਰ 11.4 ਵਿਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਚਿੱਤਰ ਵਿਚ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸਰਵਿਸ ਐਂਸੀਲੇਟਰ ਤੋਂ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਸੰਕੇਤ, ਸੰਕੇਤ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਅਗਲੀਆਂ ਸਟੇਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਆਈ. ਐਫ. ਡਿਟੈਕਟਰ, ਆਡਿਓ ਸਪੀਕਰ ਤੋਂ ਗੁਜ਼ਰਦਾ ਹੈ। ਸਿਗਨਲ ਟ੍ਰੇਸਰ ਨਾਲ ਸੰਕੇਤ ਏਰੀਅਲ ਵਿਚੋਂ ਹੋ ਕੇ, ਕਨਵਰਟਰ ਅਤੇ ਆਈ. ਐਫ. ਵਿਚੋਂ ਦੀ ਹੋ ਕੇ ਸਿਗਨਲ ਟ੍ਰੇਸਰ ਵਿਚ ਸੁਣਾਈ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿਗਨਲ ਟ੍ਰੇਸਰ ਨੂੰ ਵਰਤਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਸੈਟ ਦੇ ਐਨਟੀਨਾ ਵੱਲ ਨੂੰ ਜਾਵਾਂਗੇ, ਸਿਗਨਲ ਟ੍ਰੇਸਰ ਵਿਚੋਂ ਘੱਟ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦੇਵੇਗੀ ਅਤੇ ਕਨਵਰਟਰ ਸਿੱਧਾ ਹੀ ਐਨਟੀਨਾ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸਿਗਨਲ ਟ੍ਰੇਸਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ

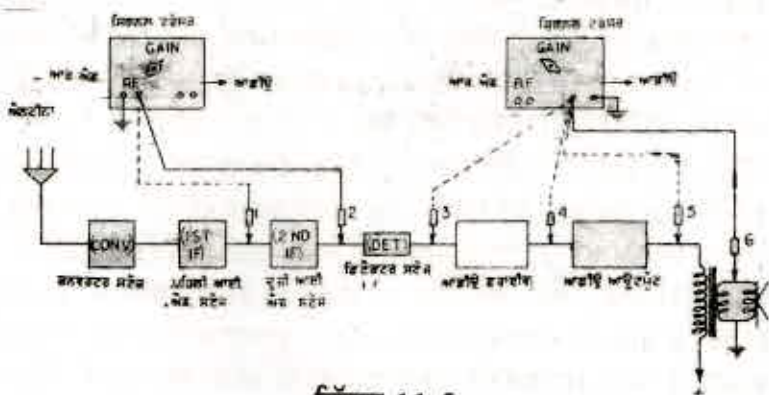
ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ ਸਿਗਨਲ ਟਰੇਸਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਆਈ. ਐਫ. ਉੱਤੇ ਹੀ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਸੈਟ ਨੂੰ ਪਰਖਣ ਦੀ ਤਰਤੀਬ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਸੂਚੀ ਵਿਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਚਿੱਤਰ 11.5 ਵਿਚ ਵੀ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਹੈ—

ਟੈਸਟ ਬਾਂ	ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ
ਕਨਵਰਟਰ ਕੁਲੈਕਟਰ	ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ (ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਟਰੇਸਰ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਖਾਸ ਨਾ ਬਣਿਆ ਹੋਵੇ)
1. ਪਹਿਲਾਂ ਆਈ. ਐਫ. ਕੁਲੈਕਟਰ	ਘੱਟ ਸੰਕੇਤ
2. ਦੂਜਾ ਆਈ. ਐਫ. ਕੁਲੈਕਟਰ	ਵੱਧ ਸੰਕੇਤ

ਨੋਟ—

ਉਪਰਲੇ ਟੈਸਟਾਂ ਲਈ ਡੀਟੈਕਟਰ ਪਰੋਬ ਵਰਤਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਟੈਸਟਾਂ ਲਈ ਸਿਗਨਲ ਟਰੇਸਰ ਨੂੰ ਆਰ. ਐਫ. ਤੋਂ ਆਡਿਓ ਵੱਲ ਬਦਲਣਾ ਹੈ।

3. ਵਾਲਿਯੂਮ ਕੰਟਰੋਲ ਦਾ ਸਿਰਾ	ਘੱਟ ਸੰਕੇਤ
4. ਆਡਿਓ ਡਰਾਈਵਰ ਦਾ ਕੁਲੈਕਟਰ	ਵੱਧ ਸੰਕੇਤ
5. ਆਡਿਓ ਆਊਟਪੁਟ ਦਾ ਕੁਲੈਕਟਰ	ਵੱਧ ਸੰਕੇਤ
6. ਸਪੀਕਰ ਦੇ ਸਿਰੇ	ਬੋੜ੍ਹਾ ਘੱਟ ਸੰਕੇਤ

ਚਿੱਤਰ 11.5

11.11 ਟਰਾਂਜ਼ਿਸਟਰ ਸੈਟ ਨੂੰ ਟਿਊਨ ਕਰਨ ਦਾ ਢੰਗ

ਰੇਡੀਓ ਸਰਕਟ ਵਿਚ ਆਰ. ਐਫ. ਅਤੇ ਆਈ. ਐਫ. ਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਕਈ ਟਿਊਡ ਸਰਕਟ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਆਰ. ਐਫ. ਭਾਗ ਵਿਚ ਸਟੇਸ਼ਨ ਚੁਣਨ ਲਈ ਆਰ. ਐਫ. ਕੁਆਇਲਾਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ ਨਾਲ ਲੱਗੇ ਕਪੈਸੀਟਰਾਂ ਨਾਲ ਟਿਊਡ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਕਪੈਸੀਟਰਾਂ ਨੂੰ ਟਰਿਮਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਆਈ. ਐਫ. ਐਂਪਲੀਫਾਇਰ ਵਿਚ ਆਈ. ਐਫ. ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਟਿਊਨ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਨਵਰਟਰ ਸਟੇਜ ਵਿਚ ਐਂਸੀਲੇਟਰ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਵੀ ਸਟੇਸ਼ਨ ਬਦਲਣ ਨਾਲ ਬਦਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਲੱਗੇ ਟਿਊਨਿੰਗ ਸਰਕਟ ਵੀ ਆਰ. ਐਫ. ਟਿਊਨਿੰਗ ਸਰਕਟਾਂ ਨਾਲ ਇਕੋ ਲਾਈਨ ਵਿਚ ਕਰਨੇ ਪੈਣਗੇ। ਇਕੋ ਲਾਈਨ ਵਿਚ ਕਰਨ ਦਾ ਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਸਰਕਟਾਂ ਦੀ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਐਸੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੈਟ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਐਨਟੀਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਸੰਕੇਤ ਸਾਰੇ ਟਿਊਨਿੰਗ ਸਰਕਟਾਂ ਵਿਚੋਂ ਬਿਨਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਲੰਘ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਤਦ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਇਹਨਾਂ ਸਰਕਟਾਂ ਦੀ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੈਟ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਭਾਵ ਆਰ. ਐਫ. ਕੁਆਇਲਾਂ ਨੂੰ ਟਿਊਨ ਕੀਤੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਤੇ ਐਂਸੀਲੇਟਰ ਕੁਆਇਲ ਨੂੰ ਉਸ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਤੇ ਜਿਹੜੀ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਤੋਂ 455 KHZ ਤੇ ਸੈਟ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਸਰਕਟਾਂ ਨੂੰ ਸੈਟ ਕਰਨ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ, ਸੈਟ ਦੀ ਟਿਊਨਿੰਗ ਜਾਂ ਸੈਟ ਦੀ ਅਲਾਇਨਮੈਂਟ (Alignment) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਸੈਟ ਨੂੰ ਟਿਊਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਸਰਵਿਸ ਐਂਸੀਲੇਟਰ ਤੋਂ 455 KHZ ਦਾ ਮੌਡੂਲੇਟਿਡ ਸੰਕੇਤ ਲੈ ਕੇ ਦੂਜੇ ਆਈ. ਐਫ. ਐਂਪਲੀਫਾਇਰ ਟਰਾਂਜ਼ਿਸਟਰ ਦੀ ਬੇਸ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਸਪੀਕਰ ਵਿਚ 400 HZ ਦੀ ਲੈਅ ਸੁਣੇਗੀ। ਹੁਣ ਆਈ. ਐਫ. ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਦੀ ਕੋਰ ਨੂੰ ਪੇਚਕਸ ਨਾਲ ਉੱਤੇ ਜਾਂ ਥੱਲੇ ਕਰੋ ਤਾਂ ਕਿ ਸਪੀਕਰ ਵਿਚੋਂ ਸੁਣ ਵਾਲੀ ਲੈਅ ਹੋਰ ਉੱਚੀ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਕੋਰ ਨੂੰ ਉਸ ਥਾਂ ਤੇ ਸੈਟ ਕਰ ਦਿਓ ਜਿੱਥੇ ਆਵਾਜ਼ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਹੋਵੇ। ਹੁਣ ਇਹ ਹੀ ਸੰਕੇਤ ਪਹਿਲੇ ਆਈ. ਐਫ. ਟਰਾਂਜ਼ਿਸਟਰ ਦੀ ਬੇਸ ਤੇ ਦੇਵੋ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਆਈ. ਐਫ. ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਨੂੰ ਉੱਤੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸੈਟ ਕਰੋ। ਇੰਜ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡੀਟੈਕਟਰ ਭਾਗ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾ ਆਈ. ਐਫ. ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਪਹਿਲਾਂ ਟਿਊਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਨਵਰਟਰ ਟਰਾਂਜ਼ਿਸਟਰ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਦਾ ਆਈ. ਐਫ. ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਜੇਕਰ ਕਨਵਰਟਰ ਟਰਾਂਜ਼ਿਸਟਰ ਤੋਂ ਅੱਗੇ

ਇੱਕ ਹੀ ਆਈ. ਐਫ. ਟਰਾਂਜ਼ਿਸਟਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਿਗਨਲ ਕਨਵਰਟਰ ਟਰਾਂਜ਼ਿਸਟਰ ਦੀ ਬੇਸ ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਂਸੀਲੇਟਰ ਨੂੰ ਟਿਊਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਗੈਂਗ ਕਪੈਸੀਟਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਅਰਥ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਐਂਸੀਲੇਟਰ ਦੀ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਸੈਟਿੰਗ ਨੂੰ ਬਦਲ ਨਾ ਦੇਵੇ। ਜਦੋਂ ਦੋਵੇਂ ਆਈ. ਐਫ. ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਟਿਊਨ ਹੋ ਜਾਣ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਐਂਸੀਲੇਟਰ ਅਤੇ ਆਰ. ਐਫ. ਕੁਆਇਲਾਂ ਨੂੰ ਟਿਊਨ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।

ਆਰ. ਐਫ. ਕੁਆਇਲਾਂ ਅਤੇ ਐਂਸੀਲੇਟਰ ਨੂੰ ਟਿਊਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸੈਟ ਦੇ ਡਾਇਲ ਉੱਤੇ 500 KHZ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਸੈਟ ਕਰਕੇ ਐਨਟੀਨਾਂ ਦੇ ਸਿਰੇ ਤੇ 550 KHZ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇਵੇ ਜਿਸ ਦਾ ਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਟਰਾਂਜ਼ਿਸਟਰ ਨੂੰ ਇਸ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਵਾਲੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੇ ਸੈਟ ਕਰੋ। ਹੁਣ ਐਂਸੀਲੇਟਰ ਦੇ ਟਰਿਮਰ ਨੂੰ ਢਿੱਲਾ ਕਰੋ ਜਾਂ ਕੱਸੋ ਤਾਂ ਕਿ ਸਪੀਕਰ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਲੈਅ ਸੁਣੇ। ਇਸ ਥਾਂ ਤੇ ਟਰਿਮਰ ਨੂੰ ਸੈਟ ਕਰ ਦਿਓ। ਹੁਣ ਡਾਇਲ ਉੱਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ 1600 KHZ ਸੈਟ ਕਰਕੇ, 1600 KHZ ਦਾ ਮੋਡੂਲੇਟਿਡ ਸੰਕੇਤ ਦਿਓ। ਇਸ ਸੰਕੇਤ ਨੂੰ ਸੈਟ ਕਰਨ ਲਈ ਟਰਿਮਰ ਦੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਪੈਸੀਟਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੈਡਰ ਆਖਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਟਿਊਨ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਭਾਵ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਵੱਧ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਉੱਤੇ ਪੈਡਰ (Padder) ਨਾਲ ਐਂਸੀਲੇਟਰ ਸੈਟ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਘੱਟ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਤੇ ਟਰਿਮਰ ਨਾਲ। ਇਹ ਡਾਇਲ ਦੀ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ ਉੱਤੇ ਵੀ ਡਾਇਲ ਸੈਟ ਕਰਕੇ ਟਿਊਨਿੰਗ ਚੈਕ ਕਰ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਡਾਇਲ ਉੱਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਟੇਸ਼ਨਾਂ ਦੀਆਂ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀਆਂ ਚੈਕ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਸੰਕੇਤਾਂ ਨੂੰ ਐਨਟੀਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਕੇ, ਐਨਟੀਨਾਂ ਵਿਚ ਲੱਗੇ ਆਰ. ਐਫ. ਸਰਕਟਾਂ ਦੇ ਟਰਿਮਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉੱਤੇ ਦੱਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੈਟ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟਿਊਨ ਸੈਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਅਭਿਆਸ

1. ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਕੇ ਸੈੱਟ ਵਿਚ ਨੁਕਸ ਲੱਭਣ ਦਾ ਕੀ ਢੰਗ ਹੈ ? ਦੱਸੋ।
2. ਉਹ ਕਿਹੜੇ ਢੰਗ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੁਕਸ ਕਿਸ ਸਟੇਜ ਵਿਚ ਹੈ ? ਕਿਸੇ ਦੋ ਢੰਗਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਸਮਝਾਓ।
3. ਰੇਡੀਓ ਦੀ ਟਿਊਨਿੰਗ ਕੀ ਹੈ ? ਸਮਝਾਓ।
4. ਰੇਡੀਓ ਸੈਟ ਦੀ ਟਿਊਨਿੰਗ ਕਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ?

GLOSSARY

(ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ)

Atom	ਅਣੂ
A.C.	ਪਰਤਵਾਂ ਕਰੰਟ
Alternating Voltage	ਪਰਤਵੀ ਵੋਲਟੇਜ
Air Core coil	ਵਾਯੂ ਕੋਰ ਕੁਆਇਲ
Air cord	ਹਵਾ ਦੀ ਕੋਰ
Amplitude	ਮਾਤਰਾ
Body	ਪਿੰਡ
Closed circuit	ਬੰਦ ਸਰਕਟ
Conductor	ਚਾਲਕ
Charged carrier	ਚਾਰਜਿਤ ਕੈਰੀਅਰ
Current gain	ਕਰੰਟ ਦਾ ਵਾਧਾ
Central tap	ਵਿਚਲਾ ਸਿਰਾ
D.C.	ਸਿੱਧਾ ਕਰੰਟ
Dial calibration	ਡਾਇਲ ਦੀ ਵੰਡ
Exhaust pump	ਨਿਰਵਾਯੂ ਕਾਰੀ ਪੰਪ
Electric current	ਬਿਜਲਈ ਧਾਰਾ
Extrinsic semi-conductor	ਅਸੁੱਧ ਅੱਧ-ਚਾਲਕ
Electro magnetic waves	ਬਿਜਲਈ ਚੁੰਬਕੀ ਲਹਿਰਾਂ
Fixed Resistance	ਸਥਿਰ ਪ੍ਰਤਿਰੋਧ
Gange condenser	ਜੁਟ ਕੰਡੈਂਸਰ
Hole	ਮੋਰੀ
Intensity	ਤੀਬਰਤਾ
Insulator	ਕੁਚਾਲਕ

Intrinsic semi-conductor	ਸੁਧ ਅੱਧ-ਚਾਲਕ
Input	ਨਿਵੇਸ਼ੀ
To insulate	ਰੋਧਿਤ ਕਰਨਾ
Image frequency	ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਫਰੀਕੁਐਂਸੀ
Loudness of sound	ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਉੱਚਤਾ
Minority carrier	ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਕੈਰੀਅਰ
Majority carrier	ਬਹੁ ਗਿਣਤੀ ਕੈਰੀਅਰ
Magnetic core	ਚੁੰਬਕੀ ਕੋਰ
Negative	ਰਿਣ
Neutral	ਚਾਰਜ-ਰਹਿਤ
Pliers	ਪਲਾਸ
Positive	ਧਨ
Potential difference	ਪੋਟੈਂਸ਼ੀਅਲ ਅੰਤਰ
Potential divider	ਪੋਟੈਂਸ਼ੀਅਲ ਵਾਂਡੂ
Resistance	ਪ੍ਰਤਿਰੋਧ
Resistance in series	ਲੜੀ-ਬੱਧ ਢੰਗ ਵਿਚ ਪ੍ਰਤਿਰੋਧ
Resistance in parallel	ਸਮਾਨੰਤਰ-ਬੱਧ ਪ੍ਰਤਿਰੋਧ
Radio waves	ਰੇਡੀਓ ਲਹਿਰਾਂ
Radio frequency amplifier	ਰੇਡੀਓ ਆਵ੍ਰਿਤੀ ਐਮਪਲੀਫਾਇਰ
Signal	ਸੰਕੇਚ
Semi-conductor	ਅੱਧ-ਚਾਲਕ
Stabilization	ਸਥਿਰਤਾ
Symbol	ਚਿੰਨ੍ਹ
Split starter capacitor	ਵਿਭਾਜਿਤ ਸਟਾਰਟਰ ਕਪੈਸੀਟਰ
Single variable coil	ਇਕਹਿਰੀ ਪਰਿਵਰਤਣਸ਼ੀਲ ਕੁਆਇਲ
Single shielded winding	ਇਕਹਿਰੀ ਸ਼ੀਲਡ ਵਾਇੰਡਿੰਗ
Thread cutting tap	ਮੂਸ

Twizer	ਚੁੰਜ ਵਾਲੀ ਚਿਮਟੀ
Tapped resistance	ਸਿਲਿਆਂ ਵਾਲੀ ਰਜਿਸਟੈਂਸ
Tapped coil	ਸਿਰੇ ਵਾਲੀ ਕੁਆਇਲ
To transmit	ਸੰਚਾਰਨ ਕਰਨਾ
To bypass	ਵੱਖ ਕਰਨਾ
Uni-directional device	ਇੱਕ-ਦਿਸ਼ਾਵੀ ਯੰਤਰ
Voltage	ਵੋਲਟਤਾ
Voltage divider circuit	ਵੋਲਟੇਜ ਵੰਡਣ ਵਾਲਾ ਸਰਕਟ
Variable resistors	ਪਰਿਵਰਤਣਸ਼ੀਲ ਰਜਿਸਟਰ
Variable capacitor	ਪਰਿਵਰਤਣਸ਼ੀਲ ਕਪੈਸੀਟਰ
Variable differential capacitor	ਪਰਿਵਰਣਸ਼ੀਲ ਵਿਭੇਦੀ ਕਪੈਸੀਟਰ
Variable core	ਪਰਿਵਰਤਣਸ਼ੀਲ ਕੋਰ
Variable coupling	ਪਰਿਵਰਤਣਸ਼ੀਲ ਕਪਲਿੰਗ
Volume control	ਵਿਸਥਾਰ ਕੰਟਰੋਲ

੦ ੦ ੦ ੦ ੦ ੦